

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΜΟΥΣΙΚΟΝ

ΚΡΗΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

H T O I

ΑΡΜΟΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΝΑΦΗΣ ΤΩ

ΠΑΥΛΟΥ ΒΛΑΣΤΗ

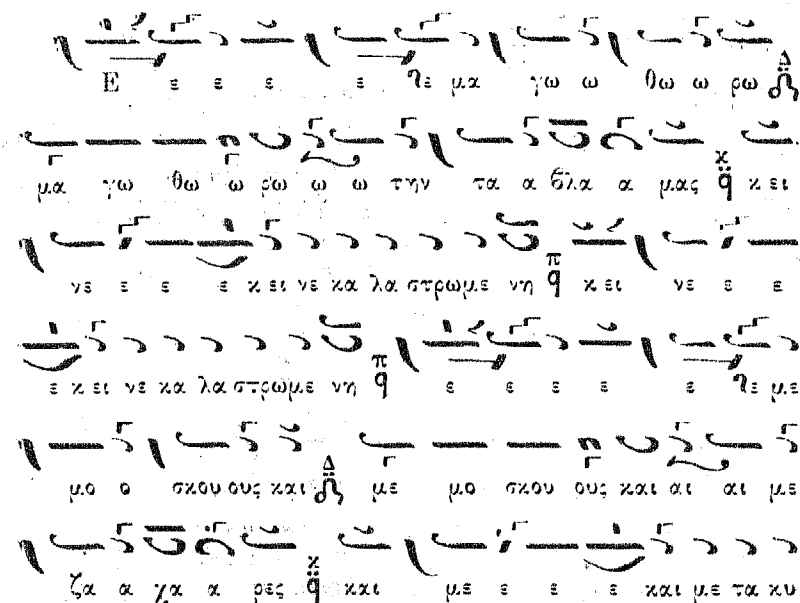
ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

A

KPHTIKA OPEINA A, 20

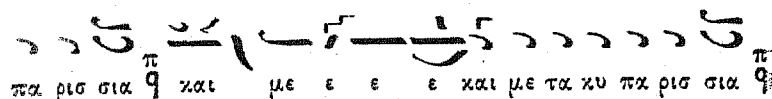
ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ (ΤΑΒΛΑΣ)

1

$$H_2O_5 \quad \frac{A}{B} \quad a' \quad \ddot{q} \quad \overset{\circ}{\Pi} \alpha \quad \gamma$$

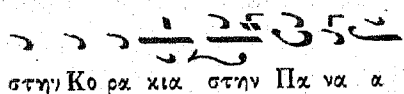
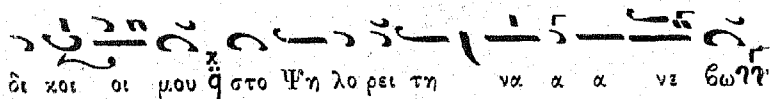
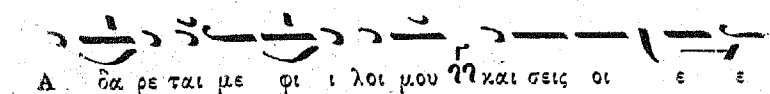
(

BIBALCO. 14243
1916. doc.

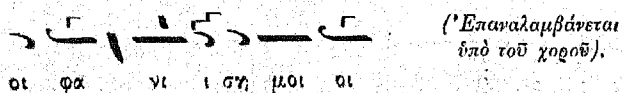
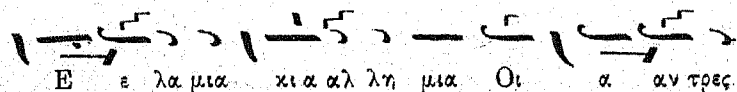
Ἡ ζάχαρ' εἶνε τὸ ψωμὶ καὶ τὸ κρασ' εἶν' ὁ μόσκος,
Τὰ παλληκάρια τοῦ σκαμνιοῦ εἶνε τὰ κυπαρίσσια κτλ.

2.

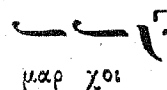
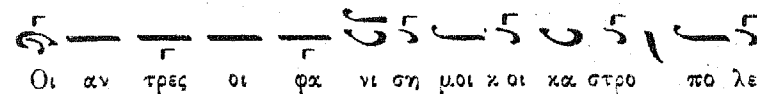
Ἦχος α'. π Πα

Καὶ νὰ συγκλίνω τὸ δέντρο ν' ἀνέβω στήν κορφὴ του,
Ν' ἀκούσω γερακιοῦ φωνή, φαλκῶνια νὰ λαλήσουν,
Ν' ἀκούσω καὶ τὴν πέρδικα νὰ γλυκοκακαρίσῃ
Καὶ πῆ μου γιὰ τὴ Λεβεδιὰ πότε θὰ ἔρθῃ στήν Κρήτη κτλ.

3.

Ἦχος λ α'. Πα. π

(Ἐπαναλαμβάνεται
ἀπὸ τοῦ χοροῦ).

 π

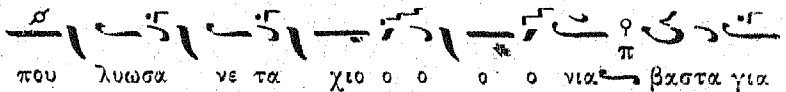
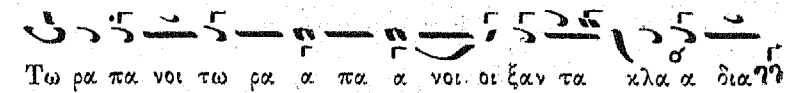
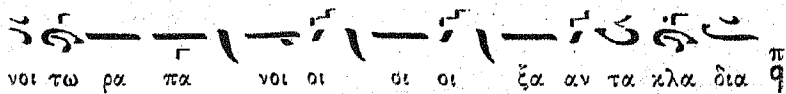
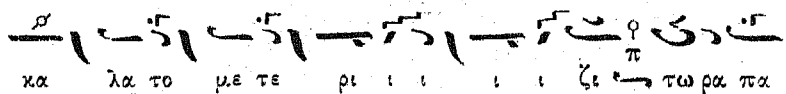
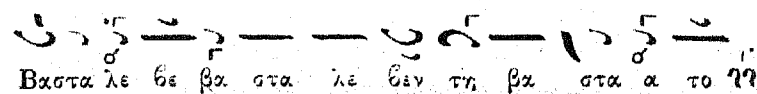
(Ἐπαναλαμβάνεται).

 π

Πῶς εἶν' ἡ μπάλες δανεικαῖς κατέχουντο στὴ μάχη.
Κι' ἂν πληγωθοῦν γῆ σκοτωθοῦν δὲν θέλουν μοιρολόγη.
Θέλουν στεφάνη δάφνηνα, τραγοῦδια γιὰ τὰ ξόδια κτλ.

4. ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗ

Ποίημα Α. Ι. Ἀντωνιάδου. Μελοποίησις Παύλου Γ. Βλαστοῦ.

Ἦχος α'. π

Βάσια γιατί θὲ νᾶρθωμε κ' ἐμεῖς ἄρματο μ νοι
Νὰ κάτσωμε στὰ ἔλαια νὰ πιάσωμε ταμποῦρι κτλ.

5. Η ΕΥΜΟΡΦΗ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ

Βουκολικὸν ποίημα τοῦ ποιητοῦ Νικολάου Σερμετιοῦ τοῦ ἐκ τῆς ἑπαρχίας Ἀποκορώνου Κρήτης ἀναβάντος τὸ 1627 ἐκ 496 στίχων ἐκδοθὲν ἐν Βενετίᾳ. Διαδόχονα καὶ τὸ μέτρον, δι' αὐτὸς οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ βουκολοὶ ἐν Κρήτῃ ἔδουνται αὐτὸ μέχρι σήμερον.

^πἮχος πρωτόβαρος π η

Εἰς σε με γὰ λην ε ἔοργια σε να λαγκά α δι π μια αν
 τα χυ νην ε πη γα στο χο πα α δι π σε δενόρη
 σε λει θα δια σε πο τα α μια π σε ε ὄρο σε
 ρα και τρυ φε ρα κα λα α μια

Μέσα στὰ δένδρα 'κείνα τ' ἀνθισμένα,
 Ποῦ 'βόσκαν τὰ λαφάρη τὰ καυμένα.
 Στὴ γῇ τὴ δροσερὴ στὰ χορταράκια
 Ποῦ γλυκοκελαϊδοῦσαν τὰ πουλάκια.
 Πανώρηα λιγερὴ, πανώρηα κδορη
 Ὡσὰν καλὴ καρδιὰ κ' ὠραῖα στὰ θώρηα κτλ.

6. ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

^οἮχος α'. Πα π η

Βασι λιο που λα κα θε ε το ο π σε να ψη
 λο ο πα λα α τι ι ι ι της Κρη της ε ε ε
 θυ υ μη η θη κε π η

(Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συνδαιτυμένων).

Της Κρητης ε θυ μη θη η κε ε π πως η τον
 του ου Κυ ρου ου τη η η ης εν νια Ρη γα α α
 δε ες ε ε κρα ξε π η

Ἐννὰ Ρηγάδες ἔκραξε καὶ δώδεκ' ἀρχοντάδες,
 Στρέφεται καὶ τῶν ὀμιλεῖ μὲ μᾶτια βουρκομένα κτλ.

7. ΕΤΕΡΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

^οἮχος α'. Πα π η

Μις α α Κυ υ ρια κη μια Κυριακη και μιαν αυ γη π η

(Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συμποσιαζόντων).

Μις Κυ ρια κη και μια αν αυ γη μιαν ε ορ τη με
 γα λη π η

(Ἐπαναλαμβάνεται ὁμοίως).

Ἐπῆραν τοῦ Παπα-Βορειᾶ ταῖς τρεῖς του θυγατέρες
 Στὴν Κρήτη σκλαβωθήκανε μὲ τὰ καράβια φεύγουν κτλ.

B'.

ΑΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΩΔΗ ΚΡΗΤΩΝ

1. Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ἦχος γ'. ᾠή

Σε πε ρι θο λι στο ο ο για α α λο ο ο .
 βρι σκω λε θεντη μο ο ο να α α χο ο ο ο ᾠή

(Ἦφ' ἐνὸς ἄδεται, εἶτα ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ὅλων).

Βρι σκω λε θεν τη μο ο ο να α α χο ο ο ο
 και αι πλε ει ε πα νω στο ον α α φρο ᾠή

(Ὁμοίως ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ὅλων).

Κ* ἔσκνυα κ* ἔβγαλάτονε

Στὸ σπῆτί μου τὸν ἔφερα

Κ* ἐγλυκοφιλησάτονε.

Ὡστε ποῦ τὸν συνέφερα κτλ.

2. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ

[Ἐμελοποιήθη ὑπὸ Παύλου Γ. Βλαστοῦ κατ' ἐπαγόρευσιν τοῦ τε ποιήματος καὶ τοῦ μέλους διὰ τοῦ βιολίου ὑπὸ τοῦ Νεογεωργίου Σαληδάκη κατοικοῦ τοῦ χωρίου Γέρεγγε τῆς ἐπαρχίας Καινουρίου τὸ 1863].

Ἦχος λ' δ'. ᾠὴ Νη ᾠή

Εἰδὸ α πο ψε στο ο ο νει ρον μου ᾠή εἰδὸ α

πο ψε στο ο ο νει ρον μου ᾠή μια αν ω ραι
 αι α α χο ο πε ε λια ᾠή μιαν ω ραι αι αι
 αι αν χο ο πε ε ε λια ᾠή

Κει χε μα τια ζα α α χα ρε ε ε νια ᾠή
 δον τια α σπρα και μαρ γα ρι τα ρε ε ε νια ᾠή
 χει λη σαν χο ρα α λι ᾠή στη θος σαν φεγ γα α ρι ᾠή
 κει χε και αι αι αι ξαν θα α μα αλ λια ᾠή
 κει χε και αι αι αι ξαν θα α μα α αλ λια ᾠή

Μάχε ταπεινὴ τὴν θυμ

Πρόσωπον ἀγγελικὸν

Καὶ στὸ στήθος διδὸ λεμόνια

Κ* ἦσαν ἄσπρα πλεῖα παρὰ τὰ χιόνια.

Ποιὸς νὰ τὰ κνιτᾷξη

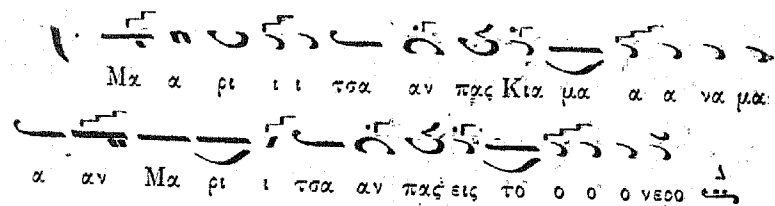
Καὶ νὰ μὴ θανμάσῃ

Τέτοιο πρῶγμα εὐγενικὸν,

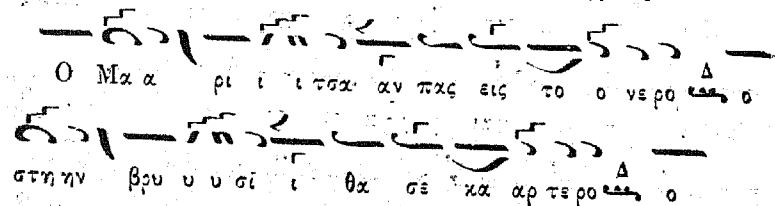
Ἦλιον πρόσωπον λαμπρὸ κτλ.

3. Η ΜΑΡΙΤΣΑ

Ἦχος β'. Δι

[Επαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ λυρωδοῦ].

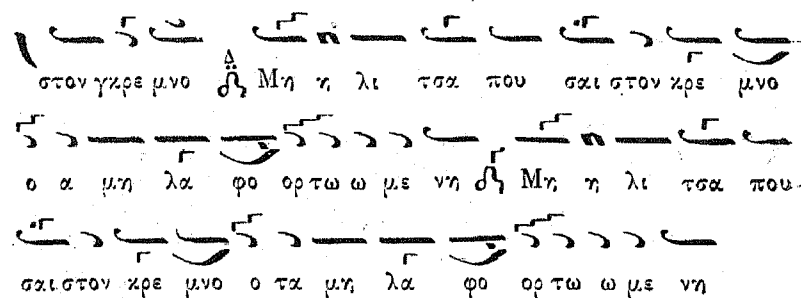
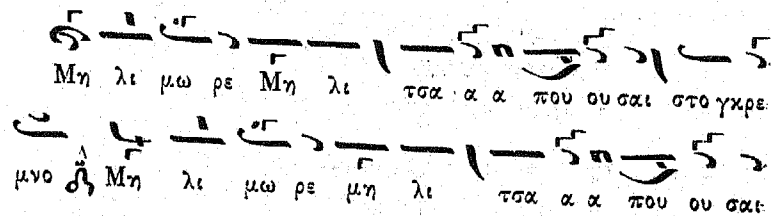

[Ὁμοίως ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ λυρωδοῦ]

Νὰ σοῦ τσακίσω τὸ σταμνί
Νὰ πᾶς 'ς τῆς μάνας σ' ἀδελανή.
Κὶ ἂν σὲ ρωτήξῃ ἡ μάνα σου,
Ἡ γλυκομανιζουράνα σου.
— Μαρίτσα, ποῦ νε τὸ σταμνί,
Κ' ἤλθες 'ς τὸ σπίτι σ' ἀδελανή; κτλ.

4. Η ΜΗΛΙΤΣΑ

Ἦχος λ'. δ'. ρ'

Τὰ μῆλά σου λυμπίστικα καὶ τὸν κρημνὸ φοβοῦμαι.

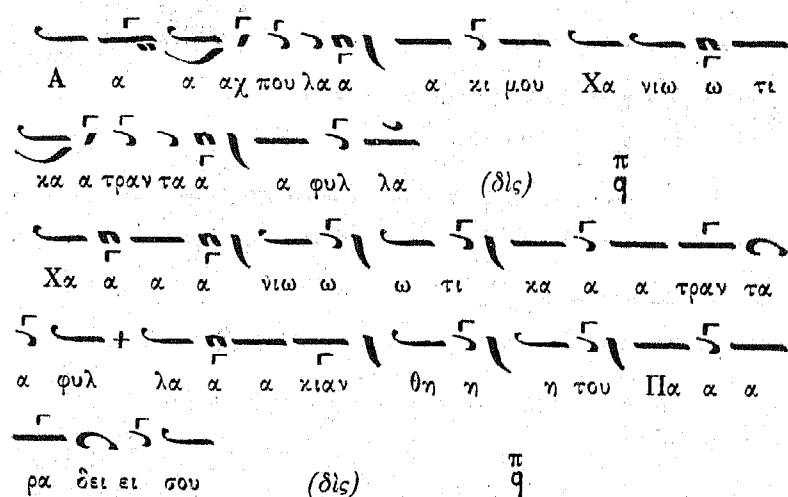
— Μὰ σὺν φοβᾶσαι τὸν κρημνὸ ἔλα τὸ μονοπάτι κτλ.

Γ'.

ΧΟΡΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ

1. ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

Ἦχος α'. ρ' Πα ρ'

Βα ρυ μου ου ου μια μα α χαι ρια Ε συ να
 ξε ε εν ο ε ρω τας (δισ) π
 Ε ε ε ε συ υ υ να ξε ε εν ο Ε ε
 ρω ω τα α ας και πλα α α σε το ο ο κορ
 μι ι σου (δισ)

2. ΕΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

Ἦχος α'. ᾠ Πα

Χα α α νιω α α μα? α α μα? Χα α νιω τι
 κη πο ορ το κα α λια α (δισ) ᾠ
 Χα α α νιω τι ι κη πο ορ το κα λια α πει σμα
 τα α μη μου ου κα νεις π

Γιατί πιστά σέ αγαπῶ καὶ γλίγορα μὲ χάνεις.

3. ΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΑΔΩΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΡΤΟΝ ΧΟΡΟΝ

Ἦχος α'. ᾠ Πα

Χαι αι αι αι αι αι αι ρου ου κα α αρ
 δια α α α Χαι αι αι ρου καρ δια α α α ξε ε ε
 φαν τω ω νε ε ε ε ᾠ
 Χαι αι αι αι ρου ου ου ου κα αρ δια ξε φα α α
 κν τω ω νε ε ε ε ε ε ε μα α νχ α πε ε
 θα α νης θε ε ε ε λεις

Στόν "Αδη θὲ νὰ κατεβῆς, ἂν θέλῃς κ' ἂν δὲν θέλῃς.

ΕΤΕΡΟΙ ΧΟΡΟΙ

1. ΧΙΩΤΙΚΟΣ

Ἦχος β'. Δι γ

Κα α τω σω ω ρηο πε ε ε ρι βο λι δα
 φνη και αι μη λιχ α α μα λω νει Δ 'Επαναλαμβάνεται.

Κα α τω σω ω ρηο πε ε ε ρι βο λι Δα φνη
 και αι μη λια α α μα λω νει Δ
 Δα φνη η μου βρα μα α ρα μα α? Γα ρου φα
 λα κι ι μου του Μα ι Δ
 Δα φνη η μου βρα μα α ρα μα α? Γα ρου φα
 λα κι ι μου του Μα ι Δ

Δάφνη μου πήρες κλωνάρια
 —“Οχι, μὰ τὸν Ἀϊ-Γιάννη.
 Δάφνη μου, βρ’ ἀμὰν ἀμὰν
 Γαρουφαλάκι μου τοῦ Μάϊ!
 “Αν σοῦ πήρα ἄν κλωνάρια
 Τὸ ποτάμι νὰ μὲ πάρῃ.
 “Αν σοῦ πή- βρ’ ἀμὰν ἀμὰν κτλ.

2. Η ΠΕΙΡΟΥ

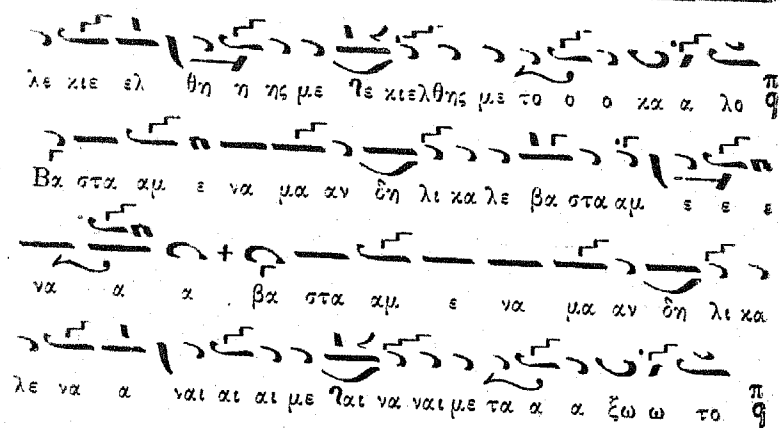
“Ηχος α’. Πα π
 Στα Για αν νε να στα Για νε να στα Δερ θε

να κυ ρα μου π και στον ε ευ μορ φο τον το πο κει πα
 ρε ε σει των αν θρω πω π
 Ο που ου μω ρε ο που ναι τα γλυ κα κ
 σια κυ ρα μου και με θου ουν τα παλ λη κα ρια κι τρο
 λε ι μο νιας κω να ρια π

Δὲν φταῖν-μωρὲ-δὲν φταῖνε
 Τὰ γλυκὰ κρασιὰ, κυρά μου.
 Δὲν φταῖν τὰ παλληκάρια
 Κυρολεῖμονας κλωνάρια.
 Μόν’ φταῖν-μωρὲ, μόν’ φταῖνε
 Δερβενιώτισσες, κυρά μου,
 Κ’ ἢ Δερβενιοποῦλες
 “Οπου νὰ χαθοῦνε οὐλαὶς κτλ.

3. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

“Ηχος α’. Πα π
 Αν πας στη ην Κα λα α μα τα κα λε αν πα ας στη η ην
 Κα α α αν πα ας στην Κα λα α μα τα κα

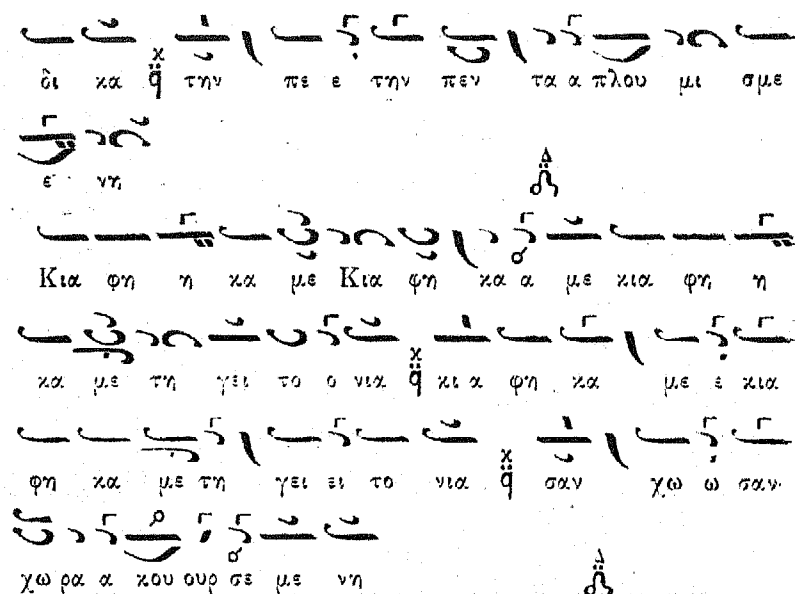
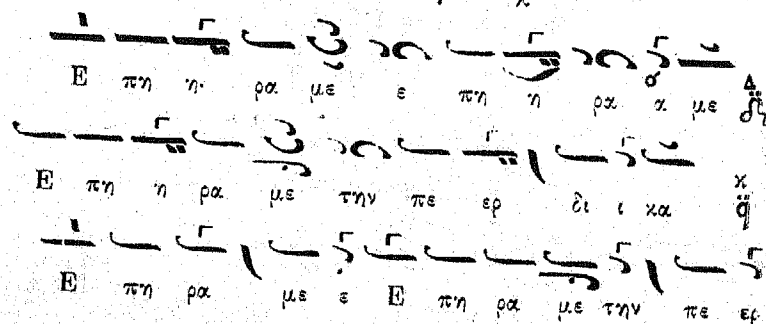

Ἀλλοίμονο σ' ἐμένα κρῖμα σὰ νειάτα μου
 Σὺν βρύσαις τὸν χειμῶνα τρέχουν τὰ μάτια μου. κτλ.

ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΓΑΜΗΛΙΟΣ ΥΜΝΟΣ Η ΥΜΕΝΑΙΟΣ

[Ἄσμα, ὅπερ ἔδουν οἱ ὄρειοι Κρηῖτες εἰς τοὺς γάμους των, ὅταν οἱ νυμφα-
 γαγοὶ ἢ γαμηλιῶται μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἀπέρχονται
 μετὰ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ εἰς τὸ χωρίον του. Τὸ μέλος τοῦ
 ἔσματος τούτου εἶνε ἀρχαῖότατον Δώριον ἢ μᾶλλον ὑποδώριον, παγκοίνως
 γνωστὸν καὶ καθιερωμένον παλαιότερον, ὥς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν ἔχον, τὸ
 ὄφρος, τὰς ἐπαναλήψεις κτλ. κτλ.].

Ἦχος λ' α'. ᾠὴ Παχ

Μὰ πῆράμε τὴν πέρικα τὴν πενταπλουμισμένη,
 κ' ἀφήκαμε τὴ γειτονιά ὅαν χώρα κουρσεμένη,
 ὅαν ἐκκλησι' ἀλειτούργητη, ὅαν νεραντζᾶ κομμένη.

Ἐπῆραμε τὴ ροδαριὰ κ' ἀφήκαμε τὰ ρόδα,
 κ' ἀφήκαμε τὴν γειτονιά ὅαν κουρσεμένη χώρα,
 ὅαν κῆπος ποῦ διψᾷ νερὸ καὶ τοῦφυνγεν τ' ἀηδόνα.

Ἐπῆραμε τὴν ὠμορφη τὴν ὠρηοπλουμισμένη,
 κ' ἀφήκαμε τὴν γειτονιά ὅαν παραπονεμένη,
 ὅαν τὸ περβόλι τῶμορφο ποῦ τοῦφυνγεν ὁ ἥλιος.

Ἐχετε γειὰ βασιλικοὶ καὶ βιόλεις μυρισμένες,
 καὶ κοπελῆς ἀνύπανδρες καὶ σεῖς ἢ παντρεμένες.
 καὶ σεῖς γειτονοποῦλες μου κ' ὅλαις ἢ χωριανές μου.

Ἐχετε γειὰ γειτόνισες κ' ἐσεῖς γειτονοποῦλες,
 κ' ἐγὼ πάω εἰς τὸ σπίτι μου κ' εἰς τὰ πεθερικά μου.

ΒΑΥΚΑΛΗΜΑΤΑ [ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ] ΚΡΗΣΣΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ

Ἦχος α'. π 9 Πα χ

Ε λ α υ πνε μου π χ α ρε το γη και αι
 αι ρι γλυ χο και οι οι μη σε το π 9
 Σε προ σι να δε με ε αν θου γη α α α
 α με σε ρ γι χ α α νι σε το

Ἐλα ὕπνε μου πάρετο κι' ἄμε το ὅσα περβόλια,
 γέμισε τὰ στηθάκια του τριαντάφυλλα καὶ ρόδα.
 Κι' ἂν ἔχῃς μῆλο δόσε τον, κουλλοῦρι τάγισέ το,
 κι' ἂν ἔχῃς καὶ ροδόσταμο βγάλε καὶ ράντισέ το.
 Ἄν κοιμηθῇς χαρίζω σου τὴ Χρὶς μὲ τὰ καράβια,
 τὴν Κρήτη καὶ τὴ Βενετῶν μὲ τὰ μαργαριτάρια.
 Μικρό μου κι' ἂν μοῦ κοιμηθῇς, τρεῖς χώρες σοῦ χαρίζω,
 τρεῖς χώραις καὶ τρία χωριά, τρεῖς Ἐκκλησιᾶς μεγάλαις.
 Τὴ Σμύρνη μὲ τὰ κάτεργα τὴ Χρὶς μὲ τὰ καράβια,
 καὶ τὴ Κωνσταντινούπολι μὲ τὰ μαργαριτάρια.
 Τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Σοφίας ἔς τὴ ξακουσμένη Πόλι,
 παιδάκι μου! νὰ λάχωμε, ἔς τὴ λειτουργία της ὅλοι...

ΔΗΜΩΔΗ Α. ΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΧΡ. Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

«Ο ΚΑΜΠΟΣ ΕΠΡΑΣΙΝΙΣΕ»

Ἦχος λ 9 Κε.Ρυθμὸς τρισημῶς 001= $\frac{3}{4}$ χ η

0 ο Καμ πο ος ε ε προ σι νι σε ε εν α απ
 τα πο ο ολ λα α α α λου ου λου ου δια χ η
 α ι ντε δε βγαι νει ει εις ο ο ο ο ζω ω
 να α σε δω ω ω γει ει το νει ει εις σα α
 α α και αι νου ου για χ η

Ὁ Κάμπος ἐπρασίνισεν ἅπ' τὰ πολλὰ λουλούδια
 δὲ βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ γειτόνεισσα καινούρια;

Δὲ βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ τ' ἐγὼ μέσα δὲ μπαίνω,
 μὰ τὸν κιλαϊδισμό σ' ἀκῶ καὶ πέρτω καὶ παιθένω.

Τὸν ταμπουρά μ' ἐτσάκισα κυρά μου στὴν αὐλή σου,
 μὰ σὺ φιλὶ δὲ μουῦδωσες μήτε κ' ἡ ἀδελφή σου.

— Ἐμεῖς φιλὶ δὲ δίνουμε γιὰτὶ μᾶς μαρτυροῦνε,
 Κ' ἂν τσακισθῇ ὁ ταμπουράς τὰ τέλεια θὰ τὸ εἰποῦνε.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Β'.—ΤΕΥΧΟΣ Β'. (12)

— Δόσε μου κόρη μ' τὸ φιλὶ δόστον, μὴ τὸ λυπᾶσαι,
στὸν κάτου κόσμον θὰ γενῇ κρεββάτι νὰ κοιμᾶσαι.

«ΝΑ ΕΙΧΑ ΝΕΡΑΝΤΖΙ ΝΑ ΄ΡΙΝΑ»

²Hχος λ δ' Δ Ρυθμός ἐπίτρητος $1 \frac{1}{2}, 1, 1, 1 = \frac{7}{8}$ χ δ δ

Ναί χα α νε ραν τζι να α ρι να στο ο πε ε στο ο
πε ρα πα ρε ε θυ ρι Να α τσα κι ζα α
α μα α τια μου να α τσα κι ζα α α το μα α
στρα πα δ

Νά είχα νεράντζι νά 'ρίνα στὸ πέρι παρεθύρι,
νὰ τσάκιζα τὸ μαστραπὸ πῶχει τὸ κερουφίλι.
Γιὰ σέ τὰ λέγω μάτια μου πούειςε στὸ παρεθύρι,
τὸ μαντυλάκι ποῦ κεντᾶς ἐμένα νὰ τὸ στείλλης.
Νὰ μὴ τὸ στείλλης μοναχὸ παρὰ μὲ τὴν ἀγάπη.
Κ' ἐκείνη τ' ἀλυσμόνησε καὶ μοναχὸ τὸ στέλνει,
στὰ γονατὰ μου τὸ 'βαλα καὶ τὸ συγχωρωτάω:
Γιὰ πές μου μαντυλάκι μου πῶς μ' ἀγαπᾷ ἡ κυρά σου;
— Ὅταν σέ συλλογίζεται ὅταν σέ βάν' ὁ νοῦς της
σὲ θάλασσα τρελένεται σὰν κύμα δέρν' ὁ νοῦς της.

«ΟΥΛΑ ΤΑ ΝΤΕΡΤΙΑ ΝΤΕΡΤΙΑ ΕΙΝΕ»

²Hχος λ δ' Δ Ρυθμός ἐπίτρητος $1 \frac{1}{2}, 1, 1, 1 = \frac{7}{8}$ χ δ δ

Ου λα τα ντερ τια ντερ τια εινε και το δι κομ ειν

χ λ λ σ (Δις) α μιν για σε να βλ ρυα ρω ω
στη σα και πε σα να πε θα νω δ (Δις)

Οὐλα τὰ ντέρτια ντέρτια εἶνε, καὶ τὸ δικόμ' εἶν' ἄλλο,
γιὰ σένα βαρυαρώστησα κ' ἔπιασα νὰ πεθάνω.
Κινῶ καὶ πᾶω στὸ γιατρὸ νὰ βρῶ τὴν γιατριά μου,
Κ' αὐτὸς μου λέει κἀθῆσε ν' ἀνοίξω τὰ χαρτιά μου.
'Εκάθησα βρυάκρωστος ἀπ' τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ,
μὲ δὲν ἡμπόρεσε κ' αὐτὸς τὴν ἀρωστιά μου νὰ 'βρῇ.
Σύρε μου λέει στὸ καλὸ καὶ σὺ ἀρωστιά δὲν ἔχεις.
'Εσύ σε κόρη μ' ὁ γιατρὸς καὶ ἐγὼ εἰμ' ὁ λαβωμένος,
Δόσε μου κόρη τὸ φιλὶ νὰ γιατρευτ' ὁ κακῶμένος.

«ΣΥΡΤΟΝ ΛΕΒΕΝΤΙΜ' ΤΟ ΧΟΡΟ»

²Hχος λ η κ Ρυθμός ἐπίτρητος $1 \frac{1}{2}, 1, 1, 1 = \frac{7}{8}$ χ η η

Συρ τον λε βε ε εν τιμ το ο ο ο χο ρο συρ
το ο ο ο ο συρ τον κα θω ως σου μοια ζει η
Κ αν α πο στα α α μα τια μου ου ου κίαν
α πο στα σης στο χο ρο η

Σύρτον λεβέντιμ' τὸ χορὸ
σύρτον καθὼς σοῦ 'μοιάζει
κι' ἂν ἀποστοσάσης στὸ χορὸ
καθόλου μὴ σέ νειάζει.

Ἔχεις κρεββάτι ν' ἀπλωθῇς
στρώμα νὰ ξαποστάσης,
καὶ δυὸ ματάκια νὰ φιλῇς
κορμάκι ν' ἀγκαλιάσης.

«ΕΙΔ' ΑΠΟΨΕ ΣΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ»

^{Ηχος} λ 9 Κε ^{Ρυθμός επίτροπος} 1 1/2, 1, 1, 1 = 7/8 ^π χ ^ο γ

Εἰδ' α πο μυ ρα γλα ρα μου μα τια εἰδ' α
 πο ψε ε στο ο ο νει ρο μου ^χ εἰδ' α πο ψε ε
 στο ο ο νει ρο ο μου μυ ρα μα τια α στο
 ο ο πλευ ρο μου ^χ ||

Εἰδ' ἀπόψε στό 'νειρό μου, μαῦρα μάτια στό πλευρό μου.
 Καί ξυπνῶ καί δέν τά βρίσκω μ' ὥρχεται νά ξεψυγήσω.
 Μὲ τὰ ροῦχα μου μαλώνω, βγαίνω ἔξω καί τὰ πλώνω.
 Ροῦχα μου καλὰ μου ροῦχα, ποῦν τὰ μαῦρα μάτια πούχ; ;
 Βλέπω κ' ἔρχοντ' ἀπό πέρα, μὲ γαρύφαλα στά χέρια.

«ΠΑΠΑΚΙ ΠΑΕΙ ΤΗ ΠΟΤΑΜΙΑ»

^{Ηχος} λ π Πα ^{Ρυθμός επίτροπος} 1 1/2, 1, 1, 1 = 7/8 ^π χ ^π

Πα α πα κι παει μω ρε πα α πα πα α
 πα κι παει τη μπο τα α μια πα α πα κι
 παει τη μπο τα α μια κλαι αι ει δε εν
 ε χει συν τρο ο φια ^π ||

Παπάκι πάει τὴν ποταμὶά
 κλαίει δὲν ἔχει συντροφιὰ.
 Κ' ἕνας ἀητός τ' ἀπῆλθισε
 τὸ ῥώτησε τοῦ ῥιγῆσε :

— Πού παρ παπάκι δὲ μοῦ λὰς
 πῆναστενάξεις κ' ὄλο κλαίς;
 — Πάου στά ὄρη στά βουνά
 πάου γιὰ νά'βρω συντροφιὰ.

«ΠΕΣ ΜΟΥ ΠΟΙΑ ΜΑΝΑ»

^{Ηχος} Δι ^{Ρυθμός τρισημιος} 001 = 5/4 ^π χ ^Δ

Πε ες μου ου ποια μα να μα αυ ρα α α μου
 ματια πε ες μου ου ποι οια μα α να α σε κα α
 α α με πε ες μου ου ποι οια μα α να α
 σε κα α α με και σε στει λε ε σε ε
 με ε να α α α νε ||

Πές μου ποιὰ μάνα σ' ἔκαμε

Καὶ σ' ἔστειλε σὲ μένανε ;

— Ἡ ἄγρια γῆνα στά βουνά

Κ' ἡ πέρδικα στά πετρωτά.

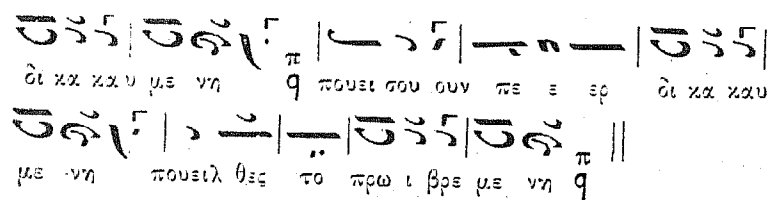
Ἡ ἄγρια γῆνα μ' ἔκαμε

Καὶ μ' ἔστειλε σὲ σένανε.

«ΠΟΥ ΕΙΣΟΥΝ ΠΕΡΔΙΚΑ»

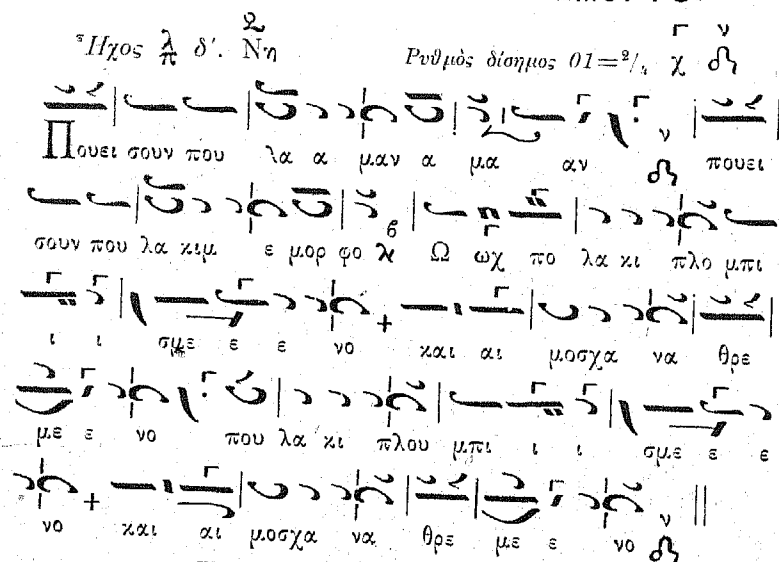
^{Ηχος} λ π Πα ^{Ρυθμός δωδεκάσημος; τετράκτυπος}
^{ἑκαστος κύππος} 01 = 5/4 ^π χ ^π

Πουει σουν πε μωρ περ δι κου λα α πουει σουν περ

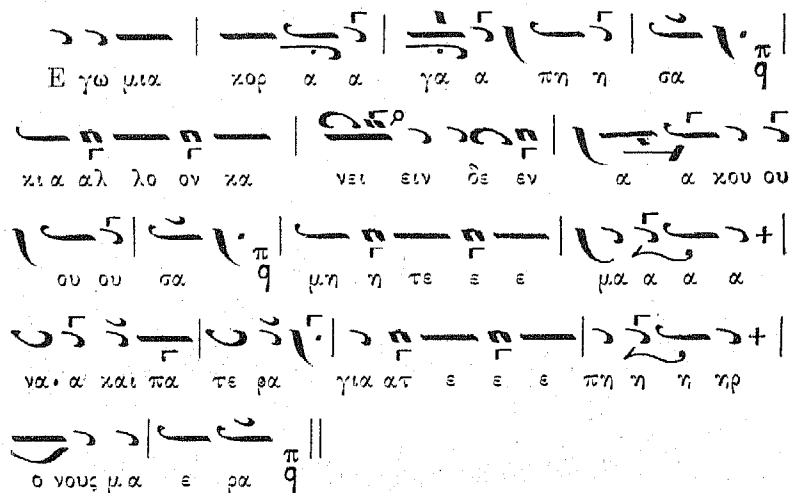
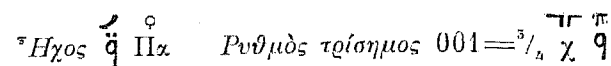
Ποῦ εἶπουν πέρδικα καύμενη — Εἶμουν φιλά στα πλάγια
 πουςῆλθες τὸ πρωὶ βρεμένη ; καὶ μὲ βρῆξαν τὰ χορτάρια.

«ΠΟΥ ΕΙΣΟΥΝ ΠΟΥΛΑΚΙ Μ' ΕΜΟΡΦΟ»

Ποῦ εἶσουν πουλάκιμ' ἔμορφο
πουλάκι πλουμισμένο
καὶ μοσχαναθρεμένο ;
— Εἶμουν στὰ ὄρη στὰ βουνά
εἶμουν φιλά στὰ πλάγια
ποῦ 'ναι νερά καὶ ἄλγρια.
Κ' ἔφτιανα τὴ φωλιήτσα μου
μὲ τ' ἄλλα τὰ πουλάκια
στὰ πράσινα κλαράκια.

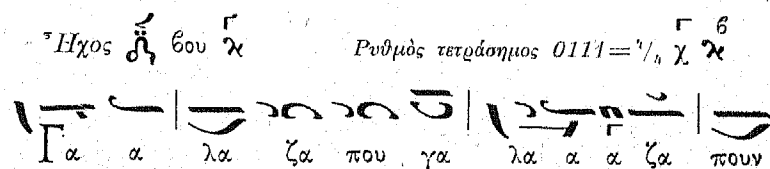
«ΕΓΩ ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΑΓΑΠΗΣΑ»

Ἐγὼ μιὰ κόρ' ἀγάπησα κι' ἄλλον κανεῖν δὲν ἄκουσα
Μήτε μάνα καὶ πατέρα, γιὰτ' ἐπῆρ' ὁ νοὺς μ' ἄερα.
Πῆγα τὴν ἀρρεβωνίασα, διαμάντια τῆς ἐφόρεσα,
Καὶ τῆς λέγω θὰ τὴν πάρω, μὲ παππᾶ καὶ μὲ κουμπάρο.
Μὰ εἶχε γειτόνους ποὺν' κακοὶ, ζηλόφθονοι καὶ φθονεροί.
Καὶ τῆς λέγε δὲ σὲ παίρνει, κόρη ἀθέται καὶ κλαίει.

«ΓΑΛΑΖΑ ΠΟΥΝ Η ΘΑΛΑΣΣΑ»

(Συνοπὸς ταχὺς)

Σκύβω φίλῳ τὴν κλειδωνιά, μὲ δάκρυα τὴ γερμίζω
Περνῶ λιθάρια ἔς τὴν ποδὶά πετῶ ἔς τὰ κεραμίδια
Ἀνοιξε πόρτα τῆς ξανθῆς, ξανθῆς τῆς μαυρομμάτας.

ΧΡΥΣΟΣ ΑἴΤΟΣ

¹Ηχος ᾠὴ Πα γλ Ρυθμὸς δίσημος

Α ι ν τε χ ρ υ σο ς α ι το ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο χ ρ ο ο ς α ι ν τε
ν α ι το ς κ α θ ο ο κ α θ ο τ α ν ε ε ε ε
ε ε σ ε κ λε ε φ τ ι κ α α α λ η η η
η η η η η η η μ ε ε ε ε ε
ρ ι α και β χ α σ τ α α α α γ ε ε ε ε
ε ε ε ο ι α ι ν τε ν α ι το ο ς σ τ α ν υ υ σ τ α
ν υ χ ι α α του ου ου ου ου ου ου χ ου ου ου

Χρυσὸς αἴτος καθότανε σὲ κλέφτικα ἡμέρια,
καὶ βάσταγε ἔς τὰ ἡνυχία του ἀνθρωπινὸ κεφάλι.
Ὡραὶς ὦραὶς τὸ τσίμπαιε ὦραὶς ὦραὶς τοῦ λέγει·
Κεφάλι κακοκέφαλο κακοκαιρογραμμμένο·

Κεφάλι τί κακόκαμμες 'ποῦ σὲ τσιμπᾶν τὰ ὄρνια;
—Ὅντ' ἤρουν δημογέροντας καὶ μάζευα τοὺς φόρους,
ἀδίκαια τοὺς ἐφτωχοὺς καὶ δίκαιονα τοὺς πλούσιους.

ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΤΟ ΓΙΟΦΥΡΙ

²Ηχος ᾠὴ Γα Ρυθμὸς τετράσημος

Σ α ρ α ν τ α μ χ α σ τ ο ρ ο ο που λ α ο κ ε ξ η ν
τ α δυ ο μ α σ τ ο ο ρ ο ι γ ι ο ο ο φ υ υ ρ ι
ν ε ε γ ι ο φ υ ρ ι ν ε ε σ τ ε ρ γ ι ο ο ν α ν ε

Σαράντα μαστορόπουλα κ' ἐξῆντα δυὸ μαστόροι
γιοφύρι ν ἐστεργιόνανε ἔς τῆς Ἀρτας τὸ ποτάμι.
Ὀλημερῆς ἐχτίζανε τὸ βράδυ γκρεμιζόταν.
Φερμαν' ἀπὸ τὸ βασιλεῖα νὰ κόψουν τοὺς μαστόρους.
Κλαίγουν τὰ μαστορόπουλα, κλαίγουν γιὰ τοὺς μαστόρους.
Πουλάκι πῆγε κ' ἔκατσε ἔς τὴ μεσινὴ καμάρα.
Δὲν κελαδοῦσε ἄν πουλί, σ' ἂν τᾶλλα τὰ πουλάκια.
Μόν' κελαδοῦσε κ' ἔλεγε μ' ἀνθρώπινη λαλίτσα.
«Ἄν δὲ στοιχειώσεται ἄνθρωπο, γιοφύρι δὲ στεργιόνει
οὐδὲ ἐχθρὸν οὐδ' ὄβρηδὸν οὐδὲ κανέναν ἄλλον
μόνον τοῦ πρωτομάστορα τοῦ Γεώργη τῇ γυναίκα».
Κι' ὁ Γεώργης ὅταν τ' ἄκουσε πολὺ τοῦ κακοφάνη.
Σταυρόνει τὰ χεράκια του ἔς τὸ σπίτι του παγαίνει.
Κ' ἡ Ἀένη τὸν καρτέραιε ἔς τὴν πόρτα καὶ ἔς τὴ σκάλα.
«Τὸ τί χαμπέρια Γεώργη μου, τὸ τί χαμπέρια Γεώργη;»
—«Τὶ νὰ σοῦ πῶ Λενίτσα μου, τί νὰ σοῦ ἡμολογήσω.
Γιὰ σὴκ' ἀπάνω κι' ἔλλαξε καὶ βάλε τὰ χρυσὰ σου,
Πᾶμε νὰ σὲ στοιχειώσωμε ἔς τῆς Ἀρτας τὸ γιοφύρι».
Κ' ἡ Ἀένη ὅταν τ' ἄκουσε πολὺ τῆς κακοφάνη.
—«Ἀγάλλι ἀγάλλια, Γεώργη μου, ἀγάλλι ἀγάλλια Γεώργη,

νὰ λυσοδέσω τὸ παιδί νὰ τὸ χορτάσω γάλα,
 κι' ἀπὲ νὰ μὲ στοιχειώσετε 'ς τῆς "Ἀρτας τὸ γιοφύρι».
 'Σ τὸ δρόμο 'ποῦ παγαίνανε, 'ς τὸ δρόμο 'ποῦ παγαίνουν
 μυριολογοῦσε κ' ἔλεγε, μυριολογᾷ καὶ λέγει·
 «Τρεῖς ἀδερφάδαις ἤμαστε, τρία θηριὰ τοῦ κόσμου,
 μία βαστάει τὸν Τύρναβο κ' ἡ ἄλλη τὴν Τατάρνα,
 γ' ἡ τρίτη ἡ ὠμορφότερη τῆς "Ἀρτας τὸ γιοφύρι,
 'Πῶς τρέμει ἡ καρδοῦλα μου νὰ τρέμη τὸ γιοφύρι,
 'πῶς πέφτουν τὰ μαλλάκια μου νὰ πέφτουν οἱ διαβάταις».

Η ΚΟΤΑ

^ἦΗχος ^ῶΔι

Ρυθμὸς β' ἐπίτριστος $(- \sim -) = (1 \frac{1}{2}, 1, 1) = 3 \frac{1}{2}$

Κο τα α μου μωρ κο τα μου ου κο τα α μου κο
 του λα μου Κο τα α μου μωρ κο τα μου ου
 κο τα α μου κο του ου ου λα μου κο τα α
 μου ου κο του λα α μου ου και αι που λα α κι
 δου ου λα α μου κο τα α μου ου κο του λα α μου ου
 και αι που λα α κι δου λα α μου λα λα
 λα λλα λα λα λα λα λλα λα λα λα λα λα λα λα

λα δὲ λα λα λα λλα λα λα λα λα λα λλα λα λα
 λα λα λα λα λα λλα λα λα λα

Κότα μου κοτούλα μου
 και πουλακιδούλα μου.
 'Αν σοῦ ρίξουν σκύβαλα,
 κλώτσαστα κι' ἀπήδαστα.
 'Αν σοῦ ρίξουν και τὸν νερό,
 Πάρ' τον βάλ' τον 'ς τὸ πλευρό.

Νὰ μὴ περάσης ἀπ' ἐδῶ,
 γιατί θὰ γένῃ φονικό.
 —Θὰ περάσω θὰ περάσω
 τὴν καρδοῦλα σου θὰ κάψω.
 —Νὰ μὴ περάσης ἀπ' ἐδῶ
 γιατί ἔχω μάνα κι' ἀδελφό.

Η ΚΑΚΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ

^ἦΗχος ^ῶΠα

Ρυθμὸς τρίσημος

Μωρε κακια α γει ει το ο ο νισ σα κα
 κια γει το ο νο ο που λα α να μαν μα α
 ζω ω ω ω τα ωχ γει το ο νι ι ισ
 σα για α σε ε ε ε να δε εν κοι
 οι νω ω νη η η σα

Μωρή κακια γειτόνισσα, κακια γειτονοπούλα
 Μάζω τὰ περιστέρια σου 'πὸρχονται στὴν αὐλή μου.
 Μοῦ τρῶνε τὸ σιτάρι μου, μοῦ πίνουν τὸ νερό μου
 Μοῦ πέρνουν και 'ς τὰ νύχια τους τὸ χῶμ' ἀπ' τὴν αὐλή μου.

Ἐγὼ τὸ γῶμα τὸ ἔλα νὰ κάμω μοναστήρι
 Νὰ βάλω μέσα καλογρηαῖς κι' ἀπὸ ἔω καλογέρους
 Κ' ἐγὼ νὰ ἤμωι γούμενος νὰ τοὺς ξεμολογᾶω.

ΤΟ ΛΑΓΚΑΔΙ

Ἦχος λ̣ Πα

Ρυθμὸς τετράσημος

Λαγ κα δι ι ξε ε ρο ο λαγ κα δο ο λα αγ
 κα δι π με την κα ται θα α σια σου ρου σα
 κα ρημ τα α μα αλ λια σου

Λαγκάδι ξερολάγκαδο
 με τὴν κατταίθασιά σου,
 ροῦσα κόρη μ' τὰ μαλλιά σου
 Ποτὲ δὲν ἐκαταίθασες
 καὶ κατταίθας τῶρα
 Ἔβγα νὰ σὲ ἰδῶ μιὰ ὥρα
 Φέρνεις λιθάρια ῥίζιμιὰ
 Δένδρα ξερριζωμένα
 κλαῖν' τὰ μάτια μου γιὰ σένα.
 Φέρνεις καὶ μιὰ γλυκομηλιά
 τὰ μῆλα φορτωμένα,
 πάλι' ἀλοίμον' ἀπὸ μένα.
 Τὰ μῆλά σου λυμπίζομαι
 καὶ τὸν γκρεμὸ φοβάμαι
 Μέρα νύχτα δὲν κοιμᾶμαι.
 Σὰν τὸν φοβάσαι τὸν γκρεμὸ
 Ἔλα τὸ μονοπάτι.

Βάσανα πῶχ' ἡ ἀγάπη
 Τὸ μονοπάτι μ' ἔβγαλε
 σὲ μαυρομμάτας πόρτα
 Ἐκεῖ ποῦ πήγαινα καὶ πρῶτα
 Βρίσκω τὴν πόρτα σφαλιστή
 καὶ τὰ κλειδιά παρμένα
 Ὡχ ἀλοίμον' ἀπὸ μένα
 Καὶ τοὺς γειτόνους ἐρωτῶ
 —Μέσα εἶναι καὶ κοιμᾶται
 Δὲν ξυπνᾷ π' ἀνάθεμά τη.
 Μαζεύω λιανολιθάρα
 Πετῶ 'ς τὰ κεραμίδια
 Μαῦρα μ' ἄτια μαῦρα ὀρύδιζα.
 Κόρ' ἂν κοιμᾶσαι ξύπνησε,
 Κι' ἂν κάθεις ἔβγα ἰδέ μας,
 Ἔβγα παρηγορησέ μας.

Ο ΤΡΙΤΣΙΜΠΙΔΑΣ

Ἦχος ῥ̣ Πα

Ρυθμὸς τρίσημος

Α α νε βη η κα α στα α α δια α α σε ε
 λα α κιν γναν τια α στη η Μπα α αρ μπα α σε ε
 να π για να ι δω ω το ο ον Τρι ι ι τσι ιμ
 πι θα α πω χεια χμ πε ε λια α α α και αι αι
 στα α φι θα

Ἀνέθηκε 'ς τὰ διάσελα,
 κι' ἀγνάντια 'ς τὴ Μπαρμπάσενα,
 γιὰ νὰ ἰδῶ τὸν Τριτσιμπίδα
 πῶχει ἀμπέλια καὶ σταφίδα.
 Πῶχει τὰ σπίτια τὰ ψηλά
 τὰ μπαλκονάκια τὰ πλεχτά.
 Τριτσιμπιδας κάνει γάμο
 'ς τῆς Μπαρμπάσενας τὸν κάμπο.

Ἡ Μαριόρη παντρεύεται,
 κι' ὅλος ὁ κόσμος χαίρεται,
 γυῖμ' παίρνει τὸν Τριτσιμπίδα
 πῶχει ἀμπέλια καὶ σταφίδα.
 Καὶ ποῖον θὰ πάρῃς Μαριόρη;
 —Τὸν Τριτσιμπίδα ποῦν' παιδί,
 ποῦν' παιδί καὶ παλληκάρι,
 καὶ βαρεῖ καὶ τὸ γιογκάρι.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΘΕΟΔ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΝ ΑΙΓΙΩ

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Ἦχος Δι.

Ρυθμός τετράσημος, χρόνος σύντομος

Περ νω τα ζα γα ρα για μου και πα να κυ
νη η γη σω λα γους περδι για να βρω
και πι σω να γυ ρι σω

Περνώ τὰ ζαγαράκια μου και πᾶ νὰ κυνηγήσω,
Λαγούς περδίγια γιὰ νὰ βρῶ και πίσω νὰ γυρίσω.
Ἐγύρισα τρογύρισα βουνά, λαγκάδια, ὄρη,
Ἐβγάλαν τὰ ζαγάρια μου μιὰ πλουμπισμένη κόρη
Τόσον ὠραία ποῦ ἦτανε και μαργαριταρένια,
και ἔπλενε και 'λεύκαινε σὲ βρύση μαρμαμένια.
Τῆς δίνω τὸ μαντηλί μου τῆς κόρης νὰ τὸ πλύνῃ,
και 'κείνη 'στάθη φρόνημη και πίσω μοῦ τὸ δίνει.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΩΔΕΣ

Ἦχος Πα

Χρόνος ἀργός

Αιντε να νε βη κα στον Ο γο λυμ πο ο ο
ο ο ο ο ο ο χια α α γαν τε ψα τρο

γυ γυ γυ ρω ω ω ο ο ο ο ο ο χ τρο ο
ο γυ ρω γυ ρω τρο γυ ρω θα α λα α α ας
σα α α α

Ἀνέβηκα 'ς τὸν Ὀλυμπο
κι ἀγνάτεψα τρογύρω
Τρογύρω γύρω θάλασσα
κι ἀπὸ στεργί' Ἀρβανίτες.
Μπροστὰ νὰ πάω σκιαζομαι
πίσω νὰ 'ρθῶ φοβᾶμαι.
Και πίσω ξαναγύρισα
ἀπ' τὰ παλιὰ λημέρια.

Βρίσκω λημέρια ἔρημα
πολὺ χορταριασμένα.
Μὲ 'πῆρε τὸ παράπονο
και κάθουμαι και κλαίου.
Ποῦ σε βρὲ Γεώργη' μ' ἀδελφέ;
και 'ξάδελφε Θανάση;
Γιατὶ μ' ἀφήστε μοναχόν;
.....

ΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΩΔΕΣ

Ἦχος Πα

Χρόνος ἀργός

Ση η κω που λι ι μου ου ου ου το ο ο ο γη
μω ρε το πρω ι ι ι ι ι ι ι χ και
κα τσε ε ε στο ο ο κλα φα χι και τι ναχ
τα α που λι ιμ φτε ρου ου ου ου γη φτε
ρου ου ου για α α σου

Σήκω πουλί μου τὸ πρῶι,
καὶ κάτσε στὸ κλαράκι.
Καὶ τίναχ' τὰ φτερούγιά σου,
νὰ πέση ἡ δροσά τους.

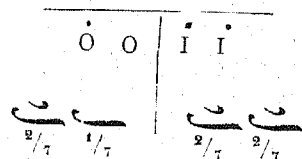
Καὶ μὴ λαλεῖς παράωρα,
ὥρα τοῦ μεσονύχτου.
Δείχνεις σημάδια τῶν κλερτῶν
καὶ τῶν καπεταναίων.

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

Η ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ

Ρυθμὸς ἐπιόσημος. Βορ ἐπίκριτος

Ἦχος ᾠὴ Πά

Χρόνος μέτριος γοργός

Σὴ κω ω σ τα μα ση κω ω σ τα μα
α τια σου ου ου ψη λα Σὴ
κω ω σ τα μα ση κω ω σ τα μα α τια
σου ου ου ψη λα και αι διε ες με
το ο ον καυ με ε ε νο ο ο Γιαν νου ου λαμ Γιαν

νου λα α αμ Τσα να α κα λω ω ω τι
σα π και αι διε ες με το ο ον καυ
με ε ε νο ο ο Γιαν νου ου λαμ Γιαν νου
λα α αμ σε κλαι αι ν τα μα α α τια μου
ἐπ φ δ ο ς

Και για τι δεν μα α ας το λες
Και για τι δεν μα α ας το λες
Και γι τι δεν μα α ας το λε ες πρ'α μα
αν μο νε κα α θεσαι αι και κλαις
Και για τι δεν μα α ας το λε ες πρ'α μα αν
μο νε κα α θεσαι αι και κλαις

Βον ἡ μίστιχον

Καὶ διές με πῶς ἐγέννηκα
σὰν τὸν ἀποθαμμένο

Ἐπιδόξ
[Καὶ γιὰ τὴν δὲν μὰς τὸ λές
μόνε κάθυσαι καὶ κλαῖς.

Η ΑΛΑΤΣΑΤΙΑΝΗ

Ρυθμός: έντεράσημος

$\dot{0} \quad \dot{1} \quad 1 \quad | \quad \dot{0} \quad \dot{2}$
 $\frac{2}{9} \quad \frac{2}{9} \quad \frac{1}{9} \quad | \quad \frac{2}{9} \quad \frac{1}{9} \quad \frac{1}{9}$

*Ηχος $\pi \quad \delta \quad \dot{N} \eta \quad \underline{\quad}$ Χρόνος μέτριος γοργός
 Με λα χροι νο ηη πι πε ρι μου ου ου ου
 με λα χροι νο ηη πι πε ρι μου ου ου ου
 και αι που ου να σε φυ τε ψω Α λα τσα α τια
 νη και αι που ου να σε φυ τε ψω πα
 νω χω ω ρια νη

Βον ήμιστιχον

 Μέσα στά φύλλα της καρδιάς
 Ίσως νά σε κερδέψω

 [Άλατσατιανή
 'πάνω χωριανή].

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΘΕΟΔΩΡ. Ι. ΤΣΑΚΑΛΟΓΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ

ΕΝ ΒΙΓΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ

Α.ΣΜΑ ΓΑΜΗΛΙΟΝ

(Δημῶδες)

*Ηχος $\dot{q} \quad \dot{\pi} \alpha$ Ρυθμός: τετράσημος, χρόνος μέτριος
 Τρι α α γαρ ρου ου ου ου ου ου φηλ q λα χου
 τα α μα α αν α μα α αν σε α α ση με ε
 ε ε ε νιο q τα α α α α α α α σι q τα αν
 δρο γυ νο ο που ου ου γι ι ι νε ε ται α μα
 α αν α μα α αν να ζη η και να α α α α α
 γη q ρα α α α α α α α ση q 'Επωδός Μα α
 α λαγμα τε ε ε ε νιο ο ος ο Σταυ ρος q να α α
 ζη η νυ υ υ υμ φη η η κιο ο γαμ δρος q

 *Ενς νέος 'πανδρεύεται με μάνα με πατέρα
 'σάν τὸ καρδί 'ς το γιάλδ με πράσινη παντιέρα.

ΚΛΕΦΤΙΚΟΝ

Ἦχος ᾠ Πζ

Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος

Σὴ κω νο και πρω ι πο λυ υ υ πρω ω

δὺο ο ω ραις για να φε ε ε ε ξη δ

α κου τα πε εφ τια και αι αι αι βρο ον τουν

Α κου τα πε φτια και μορ και αι αι βρο ον

τουν δ το ο κα ρα θου λι σκου ου ου ου ζει δ

για σηκ α πα α νω α α αρ χη η γε

Γιὰ σήκ' ἀπάνω, ἀρχηγέ, καὶ σὺ μὲρ καπετάνιο.
 —'Εγὼ σὰς λέγω δὲν ἔμπορῶ καὶ σεῖς μὲ λέτε σήκω.
 Στρώστε μου δένδρα καὶ κλαδιὰ καὶ βάλτε με νὰ κάτσω
 καὶ φέρετε μου τὸν ταμπουρά, νὰ τὸν γλυκολαλήσω,
 σὰς πῶ τραγοῦδιὰ κλέφτικα, τραγοῦδιὰ τοῦ σεβτάμου.
 Μουστάνκι μου καρὰ μπογιὰ καὶ φρύδιὰ μου βαμμένα,
 πῶς θὰ σὰς φάγ' ἡ μαύρη γῆ κι' αὐτὸ τὸ μαῦρο χῶμα;
 Παιδιὰ, μὲ τὰ χαντσέρια σας καὶ μὲ τὰ ἔρματά σας
 τὸ μνημὰ μου νὰ σκάψετε δυὸ τουφεκοῦλες τόπο,
 νὰ στέκ' ὁρθὸς νὰ πολεμῶ καὶ δίπλα νὰ γεμίζω
 καὶ δεξιὰ στὸ μνημὰ μου παράθυρο ν' ἀφῆστε,
 γιὰ νὰ περνᾷ ἡ συντροφιά γιὰ νὰ μὲ καλησπερίζη.
 —Καλησπερὰ σου, ἀρχηγέ.—Καλῶς τὰ παλληκάρια.
 Ἄν πάτε γιὰ τὸν τόπο μας τὸν τόπο βιλαέτι,
 τουφέκι νὰ μὴ ρίξτε, τραγοῦδι νὰ μὴν πῆτε.
 Κι' ἂν σὰς ῥωτήσ' ἡ μάνα μου κ' ἡ δόλια ἀδελφὴ μου,

μὴν πῆτε πῶς ἀπέθανα, ἔπαντρεύθηκα νὰ πῆτε·
 πῆρα τὴν πλάκα πεθερὰ τὴ μαύρη γῆς γυναικα
 καὶ τὰ σκουλήκια συντροφιά νὰ τρώνε τὸ κορμὶ μου.
 Μαντά, μαντά, μανούλα μου.

Η ΕΛΕΝΗ

(Χορὸς συρτός)

Ἦχος λ ᾠ ἔκ τοῦ Κε.

Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος

Τα μα τια σε ε χου ουν ε ρω τα Ε ε λε ε

ε ε νη (Δίς) το προ σω ποσ' α κτι ι ι

νες χα υ δε ε με ε ε ε νη (Δίς).

τὸν νοῦ μου καὶ τὸ λογισμὸ, Ἐλένη
 ἐστὶ μὲ τὸν ἐπῆρες, χαῦδεμένη.

Τὸ πρόσωπό σου τὸ λαμπρὸ καὶ τῶμορφό σου βλέμμα
 παρακινεῖς με, ὦ σκληρά, νὰ πλέξω εἰς τὸ αἷμα. κτλ.

ΑΙΣΜΑ

[Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς μακαρίτιδος μάμμης μου Ἐυδοκίας]

(Χορὸς Καλαματινὸς)

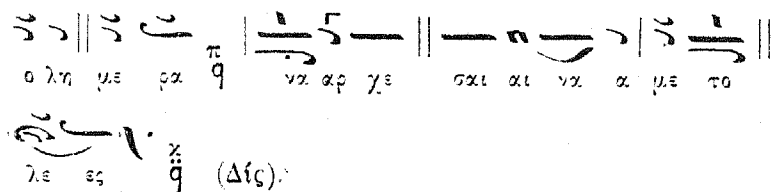
Ἦχος λ ᾠ ἔκ τοῦ Κε.

Ρυθμὸς ἐπτάσημος. Β' ἐπίτροτος,

χρόνος μέτριος.

Κα νω χα ζι ι να α σε βλε πω ω την η με

ρα δυο φο ρε ες (Δίς) κιο ο τι κα αμνει εις

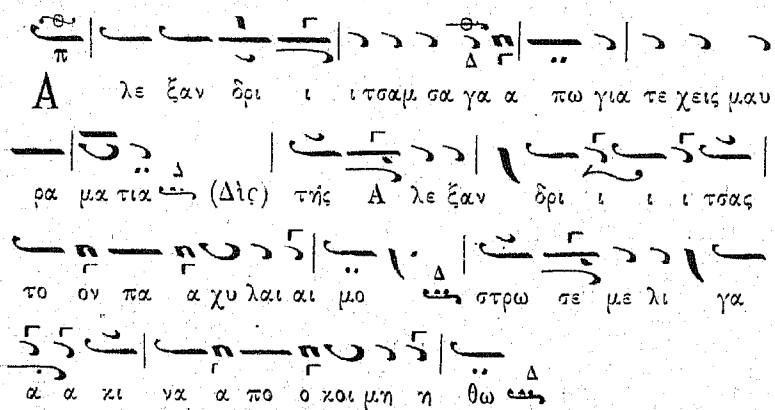
Κάνω χάξι νά σέ βλέπω τήν ἡμέρα μιὰ φορά,
γιὰ νά πέρνι' ὁ νοῦς μ' ἀέρα κ' ἡ καρδιά μ' παρηγοριά.

Ἦθελα νά καταλάβω μ' ἀγαπᾶς ἢ μὲ γελαῖς
ἢ ἐμένα περιπέζεις τὸν καιρὸ σου νά περνᾶς.

Δέν μπορῶ νά καταλάβω Τούρκισσά 'σαι γιὰ Ρωμῆά,
κἂν 'π' τῇ Βενετιά σέ 'φέραν κ' ἔχεις τόση εὐμορφιά.

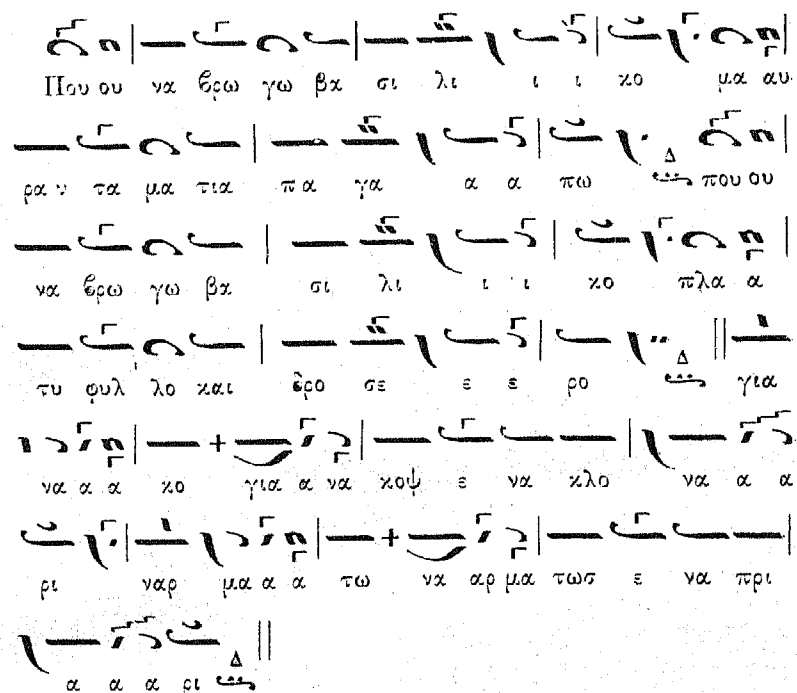
Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΤΣΑ

^{Ηχος} Δι. Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος ὀλίγον γοργός

«ΠΟΥ ΝΑΥΡΩ ΓΩ ΒΑΣΙΛΙΚΟ»

^{Ηχος} Δι. Ρυθμὸς ἐπίτροπος 1 1/2, 1, 1, 1, 1/2.

Ποῦ ναῦρω ἔγω βασιλικὸ πλατύφυλλο καὶ δροσερὸ
Γιὰ νά κόψ' ἕνα κλωνάρι, ν' ἀρματώσ' ἕνα πριάρι ;
Νά πριαρῶ στὴ θάλασσα, μικρὴ 'σούν καὶ σὲ πλάνεσα.
Π' ἀρμενίζουν τὰ καράβια, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα.
Ἐν' ἀρμενίζει μὲ βορίξ, βόηθα Χριστέ καὶ Παναγιά
Κ' ἔχει τὸ πουλί μου μέσα καὶ φωνάζει ἔγνα λέσχ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΡΗΓΑ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΕΝ ΣΚΙΑΘΩ

ᾠσματα ᾠδόμενα ἐν Σιάθω)

1ον

ᾠχος λ̣ μετὰ διατονικοῦ, Πζ γ̣

$\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 Α πε φα α α α α σι ι ι ι σα τα μα α
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 α α αυ ρα α πε φα α α α α σι ι ι ι
 $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 σα τα μα α α α αυ ρα α να φο ρω πα α αν
 $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 |
 το ο τει ει ει ει να α α α Α α μαν π
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 να φο ρω ω ω πα α αν το ο τει ει ει ει να
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 α α α Α α μαν γ̣ Για α λο για λο ο πη γαι αι
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 αι να με γ̣ ο ο λο για σε ε να λε ε
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 ε γα με γ̣

Καὶ νὰ κλαίω μέρα νύχτα τὴν δική σου ἀπονιά.

(Ἐπιδόξ). Στὴν κεντισμένη σου ποδιά
νὰ ξενοχτοῦσα μὴ βραδιά.

2ον

ᾠχος γ̣ Πα γ̣ Ρυθμὸς τετρασήμερος μετ' ἐξαίρεσεων

$\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 Π ε φ τ ο Μ α ν ω ω ω λ η ης π ε ε ε ε φ
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 τει π̣ πε ε φ τει να κοι οι μ η η η η θ η η
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 η η η η πε φ τ ο Μ α ν ω ω ω λ η ης π ε ε
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 ε ε φ τει π̣ πε ε φ τει να κοι οι μ η η η η
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 θ η γ̣ και αι στο νει ρο ο ο του β λ ε ε ε
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 ε πει ει ο̣ πω ως θε λα σκο ο ο ο τω ω θ η γ̣
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 και αι στο νει ρο ο ο του β λ ε ε ε ε πει
 $\frac{1}{2}$ 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{3}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{2}{1}$ 2 3 4 5 | $\frac{4}{1}$ 2 3 4 5 |
 ει ει ο̣ πω ως θε λα σκο ο ο ο τω ω θ η

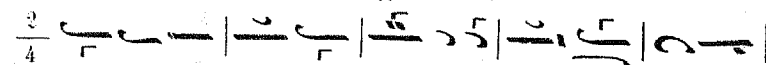
Στηκῶνετ' ὁ Μανώλης καὶ τὸν νειρο ξηγᾷ,
πῶς θὲ νὰ τὸν σκοτώσουν οἱ κλέφτες μὲ μπαλτζ. κτλ.

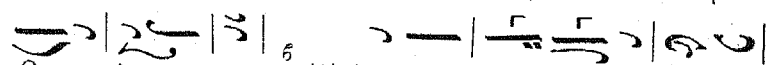
ΑΙΣΜΑΤΑ ΠΑΤΜΙΑΚΑ ΔΗΜΩΔΗ
 ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ ΠΑΡΑ ΣΕΡ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ
 ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΚ ΠΑΤΜΟΥ

Γαμήλιον κυκλικὸς χορὸς

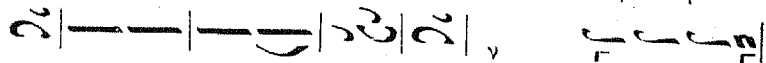
³Ηχος λ δ'. Νη

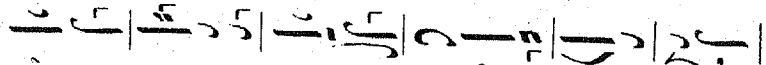
Α ι μου Θει α μα αν α μα Α ι μου

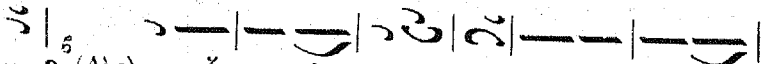
Θει σ λο ε μου χ (Δίς) καμπου ου ου ρη καμ που

ρη καμ που ρη κια σπρο γε νη δλ (Δίς) κα τε θα α

δο α μα α να μα κα τε θα α δο σε την ευ

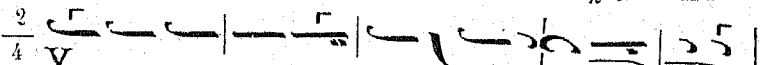

χη χ (Δίς) να ντζη τε λε γ ε τε το σταν τρο υ νο

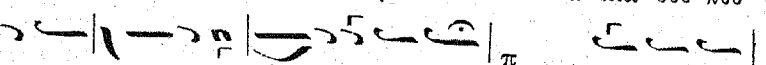

που γε νη δλ (Δίς)

"Ετερον χοροῦ κυκλικοῦ διὰ τοῦ ἀσκαύλου. ³Ηχος α' Πα

Χα ρω τα τα α μα α τα κια σου που

τα χεις μα α α θη η η με να q (Δίς) κιον τα περ

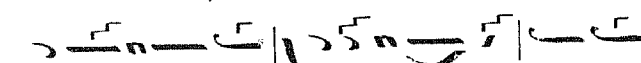

νω ω και αι αι βλε πω τα τα χεις χα μη η η

λω ω ω με να

³Επωδός. (') ³Ηχος δ αὐτὸς π γ λ

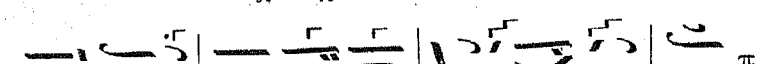
Ε λα α ε λα πε ε ερ δι ι κα μου

στα γκα α λα κια τα α α δι ι κα μου

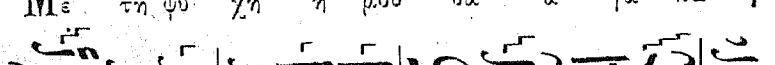
ΕΤΕΡΟΝ

³Αδόμενον διὰ τοῦ ἀσκαύλου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν γεωργῶν,
 ὀνηλατῶν καὶ ποιμένων, ἢ καθημένων ἢ ὀνηλατοῦντων.

³Ηχος λ δ'. Νη χ δλ

Με τη ψυ χη η μου σα α γα πω π q

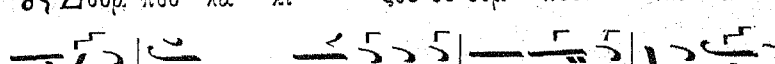
και αι μο λα μου ου τα με ε ε ε ε λη δλ

Καὶ τὴ γαρδίᾳ μου ρώτηξαι καὶ μοῦπε 'σένα θέλει

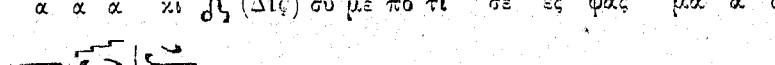
³Επωδός

δλ Ζουμ που λα κι ζου ου ουμ που λα α α

α α α κι δλ (Δίς) συ με πο τι σε ες φας μα α α

α α α κι δλ

α α α κι δλ

(') Ὁ ἐπὶ ὁδὸς οὗτος κινεῖ ταχύτερον ὡς καλπαστὸν τὸν χορὸν, καὶ λέγεται μπαλαριστός.

«ΕΓΩ ΕΙΜ' Η ΒΛΑΧΑ Η ΕΛΚΟΥΣΤΗ»

ΚΑΘΑΡΙΚΟ ΔΥ' ΑΙΣΜΑ

*Ηχος λ̣ ḡ Πζ Ρυθμός δίσσημος 0 | 1

*Εξήγησις ἐκ τῆς Εὐδοκίᾳς εἰς τὴν ἡμετέραν παρασημαντικὴν

ὑπὸ Βασιλείου Ν. Καμαράδου

π
ḡ

Ε γω εἰμ' η βλα α χα η βλα χα η πε νε
με ε νη ε γω εἰμ' η βλα α χα η
βλα χα η ξα κου στη π που τρι γυ ρι ζω στα βου
να ξε νη τευ με ε νη σαν την τρυ
γο νχ που δεν θε λει να πια στη π
χω βα σι λει ον βου να λαγ' κα δια δα ση π
και συν τρο φια μου τα αρ να κια τα μι
κρα π̣ και ο ταν γυρ νω απ το βου νο το βρα δυ
βρα δυ π̣ και μου μαι στην κα λυ βη

μου γλυ κα γλυ κα π̣ ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ ωφ
ωφ ωφ ω ωφ ω ωφ ω ωφ ω ωφ ωφ
αχ τσο μπα να κομ. βαχ τσο μπα να κομ.
α αχ τσο μπα να α κο ομ βαχ
αχ α αχ α αχ αχ
αχ αχ τσο μπα να κομ πως ειν η ψυ χη μου
τω ρα που μα φη σες μο να χη η μου ου
βαχ π̣ τρα λα λα λα
τρα λα λα λα τρα λα λα λα τρα λα λα λα
λα ε γω εἰμ' η (*Η ἀρχὴ καὶ πάλιν).

3.

Ἐγὼ εἶμ' ἡ βλάχα ἡ βλάχα ἡ παινεμένη
Ποῦ τριγυρίζω ἄνδρα νύχτα στὸ βουνό.
Ποτὲ δὲν ἔχω τὴν καρδιά μου πικραμένη
Καὶ δὲν ἀναστενάζω οὔτε πονῶ.

4.

Έγω βλαύειο, βουνά, λαγκάδια, δάση
Καί συντροφιά μου τὰ ἀρνάκια τὰ μικρά.
Κι' όταν γυρνῶ ἀπ' τὸ βουνό τὸ βράδυ βράδυ
Κοιμοῦμαι στὴν καλύβη μου γλυκὰ γλυκὰ.
Ὡρ ὦρ ὦρ ὦρ! ἔχ' τσομπανάκοι κτλ.

5.

Έγω εἶμι ἡ βλάχα ἡ βλάχα ἡ παινεμένη
Ποῦ τριγυρίζω μέρα νύχτα στὴν λαγκάδικά.
Με τὴ ματιά μου στὰ δάκρυα βουρκωμένη
Γιατί μου πήρε ὁ τσομπανάκος τὴν καρδιά.

6.

Πάρτην βλαχοῦλά μου βλαχοῦλά μου φωνάζει
Γιατί σ' ἀγάπησα βλαχοῦλά μου πολὺ
Κι' όταν σὲ ἰδῶ βαθεῖα τὸ στῆθος μου σπαράζει
Δός μου βλαχοῦλά μου στειλὲ μου ἕνα φιλί.

Σημειώσεις. — Χάρειν τῆς πιστῆς ἐξηγήσεως μετεχειρίσθην τὸ ὑφὲν ἢ σύνδεσμον καὶ τὴν ὁργανικὴν στιγμὴν ἢ κορώνην καὶ διὰ μὲν τοῦ ὑφὲν παρατείνεται ὁ φθόγγος τοῦ πρώτου χαρακτηρισμοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου διὰ μιᾶς ἀναπνοῆς χωρὶς νὰ ἐκφωνῶνται οἱ ἄλλοι, διὰ δὲ τῆς ὁργανικῆς στιγμῆς, ὅπου ἀν' τεθῇ, παρατείνεται ὁ χρόνος ὀλίγον τι περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀξίαν του, τὸ δὲ μέτρον τοῦ ρυθμοῦ ἐν καιρῷ τούτου τοῦ χρόνου μένει μετέωρον καὶ ἀρχίζει καὶ πάλιν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ φωνητικού σημείου (χαρακτηῖρος) ἢ τῆς σιωπῆς. ἥτις ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν στιγμὴν τῆς χρονοτριβῆς.

Τέλος τῶν τευχῶν τοῦ 6' ἔτους τῆς Β' περιόδου

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς Θεοδώρου Ἀλεξοπούλου

Πρωτογράφου Ἀβ'ον

«ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ»

Ἦχος ♯ Πά Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος ἀργός.

Πο τε ε μου δε ε ε χ τρα γου ου δη
η η η η η η σα πο τε ε μου
δε ε ε ε χ τρα γου ου δη η η η
η η η η σα αι ντε συν τα η μου ου ου
ου ουν πα αλ λη η η κα ρι και τω
ρα α για α α α και τω ρα α για
α τους φι ι ι λου ου ου ους μου ου ου ου ου
ου ου ου ου

Ποτέ μου δὲ τραγουῶντα τοὺς πολυαγαπημένους
σὺν τὰ εἶμουν παλληκάρι, θὰ τραγουδήσω δυνατὰ,
Καὶ ἰώρα γιὰ τοὺς φίλους μου καὶ ὅα τὰ εἰπῶ γεμάτα.

Νὰ πάχῃ φωνὴ σ' τὸν οὐρανό..

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Ε'. ΤΕΥΧΟΣ Α'. (8)

2. «Η ΔΙΑΜΑΝΤΩ»

(χορευτικόν)

Ἦχος ᾠ Πκ Ρυθμὸς τρίσημος, χρόνος γοργός.

Ση κω Δια μαν τω ω να πας στο μυ λο ο
 δε μπο ρω η μα ναμ δε μπο ο ρω (δισ) δε μπο
 ρω ω μα α ναμ δε μπο ο ρω στει λε να
 φε ε ρης το για α τρο

Σήκω Διαμάντω νά πᾶς σ' τὸ μύλο.
 Δὲν μπορῶ ἢ μάναμ' δὲν μπορῶ.
 Σήκω Διαμάντω νά πᾶς γιὰ ξύλα
 Δὲν μπορῶ ἢ μάναμ' δὲν μπορῶ.

Ἔχω 'ν πόνο καὶ πονῶ,
 στείλε νά φέρῃς τὸ γιατρό.
 Σήκω Διαμάντω νά σέ παντρέψω,
 ὅπουρτα ἢ μάνα μ' ὅπουρτα,
 ὅσα κ' ἂν ἔχῃς δόσ' μου τα.

1. «ΟΤΑΝ ΙΔΗΣ ΔΥΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ»

(Κρανιδιώτικο)

Ἦχος τῆς Συλλογῆς I. Παπαδογιαννάκη

ἱατροῦ ἐν Κρανιδίῳ.

Ἦχος ᾠ δ'. Χρόνος ἀργός.

Ο ταν ι δῆς διο ο κυ υ υ υ πα α α α
 ρι ι ισ σα Α μαν (δισ) και στη με ση η

η η δυο σμε ε ε ερ τες δῆ ε κει με ε ε
 σα α α α ει μαι θα με νος α μαν και
 λα μα τια α α μου ου να α κλαις δῆ ω ω
 ω ωχ και λα μα τια α μου ου να α κλαις δῆ
 Βα α ρη τε με σκω τω ω στε με κια α
 πο σεβ ντα γλυ τω ω ω στε με δῆ

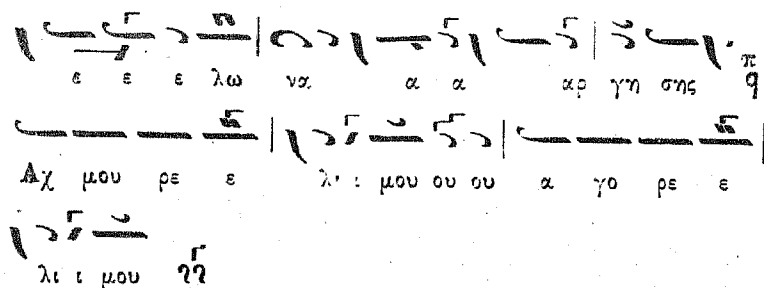
1. ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΟΡΗΝΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἦχος τῆς Συλλογῆς Παναγ. Νικήτα δομεισίχου Μητροπόλ. Μυτιλήνης

(καθ' ὃν τρόπον ἴδονται ἐν Μυτιλήνῃ)

Ἦχος ᾠ Πκ Ρυθμὸς 4/σημος. Χρόνος μέτριος.

Αχ που λα κι ι μου ου αυ του που ου πας
 αχ αυ του που πας αχ δε εν θε ε ε ε λω
 να α α α α αρ γη σης αχ δε εν θε

Πουλίκι μου αὐτοῦ ποῦ πᾶς
δὲν θέλω νὰ ἀργήσῃς,
γρήγορα νὰ μ' ἐνθυμηθῇς
καὶ πίσω νὰ γυρίσῃς.
"Αχ μουρέλι μου, ἀγορέλι μου(1)

Στοῦ χάρου τὲς λαθωματιές
θποιοις καεῖ δὲν γαίνει,
ἂν γιάνει καὶ καμιά φορὰ
σημάδι τ' ἀπομένει.

Κὰν τὴ καρδιά σου σίδερο
καὶ δέσ' τὴν μ' ἀλυσίδες,
πιάσε πῶς δὲν μὲ ἤξευρες
μὴδὲ ποτὲ πῶς μ' εἶδες.

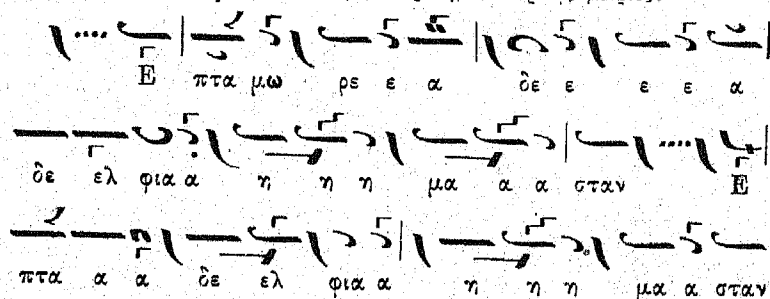
Ὡ χάρε τὴν ταῖτα σου
νὰ πᾶς νὰ τὴν βουλώσῃς,
γιατὶ δὲν ἄφῃσες καρδιά
νὰ μὴ τὴν ἐπληγώσῃς.

Κι' ὁ Χάρος ὁποῦ ἔκοψε
αὐτὸ τὸ κυπαρίσσι,
φίλος δὲν εἶνε στὸν ντούνην
πίσω νὰ τὸ γυρίσῃ.

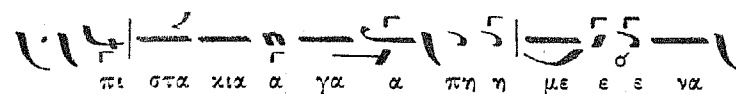
Νᾶ'γε ὁ χάρος δυὸ παιδιὰ
νὰ ἔπερνα τὸ ἔνα,
νὰ κάψω τὴν καρδοῦλα του.
σὰν πῶκαψε κ' ἐμένα.

2. Τ' ΑΔΕΛΦΙΑ

*Ηχος 9 Πα Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος μέτριος.

(1) Μουρέλι=μικρὸ παιδί, ἀγορέλι=ἄρρεν, κοπιλάδελι=θῆλυ.

Ἐπρὰ ἀδελφία ἤμασταν, πιστὰ κι' ἀγαπημένα
καὶ πέρασ' ἕνας κυνηγὸς καὶ ἄρπαξε τὸ ἔνα.

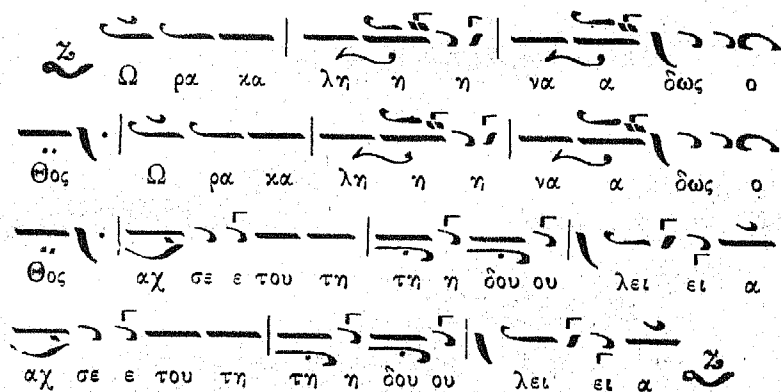
Τὸ πῆρε κι' ἔφυγε μακριὰ πτὴ Μιτυλήνη
μυρολογοῦτε κι' ἔλεγε, μυρολογᾷ καὶ λέγει :

«Μάνα καλὴ, μάνα γλυκειά, κι' ἀδελφία ἄγαπημένα
ἢ νὰ σῆς ὁδὼ ἐπιθυμῶ, ἢ πάστες με κι' ἐμένα».

3. ΩΡΑ ΚΑΛΗ

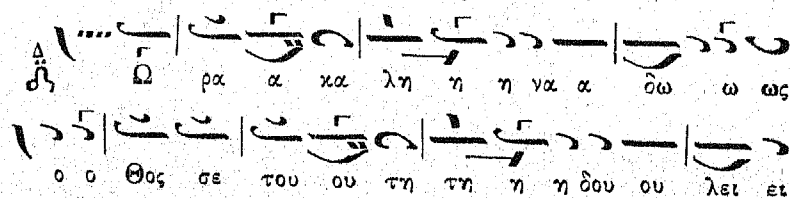
(Τὰ δύο κάτωθεν ἄδονται εἰς τοὺς γάμους).

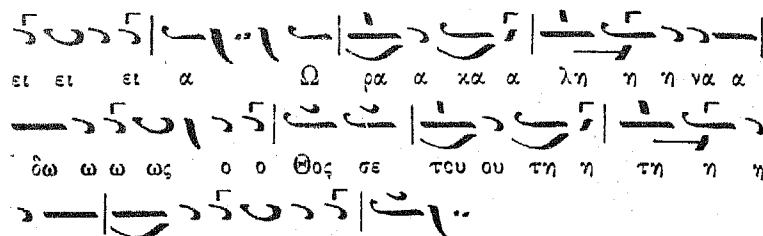
*Ηχος βαρὺς Ζυ. Ρυθμὸς τετράσημος, Χρόνος μέτριος.

ΕΤΕΡΟΝ

*Ηχος δ'. Ρυθμὸς καὶ χρόνος ὁ αὐτός.

ου ου λει ει ει ει ει ει α

Ὡρα καλή νά δώσ' ὁ Θὸς σὲ τούτη τῇ δουλείᾳ
καὶ Παναγιά καὶ ὁ Χριστὸς νὰ βάλουν εὐλογία.

Ἡ νύφη μας εἶν' ὡμορφὴ σὰν τὸ μαβὶ μανδύλι
σὰν τ' αἰδόνια ποῦ λαλοῦν τὸν Μάϊ καὶ Ἀπρίλι.

Γαμβρὸς εἶνε βασιλικὸς καὶ ἡ νύφη ἀγκαθέλι
εὐμορφῆ ποῦ τεργιάζανε σὰν τοῦρανοῦ ἀγγέλοι.

Νύφη σὰν εἶσαι ὀρφανή, εἰς ἄν δὲν ἔχεις μάννα
μαυρίζουν τὰ ρουχάκια σου ὥσάν τ-τῇ ματζουράνα.

Ἡ νύφη μας εἶνε ὀρφανὴ χωρὶς μάννα καὶ κύρη
σὰν τὸ καϊκὶ τοῦ γριαλοῦ χωρὶς καραθοκύρη.

Ἡ ἡμέρα ἡ σημερινὴ Ἀνάστασις μ' ἐφάνη
ποῦ εἶδαμε τὴν νύφη μας μὲ τὸ χρυσὸ στεφάνι.

Ἡ ἡμέρα ἡ σημερινὴ δὲν μοιάζει μὲ τὲς ἄλλες
ἡ νύφη μας πανδρεύθηκε κι' εἶνε χαρὲς μεγάλες,

Φλωρὶ θὰ ρίξω στὸ τσαρσί νὰ πέσῃ νὰ βροντίσῃ
γιὰ ν' ἀκουσθῇ ἡ νύφη μας σ' Ἀνάτολῇ καὶ Δύσι.

Κουμβάρος ποῦταν κι' ἔλειπε κι' ἦλθε μὲ τὸ βαπόρι
κι' ἦλθε καὶ κουμβάρισε μία ὥραϊα κόρη.

Γαμβρὲ μὴ λυπηθῇς φλωριὰ μόν' κάμ' ἕνα κλουβάκι
νὰ βάλῃς τῇ νεόνυμφῃ ποῦ εἶνε κοριτσάκι.

Τραντάφυλλα μαδήσετε
νύφη γαμβρὸ στολίσετε.

1. «ΕΝΑΣ ΑΗΤΟΣ ΚΑΘΟΤΑΝΕ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἐκ τῆς συλλογῆς Ἀ.Θ. Νικολοπούλου
Καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινότητι Ἀλεξανδρείας

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς τρισημῖος 3/4

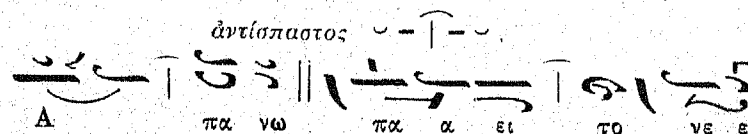
Ἕνας αἰτὸς καθότανε καὶ νυχποδαράκια μου.
στὸν ἥλιο κ' ἠλιαζότανε. Τὴν πέρδικα ποῦ 'πιάσατε
Κ' ἐτάξιμπε τὰ νυχάκια του μὴ μοῦ τὴν ἐχαλάσατε.
τὰ νυχποδαράκια του. Τί θὰ τῇ βάλω στὸ κλουβὶ
Νύχια μου καὶ νυχάκια μου νὰ κελαῖδῃ κάθε πρωΐ.

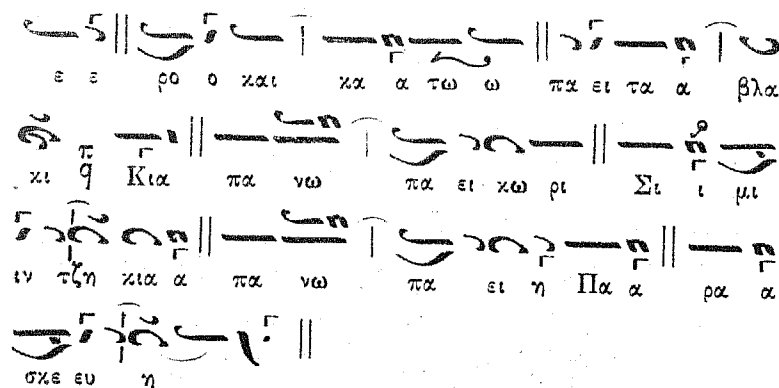
2. «Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς ἐξάσημος

Τὸ μὲν α' τετράμετρον χορίμβος - - - - - , τὸ δὲ β'

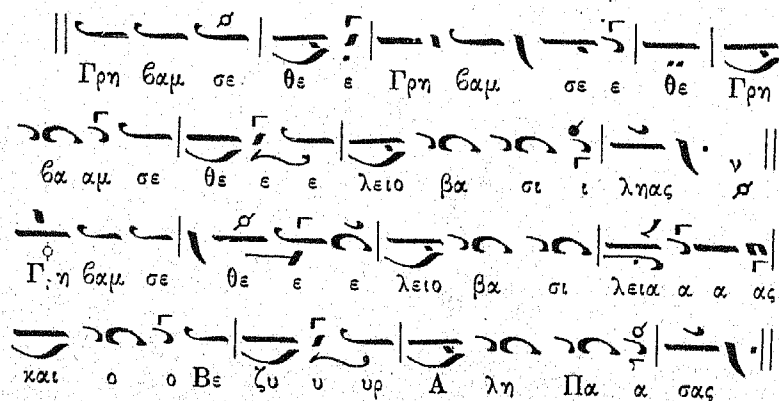

Ἀπάνω πάει τὸ νερό καὶ κάτω πάει τ' ἀβλάκι,
 κι' ἀπάνω πᾶ' ἡ Παρασκευὴ μὲ τ' ἄσπρο βελεστάκι.
 Κι' ὅσοι ἄρχοντες τὴν εἶδανε, ὅλοι κοντά της πᾶνε,
 τὴν εἶδε κι' ἕνας γούμενος καὶ στὸ μπαρμπέρε παει.
 Μπαρμπέρε κόψε μ' τὰ μαλλιά καὶ βγάλε μ' καὶ τὰ γένεια
 τ' ἐγὼ θὰ πάω νὰ παντρεθῶ γυναῖκα γὰ νὰ πάρω.
 Θὰ πάρω τὴν Παρασκευὴ τὴν πρώτ' ἄρχοντοπούλα
 πῶχει τῆς χήνας τὸ λαιμὸ τῆς πέρδικας τὰ κάλλη.

3. «ΓΡΗΒΑ Μ' ΣΕ ΘΕΛΕΙ Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος λ δ^ν ς Ρυθμὸς τρίασημος $\frac{3}{4}$

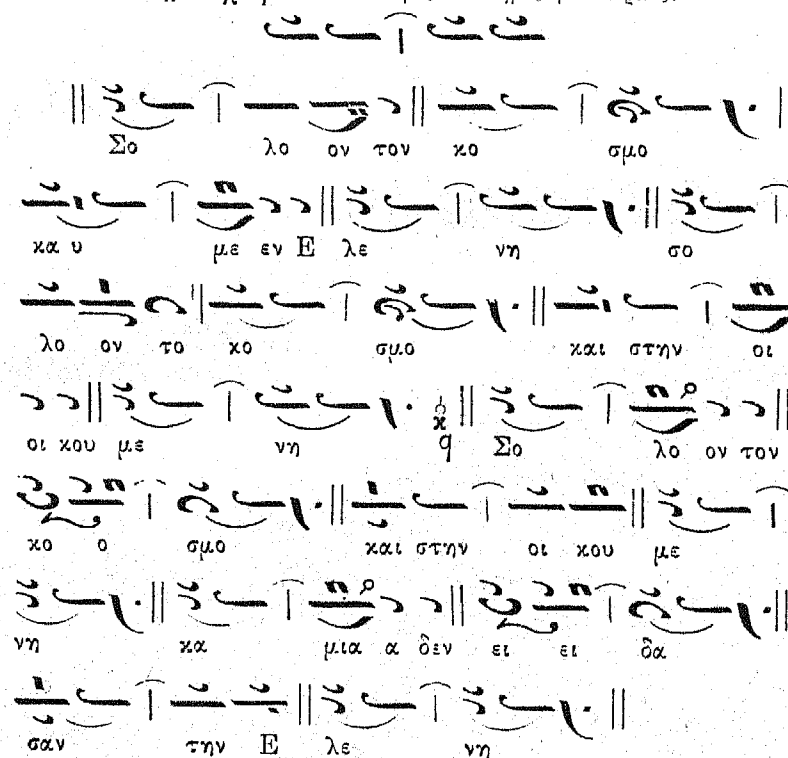

Γρήβα μ' σὰ θέλει ὁ βασιλᾶς, καὶ στὸ βεζύρ' Ἀλῆ Πασᾶ...
 καὶ ὁ Βεζύρ' Ἀλῆ Πασᾶς. Δὲν σκιάζομ' ἀπ' τὸ βασιληᾶ
 Τ' ἀκούς κόρη ποῦ μ' ἀγαπᾶς, κι' ἀπ' τὸ βεζύρ' Ἀλῆ Πασᾶ.
 ποῦ μὲ γυρεύει ὁ βασιλᾶς; Μόν' σκιάζομ' ἀπὸ σένανε,
 Σῦρε πουλί μ' στὸ βασιληᾶ. μὴ μ' ἀρνηθῆς ἐμένανε.

4. «Η ΕΛΕΝΗ»

(Χορὸς συρτὸς Καλαματιανὸς)

Ἦχος λ ς^ν 9 Κε Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίτετος.

Σ' ὅλον τὸ κόσμον καὶ τὴν οἰκουμένην
 καμιά δὲν εἶδα σὰν τὴν Ἑλένη.

Μὰ εἶχε δύο μάτια μαῦρα καὶ μεγάλα
καὶ τὰ μάγουλά της ἄσπρα σὰν τὸ γάλα.

5. «ΜΠΑΙΝΩ ΜΕΣ' ΣΤ' ΑΜΠΕΛΙ»

(Χορὸς συρτὸς Καλαματιανός)

Ἦχος: λ δὲ Νη Ρυθμὸς: ἑξάσημος β' ἐπίκριτος

Μπαί νω μες στα μπε λι μπαί νω μες
στα α μπε λι μπαί νω μες στα
μπε λι σα νοι κο κυ υ ρα σα νοι
κο κυ υ ρα Μπαί νω
μες στα μπε λι σα νοι κο κυ υ ρα
α να κιο νοι κο κυ ρης πουρ χαι
ται κο ον τα πουρ χε ται κο ον
τα

Μπαίνω μεσ' τ' ἀμπέλι σὰν νοικοκυρά
νὰ κὶ νοικοκύρης ποῦρεται κοντά.
Ἔλα νοικοκύρη νὰ τρυγήσωμε
καὶ γλυκὰ σταφύλια νὰ πατήσωμε.

6. «ΘΕ ΜΟΥ ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΠΑΤΡΙΝΙΑ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος: λ δὲ Νη Ρυθμὸς: ἑξάσημος ἀντίστατος - - | - -

μετὰ δύο ἱαμβικῶν διπο' ὡν ἐν τῷ β' τετραμέτρῳ

Θε μου μια κο Θε μου μια α α κο ο
Θε μου ου μια κο ρη Πατρι ι ι νια
Ωχ μια α α κο ο ρα πο ο την Πα τρα μια
ξα α αν θη η και μα αυ ρο μα τα

Θέ' μου μιὰ κόρη Πατρινιά,
μιὰ κόρ' ἀπὸ τὴν Πάτρα
μιὰ ξανθὴ καὶ μαυρομάτα.
Εἶχε ἀστημένιον ἀργαλειό,
καὶ φιλιτσένιο χτένι
σὰν τὴν κόρη ποῦ τὸ ὑφαίνει.

Θέ' μου νὰ τῆς κοπῇ τ' ἀντί
νὰ τῆς σπάσῃ καὶ τὸ χτένι
κόρη μ' ἀρρεβωνιασμένη.
Νὰ τῆς κοποῦν πολλὰς κλωστὰς
γὰ νὰ κάθεται νὰ δένη
νὰ τῆς κραινώ, νὰ μὴ κραινῇ.

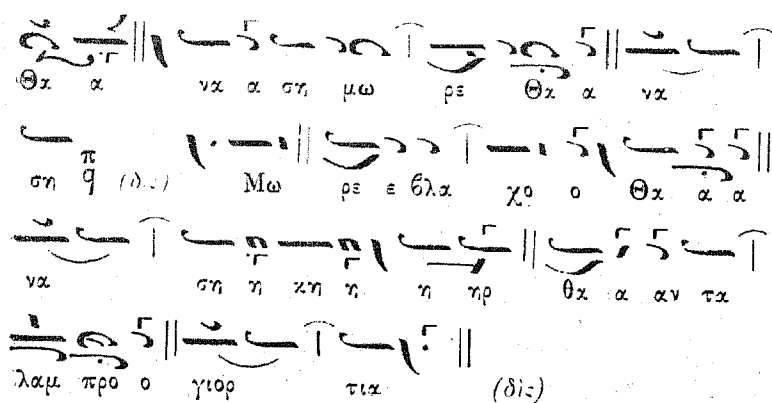
7. «ΗΛΘΑΝ ΤΑ ΠΑΣΧΑΛΟΓΙΟΡΤΑ»

(Χορὸς Τσάμικος)

Ἦχος: ῥ Πα Ρυθμὸς: ἑξάσημος. Χορὸς αμβος - - - -

Χρόνος: μέτριος.

Ηρ θαν τα Πχ σχα α λο ο ο γιορ τα

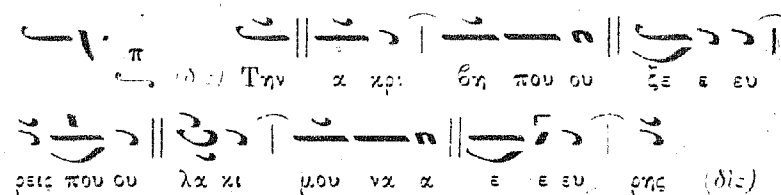
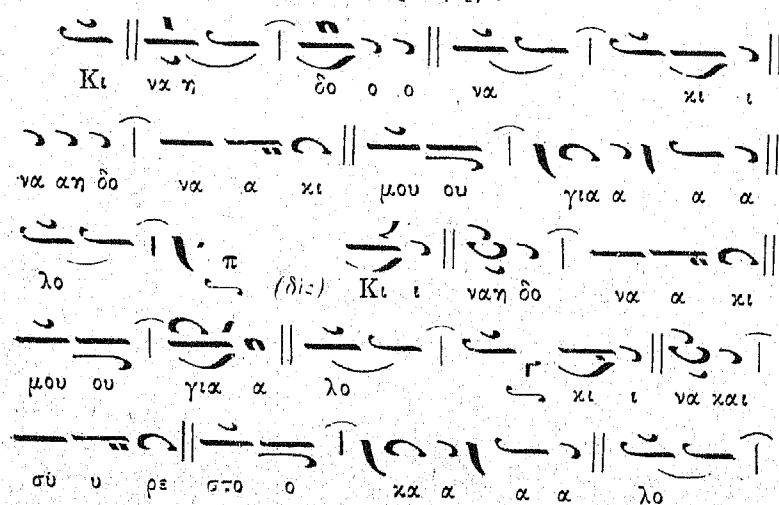

Ἦρθαν τὰ Πατχαλόγορτα Στολίζονται ἢ ἀρχόντισσες
Κι' ἦρθαν τὰ λαμπρόγορτα, νὰ πᾶν στὸ πανηγύρι.

8. «KIN' AHDONAKI MOY 'GIALLO»

(Χορὸς συρτὸς Καλαματιανός)

Ἦχος λ π Πά Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίτριστος - - | - -
Χρόνος μέτριος γοργός.

Κιν' ἀηδονάκι μου γιὰλὸ
καὶ σὺρε στὸ καλὸ,
τὴν ἀκριβὴ ποῦ ξεύρεις
πουλάκι μου νὰ εὐρίσῃ.

Κι' ἂν σ' ἐρωτήσῃ τείσῃ σὺ,
καὶ ποῖός σέ στέλναι ἀπ' τὸ νησί
πὲς τῆς πῶς εἶσαι δῶρον
πουλὶ στεναγμοφόρον.

Κι' ἂν τὴν ἰδῇς, νὰ τῆς εἰπῇς·
νὰ κάτῃς νὰ τὴν κελαιδῇς
γλυκὰ γλυκὰ μὲ γάλα·
νὰ σκούψῃ νὰ σέ πάρῃ.

Ἀφέντης μ' ἔστειλεν ἐδῶ,
νὰ κάτῃς νὰ σέ κελαιδῶ.
Νὰ κελαιδῶ νὰ λῶ
τὸν πόνον τοῦ νὰ κλαίω.

ΣΗΜ.—Ἐκάστη στροφὴ τοῦ ἀνωτέρω ᾠσματος διαιρεῖται εἰς τρεῖς
περίδους, ὧν ἐκάστη ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν χορευτῶν.

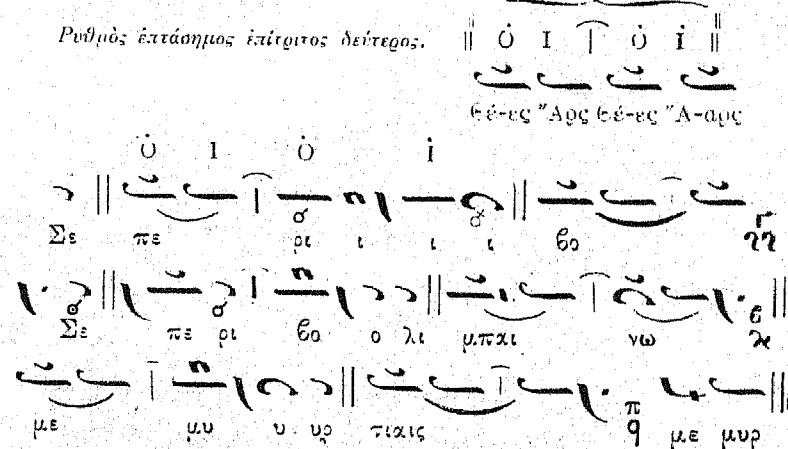
Η ΛΕΜΟΝΙΤΣΑ

(ᾠσμα δημῶδες)

ΤΟΝΙΣΘΕΝ ΥΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ν. ΚΑΜΑΡΑΔΟΥ

Ἦχος ς π Πά Χρόνος γοργός.

Ρυθμὸς ἐπτάσημος ἐπίτριστος δεύτερος.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ

ΥΠΟ ΑΧΙΛ. ΣΙ. ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΑ

1. «ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΤΗΝ ΕΠΕΘΥΜΗΣΑ»

Ἦχος πλ. β' Πα

Τὴν ἀ γὰ πη μου βρε τὴν ἀ γὰ ἀ ἀ πη η
 η η μου ου ου ου ου τὴν ἀ γὰ πη μου τὴν ε πε
 θυ μῆ η η σα κε στεί εἰ εἰ εἰ λα κε ε ε
 στεί λα ἀ ἀ νὰρ θῆ η το βρά θυ καὶ δε ε ε ἐν μου
 καὶ αἰ αἰ δὲν μου ου θυ κα με ε τῆ χα ρι

Τὴν ἀγάπη μου τὴν ἐπεθύμησα
 κ' ἔστειλα τὸν καϊκτσή μου
 νὰ μοῦ φέρῃ τὸ πουλί μου
 κ' ἔστειλα νὰ ῥθῇ τὸ βράδυ
 καὶ δὲν μοῦκαμε τὴ χάρι.
 Μ' εὔρεν ἀφορμή, τ' ἀγγελικὸ κορμί
 Μ' εὔρεν ἀφορμή πῶς εἶνε ἀρρώστη.
 Ἀρρώστη, βαρεῖα ἔς τὸ στῆθος
 χρῖμα νὰ τὴ φάῃ τὸ χῶμα.
 Φέρτε τὸ γιατρὸν, αὐτὸ
 τὸ γιατρὸ καὶ τὸν σ-

μὲ τὰ γιατρικὰ ἔς τὸ χέρι.
 Νὰ μοῦ γράνουν τὸ πουλί μου
 γιὰτὶ θὲ νὰ βγῇ ἡ ψυχὴ μου.
 Ἦρθε κί' ὁ γιατρός, αὐτὸς ὁ Γερ-
 [μανός.

Ὁ γιατρός καὶ ὁ σπετσιέρης
 μὲ τὰ γιατρικὰ ἔς τὸ χέρι.
 Τὴν ἀρώτησε, γιὰτὶ ἀρρώστησε
 εἰνὴ δὲν τοῦ λέει

μου καίει.
 ι σία δὴ πην
 π παν τα μα τια μου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΜΟΥΣΙΚΟΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΔΗΜΩΔΩΝ ΑΙΣΜΑΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΒΑΣΙΛΑ

Μουσικὸν ἐν Σμύρνῃ.

1. Η ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΗ ΒΛΑΧΑ

Ἦχος λ' Πα Ρυθμὸς δίσσημος 1 0 = 2/4, λ'

Χρόνος ὀλίγον ἄργος.

Α φη η νω για α μω ρε για γει
 το ο νισ σες καὶ σεί εἰ εἰς γει το ο
 ο νο που ου ου λες πα γω κε γω ω κε γω στα
 Για α αν νε να πα

2. Η ΑΝΑΣΤΑΣΑ

Ἦχος λ' ᾠ Κε. Ρυθμὸς ἐπίσσημος. Β' ἐπίτριτος.

0	0	1	1
2/4		2/4	

Χρόνος μέτριος γοργός.

Κα τω στη η ην πε ρα γει εἰ το
 νια α α καὶ αἰ στην κρυ α α βρυ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Γ'.—ΤΕΥΧΟΣ Β'. (9)

σου ου ου λχ α ε χει ει ει κοι x q
 οι μα α α α κοι μα ται μια α ξαν
 θη q α μα αν ε χει ει ει κοι οι μα α
 α α κοι μα ται μια α ξαν θη η q ε

3. Η ΒΑΣΙΛΩ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΗ

*Ηχος λ δ'. Νη, μετά ηχον α'. Ρυθμός δίσσημος: 1 0 = $\frac{2}{4}$ χ

Χρόνος μέτριος.

Bx α σι ι λω Κα α α λα μα α τια
 νη q Bx σι ι λω Κα α α λα μα α τια νη q
 για πο την μι κρο Mx νη ω ωχ α χ α
 μαν α μαν α μα αν βχ ι α α α α
 μαν α μαν α μα αν ω ωχ α α α μαν ν

4. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΓΙΑΛΟ

*Ηχος λ q Ke Ρυθμός εννεάσημος.

0 1 1 0 2
 $\frac{2}{9}$ $\frac{2}{9}$ $\frac{1}{9}$ $\frac{2}{9}$ $\frac{1}{9}$ $\frac{1}{9}$

Χρόνος μέτριος γοργός.

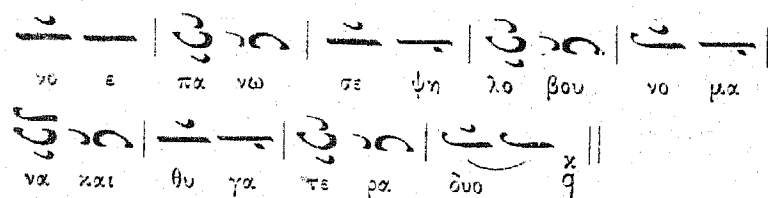
Κα τω στο ο για λο κα τω στο πε ε ρι
 για α λι q κα τω στο ο για λο κα τω
 στο πε ε ρι για α λι q κο ο ρην α κο ρην
 α α γα πω ω ω κο ο ρην α κο ρην
 α α γα πω q

5. ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΨΗΛΟ ΒΟΥΝΟ

*Ηχος λ q Ke Ρυθμός τρισημος: 0 1 = $\frac{5}{8}$ χ

Χρόνος μέτριος.

Ε πα νω σε βρα μα α αν α μαν
 ε πα νω σε ψη λο ο βου νο ψη λο ο βου

ΔΗΜΩΔΗ ΧΟΡΙΚΑ ΑΙΣΜΑΤΑ

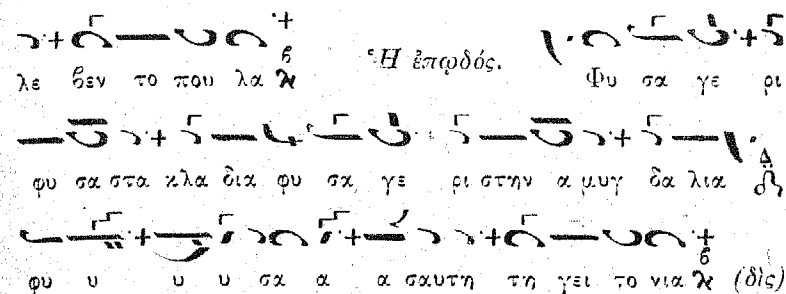
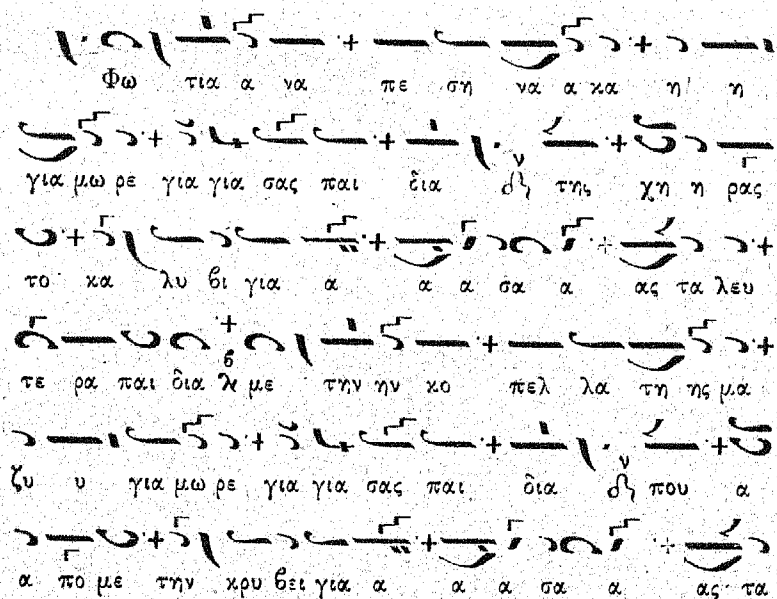
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΥ ΦΙΛΑΝΘΙΔΟΥ

Μουσικοῦ ἐν Πανόρμῳ Κυζίκου.

1. ΦΩΤΙΑ ΝΑ ΠΕΣΗ.

(Χορὸς Καλαματιανός).

Ἦχος δὲ Βου Ρυθμὸς 2+2+3=7σημος.

Φωτιά να πέση να καὶ τῆς χήρας τὸ καλύβι

Με τὴν κοπέλλα τῆς μαζὶ τοῦ ἀπὸ με τὴν κρύβει.

Ἐπαρδός. Φύσ' ἀγέρι φύσα στὰ κλαδιὰ,

Φύσ' ἀγέρι στὴν ἀμυγδαλιὰ,

Φύσα σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά.

Φωτιά καὶ φλόγα νάπινε τῆς χήρας τὸ ἀτζάκι

Ποῦ δὲ μ' ἀφίνει νὰ τὸ 'δῶ τ' ὁμορφο κοριτσάκι.

Ἐπαρδός. Φύσ' ἀγέρι φύσα στὰ κλαδιὰ,

Φύσ' ἀγέρι στὴν ἀμυγδαλιὰ,

Φύσα σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά.

Φωτιά στὰ στήθεα μ' ἀναψε τῆς χήρας ἡ κοπέλλα

Κι' ὅταν τὸ 'πῶ τῆς μάνας τῆς μοῦ δείχνει τὴ μανέλα.

Ἐπαρδός. Φύσ' ἀγέρι φύσα στὰ κλαδιὰ,

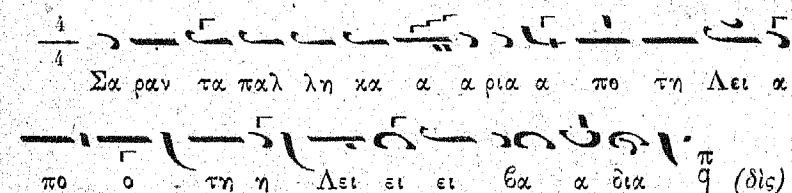
Φύσ' ἀγέρι στὴν ἀμυγδαλιὰ,

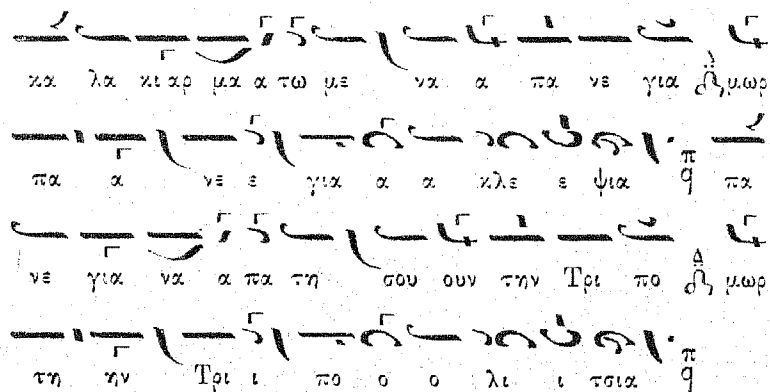
Φύσα σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά.

2. Ο ΓΕΡΩΚΛΕΦΤΗΣ (Ἡπειρωτικόν).

(Χορὸς πηδηχτός).

Ἦχος α'. Πα Ρυθμὸς 2 + 2 = 4σημος.

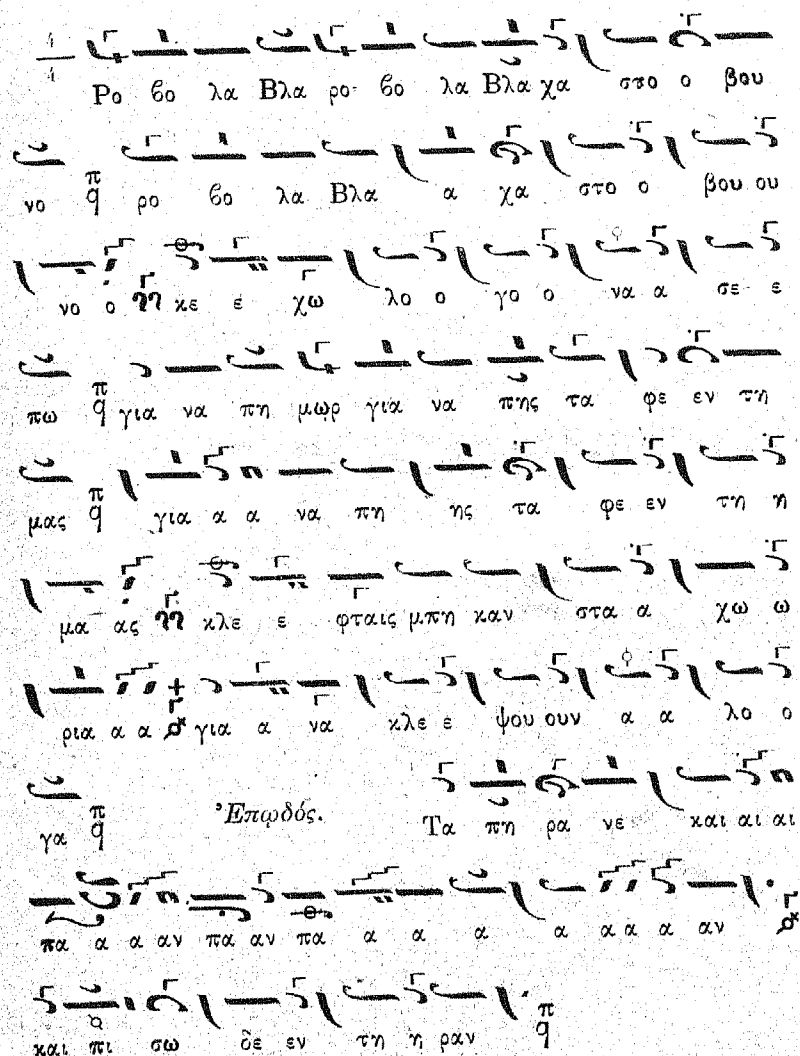

1. Σαράντα παλληκάρια 'πό τή Λειβαδειά
Καλά κι' άρματωμένα πάνε για κλεψιά
Πάνε για να πατήσουν τήν Τριπολιτσά.
2. Στο δρόμο που πηγαίνουν γέρον άπαντούν,
"Ωρα καλή τὸ γέρω—καλῶς τα τὰ παιδιά
Πού πάτε 'πό 'δῶ πέρα ;—πᾶμε για κλεψιά.
3. "Αν θέλεις και σὺ γέρω, ἔλα και σὺ μαζί,
Δὲν ἤμπορῶ παιδιά μου ἀπ' τὰ γερατειά !
'Ασπρίσαν τὰ μαλλιά μου κουφάθηκαν τ' αὐτιά !
4. Πετάτ' ἀπ' τὸ χωριό μου κι' ἀπ' τὸ σπίτι μου,
Καί πάρετε τὸ γυιό μου τὸν ἀσίκη μου,
Πῶγει λαγοῦ ποδάρια και τ' ἀητοῦ φτερά,
5. Καί ξέρει τὰ λημέρια τὰ καλλιτέρα.
Στὸν δρόμον ἔπου πᾶτε χωριό σᾶς ἀπαντᾷ,
Πῶχ' ὠμορφα κορίτσια και γλυκὸ κρασί.
6. Παιδιά μου μὴ μεθύστε και θὰ σᾶς πιάσουνε,
Στὴ φυλακή θὰ μπῆτε, θὰ σᾶς κρεμάσουνε.
'Ηπζανε και μεθύσαν και τοὺς πιάσανε,
7. Στὴ φυλακή-τοὺς πῆγαν νὰ τοὺς κρεμάσουνε.
Σὰν τᾶκουσε κι' ὁ γέρος ἐχαμογέλασε,
Τὸ κοφτερὸ σπαθί του στραβὰ τὸ κρέμασε
Κ' ἐπῆγ' ἀπ' τὴν κρεμάλα και τοὺς ξεκρέμασε.

3. Η Β Λ Α Χ Α (Ἑπειρωτικόν).

(Χορὸς πηδηχτός).

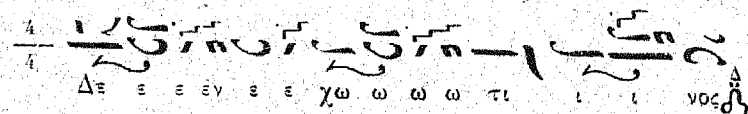
Ἦχος α'. χ Πα Ρυθμὸς $2 + 2 = 4$ σημος.

1. Ποῖος ἔκρινε τὴν θάλασσαν φαρδαῖαν καὶ πλατύνει,
Καὶ δὲν ἄφηνε πένταρες νᾶ γλέπω τὰ χαμψίαν;
2. Ἐπῆγα ᾗ καὶ τὰ Χαγιά κ' ἔφαγα καὶ σιλάταν,
Ἐφίλητα μὲν κοπελλίαν ᾗ στήν φαρδαῖαν τὴν στράταν.
3. Ἐπῆγα ᾗ καὶ τὰ Χαγιά κ' ἔφαγα καὶ μπουλγκούριν,
Ἐφίλητα μὲν κοπελλίαν κ' εἶχε βλογιά στὴ μούρην.
4. Ἐπῆγα ᾗ καὶ τὰ Χαγιά κ' ἔφαγα καὶ καθοῦνιν,
Ἐφίλητα μὲν κοπελλίαν μὲ τ' ἀψηλὸ τακοῦνιν.
5. Ἐσφάξαμ' ἐν' ἀλέκτοραν κ' ἐκάναμεν καὶ σούπιν,
Γκαλέσαμεν τὴν Ἀρμενιάν κι' ὅλην τὴν Τραπεζοῦνταν.
6. Λελεύω σε (α) λελεύω σε κόκκινον πιπερόπον,
Γιὰ σήκω κ' ἔβγα στὸ χορὸ σὰν κόκκινον καρότον.
7. Λελεύω σε λελεύω σε σὰν Γαριόμους-χάνας μῆλον,
Τὸ ἡμερικὸς (β) ἐν γορός· γιατί νὰ καὺς ὁ ἦλον;
8. Ἡ κεμαντσέμ (γ) κοκκίμηλον, τὸ δοξαρί μ' ἐλαῖαν,
Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μάγουλα σ' ἔγω κ' ἕνα δοντέαν (δ).
9. Τὰ τραγουδία στὰ καλά, τ' ἔναν πέ, καὶ τ' ἄλλ' ἄκσον,
Καὶ τ' ἔμορφα τὰ κόρτσονα (ε) τ' ἕνα φίλ' τ' ἄλλο δάξον.
10. Ἐπῆδενεν (ζ) καὶ ὁ ἦλον στήν μάνανα τ' μεραῖαν (η),
Τὴ κόριτσι τὸ φίλεμαν μυρίζ' τρανταφυλλέαν.
11. Κι' ἂν ἀπεθάνω θάψ' τε με σ' ἕναν ψηλὸν ῥασόπον (θ),
Ν' ἀκούω θάλασσας φωνὴν καὶ κύματι λαλόπον (ι).
12. Τετέ μ' (κ) κι' ἂν ἦσαι καὶ τετέμ' καράβ' τὴν θάλασσαν ποίησον,
Τὸ μάντηλό σ' ποίησον πανὶν τὴν νύμφην σ' ἔπαρ' κ' ἔλαν.

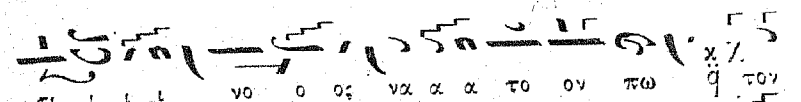
6. ΝΑ ΣΑΣ ΤΟΝ ΠΩ (Ἡπειρωτικόν).

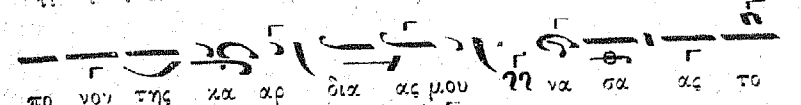
Μονοψῆδια. — Κῶμος.

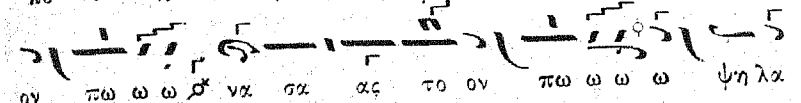
⁴Ηχος λ α'. Πά χ Ρυθμὸς $2 + 2 = 4$ σημος.

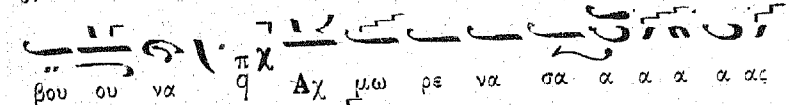
$\frac{4}{4}$ Δε ε ε εν ε ε χω ω ω ω τι ι ι νος

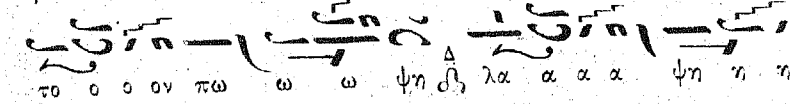
(α) Σε ἀγαπῶ· (β) ἡμερομίνδιον· (γ) λύρα· (δ) δῆγμα· (ε) κοράσια· (ζ) ἐπι-
γαίνειν· (η) δύση· (θ) ὄρος· (ι) λαλιάν· (κ) πατέρα.

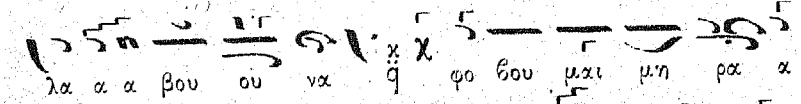

τι ι ι ι νο ο ος να α α το ον πω χ τον

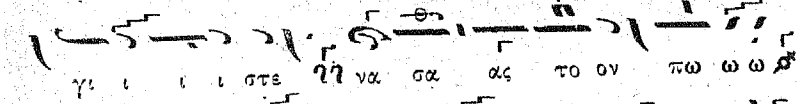

πο νον της κα αρ δια ας μου χ να σα ας το

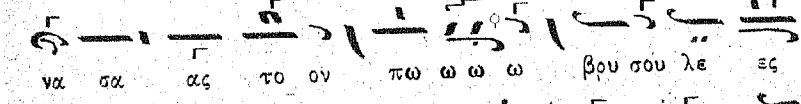

ον πω ω ω να σα ας το ον πω ω ω ψηλα

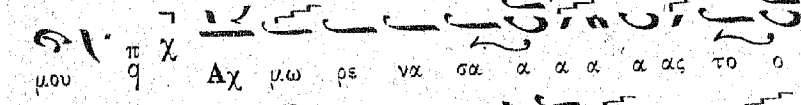

βου ου να χ Αχ μω ρε να σα α α α ας

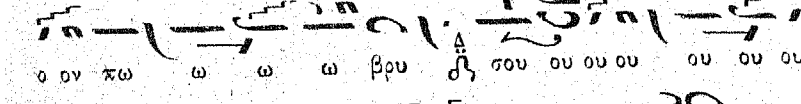

το ο ο ον πω ω ω ψηλα α α α ψη η η

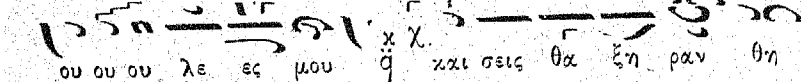

λα α α βου ου να χ φο θου μαι μη ρα α

γι ι ι ι στε χ να σα ας το ον πω ω ω

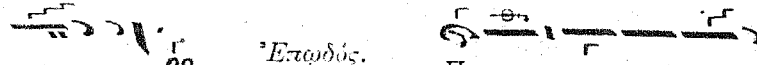
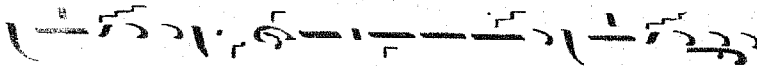
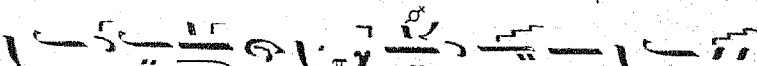

να σα ας το ον πω ω ω βου σου λε ες

μου χ Αχ μω ρε να σα α α α ας το ο

ο ον πω ω ω βου σου σου ου ου ου

ου ου ου λε ες μου χ και σεις θα ξη ραν θη

(α) Ἀνάγκη ἐπιπῆθα τὸ μὲν — νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τῇ ἄρσει, τὸ δὲ — ἐν τῇ
θέσει, ὅπως τὸ μέλος καταστῇ ἄριον, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ χ . (Ἰδε
Μουσ. Σύλλ. Τεῦχος Δ').

 η η τε ηη Ερωδός. Πω πω πω η κα η

 με ε ε νη η η πα ρα πο νε ε με ε ε νη η

 κλα ψε ε ε με η Αχ μα α α α α α

 α α α μω ρε μα α ναμ κλα ψε ε με η

1. Δέν ἔχω τίνος νά τόν πῶ τόν πόνον τῆς καρδιάς μου,
 Νά σᾶς τόν πῶ ψηλά βουνά φοβοῦμαι μή ραγίστε,
 Νά σᾶς τόν πῶ βουσοῦλές μου καί σεῖς θά ξερανοῦντε.
 Πῶ! πῶ! πῶ! ἡ κυῦμένη, ἡ παραπονεμένη, κλάψε με,
 Μά μωρὲ μάνα μ' κλάψε με.

2. Δέν εἶν' βοτάνια στὸ βουνό, δέν εἶν' στὸ περιγιάλι;
 Νά γαῖανουν τὴν καρδοῦλά μου πῶχει φωτιά μεγέλη;
 Πῶ! πῶ! πῶ! τί νά κάνω; θά πέσω νά πεθάνω.
 Μά... μωρὲ μάνα μ' κλάψε με!

ΔΗΜΩΔΗ ΧΟΡΙΚΑ ΔΙΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΘΕΟΔ. Ι. ΤΣΑΚΑΛΟΓΛΟΥ

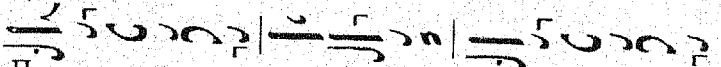
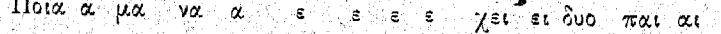
ΜΟΥΣΙΚΟΥ

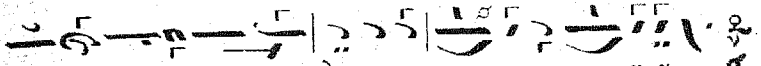
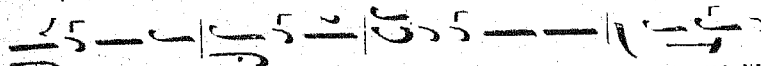
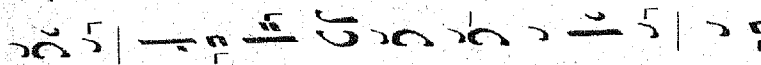

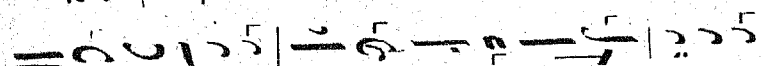

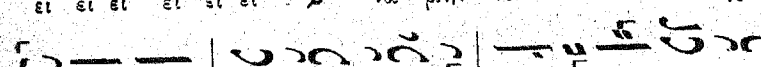
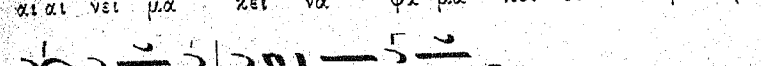
ΕΝ ΒΙΒΛΙῒ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ

1. ΟΙ ΔΥΟ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

Ἦχος ᾠ Πα

Ρυθμὸς τετρασήμερος, χρόνος μέτριος

 Ποι α μα να α ε ε ε ε χει ει δυο παι αι

 δια μορ δυο ο παι αι δια α α α α α α α α

 στη η ξε νη τει α α σταλ με ε ε να πες τη ης να

 μη πες τη ης να μη τα καρ τε ρη μορ κα αρ

 τε ε ρει η Πε ες τη ης να α μη η η η

 τα α καρ τε ε ρει μορ κα αρ τε ει ρει ει ει

 ει ει ει ει ει ει να μην τα πα αν τι χαι

 αι αι νει μα κει να ψα μα κει ει να ψα ρια

 κυ νη γουν μορ κυ υ νη η γουν η

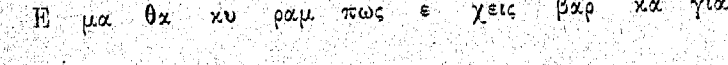
Μά 'κεῖνα ψάρια κυνηγοῦν 'ς τῆς Ἀρμενιάς τὸν κάμπο,
 κ' Ἀρμενιά κατέβασε δένδρα ξερριζωμένα
 κατέβασε καί μὰ μηλιά μὲ μῆλα φορτωμένα. κτλ.

2. ΒΑΡΚΑ ΓΙΑΛΟ

(Χορὸς σαρτός)

Ἦχος ᾠ η

Ρυθμὸς τετρασήμερος Χρόνος μέτριος

 Ε μα θα κυ ραμ πως ε χεις βαρ κα για

$\text{λ} \text{ο} \text{ο} \text{ο} \text{ο} \text{λ}$ Ε μα θα κυ ραμ πως ε χεις
 $\text{β} \text{α} \text{ρ} \text{κ} \text{α} \text{γ} \text{ι} \text{α} \text{λ} \text{ο} \text{κ}$ ε μα θα κυ ρα πως ε
 $\text{χ} \text{ει} \text{ς} \text{β} \text{α} \text{ρ} \text{κ} \text{ο} \text{π} \text{ο} \text{υ} \text{λ} \text{α} \text{κ} \text{α} \text{ι} \text{ψ} \text{α} \text{α} \text{ρ} \text{ε} \text{ε} \text{υ} \text{ε} \text{ι} \text{ς} \text{ο} \text{π} \text{λ} \text{α} \text{τ} \text{ρι}$
 $\text{α} \text{λ} \text{α} \text{ρ} \text{α} \text{λ} \text{α} \text{ρ} \text{ο} \text{μ} \text{β} \text{α} \text{ρ} \text{κ} \text{α} \text{γ} \text{ι} \text{α} \text{λ} \text{ο} \text{κ}$

Κ' ἦρθα νὰ σοῦ τὴν γυρέψω, (τρὶς)
 γὰ νὰ πάγω νὰ ψαρέψω.
 Νὰ σοῦ τὴν γεμίσω ψάρια, (τρὶς)
 ἄστακούς καὶ καλαμάρια. κτλ.

3. ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΑΠΕΘΑΝΑ

(Χορὸς συγχοῦς)

$\text{Ἦ} \text{χ} \text{ο} \text{ς} \text{λ}$ $\text{Ρ} \text{υ} \text{θ} \text{μ} \text{ὸ} \text{ς} \text{κ}$ $\text{Χ} \text{ρ} \text{ὸ} \text{ν} \text{ὸ} \text{ς} \text{μ} \text{έ} \text{τ} \text{ρ} \text{ι} \text{ο} \text{ς}$

$\text{Λ} \text{κ} \text{ο} \text{μ} \text{α} \text{α} \text{α} \text{δ} \text{ε} \text{ν} \text{α} \text{α} \text{π} \text{ε} \text{ε} \text{θ} \text{α} \text{α} \text{α}$
 $\text{ν} \text{α} \text{κ} \text{ι} \text{α} \text{ν} \text{α} \text{ψ} \text{α} \text{ν} \text{τ} \text{α} \text{κ} \text{η} \text{ρ} \text{ι} \text{α} \text{μ} \text{ο} \text{υ} \text{ο} \text{υ} \text{ε} \text{ε} \text{λ} \text{α} \text{θ} \text{α} \text{α}$
 $\text{ρ} \text{ι} \text{α} \text{α} \text{θ} \text{α} \text{α} \text{ρ} \text{ι} \text{α} \text{κ} \text{β} \text{α} \text{ρ} \text{ι} \text{α} \text{β} \text{α} \text{ρ} \text{ι} \text{α} \text{β} \text{α} \text{ρ} \text{υ}$
 $\text{τ} \text{ε} \text{ε} \text{ρ} \text{α} \text{κ} \text{ν} \text{α} \text{α} \text{σ} \text{α} \text{γ} \text{α} \text{π} \text{ω} \text{κ} \text{α} \text{λ} \text{η} \text{τ} \text{ε} \text{ε} \text{ρ} \text{α}$

Πῆραν καὶ τὴν ἀγάπη μου ἀπὸ τὴν ἀγκυλιά μου.

4. Η ΒΙΡΓΟΥΛΑ (Χορὸς Καλαματιανός).

Ρυθμὸς ἐπτάσημος. β'. ἐπίτετος.

$\text{Ἦ} \text{χ} \text{ο} \text{ς} \text{λ}$ $\text{Π} \text{α}$ $\text{Χ} \text{ρ} \text{ὸ} \text{ν} \text{ὸ} \text{ς} \text{δ} \text{ι} \text{λ} \text{λ} \text{ο} \text{ν} \text{γ} \text{ο} \text{σ} \text{γ} \text{ὸ} \text{ς}.$

$\text{Β} \text{ι} \text{ρ} \text{γ} \text{ο} \text{υ} \text{λ} \text{α} \text{κ} \text{π} \text{α} \text{α} \text{ν} \text{ε} \text{σ} \text{τ} \text{ο} \text{ο} \text{ν} \text{ε} \text{ε}$
 $\text{ο} \text{ο} \text{ο} \text{ο} \text{Β} \text{ι} \text{ρ} \text{γ} \text{ο} \text{υ} \text{ο} \text{υ} \text{ο} \text{υ} \text{λ} \text{α} \text{α} \text{π} \text{α} \text{α} \text{ν} \text{ε}$
 $\text{σ} \text{τ} \text{ο} \text{ο} \text{ν} \text{ε} \text{ε} \text{ο} \text{ο} \text{ο} \text{ο} \text{ν} \text{α} \text{α} \text{μ} \text{ε} \text{ε} \text{τ} \text{ο} \text{κ}$
 $\text{φ} \text{ε} \text{ε} \text{ρ} \text{η} \text{ς} \text{δ} \text{ρ} \text{ο} \text{σ} \text{ε} \text{ε} \text{ρ} \text{ο} \text{ο} \text{ο} \text{ν} \text{α} \text{α} \text{μ} \text{ε} \text{ε}$
 $\text{τ} \text{ο} \text{κ} \text{φ} \text{ε} \text{ε} \text{ρ} \text{η} \text{ς} \text{δ} \text{ρ} \text{ο} \text{σ} \text{ε} \text{ε} \text{ρ} \text{ο}$

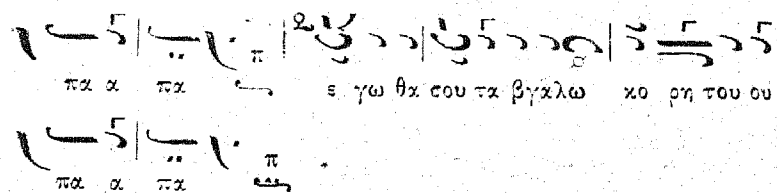
— Μανά μου παραπάτησα
 καὶ τὸ σταμνή μου τσάκισα.
 — Δὲν εἶνε παραπάτημα
 μόν' εἶν' ἀγαποτσάκισμα.

5. Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

(Χορὸς συγχοῦς)

$\text{Ἦ} \text{χ} \text{ο} \text{ς} \text{λ}$ $\text{Π} \text{α}$ $\text{Ρ} \text{υ} \text{θ} \text{μ} \text{ὸ} \text{ς} \text{κ}$ $\text{Χ} \text{ρ} \text{ὸ} \text{ν} \text{ὸ} \text{ς} \text{μ} \text{έ} \text{τ} \text{ρ} \text{ι} \text{ο} \text{ς}$

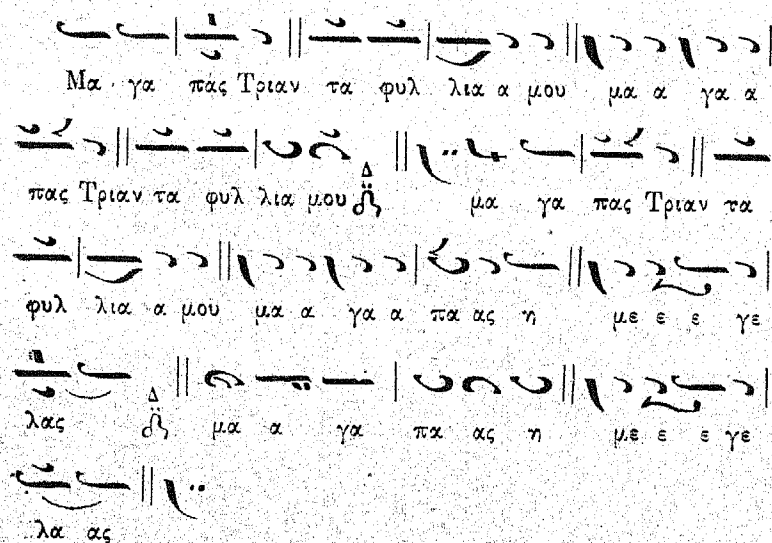
$\text{Α} \text{υ} \text{τ} \text{α} \text{α} \text{α} \text{τ} \text{α} \text{μ} \text{α} \text{α} \text{υ} \text{τ} \text{α} \text{τ} \text{α} \text{μ} \text{α} \text{υ} \text{ρ} \text{α} \text{π} \text{ο} \text{υ} \text{ο} \text{υ} \text{φ} \text{ο}$
 $\text{ρ} \text{ε} \text{ι} \text{ς} \text{Δ} \text{λ} \text{ι} \text{ς}$ $\text{ε} \text{γ} \text{ω} \text{θ} \text{α} \text{σ} \text{ο} \text{υ} \text{τ} \text{α} \text{β} \text{γ} \text{α} \text{λ} \text{ω} \text{κ} \text{ο} \text{ρ} \text{η} \text{τ} \text{ο} \text{υ} \text{ο} \text{υ}$

Θὺ σέ φορέσω κόκκινα κ' ὕστερα θὰ σέ πάρω.
κόρη τοῦ παπᾶ.

6. Η ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

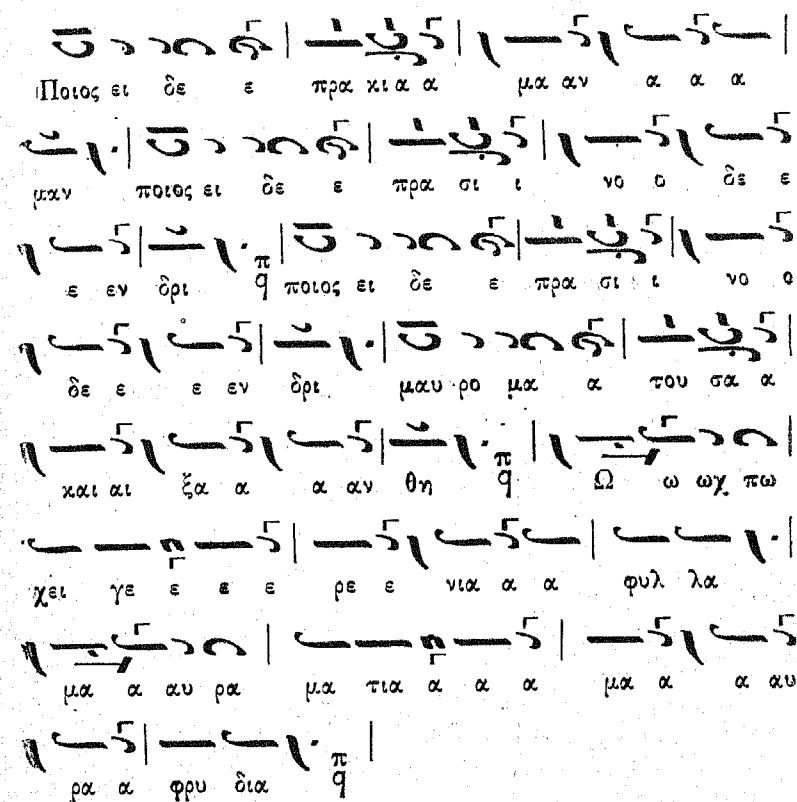
Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίκριτος. Χρόνος μέτριος

ἢ μ' ἐμέ νὰ παίξης θέλεις τὸν καιρόν σου νὰ περνᾷς ;

6. «ΠΟΙΟΣ ΕΙΔΕ ΠΡΑΣΙΝΟ ΔΕΝΔΡΙ»

Ἦχος ᾠ ἐκ τοῦ Πα. Ρυθμὸς τρισημιος. (Ὁ 1=5/4) γλ π q

Ποῖος εἶδε πράσινο δένδρι,
Μαυροματοῦσα καὶ ξανθή,
Πῶχει γερένια φύλλα,
Μαῦρα μάτια, μαῦρα φρύδια.
Καὶ στὴν κορφή μαλάματα,
Κορίτσια μὲ τὰ κλάυματα,
Καὶ στὸν πάτο χρύα βρούσι,
Ποῖος τὴν εἶδε τέτοια κρίσι.

Ἐσκυψα νὰ πῶ νερὸ
Μαῦρα εἶν' τὰ μάτια π' ἀγαπῶ,
Γιὰ νὰ πῶ καὶ νὰ γιομίσω
Μαῦρα μάτια νὰ φιλήσω.
Ἐπесе τὸ μαντήλι μου,
Καὶ μὲ πῶγει τ' ἀγεῖλί μου.
Τὸ χρυσοκεντημένο,
Μὲ χαρά 'ταν τὸ καυμένο.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β' .— ΕΤΟΥΣ Δ' .— ΤΕΥΧΟΣ Ε' . (12)

Όπου μου τὸ κεντούσανε
Κορίτσι τραγουδούσανε
Τρία πάρθενα κοράσια
Σὰν τοῦ Μάη τὰ κεράσια.
Ἡ μιὰ κεντάει τὸν ἀητὸ

Δὲν βγαίνει· ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ.
Κ' ἡ ἄλλη τὸν Πετρίτη
Μὲ Παρασκευὴ καὶ Τρίτη.
Κ' ἡ τρίτη ἀπ' τὸ Γαλατῶ
Βάστα τὸν νοῦ σου δυνατῶ.

7. «ΑΧΕΙΛΙ ΜΟΥ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟ»

Ἦχος χ ἐκ τοῦ Βου. Ρ. β' ἐπίτριτος (1, $\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{7}{8}$) χ χ

χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ |
 Α χεῖ λι μου με ε λα χροῖ νο. ποιος το εἶπε πως.
 χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ |
 δε εν σα γα πω χ α χεῖ λα κι ι μου βαι με.
 χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ |
 νο ο κα ποιος σε χεῖ ει μα ραμ με νο χ

Ἀχειλί μου μελαχροινὸ
Ποῖός τό εἶπε πῶς δὲν σ' ἀγαπῶ,
Ἀχειλάκι μου βαμμένο
Κάποιος σ' ἔχει μαραμμένο.
Δύο ματάκια π' ἀγαπῶ
Τρόπος δὲν εἶναι νὰ τὰ ἰδῶ.
Κι' ἄλλα δρῶ ποῦ μὲ κυττοῦνε
Σαῖτιές ποῦ μοῦ πετοῦνε.
Προσέξτε μὴν τὰ διώξετε
Καὶ μένα βαλαντώσετε.

Κι' ἀν τὰ διώξητε τὰ μαῦρα
Διώξετε καὶ μέν' ἀντάμα.
Ἡ ἀγάπη μου στὴν ξενιτειὰ
Πάει καὶ δὲν γυρίζει πειὰ.
Τί νὰ βρῶ γιὰ νὰ τῆς στείλω;
Ἕνα ζαχαρένιο μῆλο.
Νὰ στείλω μῆλο σέπεται
Ἡ ἀγάπη μου μαραίνεται.
Τριαντάφυλλο μαδιέται
Κ' ἡ ἀγάπη λησμονιέται.

8. «ΑΡΑΔΙΑΣΤΗΤΕ ΣΤΟ ΧΟΡΟ»

Ἦχος χ ἐκ τοῦ Πα. Ρ. β' ἐπίτριτος (1, $\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{7}{8}$) χ χ

χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ | χ χ χ χ |
 Α ρα δια στη τε στο χο ο ρο ο να πα ρα.

χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ |
 το κο ον τυ υ λι χ (Dis) να ζω γρα φι ι σα
 χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ |
 γα πη μου τα ρο δι να α σου χει ει λη χ (Dis)

Ἀραδιαστήτε στὸ χορὸ νὰ πάρω τὸ κοντύλι
Νὰ ζωγραφῶς ἀγάπη μου τὰ ρόδινά σου χεῖλη.
Τ' ἀχειλί σου τὸ ἔμμορφο ζαχαροφιφίριζει
Κι' ὁποῖος στὸν ὕπνο του τὸ ἰδῇ τὴν νύκτα λαχταρίζει.
Τ' ἀχειλί σου τὸ ἔμμορφο θέλει νὰ τὸ φιλήσω,
Μ' αὐτὸ μυρίζ' ἀπὸ κρασί, φοβοῦμαι μὴ μεθύσω.
Τ' ἀχειλί σου τὸ ἔμμορφο γελάει ζαχαρένια,
Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ σ' ἀγάπησα, τρελλαίνομαι γιὰ σένα.

9. «Η ΚΑΤΑΡΑ»

Ἦχος χ ἐκ τοῦ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (1, $\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{7}{8}$) χ χ

χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ |
 Ου λοι το ο ον η λιο τον τη η η
 χ χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ |
 ραν χ ου ου λοι τον η η λιο τον τη ρα α που πα ει να
 χ χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ | χ χ χ |
 βα α σι ι λευ ση χ

Οὔλοι τὸν ἥλιο τὸν τηρᾶν ποῦ πάει νὰ βασιλεύσῃ
Κ' ἡ κόρη ποῦχει τὸν καὺμὸ τὴν θάλασσ' ἀγναντεύει.
Βλέπει καράβια κ' ἔρχονται, βαρκοῦλες κι' ἀρμενίζουν.
—Μάνα καράβια τέσσαρα, μάνα βαρκοῦλες πέντε
Σύρε, μάνα, καὶ ῥώτα τα, σύρε, μάνα, καὶ πὲς τους
Μὴν εἶδαν τὸν ἀσίκη μου, τὸν ἀγαπητικὸ μου.
Σὲ τί τραπέζι τρώει ψωμί καὶ τὸ 'δικό μου εἶν' ἄδειο,
Σὰν τί χεράκια τὸν κερνοῦν καὶ τὰ 'δικά μου τρέμουν,

Σάν τί ματάκια τόν τηρᾶν καί τὰ 'δικά μου κλαῖνε.
Κάνω νά τόν καταραστώ καί πάλι μετανοῶνω.
— Ἀπό 'ψηλά νά γκρεμιστῇ καί χαμηλά νά πέση,
Σάν τὸ γυαλί νά ραῖστῇ, σάν τὸ κερί νά ληῶτῃ,
Κ' ἐγὼ διαβάτῃς νά γενῶ ν' ἀλλάζω τοὺς γεράδες.

10. «ΚΑΤΩ ΣΤΗ ΡΟΪΔΟ»

Ἦχος ᾠ̣ ἐκ τοῦ Πα. Ρυθμὸς τρισημῶς (Ὁ Ι=3/4) χ π

Κα τω στη Ρο οἱ δο στη Ροι δο που ου λα (Δίς)
Φραγγος α γα α πη σε μια Ρω μνο που ου λα (Δίς)

Κάτω στὴ Ροῖδο στὴν Ροῖδοπούλα.
Φράγγος ἀγάπησε μιὰ Ρωμιοπούλα.
Κ' ἡ Ρωμιοπούλα δὲν τότε θέλει
Κ' ἡ σκύλα ἡ μάνα της τὴν ὀρμηγεύει.
— Πάρτονε, κόρη μου, τὸν λεβεντάκη
Γιὰ νὰ φορέσῃς στενὸ βραχάκι.
— Δὲν πέρνω, μάνα μου, ἄντρα τὸν Φράγγο
Γιὰ νὰ ἀκούω «περντίο σάντο».
— Πάρτονε, κόρη μου, κ' ἔχει καπέλλο.
— Ἄντρα, μανούλα μου, Φράγγο δὲν θέλω.
— Πάρτονε, κόρη μου, τ' ἔχει φλωράκια.
— Ἄντρα δὲν θέλω χωρὶς μoustάκια.
— Πάρτονε, κόρη μου, στεφάνωσέ τον,
Τρεῖς μῆνες βάστα τον καί χώρισέ τον.

11. «Η ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ»

Ἦχος λ̣ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (1 1/2, 1, 1=7/8) χ π

Μι αυ γου λα Σταυ ρου ου λα α α α

θε ελ να ση κω θω (Δίς) μι αυ γου ου λα
θελ να ση η κω θω να μπω ω σε πε ρι ι βο λι

Μι' αὐγούλα (Σταυρούλα) θέλ' νὰ σηκωθῶ
Νὰ 'μπῶ σὲ περιβόλι
Νὰ κόψω μῆλο τῆς μηλιάς
Κυδῶνι τῆς ἀγάπης.
Νὰ κόψω (Σταυρούλα) κ' ἓνα 'λητόφυλλο
Νὰ κρῶ τὸν ταμπουρά μου.
— Κατακαυμένη ταμπουρά
Γιὰ δὲ βαρεῖς γιομάτα
Ξανθὴ καὶ μαυρομμάτα.
— Γιὰ σφίχ' (Σταυρούλα) τὰ τέλεια δυνατὰ
Καὶ βάρει με γιομάτα
Ξανθὴ καὶ μαυρομμάτα.
Κι' ἂν δὲν στὴν φέρω τὴν ξανθὴ
Κάμε με δὴδ κομμάτια
Ξανθὴ καὶ μαυρομμάτα.

12. «ΔΕΝ ΣΟΥ ΕΙΠΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ ΜΟΥ»

Ἦχος λ̣ δ̣ ἐκ τοῦ Νη. Χρόνος μέτριος. δ̣

Ρυθμὸς β' ἐπίτριτος (1 1/2, 1, 1=7/8)

Δεν σου μω ρε δεν σου ου δεν σου ου ειπα α
πε ερ δι κου ου λα α μου (Δίς) δε εν σου ειπα
πε ερ δι ι κου ου λα μου μι ι κρη που λα α κι ι
δου ου λα μου (Δίς)

Δὲν σοῦ εἶπα περδικοῦλά μου
Μικρὴ πουλακιδουλά μου
Νὰ μὴν παραστολιζέσαι
Καὶ παίεσαι καὶ λυγίζεσαι.
Σὲ πιάνουν τὰ ναυτόπουλα
Κι' ὁ γυῖος τοῦ καπετάνιου
Ἰβὰτ' ἔχουν βρόγχα στὰ πανιὰ
Καὶ ἔωθεργα στὰ ξάρτια
Σὲ φέρνουνε στὴν ξενιτειά,

Στὰ φράγκικα σαράγια.
Ἐκεῖ 'ν ὁ κοῦκκος δὲν λαλεῖ
Τ' ἀηδόνι δὲν τὸ λέει.
Τὸ λέει ὁ πετροκότσιφας
Σὲ κλέφτικα λημέρια.
Ἐκεῖ 'ναὶ ἡ καταξανθαῖς
Καὶ τ' ἔμορφα κορίττα
Καὶ βγαίνουν τὰ κλεφτόπουλα
Βαρώντας τῆς τζαμάρας.

13. «ΚΟΡΗ ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ ΜΟΥ»

*Ηχος λ̣ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριστος ($1\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{3}$) χ̣ π̣

Κο ρη μα α α λα κο ρη μα λα α
μα α τε ε νια α α α μου (Δις) κο ρη μα
λα α μα α τε ε νια α α α μου και μαρ γα
ρι ι τα α ρε ε νια α α α μου

Κόρη μαλαματένια μου
Καὶ μαργαριταρένια μου
Βγαίνεις τὸ μῆνα μιὰ φορὰ
Ποῦν' τὰ λελούδια τὰ πολλά.
Κάνεις τοὺς νεјоὺς καὶ σφάζονται
Τοὺς γέροους καὶ πλαντάζονται.

Κάνεις καὶ 'μένα τὸ φτωχὸ
Πέρνω μαχαῖρι νὰ σφαγῶ.
Μὴ σφάζεσαι, λεβέντη μου,
Κ' ἐγὼ σὲ κάνω ταῖρι μου.
Κι' ἂν δὲν σὲ κάμω ταῖρι μου
Σὲ κάνω ψυχοπαῖδι μου.

14. «Η ΒΙΟΛΕΤΑ»

*Ηχος ḡ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριστος ($1\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{3}$) χ̣ π̣

Βιο λε τα μ αν θι ι σμε νη βιο λε ε τα μ α αν θι ι
σμε νη βιο λε τα μ αν θι ι σμε νη βιο λε ε τα
μ α α νοι οι κτη βιο λε τα α μ α α
νοι οι οι οι κτη

Βιολέτα μ' ἀνθισμένη, βιολέτα μ' ἀνοικτή
Στὸν ἴσκιον σ' ἀποκάτω ποῖος θ' ἀποκοιμηθῇ;
Βιολέτα μ' ἀνθισμένη μὲ φύλλα πράσινα
Φέρω τὸν ἔρωτά σου μὲ χίλια βάσανα.
Βιολέτα μ' ἀνθισμένη μὲ τὴν κορφάδα σου
Ποῖος θὰ τήνε γλεντήσῃ τὴν εὐμορφάδα σου;

15. «ΤΟ ΝΕΡΑΝΤΖΟΦΙΛΗΜΑ»

*Ηχος ḡ Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίτριστος ($1\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{3}$) χ̣ π̣

Α πο ο γκρε μο ο γκρε μι ι ζε ται αι το ο νε
ρα αν τζο φι ι λη μα σε πε ε ρι βο ο λι
μπαι και νει μια νε ρα αν τζο φι ι λη με νη

Ἀπὸ γκρεμὸ γκρεμίζεται
 Τὸ νεραντζοφιλημα.
 Σὲ περιβόλι μπαίνει
 Μὴ νεραντζοφιλημένη.
 Ποτίζει δένδρα καὶ κλαριά
 Τὸ νεραντζοφιλημα.
 Ὡχ μηλιές καὶ κυδωνίσσες
 Γεῖά, χαρά σας κοπελίτσες.

Καὶ ἡ ὀκνή μου ἡ μηλιά.
 Τὸ νεραντζοφιλημα.
 Δίχως ἄερα, ξένη,
 Νεραντζοφιλημένη.
 Κάνει λειμόνια μάλαμα.
 Τὸ νεραντζοφιλημα.
 Τὰ φύλλα κάνει ἀσῆμι
 Κόρη κάμε ἡλεμοσύνη.

16. «ΣΤΟΝ ΑἶΔΗ ΘΑ ΚΑΤΕΒΩ»

Ἦχος γ' Γα. Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{2}$) γ' γ'

Στον Αἶδη θα κατεβω στον Αἶδη θα κα
 τεβω στον Αἶδη θα κατεβω και
 στον Παράδεισο ο ο και στον Παράδεισο
 ο ο και στον Παράδεισο

Στὸν Ἀἶδη θὰ κατέβω καὶ στὸν Παράδεισο
 Τὸν Χάρο ν' ἀνταμώσω δὴδ λόγια νὰ τοῦ πῶ...
 —Χάρε, γιὰ χάρισέ μου σαῖτες κοφτερές
 Νὰ πάω νὰ σαῖτέψω δὴδ τρεῖς μελαχροινές
 Πῶχουν στὰ γεῖλη βάμμα, στὸ μάγουλο ἐλῆν.
 Κι' ἀνάμεσ' ἀπ' τὰ στῆθη χρυσῇ πορτοκαλιά.
 Κάνει τὰ πορτοκάλια καὶ δὲν μυρίζουνε...

17. «Η ΠΗΤΤΑ ΤΟΥ ΣΠΑΝΟΥ»

Ἦχος λ' δ' ἐκ τοῦ Γα Χρόνος μέτριος. δ'
 Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{2}$)

Τὴν πημωρε τὴν πηνητα α πωφαγοσπα α
 νος αμαν δ' (Δις) ε ε τσι α α μαν α μαν
 η ταν κο λο ο κυ θε ε νια δ' (Δις)

Τὰ χέρια τοῦ τὴν φτάνανε ἦταν μαλαματένια.

18. «Η ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ»

Ἦχος γ' Πα. Ρυθμὸς β' ἐπίκριτος ($1\frac{1}{2}$, 1, 1= $\frac{1}{2}$) γ' π'

Μα γὰ πας Γαρου ου φα λια α μου μα γα
 πας η με ε γε λας π (Δις) μα α γα
 πας η με ε γε λας το ον και ρο ον σου
 να α α περ νας π

—Μ' ἀγαπᾷς ἢ μὲ γελᾷς τὸν καιρὸν σου νὰ περνᾷς;
 —Σ' ἀγαπῶ δὲν σὲ γελῶ, τὸν καιρὸ μου δὲν περνῶ.
 —Πές μου τί κιτρίνισες καὶ χαλκοπρασίνισες;
 Μὴ σὲ μάλωσε κανεὶς; Γαρουφαλιά μ' νὰ μοῦ τὸ πῆς.

—Με μαλών' ὁ ἀδελφός μου ποῦ εἶν' τὰ μάτια καὶ τὸ φῶς μου.
 Με μαλών' ἡ πεθερά μου ποῦν' ἔλιγν' τὰ προικιά μου.
 Με μαλών' ἡ νύφη μου γιὰ νὰ φτειάσω σπίτι μου.
 Θὰ τὰ φτειάσω τὰ προικιά μου γιὰ νὰ σκάσ' ἡ πεθερά μου.
 Θὰ τὸ φτειάσω καὶ τὸ σπῆτι γιὰ νὰ σκάσῃ καὶ ἡ νύφη.

19. «Η ΚΙΤΡΟΛΗΜΟΝΙΑ»

*Ηχος Δι Ρυθμός β' ἐπίκριτος (1 1/2, 1, 1=7/8) χ δ

Κι τρο λεη μο νια μωρ κι τρο λε η μο ο ο
 νια κι τρο λεη μο νια και μαν τζου ρα α
 να α α μου δ κι τρο λεη μο νια και μαν τζου
 ρα α να α α μου αρ νη σου τους δι κους σου
 κι ε λ αν τα α μα α α μου

Κιτρολεημονιά καὶ μαντζουράνα μου
 Ἀρνῆσου τοὺς δικοὺς σου κ' ἔλ' ἀντάμα μου.
 —Πῶς νὰ τσ' ἀρνηθῶ καὶ πῶς νὰ τοὺς τὸ πῶ,
 Πούμαι κοριτσάκι δώδεκα χρονῶν.
 Ἔχε γειὰ μητέρα καὶ πατέρα μου.
 —Σύρε θυγατέρα μ' σύρε στὸ καλό.

20. «ΟΥΛΑ ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ»

*Ηχος λ ᾠ Πα. Ρυθμός β' ἐπίκριτος (1 1/2, 1, 1=7/8) χ π

Ου λα τα που λα κια α μα αν α μαν
 ου λα τα που λα κια α ζυ γα ζυ γα ου λα
 τα που ου λα κια α ζυ γα ζυ γα το ε ρη
 μο τα η δο νι ι το μο να χο

Τὸ ἔρρημο τ' ἀηδόνι τὸ μοναχὸ περπατεῖ καὶ λέγει μὲ τὸν ἀητό.
 Περπατεῖ καὶ λέγει καὶ κελαδεῖ, ἄντρα μου πολίτη πραγματευτή

Καὶ Μεσολογγίτη ξενιτευτή.

—Ποῦ τὴν ἡύρες ξένε μ' αὐτὴ τὴ νεῖα τὴν ξανθομαλλοῦσα τὴν Ἀθηνῆ;
 —Ἀπ' τὴν Πόλι ἐρχόμουν κι' ἀπ' τὰ νησιά κι' ἀπ' τὴ γειτονιά της ἐπέρασα.
 Τὰ βασιλικά της ἐπότηζε καὶ τῆς μαντζουράνες ἐδρόσιζε.
 Μοῦκοφε κλωνάρι καὶ μοῦδωσε, μοῦπε κ' ἓνα λόγο ποῦ μ' ἄρесе.
 —Μωρὲ παλληκαράκι κι' ἂν μ' ἀγαπᾷς, τί περνοδιαθαίνεις καὶ δὲν 'μιλᾷς;
 —Στείλε προξενήτρα στὴ μάνα μου καὶ προξενευτάδες στὸν μπάμπά μου.
 —Τοὺς προξενευτάδες ἐδίωξαν καὶ τῆς προξενήτραις μαλώσανε.

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΣΥΜΕΩΝ Α. ΜΑΝΑΣΣΕΙΔΟΥ

Υε ρ ε σ ε ἔ ξ Αἴ ν ο υ .

1. «ΤΟ ΠΑΝΑΓΥΡΙ»

*Ηχος α'. Πα 2/4

Το πα να γυ υ ρι χα . α α λα σε ε ε η α

γα α πη μου δια θαι αι αι αι νει ει ει η (Δις)

α α α φη η η α α α φη στε με ε να τη

ην ι δω ω π Δ φη στε με ε να τη η

ην ι δω ω ω για τι ι ψυ χη μου βγαι αι αι αι

νει ει ει η Επαρδός. Ε ε λα να σε ι δω να

για α α νω ω να α μην πε σω κι α πο θα α

α α α νω π

Τὸ μέλος καὶ τὸ δίστιχον ἴδεται ἐμμέτρως ἐπιστροφόντων ἐκ πανηγύρεως
ἐφ' ἀμάξης ἐν Αἴνῳ.

2. «ΤΟ ΝΕΡΑΝΤΖΟΦΙΛΗΜΑ»

Ἦχος α'. Πα. $\frac{5}{4}$

θαυ μα ζω το ο κρυ υ ο νε ρο π το νε

ρα αν τζο ο φι λη μα π που ναι και κα α τε

θαι νει π ω ω νε ραν τζο φι ι λη με νη π

Θαυμάζω τὸ κρυὸ νερό—τὸ νεραντζοφιλημα
 Ποῦναι καὶ κατεβαίνει!—ὦ νεραντζοφιλημένη.
 Ὅ τὸν κρημνὸ κρημνίζεται—τὸ νεραντζοφιλημα
 Στὴ γῆς καὶ κατεβαίνει—ὦ νεραντζοφιλημένη.
 Ποτίζει δένδρα καὶ κλαδιά—τὸ νεραντζοφιλημα
 Λεμονιάς καὶ κυπαρίσσια—Ὅλαις εἴθε ἴσια-ἴσια.
 Ποτίζει καὶ μὲν λεμονιά—τὸ νεραντζοφιλημα
 Λεμονιά μου φουντωμένη—ὦ νεραντζοφιλημένη.
 Κάμνει λεμόνια δίφορα—τὸ νεραντζοφιλημα
 Λεμόνια, πορτοκάλια—ὦ νεραντζοφιλημένη.
 Ὅποιος τὸ κόψει κόβεται—τὸ νεραντζοφιλημα
 Κι' ὅποιος τὸ φάγ' πεθαίνει—ὦ νεραντζοφιλημένη.
 Ὅς τὸ κόψω κι' ὅς κοπῶ—τὸ νεραντζοφιλημα
 Ὅς τὸ φάγω κι' ὅς πεθάνω
 Ἀλλή ἀγάπη νὰ μὴ κάμω—ὦ νεραντζοφιλημένη.

3. «ΜΠΟΜΠΟΜΠΩ»

Ἦχος α'. Πα. $\frac{2}{4}$

Ε θρα δυα σε και ση με ρα δὴ μπο ο ο μπο

μπω ω ω π πα γει και τουτ η με ρα μπε ε εν γκι

νε ε χ μαρ κα μαρ κα μπεν γκι νε π το β' ἡμίτιχον

Δεν σει δαν τα μα τα κια μου δὴ μπο ο ο μπο

μπω ω ω π να παρ ο νους μα ε ρα μπε ε εν γκι

νε ε χ μαρ κα μαρ κα μπεν γκι νε π

4. « Η ΞΕΝΗΤΕΙΑ »

²/₄ Ηχος α'. Πα.

Η ξε ε ε ε νη τεια α με χαι αι ρε
 ται αι αι η ξε ε ε ε νη τεια α με χαι αι ρε
 ται αι αι κι ο το ο ο ο πορς μου ου ου ου με
 κρα α α ζει ει ει ει ει ει π
 Αχ κι ο το πορς μου ου ου με κρα α α ζει π

Επωδός.

Κ' ἡ μάνα ποῦ μ' ἐγέννησε κλαίει κι' ἀναστενάζει.
 Ἐπωδός. Ἀχ, κλαίει κι' ἀναστενάζει.

5. « ΚΑΝΑΡΙΑ »

²/₄ Ηχος α'. Πα.

Η καρ δια με χει κλει ει θα α κι Κα να α
 α ρια π (ις) Ε πα ρε το κια α
 νοι οι ξε Κα να α α ρια ε πα ρε το
 κι α α νοι οι ξε π

Τὸ β' ἡμιόστιχον.

Ε χει με σα πε ρι ι βο ο λι Κα να α
 α α ρια π (Δις) Ερ. θα και σε ρια α
 νι ι σε Κα να α α ρια ερ θα και σε
 ρια α νι ι σε π

6. « Ο ΥΙΟΣ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ »

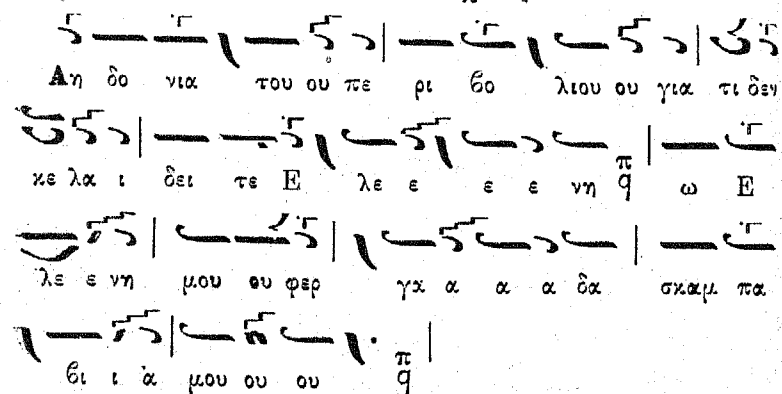
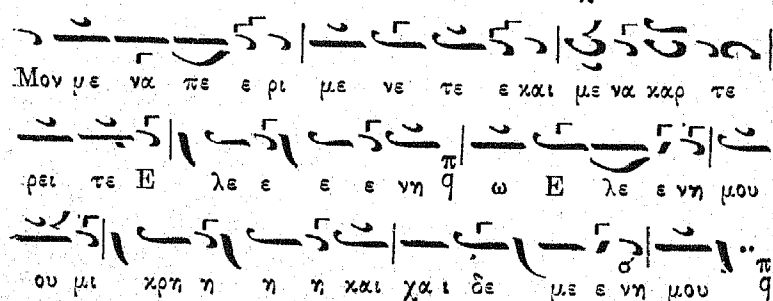
⁵/₄ Ηχος α'. Πα.

Μιας χη η η ρα ας υι ος μια ας κα α
 λο γρηας μια α ας κα α α α λο ο γρηας π
 ντυ νε ε ε ται αι α αρ μα α το ο νε
 ται ε για α α πο ο ο ο λε ε μο π

Μιάς χήρας υἱός, μιάς καλογρηᾶς
 Ἐτύνεται, ἄρματόνεται γιὰ πόλεμο.
 Καὶ πόλεμο δὲν ἤύρηκε καὶ γύρισε
 Ἐσχυψε εἰς τὸν Δούναβο νὰ πῇ νερό.
 Καὶ νέοι τὸν ἐπλακώσανε ὡς ἑκατό.
 Μιὰ κουρσουνιά τῷ δώτανε μέσ' στοῦ φτενό.

Τὸ αἶμα τὸν προσφύριζε στὴ σκάλα του.
Κι' ὁ μαῦρός του τὸν κλαί' τὸν κλαίει βαρεῖα.
—Γιὰ σὺπα, μαῦρέ μου, μὴν κλαῖς, μὴν κλαῖς βαρεῖα.
Μόν' βάλε τὸ χεράκι σου στὴν τσέπη μου
Καὶ πάρε τὴ χρυσὴ κλωστή τὴν ἀεπρομεταξένια
Καὶ ράψε με συγνὰ-πυκνὰ νὰ μὴ συγνοπονέσω
Καὶ πάρε τὸ 'λαφρό μ' σπαθὶ καὶ τὸ βαρὺ τουφέκι.
Καὶ πᾶνε τὰ στὴ μάνα μου τὴν καλογερά . . .

7. «ΦΕΡΓΑΔΑ — ΣΚΑΜΠΑΒΙΑ»

Ἦχος α' Πα $\chi^{\circ}/_4$ Διαλελυμένως τὸ β' ἡμίστιχον χ

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΟΥ Δ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΔΗΜΩΔΗ ΓΑΜΗΛΙΑ ΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΟΝΤΩ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ ΚΡΩΜΝΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΧΑΛΔΙΑΣ

ΤΟΜΙΣΘΕΝΤΑ ΥΠΟ

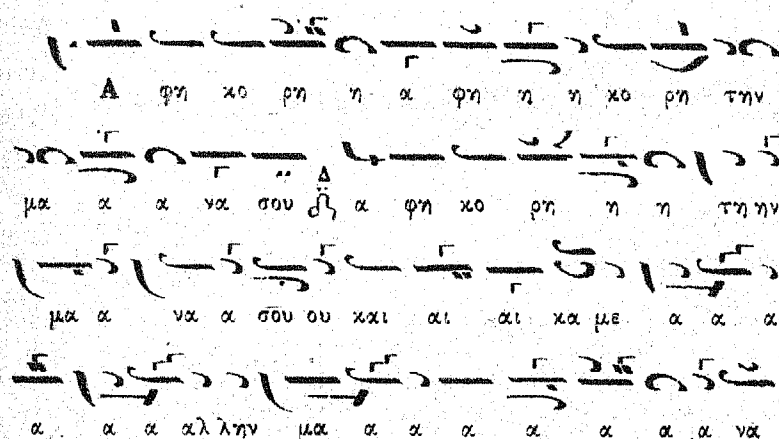
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Μουσικοῦ ἐν Λιβερῇ τῆς ἐπαρχίας Ροδονόλου.

I.

Τὸ ἀκόλουθον γαμήλιον ᾄσμα, οὔτινος τὸ μέλος εἶναι ἀρχαιοτάτον Δώριον. ἄδεται κατὰ πανάρχαιον ἔθιμον ὑπὸ ὀμίλου γυναικῶν, συγγενῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅταν ἐνδύηται ἡ νύμφη.

Ἦχος α'. Πα. Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος ὀλίγον ἀργός.

Ἀφή κορή τὴν μάνα σου καὶ κάμε ἄλλην μάνα.

Ἀφή κορή τὸν κύρη σου καὶ κάμε ἄλλον κύρη.

Ἀφή κορή τ' ἀδέλφια σου καὶ κάμε ἄλλ' ἀδέλφια.

Ἀφή κορή τοὺς γείτονας καὶ κάμ' ἄλλους γειτόνους.

Ἀφή κορή τοὺς συγγενεὺς καὶ κάμ' ἄλλη συγγένεια.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Γ'.—ΤΕΥΧΟΣ Α'. (8)

2.

Τὸ ἀκόλουθον γαμήλιον ᾠσμα, οὔτινος τὸ μέλος εἶναι ὡσαύτως ἀρχαιότατον Δώριον, ἴδεται κατὰ πανόρχαιον ἐπίσης ἔθιμον ὑπὸ ὀμίλου ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, προεξαρχόντων τῶν μουσικῶν ὀργάνων, κεμενέδων καλουμένων, ὅταν ὁ γαμβρὸς ἐξέρχεται τῆς πατρικῆς τοῦ οἰκίας καὶ μεταβαίνει πρὸς παραλαβὴν τῆς νύμφης.

Ἦχος α'. Πα. Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος δλίγον ἀργός.

Μα ναμ για δο ο ο ος μου ου την ε ε ευ
 χη η ης θα α πα α γω ω ω ω στε ε
 φα α α νου ου ου ου ου ου ου ου μαι π ε χε
 υι ε ε εμ και την ε ε ευ χη ημ για α αρ ε
 ει α μαν α μαν π ε χε υι ε ε ε εμ και αι
 την ε ε ευ χη η ημ και αι πα αν τω ω
 ω ων τω ων α α α ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ων

Στροφή α'.

Μάναμ' γιά δός μου τήν εὐχή σ' θά πάγω στεφανοῦμαι.
 Ἐχε υἱέμ' καὶ τήν εὐχή μ'—γιάρ εἰ ἄμάν ἄμάν
 Ἐχε υἱέμ' καὶ τήν εὐχή μ' καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

Στροφή β'.

Ξένον ψυχὴ ψυχρομαχεῖ στοῦ καρβιοῦ τήν πρύμνην.
 Δέν ἔχει μάνα νά τὸν κλαίῃ—γιάρ εἰ ἄμάν ἄμάν
 Δέν ἔχει μάνα νά τὸν κλαίῃ, κύρην νά τὸν λυπᾶται.

Στροφή γ'.

Δέν ἔχ' ἀδέλφια σπλαγγνικά νά κλαῖν' ἀπὸ καρδίας.
 Τὸν κλαίει ἡ νύκτα κ' ἡ αὐγή—γιάρ εἰ ἄμάν ἄμάν
 Τὸν κλαίει ἡ νύκτα κ' ἡ αὐγή, ἄστρα μὲ τὸ φεγγάρι.

Στροφή δ'.

Τὸν κλαίει κ' ὁ καπετάνος τοῦ μὲ δέκα παλληκάρια.
 Σήκω σήκω καλὸ παιδί—γιάρ εἰ ἄμάν ἄμάν
 Σήκω σήκω καλὸ παιδί κ' ἄξιό μου παλληκάρι.

Στροφή ε'.

Ἐγὼ σᾶς λέγω δέν ἔμπορῶ καὶ σεῖς μοῦ λέτε σήκω.
 Βαστᾶτέ με νά σηκωθῶ—γιάρ εἰ ἄμάν ἄμάν
 Βαστᾶτέ με νά σηκωθῶ γιά βάλτε με νά κάτσω.

Στροφή ς'.

Γιὰ δόστε μου τήν χάρτα μου τήν ἀργυρὴν κουμπάσαν
 Νά κουμπασάρω τὸν καιρὸν—γιάρ εἰ ἄμάν ἄμάν
 Νά κουμπασάρω τὸν καιρὸν σὲ ποῖο λιμένα πάμε.

Στροφή ζ'.

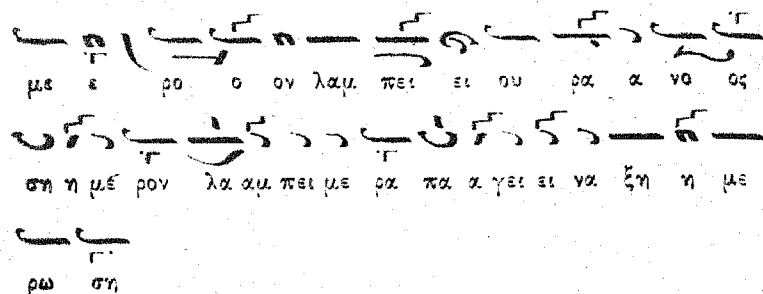
Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ βουνὸ τὸ παραχρῆνονιμένο;
 Ἐκεῖ νά πᾶ νά φθάσωμε—γιάρ εἰ ἄμάν ἄμάν
 Ἐκεῖ νά πᾶ νά φθάσωμε νά πιάσωμε λιμένα.

3. ΑΠΟΚΑΜΑΡΩΜΑ

Ἦτοι γαμήλιον ᾠσμα ᾄδόμενον ὑπὸ ὀμίλου γυναικῶν ἐν συνοδείᾳ τῶν μουσικῶν ὀργάνων, κεμενέδων, ὅταν μετὰ τὴν στέφην ἀποκαλύπτεται ἡ νύμφη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γαμβροῦ.

Ἦχος α'. Πα. Ρυθμὸς τρισημος 011=5/4

Ση με ρο ο ον λαμ πει ει ου ρα α νο ος
 χα ρα ξε ε ε κη α α να το ο λη ση η

Α' ήμισιον.

Σήμερον λάμπει οὐρανός — χάραξε κ' ἡ 'Ανατολή
Σήμερον λάμπει οὐρανός
Σήμερον λάμπει 'μέρα — πάγει νὰ ξημερώσῃ.

Β' ήμισιον.

Σήμερον στεφανώνεται — χάραξε κ' ἡ 'Ανατολή
Σήμερον στεφανώνεται
Αἰτέντες τὴν περιστέρα — πάγει νὰ ξημερώσῃ.

Γ' ήμισιον.

Στὸν ἅγιον τάφον τοῦ Χριστοῦ — χάραξε κ' ἡ 'Ανατολή
Στὸν ἅγιον τάφον τοῦ Χριστοῦ
Νὰ πᾶν νὰ προσκυνήσουν — πάγει νὰ ξημερώσῃ.

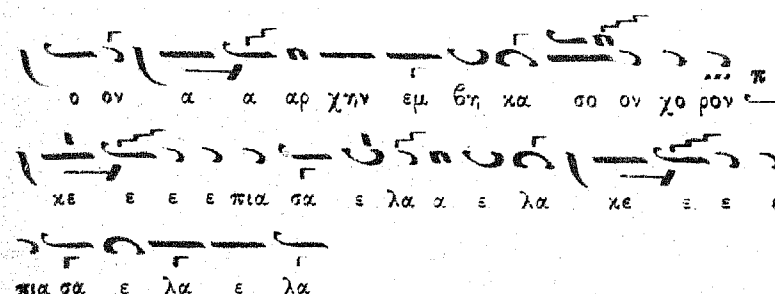
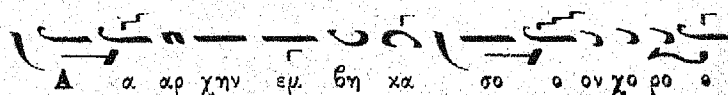
Δ' ήμισιον.

Στὸν 'Ιορδάνην ποταμὸν — χάραξε κ' ἡ 'Ανατολή
Στὸν 'Ιορδάνην ποταμὸν
Νὰ πᾶν νὰ κολυμβήσουν — πάγει νὰ ξημερώσῃ.

4. «ΘΥΜΗΓΜΑ» = ΕΝΘΥΜΗΜΑ

ἔτσι πρῶτος χορὸς τῆς νύμφης, εἰς τὸν ὁποῖον λαμβάνουσι μέρος
ὁ γαμβρὸς καὶ πάντες οἱ προσκεκλημένοι ἀποτελοῦντες
κύκλον εὐρύτατον καὶ ἰδόντες δυνάμει, τῶν κεμενέδων
πάντοτε συνοδευόντων.

Ἦχος λ β'. Πα Ρυθμὸς δίσσημος, χρόνος μέτριος.

Στίχος α'.

Ἀρχὴν ἐμβῆκα σὸν χορὸν (δὶς)
— κ' ἔπιασα ἔλα ἔλα — »
Κ' ἔπιασα χέρι δροσερὸν »
Ἄσπρο ἄσπρο σὰν τὸ γάλα
Μαλακὸ σὰν τὸ βαμβάκι.

Στίχος β'.

Τοῦτα τὰ σπῆτια τ' ἀψηλὰ (δὶς)
Πέτρα νὰ μὴ λαΐσῃ »
Κι' ὁ οἰκοκύριος τοῦ σπητιοῦ »
Χρόνους πολλοὺς νὰ ζήσῃ. »

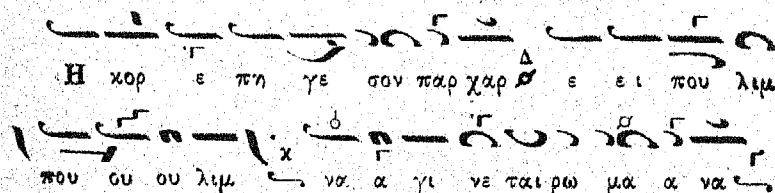
Στίχος γ'.

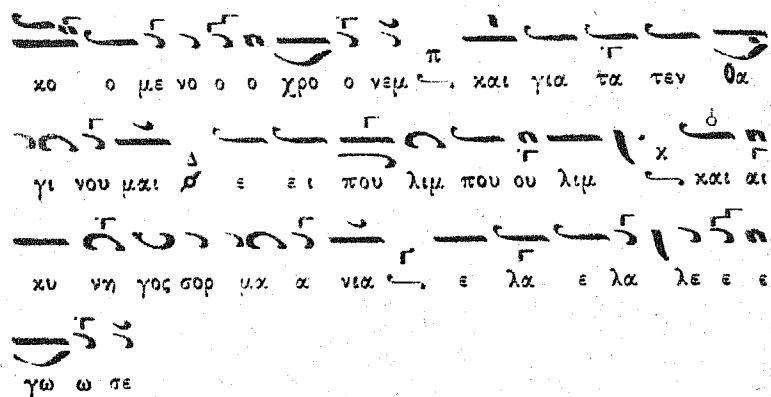
Νὰ ζήσῃ χρόνους ἑκατὸν (δὶς)
Ἡμέρας χιλιάδας »
Νὰ ζῇ ἡ νύμφη κι' ὁ γαμβρὸς »
Κουμπάρος καὶ κουμπάρτσα.»

5. «ΟΜΑΛΙΑ» = ΙΣΙΑ

Χορὸς τῆς Κρῶμνης, εἰς τὸν ὁποῖον λαμβάνουσι μέρος ἄνδρες τε
καὶ γυναῖκες ἀποτελοῦντες κύκλον καὶ ἔχοντες ἐν μέσῳ
αὐτῶν καὶ μουσικὰ ὄργανα, κεμενέδας.

Ἦχος λ β'. Πα Ρυθμὸς δίσσημος μετὰ τρισήμου λ

Στίχος α'.

'Η κόρ' ἐπῆγε σὸν παρχάρ — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Νά γίνεται ρωμάνα — κομενόχρονεμ'
 Καὶ γιὰ τατὲν θά γίνουμαι — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Καὶ κυνηγὸς σ' ὁρμάνια. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στίχος β'.

'Αρνίμ' θά καταροῦμαι σε — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Φοβοῦμ' ἄσῃν κατάραιμ' — ἔλα ποδεδίζω σε
 Φοβοῦμαι κρούει σὸν πρόσωπος — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Καὶ χάν' τὴν ἐμορφάδας. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στροφή γ'.

Πάντα μὲ τ' ἄχ καὶ μὲ τὸ βᾶχ — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Πάντα ναίλοῖ ἐμένα — ἔλα νά λελεύω σε
 Τὴν νέτεμ' ἐτσουρούδεψα — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Κορτσόπομ' γιὰ τεςένα. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στίχος δ'.

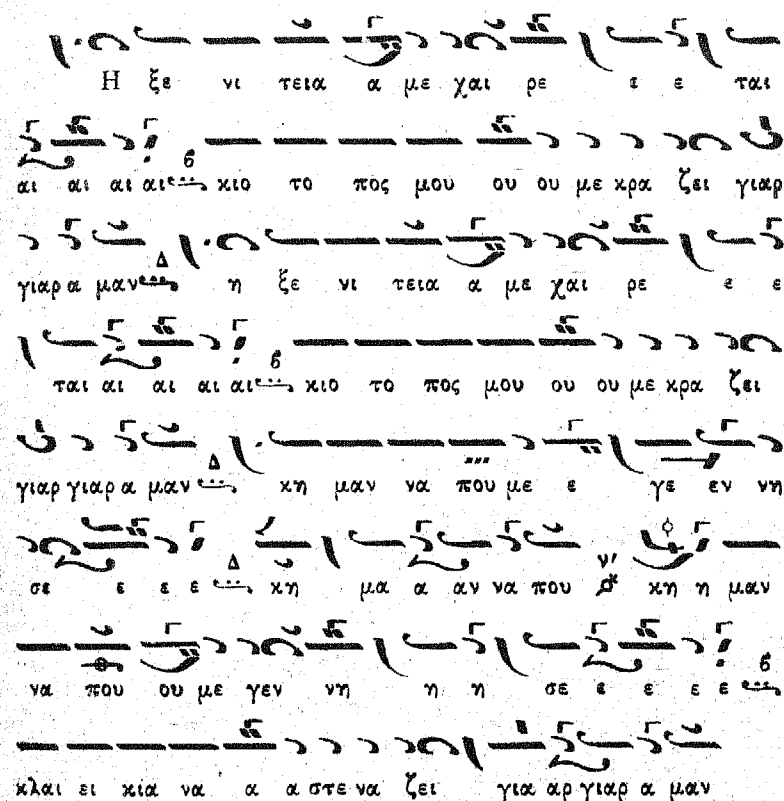
'Εξέρς ὄντας ἐκάθουμες — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Σὴ χωραφὶ σὴν ἄκραν — ἔλα ποδεδίζω σε
 'Εποίνες με καὶ ἔκλαιγα — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Καὶ σπόγγιζες τὰ δάκρυάμ'. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

Στίχος ε'.

'Εμὲν Κρεμέτεν λέγνε με — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Κανέναν κὴ φοβοῦμαι — ἔλα νά λελεύω σε
 Σὴν Σουμελᾶ τὴν Παναγιᾶ — εἶ πουλίμ' πουλίμ'
 Θά πάγω στεφανοῦμαι. — ἔλα ἔλα λέγω σε.

6. «ΘΡΗΝΩΔΙΑ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΟΥ»

*Ηχος β'. Δι Ρυθμὸς τετράσημος, χρόνος μέτριος.

Στίχος α'.

'Η ξενιτεῖα μὲ χαίρεται κι' ὁ τόπος μου μὲ κράζει—γιὰρ γιὰρ ἁμάν
 Κ' ἡ μάννα ποῦ μ' ἐγέννησε κλαίει κι' ἀναστενάζει—γιὰρ γιὰρ ἁμάν.

Στίχος β'.

Ξένος ἐδῶ ξένος ἐκεῖ, ὅπου κι' ἂν πάγω ξένος—γιὰρ γιὰρ ἁμάν
 "Ἄν πάγω καὶ στῆς μάννας μου καὶ 'κεῖ θά εἶμαι ξένος—γιὰρ γιὰρ ἁμάν.

7. «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ»

Ἦχος α'. Πα ⁹ Ρυθμός: τετράσημος, χρόνος μέτριος.

Α πο ψα που ου α πο ψα που κοι οι μου ου
 ου ου μου ου να α πο ψα που ου α πο ψα
 που κοι οι μου ου ου ου μου ου να Α πο
 ψα που κοι μου μου ου ου ου να α α α
 γλυ κα ω νει ρευ ου ου μου ου να α πο
 ψα που κοι μου μου ου ου ου να α α α
 γλυ κα ω νει ρευ ου ου μου ου να

Ἀπόψα ποῦ κοιμούμουν α γλυκὰ ὠνειρευοῦμενα
 Σὲ περιβόλι ἔμπαινα πύργ' ἀψηλὸ ἀνέβαινα
 Τὸ περιβόλ' ὁ γάμος σου, ὁ πύργος εἶν' ὁ ἄνδρας σου.

8. Αἶσμα Λαζικόν

Ἦχος β'. Πα Χρόνος: χορρός.

Πα α τω και κηβου λι ζω το ον κοσμον κη γρω νι ζω και

για τε σεν τρυ γο να μου ντολμα δεσ θα τυ λι ζω
 Ας α φι νουμ. τα ψε μα τα κιας αρχι νουμ τα λη θεια
 α ας α φι νουμ. τα ψε μα τα κιας αρχι νουμ τα λη
 θεια ο ο πε τει νος ε γεν νη σε και ποι κε κο λον
 κυ θια Ερωδός. Ε να ου ο κιαλλα
 τρι α ντε μορ φον ει ν η παντρει α

Στίχος α'.

Πατῶ καὶ κῆ βουλίζω τὸν κόσμον κῆ γρωνίζω
 Καὶ γὰρ τασὲν τρυγὸνα μου ντολμάδες θὰ τυλίξω.
 Ἀς ἀφινούμ τὰ ψέματα κ' ἄς ἀρχινούμ τὰ λήθεια (δὶς)
 Ὁ πετεινὸς ἐγέννησε καὶ ποίκε κολονκύβια.

Ἐρωδός.

Ἐνα δύο κ' ἄλλο τρία ντέμορφον εἶν' ἡ παντρεία.

Στίχος β'.

Κορτσόπον τὰ μαλλόπα σου σὴν κάρδιαμ ἀπὲς κεῖνταν.
 Στερέαμ καταρούματα ζευγάρια φείδια γεῖνταν.
 Ἐγὼ ντὸ θὰ φιλῶ ἐσὲν καὶ σὺ ντὸ θὰ φιλῆς με (δὶς)
 Ἐγὼ ἄς δίγωσ' ὕψωμαν καὶ σὺ μὴ κοινωνίγσμε.

Ἐρωδός.

Ἐνα πέντε κ' ἄλλον ἕξη ἔπαρ τὸ κερίν καὶ φέξε.

12. «ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΝΤΥΛΟΠΑ ΜΟΥ»

*Ηχος χ β'. Πα. Ρυθμός έννεάσημος, χρόνος γοργός.

Ο λα α τα μαν τυ υ λο ο πα μου
 σα α δα κρουαμ α α α α πες βα φτω κα λε
 σα α δα κρουαμ α α α α πες βα φτω κα λε
 βα λε βα λε να πious με ε λανα με θυ σθου με
 σε κερ λη μι σιν βα ι βα ι και μα κλι μισιν τα ι τα ι

Α'. ήμισιτον.

*Ολα τὰ μαντυλόπα μου σὰ δάκρυα ἀπὲς βάφτω — καλέ.

*Εμφόδος.

Βάλε βάλε νὰ πious με, έλα νὰ μευοσθοῦμε
 Σεκερλήμισιν βάϊ βάϊ καῖμακλήμισιν τάϊ τάϊ.

Β'. ήμισιτον.

Κι' όταν λέγω τρυγόνα μου τὸν κόσμον έλεν βλάπτω — καλέ.

*Εμφόδος.

Βάλε βάλε νὰ πious με, έλα νὰ μευοσθοῦμε
 Σεκερλήμισιν βάϊ βάϊ καῖμακλήμισιν τάϊ τάϊ.

13. «ΗΘΕΛ' ΑΡΜΑΤΩΣΩ ΒΑΡΚΑ»

*Ηχος λ β'. Πα. Ρυθμός τετσήμος 011= $\frac{6}{8}$.

Η θε ελ αρ μα τω σω ω βαρ κα η θε ελ
 αρ μα τω σω ω βαρ κα η θελ αρ μα τω σω ω
 βαρ κα με σα ραν τα δυο ο κου πια α η θελ αρ μα
 τω σω ω βαρ κα με σα ραν τα δυο ο κου πια

Β' ήμισιτον.

Με πενήντα παλληκάρια νὰ σέ κλέψω μιὰ βραδρά.

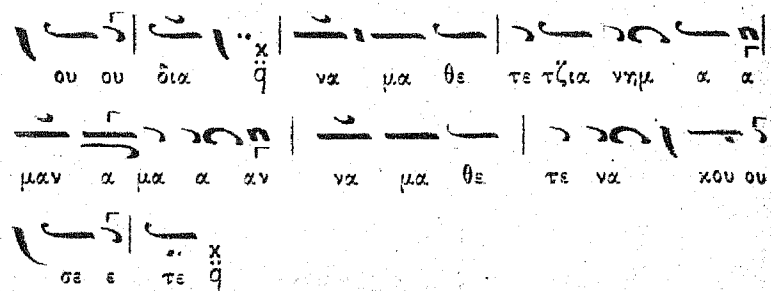
«ΠΙΑΣΤΕ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ»

(Δημῶδες ἠδόμενον ἐν Δοξάτῳ τῆς Μακεδονίας)

ὑπὸ Δημ. Κωνσταντινίδου ἱερογράφτου ἐν Δοξάτῳ.

*Ηχος α'. Κε. Ρυθμός τετράσημος. Μετρίως.

Πια στε ε ε κο ο ρι ι τσια α α α
 στο ο ο ο ο ο χο ο ρο ᾗ να μα α α
 θε ε τε ε τρα α α α γου ου ου ου ου

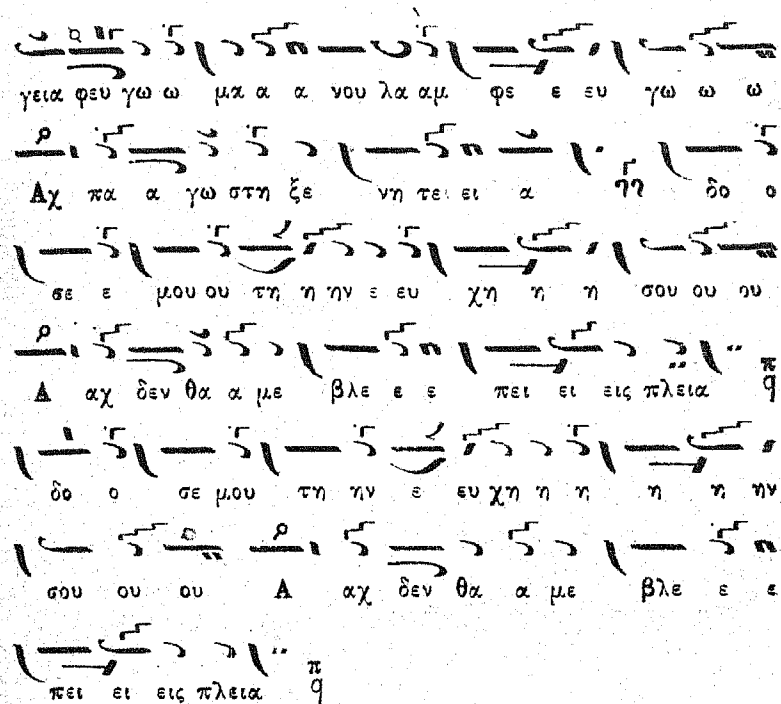
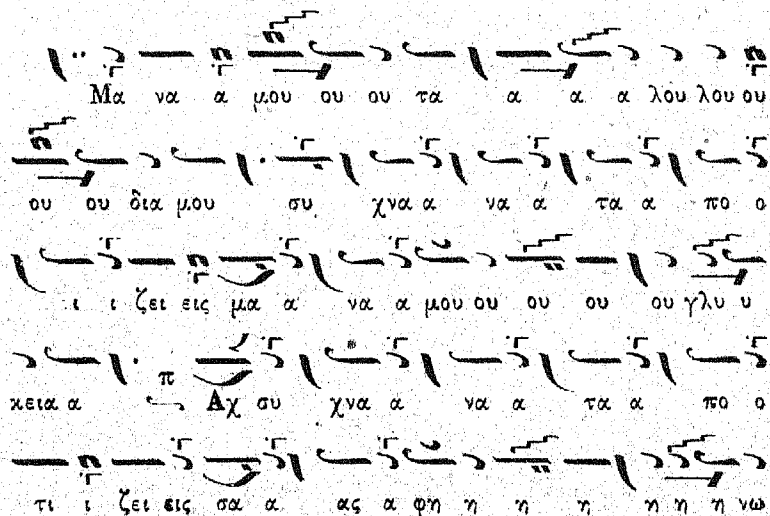

Νὰ μάθετε ν' ἀκούσῃτε πῶς πιάνεται ἀγάπη.
Ἀπὸ τὰ μάτια πιάνεται, στὰ χεῖλη καταβαίνει
Καὶ ἀπ' τὰ χεῖλη στὴν καρδιὰ ριζώνει καὶ δὲν βγαίνει κτλ.

«ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΜΟΥ»

(Ἀντεγραφή ἐξ ἀρχαίου χειρογράφου ἐν Ἀγίῳ Ὁρει παρὰ Γρηγορίου Μοναχοῦ
Χίου τοῦ ἐν τῇ κατ' Ἀθῶ Ἱερῇ Νέῃ Σκήτῃ Ἀγίου Παύλου).

Ἦχος β'. Πα χ

Τὸ βράδυ βράδυ μὲ νερόν καὶ τὸ πρωτὶ μὲ δάκρυα
Μάννα μου γλυκεῖά.

Ἀχ καὶ τὸ πρωτὶ μὲ δάκρυα σᾶς ἀφίνω ᾿γεία.

Κλάψ' τε γειτόνοι κλάψ' τε καὶ σεῖς χαρῆτε ἐχθροὶ
Δὲν θὰ μὲ ξαναδῆτε εἰς τούτην τὴν αὐλήν.

Θὰ κάμης χρόνους νὰ μὲ ἰδῆς καιροῦς νὰ μ' ἀνταμώσης
Μάννα μου γλυκεῖά.

Ἀχ καιροῦς νὰ μ' ἀνταμώσης μάννα μου ἔχε ᾿γεία.

Ἄιντε παιδί μου, ἄιντε ἄιντε καὶ μὴν ἄργης

Ἐχει καὶ τὴν εὐχὴν μου καὶ μὲ καλὸ νάλθης.

Ἀφήνω ᾿γεία στὴ γειτονιά καὶ ᾿γεία στὰ παλληκάρια
Μάννα μου γλυκεῖά

Ἀχ καὶ ᾿γεία στὰ παλληκάρια, μάννα μου γλυκεῖά.

Ἐλα παιδί μου ἔλα, ἔλα ποῦ καρτερῶ.

Τὸν ἀποχωρισμό σου πλέον δὲν ταγναντῶ.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ
ΑΠΤΟΥΛ ΧΑΜΙΤ ΧΑΝ ΤΟΥ Β'.

Μελοποιήθηκε ὑπὸ Ἀνδρέου Ἀδάμ.

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ β'. Πα Ρυθμός ἑξάσημος, διτρός, δακτυλικός.

χ π || λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 Πο λυ χρο νι ον ποι η η η
 λ λ π || λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 σαι Κυ ρι ος ο Θε ος
 λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 τον με γα λει ο τα τον και κρα τα
 λ λ || λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 ο τα τον η μων α α να α χτα
 λ λ || λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 Σουλ ταν Α πτουλ Χα μι ι ιτ Χαν αυ θε
 λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 ε εν τη ην η μων Κυ ρι
 λ λ || λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 ε φυ λατ τε αυ τον εις πολ λα α
 λ λ || λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 ε ε ε τη εις πολ λα ε ε ε
 λ λ || λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 τη εις πολ λα ε ε τη
 λ λ || λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 Α μνη

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΑΚΗ Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Υπογραμμάτιος Ειρηνοδικείου Πατρών

Ι. «ΠΟΥΛΑΚΙ ΕΙΧΑ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ»

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Δι Ρυθμός τετράσημος = $\frac{1}{2}$ $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\lambda}{\pi}$

λ λ λ λ | λ λ λ λ | λ λ λ λ | λ λ λ λ |
 Που λα μο ρε που λα που λα κι ει ει χα
 λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 στο ο κλου θι ωχ και τοσι χα με ε ρο
 λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 με ε νο που λι ιμ α γα α πη με νο
 λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 και τοσι χα με ε ρο με ε νο που λιμ α α
 λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ | λ λ |
 γα α πη η με νο

Πουλάκι είχα στο κλουβί
και τότε 'γα 'μερομένο
πουλίμ' αγαπημένο.

Τὸ τάξιζα τὴ ζάχαρη
τὸ πότιζα τὸ μόσχο
μὰ τὸν καὺμὸ τοῦ τ' ὄχου.

Κι' ἀπὸ τὸ μόσχο τὸν πολὺ
κι' ἀπὸ τὴ μυρουδιά του
ποῦ νὰ καὶ καρδιά του.

Μοῦ σκανδαλίστη τὸ κλουβί
καὶ μ' ὤφυγε τ' ἀγρόνι
Θεὸς νὰ τὸ γλυτώνη.

Κι' ὁ πουλολόγος πάει κοντὰ
μὲ τὸ κλουβί στὰ χέρια
μ' ἐσφάζαν τὰ μαχαίρια.

Γύρισε 'πίσω μάτια μου
γύρισε 'πίσω πῶς μου
παρηγορῶ τοῦ κόσμου.

Τί νὰ σοῦ πρωτοθυμῶ
καὶ νὰ σ' εὐχαριστήσω
γὰ νὰ γυρίσης 'πίσω.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Γ'.—ΤΕΥΧΟΣ Δ'. (11)

2. «ΕΙΧΑ ΚΑΡΔΙΑ ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕ»

¹Ηχος: Γ' βου Ρυθμός: επίτροπος: 1' / 2 1 1 = 7/8

Ει ει χα ωχ ει χα α καρ δια που
αν θι ζε ε χα ει χα καρ δια που αν θι
ζε ω ω σαν το πε ρι βο ο λι χα ει χα καρ
δια που αν θι ζε ω ω σαν το πε ε ρι βο
ο ο λι χα

Είχα καρδιά που άνθιζε
ώσταν τὸ περιβάλει

Ἦτον βασιλικὸς μπαζές
ποῦ τὸν ζηλεύαν ὅλοι.

Εἶχε νερὰ τρεχούμενα
καὶ τρέχαν νύκτα ῥιέρα.

Εἶχε δένδρα περίφημα
καὶ χόρτα άνθισμένα.

Κι' ὁ ἔρωτας ποῦ τ' ἄκουσε
περίεργος ἐστάθη.

Καὶ τὰ κλειδιά ἐζήτησε
νὰ μπῇ νὰ συργανίστη.

Σὰν μπῆκε καὶ συργανίσσε
τότ' ἄρχισε νὰ λέη:

Αὐτ' ἡ καρδιά ποῦ χιρίεται
κι' αὐτὰ τὰ λουλουδάκια

Θὰ ῥοῖ καὶρός νὰ γίνουνε
πίκρες, καυμοί, φαρμάκια.

3. «ΚΟΡΗ ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ ΜΟΥ»

¹Ηχος: λ' Πα Ρυθμός: επίτροπος: β' 1' / 2 1 1 = 7/8

Κο ρη η μα α λα κο ο ρη μα λα

α μα τε ε νια α μου (δὶς) κο ο ρη μα
λα α μα τε ε νια α μου και αι
μαργα ρι ι τα ρε ε νια α μου (δὶς)

Κόρη μαλαματένια μου.—Καὶ μαργαριταρένια μου.
Βγαίνεις τὸν μῆνα μιὰ φορά.—Ποῦν' τὰ λελούδια τὰ πολλά.
Κάνεις τοὺς νεῖους καὶ σφάζονται.—Τόδες γέρους κι' ἀλαλιάζονται.
Κάνεις καὶ ῥιέρα τ' ἀφανό.—Πέρνω μαχαῖρι νὰ ῥπαγῶ.
—Μὴ σφάζεσαι λεθέντη μου.—Καὶ γὼ σὲ κάνω τέσι μου.
Κι' ἂν δὲν σὲ κάμω τέσι μου.—Σὲ κάνω ψυχοπαῖδι μου.

4. «ΜΟΥ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕ Τ' ΑΗΔΟΝΙ»

¹Ηχος: δ' Πα Ρυθμός: επίτροπος: β' 1' / 2 1 1 = 7/8

Μου ου πα ρη η η η το χα αι δε με
ε νο μου q μου ου πα ρη η η η η γει ει
λε ε τα η δο νι μου ου πα ρη η γει λε ε τα η
δο νι με ε ε το πε ε τρο χε ε λι δο νι q

Μοῦ παρήγγειλε τ' ἀηδόνη.—Μὲ τὸ πατρογελιδόνη.
Νὰ τοῦ φτιάσω τὴ φωλιά του.—Μέσα στὰ βασιλικά του.
Νὰ τὴν πλέξω μὲ τὴν τάξι.—Γύρω γύρω μὲ μετὰξι.
Τοῦ παρήγγειλε καὶ γὼ.—Τὸ μετὰξι ἔχει ἀκριθό.
Μοῦ παρήγγειλε καὶ κείνο.—Ὅσο κάνει ἐγὼ τὸ δῖνω.

5. «ΚΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΤΥ»

$\text{Ἦχος } \overset{\circ}{\underset{\cdot}{\eta}} \text{ Πα } \text{Ρυθμός τετράσημος} = \frac{4}{4} \text{ } \overset{\circ}{\underset{\cdot}{\chi}} \overset{\circ}{\underset{\cdot}{\eta}}$

Κα του ου στον κα λει κα του στο ον κα α α

κα του ου στον κα μπο τον πλα α τυ υ κα α του

ου στον κα μπο το ο ον πλα τυ υ υ

και οι μα α ται κο ρη η μο ο ο να α χη η

- 1) Κάτου στὸν κάμπο τὸν πλατὸ κοιμᾶται κόρη μοναχῇ.
- 2) Κοιμᾶται κι' ὄνειργιάζεται βλέπει κι' ἀρεθωνιάζεται.
- 3) Βλέπει σὲ πύργ' ἀνέβαινε σὲ περιβόλι κι' ἔμπαινε.
- 4) Καὶ τὸ πρωὶ ποῦ ξύπνησε τῆς μάνας τῆς ἐμίλησε.
- 5) Ἐήγατο μάνα τ' ὄνειρο ποῦ εἶδα τὸ κακόμοιρο.
- 6) Εἶδα σὲ πύργ' ἀνέβαινα σὲ περιβόλι κι' ἔμπαινα.
- 7) Ὁ πύργος εἶν' ὁ ἄντρας σου, τὸ περιβόλι ὁ γάμος σου.
- 8) Τὰ δὲ ποτάμια τὸ νερὸ κρασι γιὰ τὸ συμπεθεργιό.

6. «ΑΠΑΝΟΥ ΠΑ' Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

$\text{Ἦχος } \overset{\circ}{\underset{\cdot}{\eta}} \text{ Πα, } \text{Ρυθμός τετράσημος} = \frac{4}{4} \text{ } \overset{\circ}{\underset{\cdot}{\chi}} \overset{\circ}{\underset{\cdot}{\eta}}$

α α πα α νου ου ου πα α ει ει

το υε ρο ο και κα α του ου

πα α αει τα α βλα α κι η κι α πα νου

πα ει για α σου Σ: ι μι ιν τζη κι α

πα νου πα α αη Πα α ρα α σκε ε ε ευ η

- 1) Ἀπάνου πάει τὸ νερὸ καὶ κάτου πάει τ' ἀβλάκι.
- 2) Κι' ἀπάνου πάη Παρασκευὴ μαζὺ μὲ τὸ Γιοργάκη.
- 3) Παπᾶς τὴν εἶδε καὶ ἔσφαλε Διδῆκος καὶ βαλαντώθη.
- 4) Τὴν εἶδε καὶ ἕνας ἡγούμενος πετάει τὸ καμπυλάφι.
- 5) Καὶ στὸ μπαρυμπέρη ἔτρεξε νὰ κόψῃ τὰ μαλλιά του.
- 6) Μπαρυμπέρη κόψε τὰ μαλλιά κόψε μου καὶ τὰ γένια.
- 7) Τι' ἀπάνου πά'η Παρασκευὴ μαζὺ μὲ τὸ Γιοργάκη.

7. «ΤΩΡΑ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ»

(ἐπιτραπέσιον)

$\text{Ἦχος } \overset{\circ}{\underset{\cdot}{\eta}} \text{ Δι } \text{Ρυθμός τετράσημος} = \frac{4}{4} \text{ } \overset{\circ}{\underset{\cdot}{\chi}} \overset{\circ}{\underset{\cdot}{\eta}}$

Τω ρα τα που ου ου λια α α τω ρα τα α

χε ε ε λι δο ο ο ο νια τω ω

ω ρα η πε τω ω ρα η πε ε ε ερ δι ι

ι ι χες

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1) Τώρα τὰ πουλιά
τώρα τὰ χελιδόνια.

4) Ξύπν' ἀγκάλισαι
κορμί κυπαρισσίνης.

2) Τώρα ἡ πέρδικα
συνομιλοῦν καὶ λένα.

5) Κι' ἔσπρονε λαϊμό,
βυζάνικ σὺν λεμόνικ.

3) Ξύπν' ἀφέντη μου
ξύπνικ καλέ μ' ἀφέντη.

6) Σὺν τὸ κορὸ νερό
π' ὄρχετ' ἀπ' τὰ χιδόνια.

Αἴσματα Σκιαθοῦ

ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΗΓΑ

Διευθυντοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Σκιάθου

Ι. Η ΚΑΜΑΡΑ

(Χορὸς Σκιαθίτικος)

Ρυθμὸς δισσημῶς, μονόκτυπος. — Ἦχος $\frac{\lambda}{\alpha}$ δὲ $\frac{\alpha}{\lambda}$ Γα $\frac{\alpha}{\lambda}$

Σκ ραν τα πε ε σα ραν τα πε δὲ σα

ραν τα πεν τε ε μα α στο ο ροι δὲ Σκ

ραν τα πε ε σα ρα αν τα πε δὲ σα ραν

τα πεν τε ε μα α στο ο ροι δὲ κ'ε ε ε

ξην τα θη η τα δε: ε ε λα το που

λι μου ου ε λα δὲ κ'ε ε ε ξην τα μα θη η
τα δε: μο ο σχο καρ φια και κα α νε λα δὲ

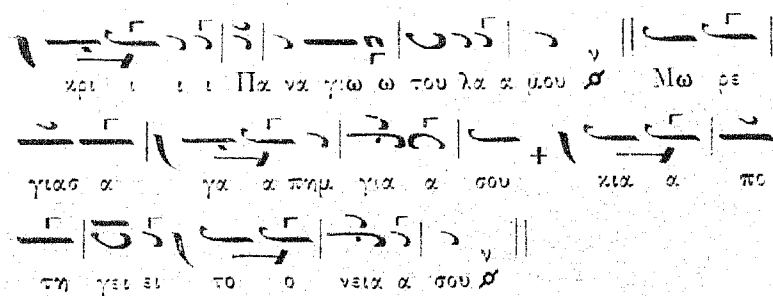
Σαράντα πέντε μάστοροι κι' ἐξήντα μαθητάδες
Καμάρα χτίζουν στὸ γυαλό, καμάρα δὲ στεργιώνει.
Ὅλη μερίτσα χτίζανε, κι' ἀπὸ βραδὺ χαλνοῦσε.
Πουλὰκι πῆγε κι' ἔκατσε δεξιά πὸ τὴν καμάρα·
δὲν κελαϊδοῦσε σὰν πουλί, ἀνθρωπινὰ μιλάει:
— «Σὺν δὲν στοιχειώσης ἄνθρωπο, καμάρα δὲν στεργιώνει»
οὔτε πτωχό, οὔτ' ὀρφανό, οὔτε ξενοδιαβάτη,
μόνο τοῦ πρωτομάστορη τὴν πρώτη του γυναῖκα.
Κι' ὁ μάστορης σὰν ἔκκουσε ἔπρεπε καὶ 'λιγώθη·
τὸ μαθητὴ του ἔστειλε, νὰ πᾶν νὰ τήνε φέρη.

Στὸ δρόμο ὅπου πῆγαινε, τὸ Θεὸ περικυλοῦσε·
— «Χριστέ μ' νὰ βοῶ τὴν Ἀρετὴ τὸν κήπο νὰ ποτίξῃ
καὶ νὰ φυτεῖ βάλσαμό, καὶ νὰ ποτίξῃ διάσμο».
Ὅπως ἐπερικάλυψε, ἔτσι πῆγε καὶ βρῆκε.
— «Ἐλα, ἔλα, κυρ' Ἀρετὴ, ἔλα σὲ θέλει Ἀφέντης».

— «Καὶ τί με θέλει ὁ μάστορης, καὶ τί με θέλει ἀφέντης;

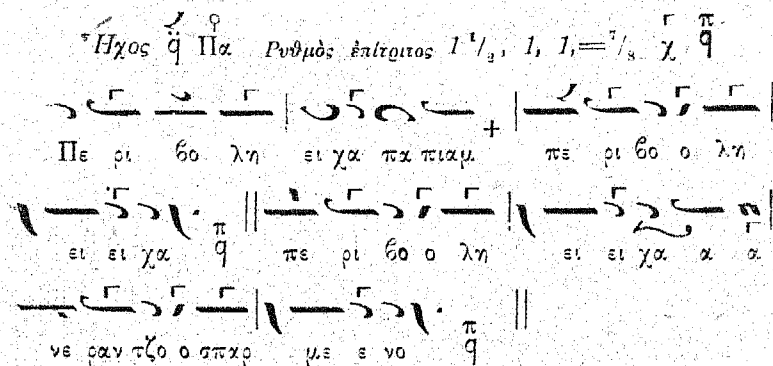
καὶ ἂν με θέλῃ γιὰ καλὸ, νὰ στολιστῶ νὰ ἔρθω,
καὶ ἂν με θέλῃ γιὰ κακὸ, νὰ 'ρθῶ ὅπως μ' εὐρήκε».
— «Καὶ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ, ἔλα ὅπως σ' εὐρήκα».
— «Πάλαι κακὸ ποῦ πάθαμε, ἡμεῖς ἢ ἀδερφάδες·
τρεῖς ἀδερφάδες ἤμαστε, κι' ὅλες στοιχεῖα μᾶς βάναν·
τὴν Εὐδοκίᾳ στὸ Τύρναβο, τὴ Μάρω στὸ Γεφύρι,
καὶ μένα τὴν κυρ' Ἀρετὴ, σὲ τούτῃ τὴν καμάρα.
Πῶς τρέμει τὸ κορμάκι μου νὰ τρέμῃ κι' ἡ καμάρα!
πῶς πέφτουν τὰ μαλάκια μου, νὰ πέφτῃ κι' ἡ καμάρα!
πῶς τρυφλοῦν τὰ παιδάκια μου, νὰ σκούζῃ κι' ἡ καμάρα!

Σημειώσεις. — Ὁ χορὸς οἷτος χορεύεται μὲν δι' ἰδίων βημάτων ἐν Σκιάθῳ, ἀλλ' ἀρκετὰ περιέργως συμπλέκονται καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν οἱ χορευταί. Ὁ πρῶτος τοῦ χοροῦ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατεῖ τὴν δεξιὰν τοῦ δευτέρου, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὴν δεξιὰν τοῦ τρίτου. Ὁ δεύτερος τὴν ἀριστεράν του χειρὰ συμπλέκει μετὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ τετάρτου, καὶ τὴν δεξιὰν μετὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ πρώτου. Ὁ τρίτος τὴν δεξιὰν του δίδει εἰς τὴν ἀριστεράν τοῦ πρώτου, τὴν δὲ ἀριστεράν εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ πέμπτου, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, οὕτως ὥστε ἡ δεξιὰ ἐκείνου μετὰ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ ἐπομένου δὲν συνδέονται μὲν ἀλλὰ τίθενται ἐπ' ἀλλήλων χιαστί.

Ἀπὸ τὴν πόρτα σου περνῶ, κ' ἀπὸ τὴ γειτονειά σου
κ' ἀκοῦ καὶ σὲ μαλώνανε ἡ μάνα σου κ' ἡ θειά σου.
Ἄν σὲ μαλώνουν γιὰτ' ἐμὲ ἡ μάνα σου κ' ἡ θειά σου,
πέστο μ' ἀγαπημένη μου νὰ μὴ ξαναπεράσω.
—Πέρναγ' ἀθήκη μ' πέρναγε ἀπὸ τὴ γειτονειά μου,
καὶ ὅς μαλὼν' ἡ μάνα μου καὶ ὅς θυμὼν' ἡ θειά μου.

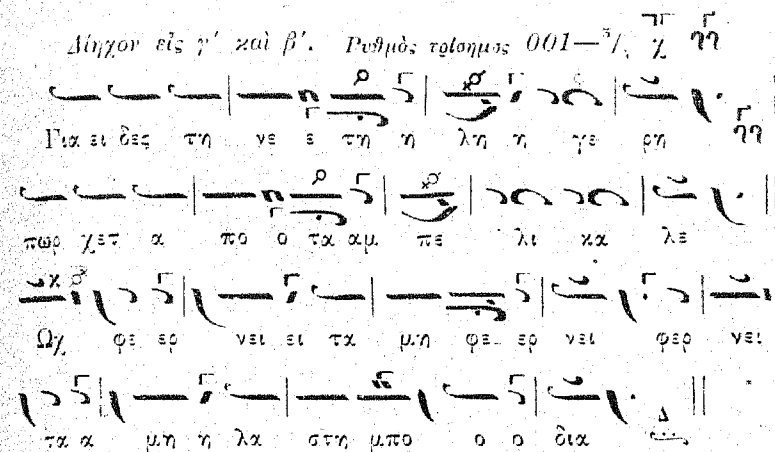
3. «ΠΕΡΙΒΟΛΗ ΕΙΧΑ»

Περίβολη εἶχα νεραντζοσπαρμένο
μ' ἄνθη γιομισμένο.

Κι' ἀπὸ κάτ' ἀπ' τ' ἄνθη πέρδικο καθόταν
κ' ἐδουλολογόταν.

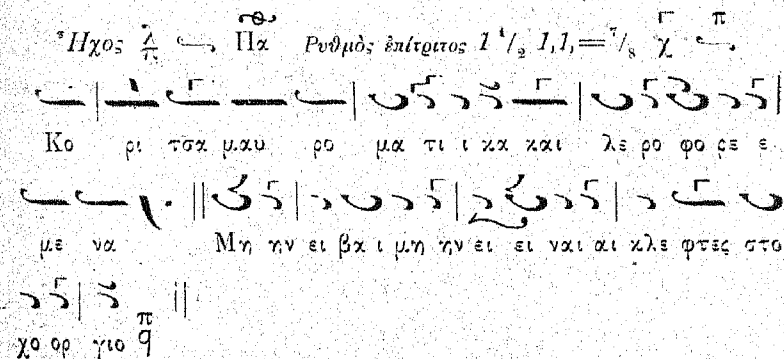
4. «ΓΙΑ ΕΙΔΕΣΤΗΝΕ ΤΗ ΛΗΓΕΡΗ»

Γιὰ ὁδεύτηνε τὴ ληγερὴ πῶρχετ' ἀπὸ τ' ἀμπέλι;
Φέρνει τὰ μῆλα στὴ μποδιά τὰ ρόδα στὸ μαντόλι.
Διὸ μῆλα τῆς ἐξήτησα καὶ τέσσαρα μοῦ δίνει.

Δὲν θέλω ἴγῳ τὰ μῆλα σου τὰ ποδοπατημένα,
Μέν' θέλω τὸ καρμάκι σου τὸ μοσχομουρισμένο.
Νὰ τὸ χροτάσω φίλημα τρεῖς μέραις καὶ τρεῖς νύχτες.
Ἢ μέραις νάεινε τοῦ Μυχίου κ' ἡ νύχτες τοῦ Γενάρη.

5. «ΚΟΡΙΤΣΑ ΜΑΥΡΟΜΑΤΙΚΑ»

Κορίττα μαυρομάτικα καὶ λευκοφορεμένα.
Μὴν εἶνε κλέφτες στὸ χωριὸ μὴν εἶνε κ' ἀρθάνιτες;
—Δὲν ξέρουμε μπαμπούλι μου ἂν εἶνε καὶ ἂν δὲν εἶνε.
Παπᾶς πουλᾷ γλυκὸ κρατὶ κ' ἔγ' ὥμορφο κορίτσι.

6. «ΜΕΣ' ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

$\text{Ἦχος } \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\Pi} \alpha \text{ Ρυθμὸς ἐπίτριστος} = 1 \frac{1}{2} \text{ } 1, 1, = \frac{1}{4} \text{ } \chi \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\eta}$

Μεσ τη ην ην α α για Πα α α α σκε ευ
 η μωρ Κα α α λα μ α τια α νη Μωρ
 Κα λα μα τια α νου λα μου ου σεαι δα στο πα α α ρε
 ου ρη ||

Μετ' τὴν ἀγία Παρασκευὴ σέ εἶδα στὸ παρεθύρι.
Σέ εἶδα καὶ σέ λιμπίστικα ἐπῆρες γέρον ἄνδρα,
Βάλε φαρμάκι στὸ γιαλὶ φαρμάκιστον τὸ γέρω,
Καὶ πᾶρ' ἐμέ τὸ νηὸ παιδί καὶ τ' ἄξιον παληχάρι.

7. «ΑΝΑΘΕΜΑ ΜΩΡ' ΠΗΝΕΛΙΟ»

$\text{Ἦχος } \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\Pi} \alpha \text{ Ρυθμὸς τρίσιμος} = \frac{1}{4} \text{ } \chi \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\eta}$

Α να θε μ α μ ω ω ρ Π η η νε λιο α
 να θε ε μ α που ου ρ η η η ξ α νε Ω ω χ Τ α

α μα για α στο ο ο π η γ α δι Π η η νε ε
 λιο μου ου με ε ε το να ζι ||

Ἀνάθεμα μωρ' Πηνελιό ἀνάθεμα ποῦ ῥήξανε
τὰ μάγια στὸ πηγᾶδι Πηνελιό μου με τὸ νάζι.
Καὶ μάγεψαν μωρ' Πηνελιό καὶ μάγεψαν τὸν ἄντρα μου
καὶ θε νὰ με χωρήσῃ Πηνελιό μου κάμε κρίση.

8. «ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ»

$\text{Ἦχος } \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\Pi} \alpha \text{ Ρυθμὸς ἐπίτριστος } 1 \frac{1}{2} \text{ } 1 \text{ } 1 = \frac{1}{4} \text{ } \chi \overset{\circ}{\eta} \overset{\circ}{\eta}$

Ω χ της γ α α α λ α ν ης το φο ο ο ρε μα τη ης
 ρου ου της ρου σας το ο φου στα νη π εν
 τε ραυ τα α Ρι να μου να ζ η σ ης πα πια χι
 να μου ||

Τῆς γαλανῆς τὸ φορεμὴ τῆς ρούσας φουστάνη
πέντε ραυτάδες τὸ ῥαβαν καὶ δέκα μαστορόπλα
κ' ἓνα μικρὸ ραυτόπουλο ῥάβει καὶ τραγουδάει.
«Φουστάνη μου φιλόγαζο καὶ χρυσογαζομένο
ἡ κόρη ποῦ θὰ σέ φορῇ μ' ἐμένα νὰ τὸ λιώσῃ
κ' ἂν δὲν τὸ λιώσῃ μετ' ἐμέ στὸν ἄδη νὰ τὸ λιώσῃ».

9. «ΘΕΕ ΜΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΩΤΑΝΕ»

$\text{Hχος } \frac{1}{2} \text{ Πα Ρυθμός τρισημις} = \frac{3}{4} \text{ } \frac{\pi}{\chi} \frac{\pi}{\eta}$

Θε μου και να γι νω ω ω τα α νε τ
μα κρυ υ κα αμ πη η πλα ι και αι
Πρε ε θε ε ζα αχ Πρε ε θε ε ζα
πα λθο ο κα α α στορ την Ε λε ε νη η
μου

Θεέ μου και να γινώτανε το μακροκάμπη πλάι
κ' ή Πρόβεζα παληκάστρο κ' ή Άρτα περιβόλι
Κ' ή Άρτινες πορτοκαλιές κ' εγώ περιβολήρης.
Να νέβαινα να γνάτεθ' από λεμονιές κλονάρι
Ποῦ πά' ή 'Ελένη γιὰ νερό στη βρύση τραγουδώντας.

10. «ΕΔΩ ΣΕ ΤΟΥΤ' ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ»

$\text{Hχος } \frac{1}{2} \text{ Α'. Κε Ρυθμός τρισημις } 1 = \frac{3}{4} \text{ } \frac{\pi}{\chi} \frac{\pi}{\eta}$

Ε ε δω σε ε του ου ου τη γη το νια
α δε εν πρε πει ει ει να α αν φεγ γα ρι η
Ω ω ωχ μα α πρε πει ει ει να α ναι

συ γνε ε φια α α και αι να βια α α ου υ
υ στο τα δι η

'Εδῶ σὲ τούτ' τῇ γειτονίᾳ δὲν πρέπει νὰν' φεγγάρι
μὰ πρέπει νά'ναι συγνεφῶ καὶ 'να βαρὺ σκοτάδι.
Γιὰτ' ἔχω μὴ ἀγαπητικιά ποῦ λάμπει σὰν τὸν ἥλιο.
Καὶ μὲ τὸν ἥλιο μάλωνα καὶ μὲ τὸ νηὸ φεγγάρι.
'Εσὺ σὰν βγαίνεις ἡλιέ μου μαρμύρεις τὰ χορτάρι
Κ' ἐγώ 'ταν μπαίνω στὸ χορὸ μαρμύρω παληκάρι.

11. «ΕΚΙΝΗΣΕΝ Η ΚΛΕΦΤΟΥΡΓΙΑ»

$\text{Hχος } \frac{1}{2} \text{ Πα Ρυθμός δισημις } 01 = \frac{2}{4} \text{ } \frac{\pi}{\chi} \frac{\pi}{\eta}$

Αι ντε Ε κι νη σεν η κλε φτουρ για κιο
λα τα πα τα πα λη κα ρια η τα μορ φα και
αι για σας παι δις τα μορ φα και αι τα
νυ παν δρα η

'Εκίνησεν ή κλεφτουργία κι' όλα τὰ παληκάρι
Τὰ 'μόρφα καὶ τ' ἀνύπαντρα καὶ τ' ἀρεθωνιάσμενα,
Καράβια ἀρματώσανε νόμφη νὰ πᾶν νὰ πάρουν.
Κ' ἀπ' τὰ τραγούδια τὰ πολλὰ κι' ἀπ' τὰ πολλὰ ντουφέκια
ἀνατάραχθ' ή θάλασσα κ' ἔσπασαν τὰ καράβια
γεμίζ' ή θάλασσα κουπίδ πανιά καὶ παληκάρι.

12. «ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΟΝ ΤΗΡΟΥΝ»

Ἦχος λ̣ Πα Ρυθμός τροβαίμος 001=3/4 λ̣ π

Ο λ ο ι τ ο ν Η λ ι ο ο τ ο λ ο ο ο ν τ η ρ ο υ ο υ ν
 π ο υ π α α ι ν α β α π ο υ π α α ι ν α β α σ ι
 λ ε ψ η Α ι ν τ ε κ η κ ο ο ρ η π ω μ ω ρ ε
 π ω χ ε ι ε ι τ ο ο ν κ α υ μ ο

Ὅλοι τὸν ἥλιο τὸν τηροῦν ποῦ πάει νὰ βασιλέψῃ
 κ' ἡ κόρη πῶχει τὸν καὶμὸ τὰ πέλαγ' ἀγναντεύει.
 Βλέπει καράβια κ' ἔρχονται βαρκούλες κ' ἀρμενίζουν.
 Καράβια μου (ντελὶ μπομπὸ) ντελίνια μου χρυσά μου
 [τρεχαντύρια,

Αὐτὸν τὸ νεῖδ ποῦ πᾶτ' αὐτοῦ αὐτὸ τὸ παληκάρι
 δουλεῖ· νὰ μὴ τοῦ δώσετε κουπί νὰ μὴ τραβήξῃ.
 Δίστε τοῦ μῆλο νὰ κρατῇ καὶ ταμπουρὰ νὰ παίξῃ.

13. «ΚΙΤΡΙΝΟ ΛΕΛΟΥΔΑΚΙ ΜΟΥ»

Ἦχος ῥ̣ Πα Ρυθμός ἐπίτριος 1 1/2 II=7/8 λ̣ ῥ̣

Κ ι τ ρ ι ν ο λ ε κ ι τ ρ ι ν ο λ ε λ ο υ δ α κ ι μ ο υ
 π ο τ ε ε θ α λ ε λ ο υ δ ι σ η ς γ ι α ν α μ α ς κ α λ ο κ α
 δ ι σ η ς

Κίτρινο λελουδάκι μου πότε θὰ λελουδίσης
 γιὰ νὰ μᾶς καλοκαρδίσης.
 Ἐγὼ τὸ Μάϊ δὲν ἀνθῶ τῇ Λαμπρῇ θὰ λελουδήσω
 καὶ θὰ σᾶς καλοκαρδίσω.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΜΟΥΣΙΚΟΝ

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΣΚΥΡΟΥ

ΚΩΜΟΙ

ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος ἀργός.—*Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα δ̣*

Α ν ο ι γ ο κ λ ο υ ο υ ν α ν ο ι ο ι ο ι γ ο κ λ ο υ ο υ
 ο υ ν τ α μ α α τ α μ α τ ι α μ ο υ ο υ ο υ ο υ
 π ε ε ε ζ ο γ ε ε λ ο υ ο υ ν ε τ α α σ τ ρ α

Ἐπὶ φῶδός

Α α α α σ τ ρ ο ν τ η η η η ς α υ γ η ς
 π ε ε ε ζ ο γ ε ε λ ο υ ο υ ν ε τ α α
 σ τ ρ α Ἐπὶ φῶδός γιὰ τ α α α α ρ γ η
 β γ η η η ς

ἀ' ἡμίσιον Ἀνοιγοκλοῦν τὰ μάτια μου
 χαμογελοῦνε τ' ἄστρα

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Δ'.—ΤΕΤΥΧΟΣ Β'. (9)

- Ἐπὶ τοῦ
β' ἡμίστιχον
- [Ἄστρον τῆς αὐγῆς
γιατ' ἄργησες νὰ βγῆς].
- Θαρρῶ πῶς ἀνταμόνεται
ἡ Πόλις μὲ τὰ κάστρα.
- [Ἄστρον τῆς αὐγῆς κλπ.]

ΤΟΥ ΚΟΡΕΛΗ

ἡ χωριάτικος, ὡς ὑπὸ τῶν χωρικῶν κυρίως ἀδόμενος

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος ἀργός. — Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣ ὁ̣

Πο τε δεν α α α α α κου σα α να
α α α πης α α ας πα α να ὦ τι
ι ι κα α α α α α α α νει (ἀμέσως τὸ β'
ἡμίστιχον)

Ὁ Στίχος

Ποτὲ δὲν ἄκουσα νὰ πῆς
ἄς πὰ' νὰ 'δῶ τί κάνει
Τὸ πικραμμένο μου πουλι
μὴ' πέσῃ καὶ πεθάνῃ.

Ἐπὶ τοῦ

Σχιν με ε ε και αι αι ει ει εις τι κε
ε ε ε ερ δαι αι αι αι αι αι αι αι νεις

γη και αι αι χω ω ω μα α α θε να α α
α α γε ε ε ε ε ε ε ε νης

ΞΑΝΘΟΥΛΙΑΝΙΚΟΣ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Δημητρίου Θεοχάρου)

Χρόνος μέτριος ἀργός. — Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣

Α α να θε μα α α αν τη η την α αρ χη
κη α να θε μα α α αν τη η ω ω ω ω
ρα η που ου σει δα αν τα α α μα α
τα α α α κια α α μου και τι θα κα α α
α μω τω ω ω ω ρα

Ἄλλος στίχος

Ἀνάθεμα τοῦ φέρανε
τὴν εὐλογίαν πὰ ξένα,
καὶ χάλασε τῆς ὠμρφες
καὶ χάλασε καὶ μέγα. (*)

(*) [Τὸν στίχον τοῦτον — ὃν ἐπηγάγευσεν ἡμῖν ὁ Δήμαρχος Σκνρίων κ. Σοφ. Στεφανίδης — συνέθεσε καὶ ἐτραγοῦδῃσεν εἰς ἐκ τῶν τῆς οἰκογενείας Ξανθοῦλης ὡραιότατος πρότερον, κατόπιν δὲ παθῶν ἐξ εὐλογίας καὶ σιγματοποιεῖς τὸ πρόσωπον].

ΤΟΥ ΠΑΠΑΚΟΣΜΑ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος ἀργός. — Ἦχος Δι

Τι νό: να πω τι ι νο ο ο ο ο ο ος
 να πω το ον πο ο ο ο ο νο ο
 ο ο ο μου α μα α αν πα λι ι το ον
 πο ο νο ο μου Na μην α νε στε ε
 να α α α α α α ζη

Ἐπὶ δὸς

Ε λα α προ ο ο ο ο βα α α α α
 λε προ βα λε κηδ νου ους μου ου σ ε ε
 βα α λε

Ὁ στίχος

Α' ἡμῖν. Τίνας νὰ πῶ τὸν πόνό μου
νὰ μὴν ἀναστενάξῃ.[Ἐλα πρόβαλε
κη' ὁ νοῦς μου σ' ἔβαλε].Β' ἡμῖν. Κ' ἡ πέτρα ποῦ ν' ἀμίλητη
θα λυπηθῇ νὰ κλάψῃ.

Ἐπὶ δὸς [Ἐλα πρόβαλε κλπ.].

ΑΥΛΩΝΙΤΙΑΝΙΚΟΣ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος λίαν ἀργός. — Ἦχος Δι

Αν ει ξευ ρα α α α α το ο τε ε λος
 μου ου ου α πω ως θα α πο πο κα α
 τα α α αν τη η η σω

(ἀμέσως τὸ β' ἡμίστιχον)

Ὁ στίχος

Ἄν εἴξευρα τὸ τέλος μου
πῶς θ' ἀποκαταντήσω,
Δὲν ἀνοιγὰ τὸ στόμα μου
ἀνθρώπου νὰ μιλήσω.

Ἐπὶ δὸς

Μα ρα α νε ες τα σω ω ω δι τι
 ι ι ι κα α α μου ου ου α και τα α
 φυ υλ λα τη η ης δι κα α α αρ δι α ας μου

ΚΑΒΑΔΙΑΝΙΚΟΣ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος ἀργός. — Ἦχος Πα

Ο χο σμο ο ος μ ε ε ε ο χο ο ο ο ο

ο ο σμος Δ | \ 1 2 3 ο | 2 3 | \ 3 4 5
 ο ο σμος με ε ε ε τα βα α σα α α
 \ 1 2 3 | \ 1 2 3 | \ 1 2 3 | \ 1 2 3 | \ 1 2 3
 α α να ειν α να α α κα α α α τε
 \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4
 με ε ε ε ε ε νος
 'Επφδδς
 \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4
 Βα σα α α α να πι ι χραι αι αις και αι
 \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4
 κα α αυ μοι οι οι οι οι οι για τι ι ι ι
 \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4
 μου τρω ω τε ε ε το ο ο χο ο
 \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4 | \ 1 2 3 4
 ο ορ μι

Β' ἡμίσιον Ποῶς ἐγεννήθη στὸν ντουναῖ.
νᾶν' εὐχαριστημένος.

Ἐπεὶ δὲ [Βάσανα, πίκρες καὶ καῦμοι
γιατὶ μοῦ τρώτε τὸ κορμὶ;]

Η ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Χρόνος μέτριος ἀργός.—Ἥχος Δι

Πετο τε ρα δα α Σπυ ρι δου ου ου ου

15: Δ | 15: — | 15: — Δ |
 λα α μου πειο ο ο τε ε ε ε ρα
 15: — | 15: — 6 | 15: —
 θα α α κρυα πο ο ο ο τα με ε ε
 — | 15: — | 15: — | 15: —
 αλ λο ο ο ος κα νει ει εις δεν χυ υ
 15: 6 | 15: — | 15: —
 υ υ νει α α αχ αλ λο ο ο ος κα
 15: — | 15: — 6 |
 αλ λος κα νεις δεν χυ υ υ υ νει

Ἐπεὶ δὲ

Κλα α α ψτε μα α α κλα ψτε μα τι
μου κα υ με ε ε ε να θλι ι ι θς
ρα α α θλι θς ρα και λυ πη με ε
ε ε να

B' ἡμίσιχον Τρέχουν κρυφὰ δὲν φαίνονται
τὸ στῆθός μου τὰ πίνει.

Ἐρωδὸς [Κλάψτε μάτια μου καὶ ὑμένα
θλιβερά καὶ λυπημένα].

ΠΑΤΙΝΑΔΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς μικτὸς ἐκ δύο οκτασήμερων: (ο ὀ, ι | ὀ ι)

ἑίδος ἐπτασήμερον: (ὀ ι | ὀ ι) καὶ τριῶν τετρασήμερων: (ὀ ι, ο ο ι ι, ὀ ι)

Χρόνος μέτριος γυργός.—'Ηχος Δι

Ο ο η λιο ο ος βχ σι λε ε ευ ει ει ||
ο η λιος βχ σι λε ε ευ ει ει ο ο η
λιο ο ος βχ σι λε ε ευ ει στα πα ρα θυ υ
υ υ ρια σου α μιν α μα α αν ε ε συ

Τὸ Β' ἡμίστιχον ὡς ἐπφδὸς οὕτω: Δ

Ξαν θα νε τα α μαλ λια σου ξαν θα
ναι τα α μαλ λια σου ξαν θα νε τα μαλ λια
σου μαυ ραν τα φρυ υ υ υ δεια σου α μιν α
μα α αν ε ε συ

ΚΩΜΟΣ «ΤΟΥ ΣΥΚΑΜΙΝΟΥ»

Ἀρχαῖος γυναικεῖος

Ὁ λεγόμενος Ἀψανὲς (= ἄψανός = δυνατός)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς κ. Ἑλένης Βαμβακερίδου)

Δίαν ἀργῶς.—'Ηχος Πά

Κυ υ πα ρι σα α α α κι ι ι μου
λι ι ι γνο ο ο ο σσει ει σου και βχ α α
α λα α α ε ε ε ε ε ε ε ρα

Ὁ στίχος

Α' ἡμίστ. Κυπαρισ, κι μου λιγνὸ

τείσου καὶ βάλ' ἀέρα

Β' ἡμίστ. Νὰ κελαϊθήσουν τὰ πουλιὰ

νὰ ξημερώστ' ἡ ἡμέρα.

Ἐπφδὸς

Νυ χτα ναι αι αι αι αι αι αι ξη η η με
ε ε ε ρο ο ο ο ο ο ο ο νει Η αυ
γη η η η τα α α φα α α νε ε ε ε
ρο ο ο ο ο ο ο ο ο νει

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ

«Ο ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟΣ ΑΗΤΟΣ»

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὡ, ἰ

Χρόνος μέτριος ἀργός. — *Ηχος λ̣ ῥ̣ Πα δ̣

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ω ω ω χρυ υ υ υ σο ο ο πρα
 σι ι ι νε κα λε εμ α α αη τε ε
 ε τι ε χει εἰς και αι αι μα
 ρα θης π̣ χρυ υ υ σο πρα σι
 νε ε ε κα λε εμ α α αη τε ε ε
 τι ε χει εἰς και αι αι μα ρα θης
 χρυ υ υ σο πρα σι νε ε ε κα λε εμ α α

Ὁ στίχος

Α' ἡμίον. Ὡ χρυσοπράσινε [καλὲ] μ' ἀητέ,
 τί ἔχεις καὶ μαράθης
 Β' ἡμίον. Καὶ χαμηλοφτερούγιασες
 καὶ δὲν μπορ' ἀ πετάξεις.

Ἄλλοι στίχοι

Ὡ χρυσοπράσινε μ' ἀητέ, γερακοφορεμένε,
 πάλι σ' ἀγάπη μ' ἔβαλες ἀναθεματισμένε.

— Ὡ χρυσοπράσινε μ' ἀητέ, τίναξε τὰ φτερά σου,
 νὰ σὲ 'γροικῇς' ἡ πέδιλα νάλλῃ στὴν ἀγκαλιά σου

«ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΜΟΝΟΣ» (ἀργός)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὡ, ἰ

Χρόνος ἀργός. — *Ηχος δ̣ Δι δ̣

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Χα ρη η η η η η τε να α α χα ρη η
 σω ω ω με χ ση η με ε ση με ε ε
 ρα α τη η η η η η η η ση η με
 ρα α α την η η με ε ε ε ε ε ε ε ρα

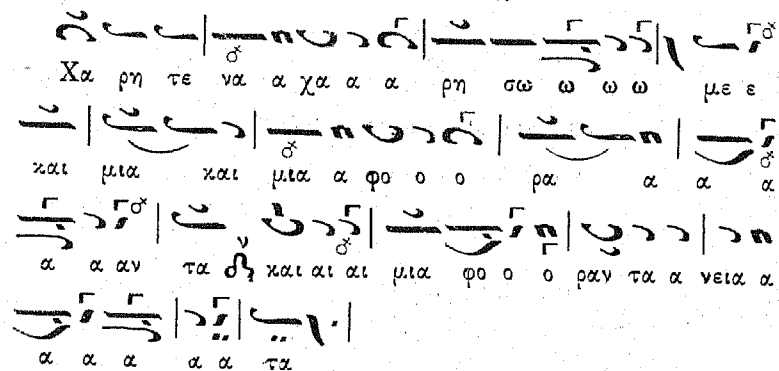
Ὁ στίχος

Χαρήτε νὰ χαρήσῃτε σήμερα τὴν ἡμέρα·
 Κη' αὔριον ξημερώνεται ἡ καθαρὴ Δευτέρα.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΣ ^τ(σύτομος)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

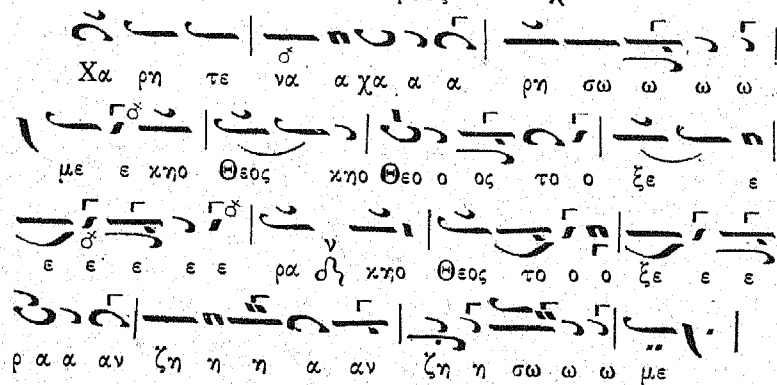

Ρυθμός τετράσημος Σπονδαίος Ὁ, ἰ

Χρόνος μέτριος. — Ἦχος Δι Δι
(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ὁ στίχος

Χαρήτε νὰ χαρήσωμε καὶ μὴ φορὰ ν' τὰ νειάτα·
γιατὶ θὲ νάρθ' ἕνας καιρὸς νὰ τὰ σκεπάσ' ἡ πλάκα.

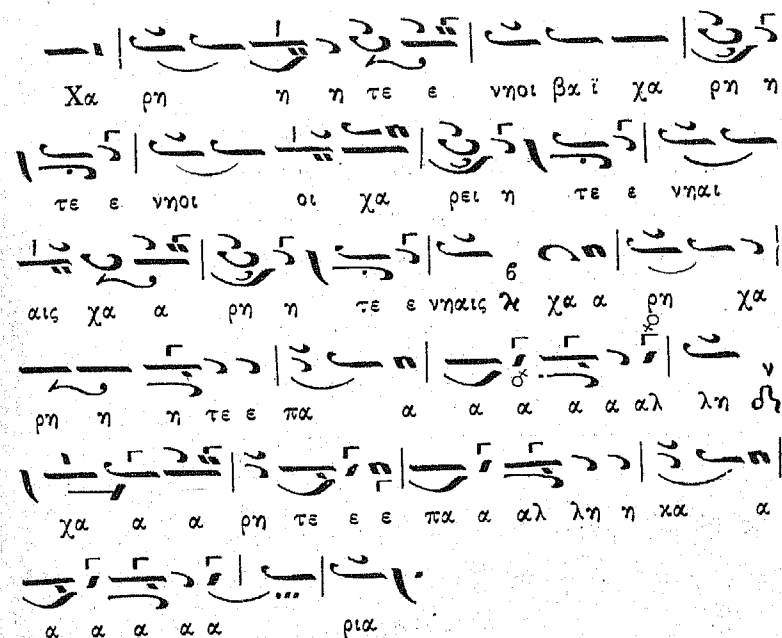
(Μετὰ τὸ Β' ἡμίσητον ἀμέσως ἢ ἐπωδὸς)

Ἐπωδὸς

«ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΔΙΠΛΟΣ»

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωρ. Παπαεμμανουήλ)

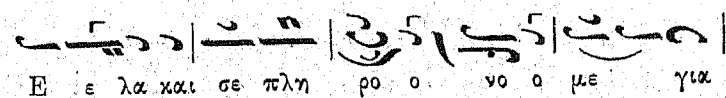
Ρυθμός τετράσημος Σπονδαίος Ὁ, ἰ

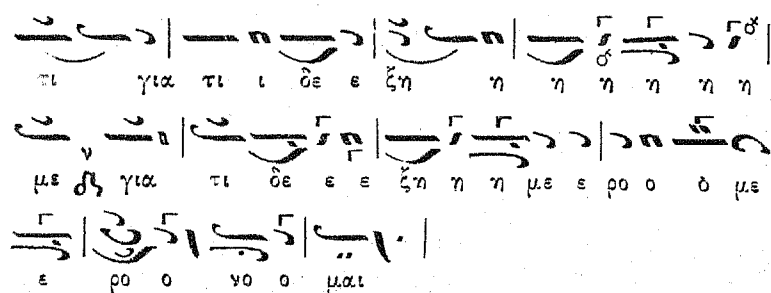
Χρόνος μέτριος. — Ἦχος Δι Δι
(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ὁ στίχος

Χαρήτε νηοὶ χαρήτε νηαῖς χαρήτε παλληκάρια·
Κ' ἐγὼ τοῦ Χάρου τοῦ θαλα οἶδρα στὰ ποδάρι.

(Μετὰ τὸ Β' ἡμίσητον ἀμέσως ἢ ἐπωδὸς)

Ἐπωδὸς

«Ο ΓΕΡΓΕΡΑΛΗΣ»

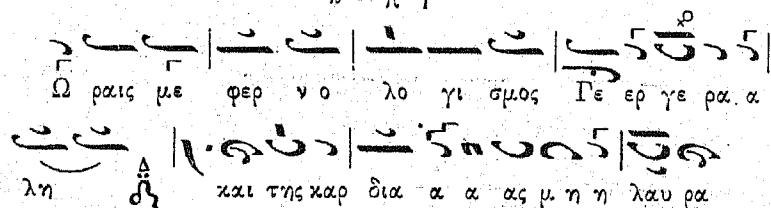
(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωρ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμός τετράσημος Δάκτυλος Ὁ, Π μετ' ἐξαίρεσεων

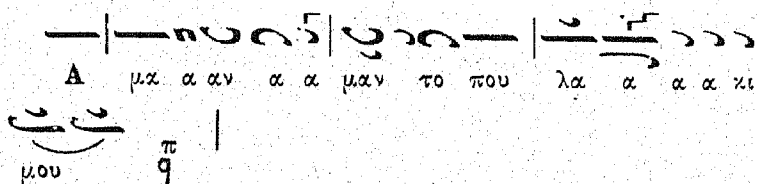
ἐξ ἑνὸς Σπονδαίου: Ὁ Ἰ, ἑνὸς ἀναπαύοιτο ἀπὸ θέσεως: Ο Ο Ἰ
καὶ ἑνὸς προκελευσματικοῦ: Ο Ο Ι Ι

Χρόνος μέτριος ἄργος. (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

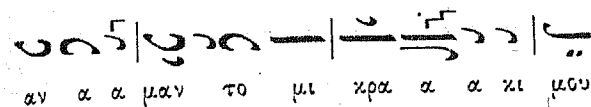
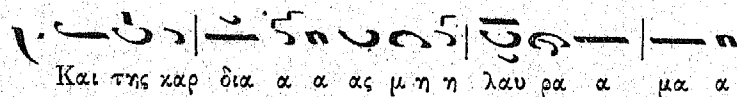
Ἦχος λ̣ ϣ̣ Πα

Ἐμφδός

Ἐπανάληψις

Ὁ στίχος

Ὡραις μὲ φέρν' ὁ λογισμὸς [Γεργεραλῇ]
Καὶ τῆς καρδιᾶς μ' ἡ λαύρα

Ἐμφδός [Ἄμάν ἄμάν τὸ πουλάκι μου].

Ἐπανάληψις

Καὶ τῆς καρδιᾶς μ' ἡ λαύρα,

Ἐμφδός [Ἄμάν ἄμάν τὸ μικράκι μου].

Β' ἡμιόστιχον

Νὰ πάγῃ κά' (¹) στὸ βογιατζῆ [Γεργεραλῇ]
Νὰ βουτηχτῇ στὰ μαῦρα.

Ἐμφδός [Ἄμάν ἄμάν τὸ πουλάκι μου].

Ἐπανάληψις

Νὰ βουτηχτῇ στὰ μαῦρα.

Ἐμφδός [Ἄμάν ἄμάν τὸ μικράκι μου].

ΕΠΑΙΝΕΤΙΚΟΝ

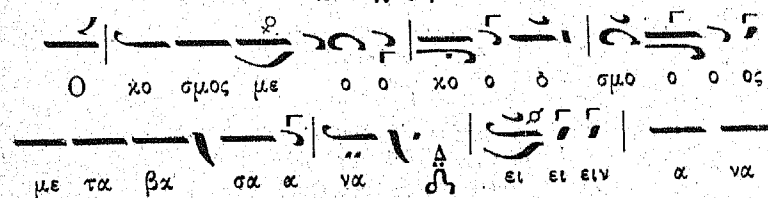
ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμός τετράσημος Σπονδαίος Ὁ, Ἰ μετ' ἐξαίρεσεων
ἐκ προκελευσματικῶν καὶ Δακτύλων

Χρόνος μέτριος ἄργος. (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ̣ ϣ̣ Νη

(¹) κά (=κάτω)

κχ α τεμ με ε ε ε νος ολ Α α α α

μαν σε βδιμ α μαν ολ ει ει ειν α να κχ α

τεμ με ε ε ε νος ολ α α α α μαν σε βδιμ

α μαν

Επφδδς

Ερ χε σαι αι χα α α ζι κα α α

νο ο με φευ γεις μα α ρα α α ζι βχ α

α νο ο με

Ο στίχος

Ο κόσμος με τὰ βάσανα εἶν' ἀνακατωμένος;
(Ἄμάν σεβδιμ ἄμάν).

Επφδδς

[Ἐρχεσαι γὰρ κανομε
φεύγεις μαράζι βάνομε].

Β' ἡμιστιχον

Ποῖός ἐγεννήθη στὸν ντουιὰ νῶν' εὐχαριστημένος;
(Ἄμάν σεβδιμ ἄμάν).

Επφδδς

[Ἐρχεσαι γὰρ κανομε
φεύγεις μαράζι βάνομε].

Ἄτερος στίχος

Στὴν κλίνη ποῦ κοιμᾶσαι σὺ θέλω κ' ἐγὼ νὰ μείνω.
Νὰ τρέχ' ἀπ' τὰ χειλάκι σου κρύο νερὸ νὰ πίνω.

Επφδδς

[Πιτίνι μου πιτίνι μου
στρῶσε φαρδεῖα τὴν κλίνη μου].

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ

Ο λεγόμενος Καλὲς (=καλὸς)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς κ. Μαριγῶς Σταυρινίδου)

Ρυθμὸς δκτάσημος ἐκ Δακτύλου καὶ Σπονδαίου

2/8 1/8 1/8 2/8 2/8

Χρόνος μέτριος γοργός. — (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ π Πα

Α γου ρος πε ε τρα α πε ε ε λε ε

κα π α λη θεια κηο ο χι ι χω ω ω

ρα α τὰ με ε ε ε τω να του

το χε ρι χει ει ει ει ει μω να α

κα λο γαι ρι με ε ε ε τω να του

το χε ρι χει ει ει ει ει μω να α

α λο και ρι

xΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Δ'. — ΤΕΥΧΟΣ Γ'. (10)

Ἄγουρος (¹) πέτρα πελεκῶ
ἀλήθεια κη' ἔχει γωρατᾶ,
μὲ τῶνα του τὸ χέρι
χειμῶνα καλοκαίρι.
—Κόρη ξανθὴ τὸν ἐρωτᾷ
καὶ μέτ' στὰ σπλάγχχνα τὸν κεντᾷ (²)
κόρη ξανθὴ τοῦ λέγει
καὶ κάθεται καὶ κλαίει.

Ἄγουρε ποῦ 'ν' τὸ χέρι σου;
ποῦ νὰ γινόμεναι ταῖρι σου!
καὶ πελεκᾷς μὲ τῶνα
καλοκαίρι καὶ χειμῶνα.

Ἐγὼ 'λεγα νὰ μὴ σ' τὸ πῶ,
νὰ μὴ σ' τὸ ξεμολογήθῃ
νὰ μὴ σ' τὸ μαρτυρήσω
καὶ νὰ μὴ σ' τὸ 'μολογήσω.
—Μὰ τώρα ὅπου μ' ἄρωτᾷς,
καὶ μέσ' στὰ σπλάγχχνα μὲ κεντᾷς,
θὰ σοῦ τὸ μαρτυρήσω
καὶ θὰ σοῦ τὸ 'μολογήσω.

Δέκα κοπέλλες φίλησα
κανοὺς δὲν τὸ μαρτύρησα.
καὶ δέκα παντρεμένες
δεχοχτῶ 'ρεβωνιασμένες.

Καὶ δέκα πέντε καλογρηῆς
ποῦχαν τὰ μάτια σὰν ἐλγῆς
καὶ μιὰ κυρὰ Γουμένη
στὰ μαῦρα βουτημένη.

Στῆς ἡγουμένης τὸ κελλὶ
ραγίστηκα σὰν τὸ γυαλὶ,
'κεῖ μοῦ 'κοφαν τὸ χέρι
ἄχολό μου περιστέρι.

Κόρ' ἄς σὲ φίλουμαι καὶ σὲ
γαρουφαλὶὰ ἀπ' τὸν μπαχτσέ
κη' ἄς μοῦ 'κοθαν καὶ τ' ἄλλο
ποῦ δὲν ἔχω θάρρος ἄλλο.

(¹) Ἄγουρος (=νέος ἄγαμος) ἐκ τοῦ κοῦρος, οὕτινος τὸ θηλυκὸν
κούρη (=καρσίς).

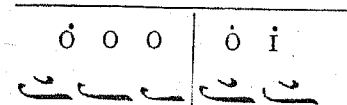
(²) ῥ: τὸν κυττᾶ.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ

(Κουμλιώτικος)

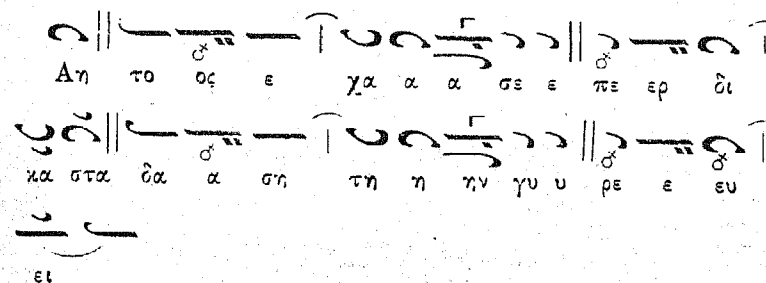
(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς δεσποινίδος Καλλιόπης Καραγιαννίδου)

Ρυθμὸς ὀκτάσημος ἐκ Δακτύλου καὶ Σποριδεῶν

Χρόνος μέτριος ἀργός. (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

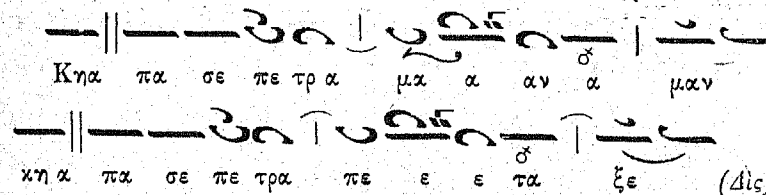
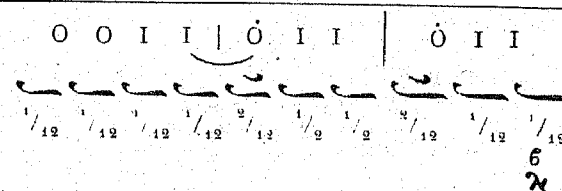
Ἦχος: Διὰ

εἰ

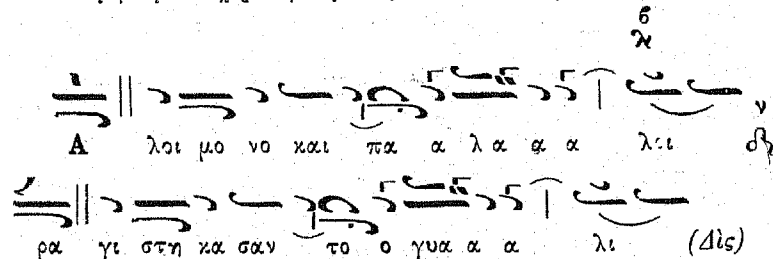
Ἐπὶ δὸς

Ρυθμὸς δωδεκάσημος, Τροχαῖο; Σημαντὸς, ἐξ ὀκτασήμου θέσεως,
συνισταμένης ἐξ ἐνὸς Προκελευματικοῦ καὶ ἐνὸς Δακτύλου καὶ
ἐκ τετρασήμου ἄρσεως, συνισταμένης ἐξ ἐνὸς Δακτύλου

Ἀητός ἔχασε πέριδικα στὰ δάση τῇ γυροῦσι
 ἀπ' αὐτὸ πέτρα πέταξε τὸ ριζικό του κλαίει.
 Τί μοῖρα! καὶ τί ριζικό! ἦτανε τὸ δικό μου!
 οὔλοι νὰ θέλουν τῇ ζωῇ κ' ἐγὼ τὸ θάνατό μου!
 Ἡ πέριδικα σὰν τ' ἄκουσε πολὺ τὸν ἐλυπήθη
 καρσί (¹) του πῆγε κ' ἔκατσε, γλυκὰ τ' ἀπελογήθη.
 Τ' ἔχεις ἀητὲ καὶ θλίβουσαι καὶ κλαίεις καὶ θρηνιέσαι,
 καὶ μὲ τάμει τῇ πέριδικα πολλὰ παραπονιέσαι;
 Θέλεις νὰ ἔλθης μὲ τάμει, μὰ θέλω νὰ μοῦ 'μόσης,
 ποτὲ σου τὴν ἀγάπη μας νὰ μὴ τὴν ἐδολώσης.
 Ὁμόνω σου στὰ πετρωτὰ πούναι ἡ κατοικία μου
 ἂν ἴσως καὶ σ' ἀπαρνησθῶ νὰ πέσουν τὰ φτερά μου.
 Ἔτσι τοῦζάρετ' (²) οἱ ἀητοὶ τὸ δένδρο ν' ἀγαπᾶτε,
 ὡς ποῦ νὰ φᾶτε τὸν καρπὸ, τὸ δένδρο λησμονᾶτε.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χοροῦ ἡ ἐπικλῆσις ἔδεται διὰ τοῦ ἐξῆς στίχου καὶ οὕτω:

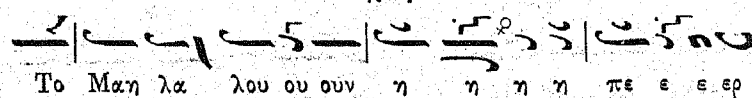

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΜΑΗ

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Ἑμμανουήλ Σαγκριώτου)

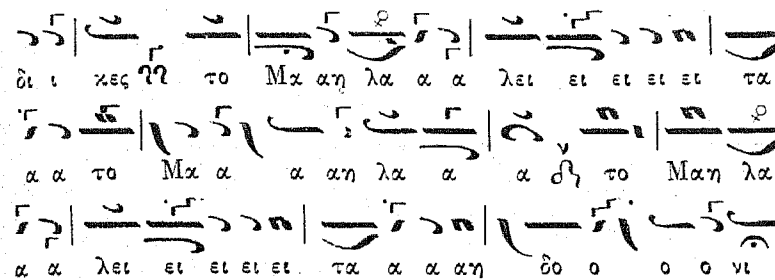
Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὀ. Ἰ. Χρόνος μέτριος ἀργὸς
 (Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

(¹) Καρσί (=ἀντικρυ).

(²) Τοῦζάρετε (=τῶχετε, συνειθίζετε).

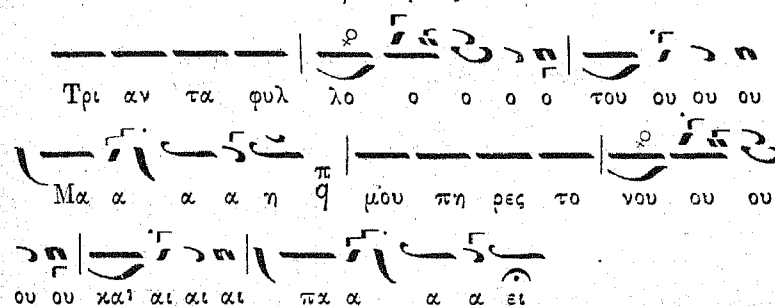

Ὁ στίχος

Τὸ Μάη λαλοῦν ἡ πέριδικες, τὸ Μάη λαλεῖ τ' ἀητόνι.
 Μεσ' τῇ καρδίᾳ μου 'ρίζωσαν 'θρὸ τρεῖς χιλιάδες πόνοι.

Μετὰ τὸ Β' ἡμιστίχον ἀμέσως

ἡ Ἐπικλῆσις

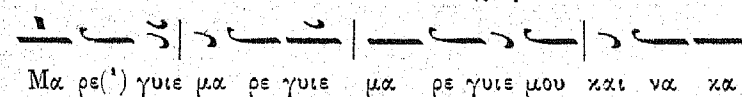

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ

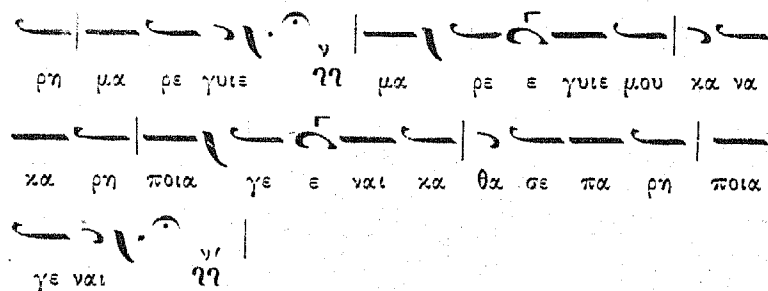
(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος ἐξ Ἀναπαίστων ἀπὸ ἀρσεως Ι Ι, Ὁ καὶ
 Προκειλεσματοικῶν ὁσαύτως ἀπὸ ἀρσεως Ι Ι, Ο Ο

Χρόνος μέτριος γοργὸς—Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

(¹) Μάρε (=μωρε)

Μάρε γυιέ, μάρε γυιέ,
μάρε καστροπηδητή,
πόσα κάστρα πήδησες;
πόσες κοπέλλες φίλησες;

ΔΗΜΩΔΕΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΤΟΥ ΚΙΣΣΑΒΟΥ

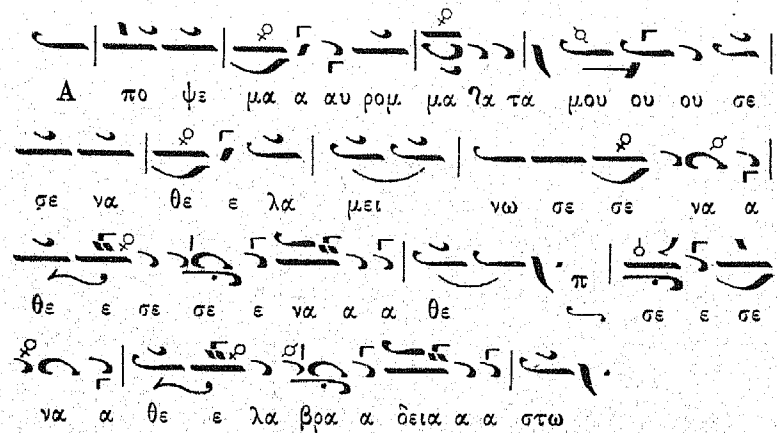
Πασχάλιον χορευτικόν

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμός τετράσημος, Σπονδαῖος Ὁ Ι'. Χρόνος μέτριος γοργός

(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ̣ Πα

Ἀπόψε μαυρομμάτα μου
σέ σένα θέλ' ἄ (¹) μείνω
σέ σένα θέλ' ἄ βραδυαστῶ,
κόρη, φαρδεῖα νὰ στρώσης.
Φαρδεῖα κι' ἄν στρώσω, ξένε μου,
σύ ἔξου θ' ἀπομείνης.
Ὁξου μερὶς 'π' τῇ πόρτα μου,
ἔξου κι' ἀπ' τὴν αὐλή μου.
Νὰ μὴ τὸ κάμης λιγερὴ
κι' ἔχεις μεγάλο κρῖμα.
Ὁξου βρέχει καὶ βρέχομαι,
χιονίζει καὶ μαργόνω.
Κι' ἄν ἀποθάνω λιγερὴ,
ποῖά μ' ἀνά θὰ μὲ κλάψῃ;
Σὲ κλαίει καὶ ἡ μ' ἀνά σου
σὲ κλαίει κ' ἡ ἀδελφὴ σου.
Κ' ἐγὼ κρυφὰ π' τὸν ἄνδρα μου,
τὰ μαῦρα θὰ φορέσω.
Θὰ κάμω χρόνο νὰ λουστῶ,
δυσὸ χρόνο γιὰ ν' ἀλλάξω.
Θὰ κάμω τρεῖς καὶ τέσσαρες
στὴν ἐκκλησιὰ νὰ πάγω.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ

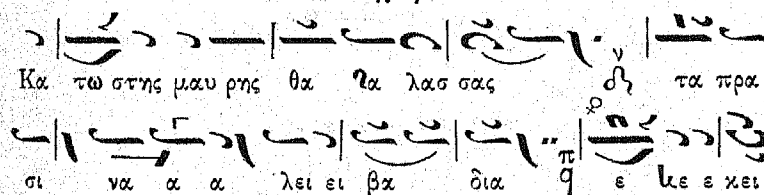
Ἀδόμιον ἐν Νεβολιάνῃ (²)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμός τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ Ι'. Χρόνος μέτριος γοργός

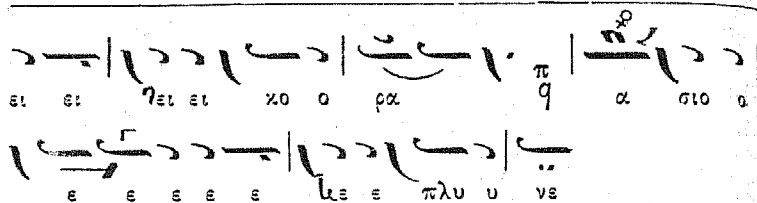
(Οἱ δύο χρόνοι ὡς εἰς)

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

(¹) (α=νὰ κατὰ παράλειψιν τοῦ ν).

(²) Κεῖται ἐπὶ τῶν κλιτύων καὶ Ν Α τοῦ Κισσάβου.

- Κάτω στῆς μαύρης θάλασσας
τὰ πράσινα λειβάδεια,
ἐκεῖ κοράσιο ἔπλυνε
κοράσιο σκαματίζει,
ἄσπρα πλένει, ἄσπρα φορεῖ,
στά μαῦρα 'ναι ντυμένη.
—Κόρη τίνα λεροφορεῖς,
γιατί φορεῖς τὰ μαῦρα;
—'Αντρα ἔχω στὴ ξενητειᾷ
τώρα δώδεκα χρόνια.
Κι' ἂν δὲν ἐλθῇ κι' ἂν δὲν φανῇ
καλόγρηθα θὰ γίνω.
—Κόρη μ' ἐγὼ μ' ὁ ἄντρας σου,
ἐγὼ 'μαι ὁ καλός σου!
—'Αν ᾔσαι σὺ ὁ ἄντρας μου
ἂν ᾔσαι ὁ καλός μου,
δεῖξε σημάδια τοῦ σπητιοῦ,
σημάδια τῆς γυναῖκας.
—'Ελῆα εἶχα στὴν πόρτα μου
ἐλῆα καὶ στὴν αὐλή μου.
—'Εένος ᾔσον καὶ 'πέρασες
κη' ἔλαγε καὶ τὰ εἶδες.
—'Ελῆα εἶχες στὸ μάγουλο,
ἐλῆα στὴν ἀμασχάλη,
κι' ἀνάμεσα στὰ στήθια σου
σ' εἶχα μαχαιρωμένη.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΑΙΣΜΑ

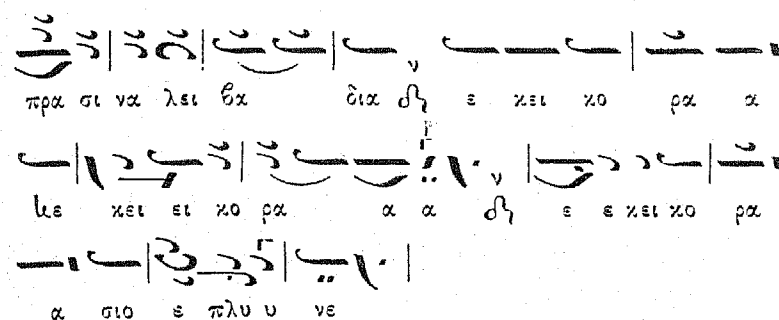
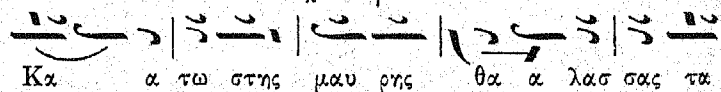
ῥδεταὶ καὶ οὕτω :

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Γεωργ. Παπαεμμανουήλ)

Ρυθμὸς τετράσημος Σπονδαῖος Ὁ Ἰ. Χρόνος μέτριος γοργός.

(Οἱ δύο χρόνοι ὥς εἰς)

Ἦχος ᾗ Πα

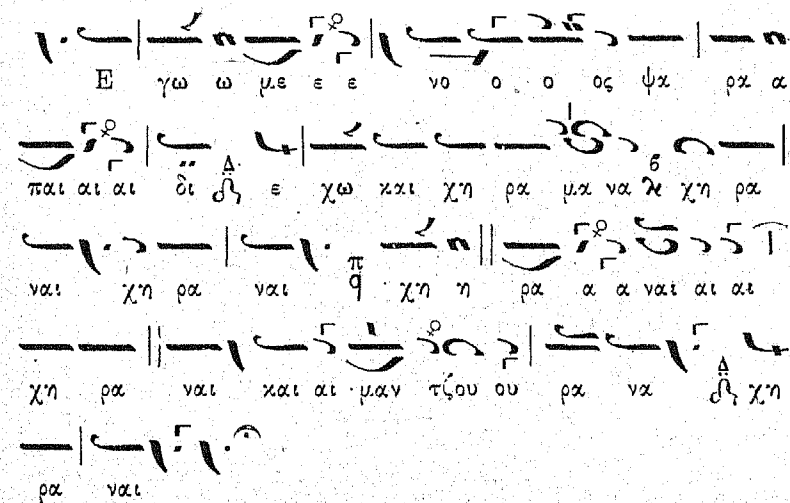
ΔΗΜΩΔΕΣ ΚΟΥΛΟΥΡΙΩΤΙΚΟ (παίγνιον)

(Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς Δος Εὐφροσύνης Θεολογίτου)

Ρυθμὸς τετράσημος ἐκ Σπονδαίων, Προκελευσματικῶν, Δακτύλων
καὶ ἐνὸς ἐξαοήμων Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζοντος ἐν τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ σχήματι

(Ὁ Ὁ | Ι Ι)

Χρόνος μέτριος γοργός. — Ἦχος ᾗ Πα

Ὁ Β' στίχος καὶ οἱ λοιποὶ λέγονται οὕτω :

Και πη ἡ γε ε ε κχι αι αι αι με ρο ο
για α α σε δ με κα πα ρια α σε σε
μια κυ ρα με γα λη που στον κο που στον κο
πρυ ου στο ο ον κο ο ο που στον κο σμο ο δεν
ει ειν αλ λη δ που στον κο

Ἐγὼ μ' ἐνὸς ψαρᾶ παιδί
ἔχω καὶ χήρα μάννα
χήρα 'ναι καὶ μαντζουράνα (α)
— Καὶ πῆγε καὶ με' ρόγιασε (β)
μὲ 'καπάριασε,
σὲ μιὰ κυρά μεγάλη
ποῦ στὸν κόσμον δὲν εἶν' ἄλλη.
— Καὶ μ' ἔστειλε γιὰ κρεὸ νερό
τὸν χειμῶν' καιρὸ,
σὲ μιὰ κυρά βρυσούλα,
κρύα 'ναι καὶ δροσερούλα.
— Ἦ' ἔπλυνε τὰ ποδάρια της
τὰ ξεράδια της,
σ' ἕνα ἀργυρὸ λεγένι
ποῦ χαράμι νὰ τῆς γένῃ.
— Δός μου, κυρά, τὴ ρόγα μου (γ)
τὴ ρογούλα μου,
δός μου τὴ δούλεψί μου,
σὲ βρέθηκ' ἡ ψυχὴ μου.

(α) Μαντζουράνα (= ἀνθηρά) — (β) Μὲ ρόγιασε (= μὲ μίσθωσε) —
(γ) Ρόγα (= μισθός).

ΔΗΜΩΔΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟ

Ἐπιτραπέζιον ἐπαινετικὸν τῶν ἀπόντων μελῶν
τῆς οἰκογενείας.

(Κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Ἑμμανουὴλ Σαγκριώτου)

Ρυθμὸς ἐννεάσημος δι πεντασήμου Παλιμβακχείου καὶ τετρασήμου

Δακτύλου

ὀ ι ι ι | ὀ ι ι ι

Χρόνος μέτριος ἀργός. — Ἦχος ᾠ Πα

Και ας τα τρα γου δη σω ω με ε ε
ε και αι α ας τα τρα γου δη σω ω με ε ε
ε και αι αι τα α ξε νι ι τε με ε
να α για α ρε με δ και αι αι τα α ξε
νι ι ε με ε να α πα α ρε με

Ὁ στίχος

Καὶ ἄς τὰ τραγουδήσωμε καὶ τὰ ξενιτεμένα,

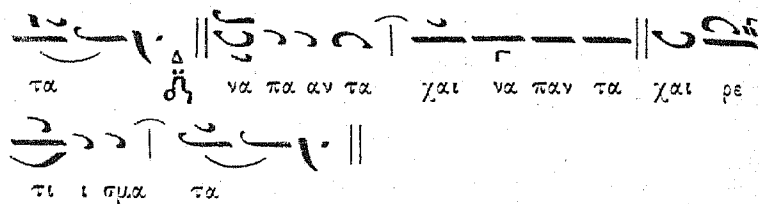
[γιάρεμε]

Τὰ λερωμένα, τ' ἄπλυτα, τὰ θαλασσοβρεμμένα.

[πάρεμε]

Ἐπὶ φῶδος

Φυ σα α βορ ρηα φυ σα βορ ρηα τα κυ υ μα

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

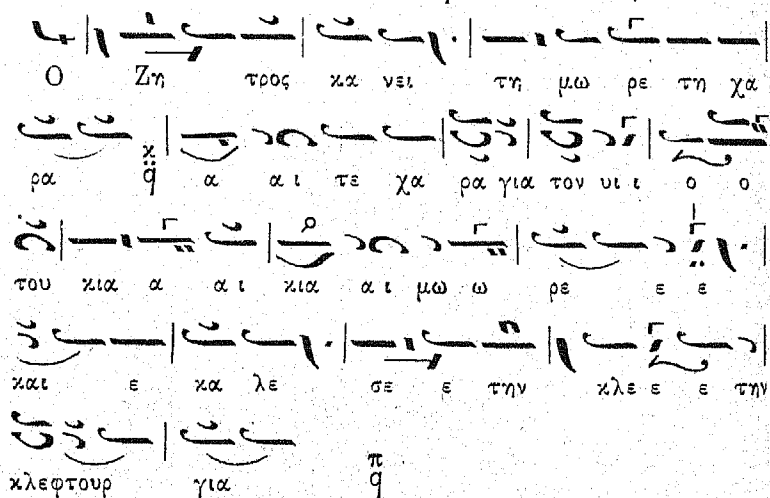
(ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ)

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΤΑΜΠΑ

Ἱεροῦπόλτου ἐν Θήβαις

I Ο ΖΗΤΡΟΣ

Ρυθμὸς τετράσημος.—Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος

Ἐκάλεσε τὴν κλεφτουριὰ τὰ δώδεκα πρωτὰκια.
Τὸν Λάπα δὲν ἐκάλεσε τὸ μαῦρο ψυχολαίδι.
Κι' ὅλοι πηγαίνουν κέρασμα κριάρια μὲ κουδούνια.
Κι' ὁ Λάπας πάγει ἀνάλεστος μὲ ζωντανὸ ἄλαφι,

Ἦ τ' ἀσῆμι καὶ 'ς τὸ μάλαμμα καὶ 'ς τὸ μαργαριτάρι

Κανέναν δὲν τὸν λόγιασεν ἀπὸ τοὺς καλεστάδες.

Ἡ Ζήτραινα τὸν λόγιασεν ἀπὸ τὸ παραθύρι.

Πάλαι ἡ μαύρη Ζήτραινα ἡ μαύρη παραμάνη.

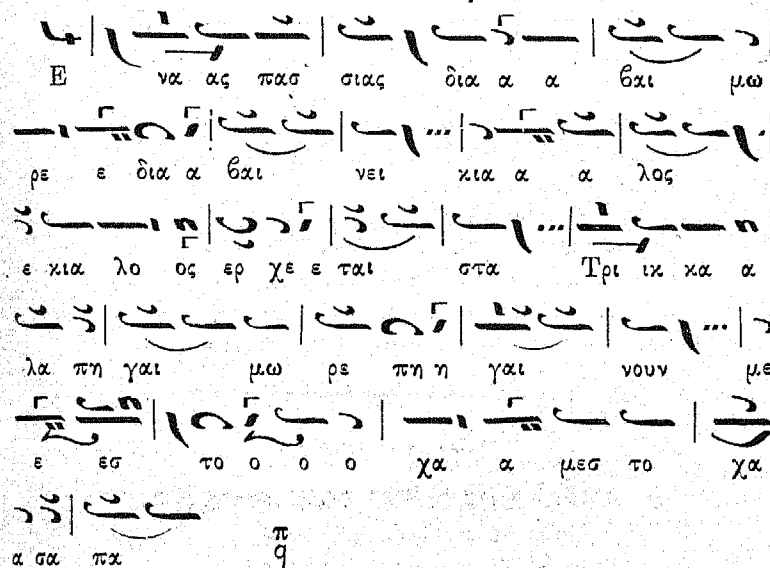
—«Καλῶς τὸν Λάπα πῶργεται μ' ἄλαφι στολισμένο!

Στρῶστε τὸν Λάπα 'ς τὸν ὄντα, τοῦ Τρίτσα 'ς τὴν κρεββάτη,

Στρῶστε καὶ τῶν παλληκαριῶν ἀπ' ὅλα τὰ πρωτάτα.

2 Ο ΔΗΜΑΚΗΣ

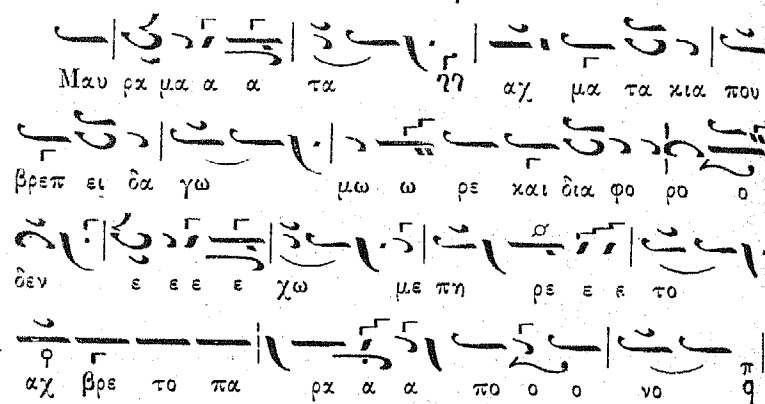
Ρυθμὸς τετράσημος.—Ἦχος ᾠ Χρόνος μέτριος

Στὰ Τρίκκαλα πηγαίνουν μέσ' τὸ χασαπᾶ
Γυρεύουν τοὺς γερόντους ἀπ' τὰ Τρίκκαλα
Γυρεύουν τοὺς παπάδες ἀπ' τὴν Καστανιά
Γυρεύουν τὸν Δημάκη ἀπ' τ' Ἀσπροπόταμο
Δημάκης τρώει καὶ πίνει 'στὰ ψηλὰ βουνά
'Στοῦ Κρίκη τὰ σαράγγα μέσ' τὸ Μέτσοβο.

3 «ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΑΚΙΑ ΕΙΔΑ»

Ρυθμός τετράσημος. — Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος

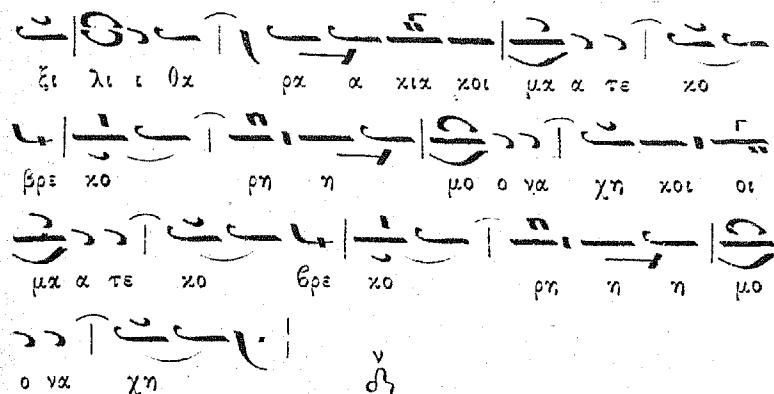
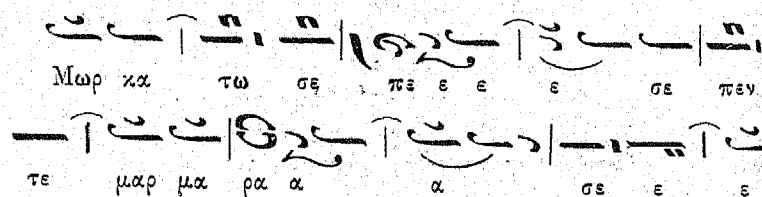
Με πῆρε τὸ παράπονο καὶ φλόγ' ἀπ' τῇ καρδίᾳ μου
 Καὶ πρὸς τὴν κόρην ζύγωσα καὶ πρὸς τὰ μαῦρα μάτια
 Ἡ κόρη λᾶχε φρόνιμη λᾶχε ταπεινωμένη.
 Πίσω πίσω λεβέντη μου 'στὸν κόρφο μὴν ἀπλώνεις
 τί μαραγκιάζει ὁ κόρφος μου χαλᾷ τὸ πρόσωπόν μου,
 τί μάπικιάζει ἡ μάνα μου μὲ δέρνει κιὸ μπαμπᾶς μου.
 Κόρη μου τ' εἶσε κίτρινη τ' εἶσε μαραγκιασμένη.
 Μήπως ὁ ἴσκιος σὲ πατεῖ μήπως ἡ φαντασία ;

ΓΑΜΗΛΙΟΝ

4 ΟΤΑΝ ΕΝΔΥΟΥΝ ΤΗΝ ΝΥΜΦΗΝ

Ρυθμός ἐπτάσημος Β' ἐπιτέτριος

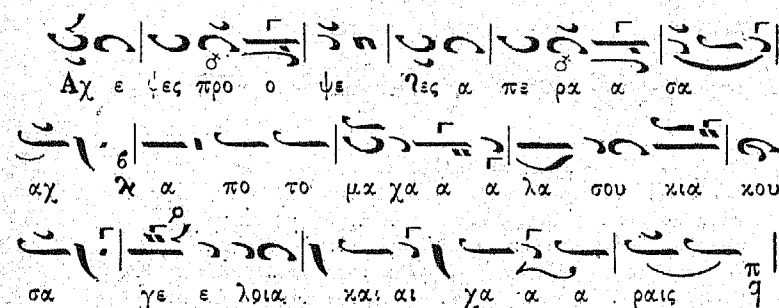
Ἦχος λ ρ Νη Χρόνος μέτριος γοργός

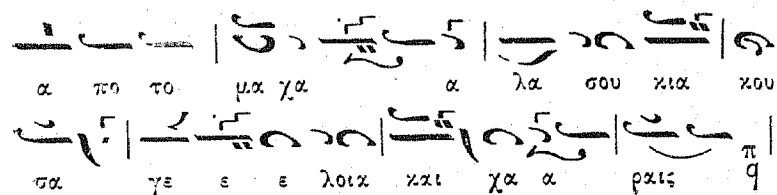

Κοιμᾶται κόρη μοναχὴ 'ψηλὰ στὸ κρεββατάκι;
 κι' ἡ μάνα της τῆς ἔλεγε κι' ἡ μάνα της τῆς λέγει.
 Γιὰ σήκω σήκω κόρη μου καὶ μὴ βαργιά κοιμᾶσαι,
 γιὰτ' ἔρχεται τὸ συμπεθεργιὸ ἔρχεται νὰ σὲ πάρη.
 Κιὰν ἔρχεται καὶ δὲν ἔρχεττι καλῶς νὰ μᾶς κοπιάσῃ,
 γιὰ βάλε στρῶσε τὸν ὄντᾳ τὰ ἔρημα κρεβάτια μ'
 ἄντεις μάνα μ' πιάσε κρασί κι' ἔλα νὰ τοὺς κεράσῃς
 νὰ πιοῦν καὶ νὰ μεθύσουν τί ἐγὼ μάνα μ' θὰ χαθῶ
 [ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον
 'στὸν Ἀἰγίωργη θάψτε με. . .

5 «ΕΨΕΣ ΠΡΟΨΕΣ ΑΠΕΡΑΣΑ»

Ρυθμός τρίσημος. — Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος

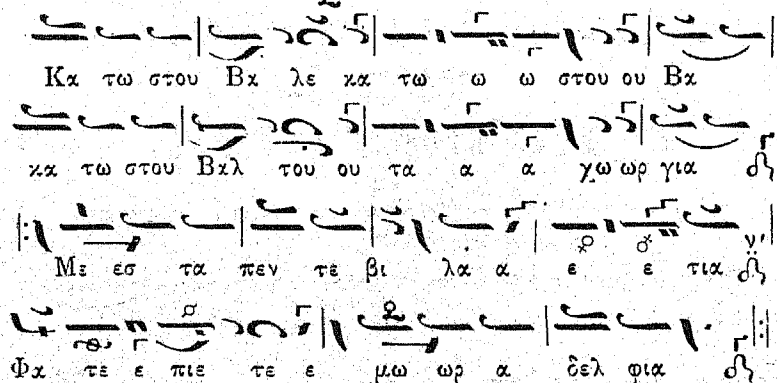

"Ακουσα γέλοια και χαρὰς και νόστιμας κουβένταις,
ἄκουσα ποῦ σὲ μάλωνα ἢ σκύλα ἢ μητροῦά σου·
κιᾶν σὲ μαλῶνει γιὰ δουλιὰ, δουλεύτρα νὰ σοῦ βάλω,
κιᾶν σὲ μαλῶνει γιὰ κέντημα, κεντίστρα νὰ σοῦ βάλω,
κιᾶν σὲ μαλῶνει πῶς περνῶ, πές μου νὰ μὴ περάσω.
Πέρασ' ἀσκήκη μ' πέρασε πέραν καθὼς περνοῦσες,
ὁ δρόμος εἶν' βασιλικὸς κι' ἡ στράτα εἶν' δερβένη,
ὄντας διαβαίνεις μὲ πολλοὺς κάμε πῶς δὲν μὲ βλέπεις
κι' ὄντας διαβαίνεις μοναχὸς δρασκέλα κι' ἔμπα μέσα
νὰ κλάψουμε τὰ ντέρτια μας καὶ τὰ παράπονά μας,
ἐσύ γιὰ μένα δὲν πονεῖς καὶ ἐγὼ γιὰ σένα χάνομ'.

6 "ΚΑΤΩ ΣΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ ΤΑ ΧΩΡΓΙΑ,"

Ρυθμὸς: τρισημις

Ἦχος λ̣ δ̣, $\frac{1}{2}$ Χρόνος μέτριος γοργὸς

"Όπου ν' οἱ κλέφταις οἱ πολλοὶ ἀρματωμένοι στὸ φλουρί.
Κάθονται καὶ τρῶν' καὶ πίνουν καὶ τὴν Ἄρτα φοβερίζουν.
Βρέ, Τοῦρκοι, κάμστε καλὰ γιατί σᾶς καίμε τὰ χωριά.
Θέλομε τ' ἀρματωλῆκι, γιατί ἐρχόμεθα ὅσαν λύκοι.
Πιάνουν καὶ γράφουν μιὰ γραφὴ καὶ τὴ στέλλουν στὸν Κατῆ
γράφουνε καὶ ὅτ' Κομπότη, χαιρετοῦν καὶ τὸν Δεσπότη.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

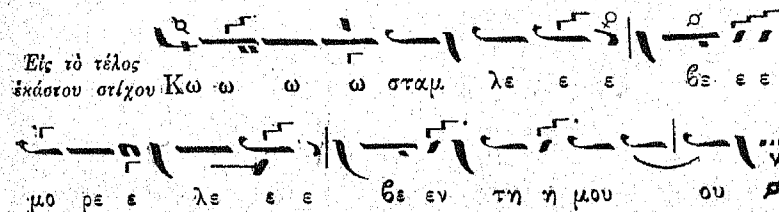
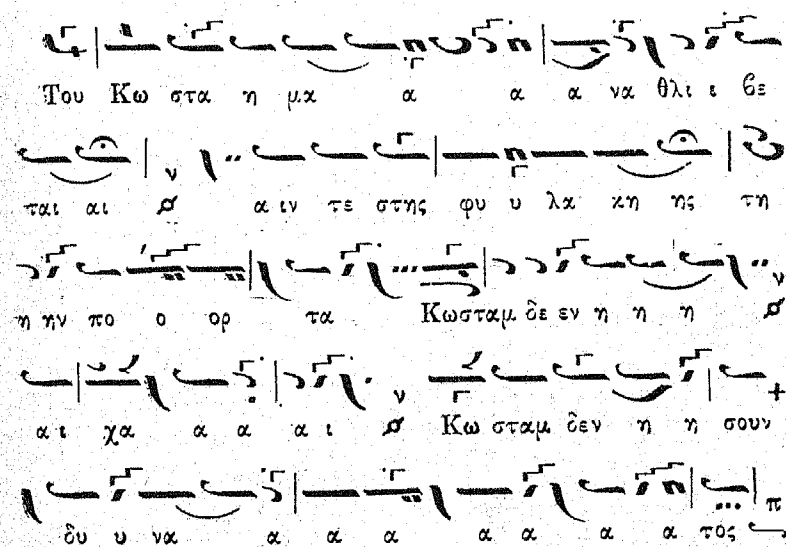
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

α' ψάλτου Μητροπόλεως Μυτιλήνης

ἐκ Σκαλοχωρίου τῆς Καστορίας

1. Ο ΚΩΣΤΑΣ ΕΝ Τῇ ΦΥΛΑΚῇ

Ἦχος λ̣ Πα Ρυθμὸς: 4σημις, χρόνος: ἀργός.

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Δ'.—ΤΕΥΧΟΣ Α'. (8)

Τοῦ Κώστα ἡ μάνα θλίβεται
στῆς φυλακαῖς τὴν πόρτα.
—Κώστα μ' δὲν ἔχουν δυνατός,
δὲν ἔχουν παληκάρι
νὰ σπάσης θύρα φυλακῆς
σκοτώσης φυλακῆς;
—Θαρρεῖς μάναμ' ἡ φυλακὴ
πῶς εἶν' πλιοχτυσμένη;
Δὲν εἶνε μάνα μ' μὲ πλιοχ
δὲν εἶν' μὲ κεραμύδια
μόν' εἶνε μαρμαρόχτιστη
μολυβοσκεπισμένη.
Ὁ Βασιλιάς τὴν χάλαγε
κιὸ γυῖος τὴν μεταφιλάνει.
ἔχουν' τρακόσι' μάστοροι
καὶ χίλιζ μαστορούλιζ.
σὰν περιστέρια κουβαλοῦν
σὰν χελιδόνια κτίζουν.
κι' ὁ Βασιλιάς ἐπρόσταζε
ἀπάν' ἀπ' τὸ παλάτι.
—Γιὰ ζέψετε τὸν Κωνσταντᾶ
μὲ τ' ἄγριον τὸ βουβάλι
κι' ὅπ' εἶν' ὁ δρόμος ὁ καλός.
νὰ πάη τὸ βουβάλι
κι' ὅπ' εἶνε πετρολίθαρα
νὰ πάη ὁ Κωνσταντῖνος.

2. Ο ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

*Ηχος ᾠὴ Πά Ρυθμὸς τρισημις. Ο $I = \frac{3}{4}$, χρόνος μέτριος.
Γυιέμ. Χρι στο δου ου ου ου λος γῆ γυιέμ α γα πη η η η
σεν γῆ μι α κο ρην ε θρο ο ο που λα την α α
γα α πα α α ει το ον α γα α πα ᾠ (δὶς).

Γυιέμ. Χριστόδουλος
γυιέμ' ἀγάπησεν,
μὴ κόρην Ἑβραίου
τὴν ἀγαπάει τὸν ἀγαπᾷ, (1)
καὶ θέλει νὰ τὴν πάρῃ.
—Χριστόδουλεμ' κιὼν μ' ἀγαπᾷς

καὶ θέλεις νὰ μὲ πάρῃς
γιὰ κίνα κ' ἔλα μὴ βραδὺ.
ἕνα Σαββᾶτο βράδυ,
πῶχουν Ἑβραῖοι τὴ γιορτὴ
πῶχουν τὸ Συναγῶγι.
Χριστόδουλος παράκουσεν

(1) Ἐν ταῖς δύο ἀνωτέρω ᾠδαῖς τὸ τέλος ἐκείτου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου στίχου.

καὶ πάει τὴν Πέμπτ' τὸ βράδυ· κιὰπὸ τὰ παρὰθῶρα τ(η)ς·
κυλοεβραῖοι τὸν πιάσανε, κιὰυτὴν ἀντιλογήθηκε
πάνουν νὰ τὸν κεραμάσουν κιὰυτὴν ἀντιλογίεται.
χίλοι πηγαίνουν ἐμπροστὰ —Σῦρε σῦρε Χριστόδουλε μ'
καὶ δὴ χιλιάδες 'πίσω. σῦρε καὶ μὴ φοβᾶται
Χριστόδουλος πάνει στὴ μέσ' "Ἐχω φλουράκια στὸ λαγὺ
σὲ μῆλο μαραμμένο· καὶ γρόσια 'στὴν ποδιά μου,
κι' ἀπὸ τὴν πόρτα τ(η)ς ἀπερ- κιὼν δὲ μὲ φτάσουνε κιὰυτὰ
[νοῦν, πουλῶ καὶ τὰ προικιά μου.

3. Η ΜΗΛΙΤΣΑ

Τὸ παρὸν ᾄδεται ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς Ν Δ Μακεδονίας ἐπὶ κορσάδων,
ἀποτελούντων γενικὸν χορὸν κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστιογενέων, ὡς ἑξῆς :

*Ηχος ᾠὴ Πά Ρυθμὸς 4σημις, χρόνος μέτριος.

Μη λι τσα αμ που σαι στου ου ου ου του ου
γκρη η μο στα μη η η μο ρε στα α
μη η λα α φορ τω με νη ᾠ τα α μη η μη
λιαμ τα μη λα σου ου λι μπευ ο μι ᾠ
τα μη λα σου λι ιμ πε ε ε ε γε ευ ου ου
μι ι ι και ᾠ του ου ου μο ρε και αι
του ου κρη η μορ φου ου θου ου μι ᾠ

Μηλίττα, ποῦ 'σαι στοῦ γκερημὸ τὰ τρεῖ' ἀράδ' ἀράδα.
 στὰ μῆλα φουρτουμένη· Δὲν τὰ εἶδα κί τὰ πάτησα
 τὰ μῆλά σου λιμπεύουμι ἀνάμισον (ς) τὰ 'μμάτια.
 κί τοῦ γκερημὸ σ' φουβοῦμι. — Ποῖός εἶν' αὐτός ποῦ μί πατεῖ
 — Σὲν τοῦν φουβᾷσι τοῦ γκερημὸ ἀνάμισαν (ς) τὰ 'μμάτια
 ἔλα τοῦ μουνουπάτι. ὅν εἶνι νεῖός ᾧς χαίρει
 Τοῦ μουνουπάτι μ' ἔδγαζιν κί νεῖός ᾧς καμαρώνει
 σὶ μὲν παλιουκλήσιτσα, κί ὅν εἶνι κίνας γέροντας
 ἐκεῖ 'ταν τρία μνήματα ᾧς πέσῃ νὰ πιθάνῃ.

4. Ο ΧΡΥΣΟΣ ΑΕΤΟΣ

Ὡς ᾄδεται ἐν Σκαλοχωρίῳ τῆς Καστορίας (Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς μητρὸς μου)

Ἦχος ᾠ Πά Ρυθμὸς 2σημος, χρόνος ἀργός.
 Χρυ σος α ι τος ε ε ε ξευ γε νεν ᾠ μο
 ρε που μεσ α α α πο ο του ου ους θυ
 θους κα θη με ε ε ρου ου ου ου με ρου
 λα μο ο ρε ε κυ νη η γα α ει π

Χρυσὸς αἰτὸς ἐξεύγενεν χαλνᾷ καὶ τῇ φωλιά του·
 μόρε, ποῦ μέσ' ἀπὸ τοὺς βύθους καὶ τὸ Σαχῆν' ἐδιάβαινε
 καθημεροῦλα κυνηγάει (1) καὶ τὸν καλημερνάει.
 ἀηδόνια καὶ πιλιλιζ — Καλήμερά σου Σταύραστε,
 σταῖς 15 τ' Αὐγουστου — Καλῶς το τὸ Σαχῆνι.
 σταῖς 20 τοῦ μῆνα. — Τί μαραμένός κάθησαι
 τί μαραμένός κάθηται χαλνᾷ καὶ τῇ φωλιά σου;

(1) Καὶ ἐν τούτῳ τῷ ᾄσματι, τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου του ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ μέλους.

— Ἐφές εἶδα στὸν ὕπνο μου κῆρο θὰ βγῇ ὁ βασιλιάς
 στὸν ὕπνο ποῦ κοιμοῦμαι, νὰ λαφοκυνηγῇ
 σάματι 'πῆγα στὸν Πασιὰ κί ὅν μ' ἐπιτύχη στὴ βοσκῇ
 στὸ Κούστ καὶ στὸ Βεράτι ρίχνει καὶ μὲ σκοτώνει
 κί ὅν μὲ 'πιτύχη στὴ φωλιά κί ὅν μὲ 'πιτύχη στὴ φωλιά
 τοῦ Λιάκου τὴν κουθέντα σκλάβος θέλ' νὰ με πάρῃ.

5. Η ΔΕΣΠΩ

Ρυθμὸς 7σημος. Βος ἐπίτετος.

Ὡ Ὡ Ἰ Ἰ
 2/7 1/7 2/7 2/7=7/7

Ἦχος λ Πά Χρόνος μέτριος.

Ε κει πε ραν ε ε κει ει πε ε ε ε
 ρα αν ε κει πε ρα κι αν τι ι πε ε
 ε ε ρά α 4σημος ἀργός στου ου ου Μαυ ρα
 λη τα λω νι κο ο ορ αρ ρα θου νια σμε νη

Α'. Ἐκεῖ πέραν ἐκεῖ πέραν Γ'. Κ' ἡ Δέσπου ξισκιθάλιν
 ἐκεῖ πέρα κί' ἀντίπερα κ' ἡ Δέσπου ξισκιθάλιν
 στοῦ Μαυραλῆ τ' ἁλῶνι μὲ τῇ χρυσῇ φουκόλη,
 κόρ' ἀρραβουνιάσμενη. κόρ' ἀρραβουνιάσμενη.
 Β'. Ἐκ(εῖ) ἄλουνίζν οἱ δῶδικα Δ'. Κ' ἡ μάνα της κ' ἡ μάνα της
 ἐκ(εῖ) ἄλουνίζν οἱ δῶδικα κ' ἡ μάνα της τὴν ἔλιγιν,
 λυχνοῦν οἱ δικαπέντι κ' ἡ μάνα της τὴν λέγει
 κόρ' ἀρραβουνιάσμενη. κόρ' ἀρραβουνιάσμενη.

Ε'. Δέσπου μὴν κουρνιχτίζησι ΣΤ' Τὴν Κυριακὴ τὴν Κυριακὴ,
 Δέμπου μὴν κουρνιχτίζησι τὴν Κυριακίτσα τοῦ προῦ
 χαλνῆς τὸν πρόσουπό σου νύφη θέλεις νὰ γένης
 κόρ' ἀρραβουνιασμένη. κόρ' ἀρραβουνιασμένη.

6. Η ΜΗΤΣΙΝΑ

Ρυθμὸς ἐπτάσημος. Βορ ἐπίτεριτος.

Ἦχος γ' Γα. Χρόνος μέτριος.

Γῆς καὶ χῶμα θέλ νὰ γέ νω Μη τσι νὰ α
 Μη τσι νου λα μου δὴ καὶ γε φυ ρι ι νὰ πε ερ
 νὰ α α ας α α ι ντε χα α τζη η η μπι ρο
 μου ου ου ου π
 9 (δὶς)

Α'. Γῆς καὶ χῶμα θέλ' νὰ γένω
 Μήτσινα Μητσιοῦλά μου,
 καὶ γεφυρὶ νὰ περνῶς
 ἄιντε χατζημπίρο μου
 Δὲν ἔμπορῶ νὰ ὑπομένω
 Μήτσινα Μητσιοῦλά μου
 σὺν σὲ βλέπω νὰ περνῶς,
 ἄιντε χατζημπίρο μου.

Β'. Μήνυσέ μου νὰ σὲ στείλω
 Μήτσινα Μητσιοῦλά μου,
 λουλουδάκ' ἀπ' τὸ βουνό.
 ἄιντε χατζημπίρο μου.
 Νὰ τὸ βάλῃς μέσ' τὴν κούπα,
 Μήτσινα Μητσιοῦλά μου,
 νὰ θαρρεῖς πῶς εἶμ' ἐγώ.
 ἄιντε χατζημπίρο μου.

7. Η ΡΩΜΗΟΠΟΥΛΑ (1)

Ρυθμὸς ἐπτάσημος Βορ ἐπίτεριτος. Χρόνος μέτριος ῥοδῶς.

Ἦχος λ δὴ Νη

Μια Ρω μῆο που λα α θε ρι ζι ι ι ι ν
 ντουρ βρε Γκε γκα αμ ντου ου ουρ σε ε ε
 να α α κουν το ο κρι θα α ρι σι κλαι αιν τα
 μα α τι α μου ου ου σε ε ε να
 α α κουν το ο κρι θα α ρι σι κλαι αιν τα
 μα α τια α μου ου ου ου

Μὴδ Ρωμηοπούλα θέρψιν
 σ' ἓνα κοντὸ κριθάρι·

πῶγειν τσιράκι κακκίνα
 δερπάνι ἀσιμένιο.

Ὅλ' ἡμερίτσα θέρψιν
 ἓνα δεμάτ μαζώνει.

Κι' ὁ Γκέγκας τὴν ἀγνάντευεν
 ποὺ μιὰ ψιλή ραχοῦλα.

—Ρουμῆά μου δὲν παντρεύησι

Τούρκον ἄνδρα νὰ πάρῃς;

—Τί λές; τί λές παληρόσχυλο;

τί λές; τί κουθεντίζεις;

Κάλλιο νὰ δῶ τὸ αἷμά μου

στή γῆς νὰ κοκκινίσῃ,

παρὰ νὰ δῶ τὰ μμάτια μου

Τούρκος νὰ τὰ φιλήσῃ.

(1) Τὸ ᾄσμα τοῦτο ἱστορεῖ γεγονὸς λαθὼν χώραν ἐν Μακεδονίᾳ πρό-
 τινων ἐτῶν, καὶ ὁ Ἑλληγνὶς πίπτει ἡρώϊκῶς, ἀμυνομένη διὰ τοῦ δρε-
 πάνου τῆς.

Β' ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΑ

Μουσικοῦ ἐν Κινικήρ Μ. Ἀσίας

Ι. ΤΟ ΜΑΡΓΙΟΛΙΚΟ (Πάρρης Ἡπείρου)

(Χορὸς Τυάμικος πηδητός)

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. Ρυθμὸς ἐξάσημος χορίαμβος - - - -
μετὰ δύο ἐξασήμων διτροχαίων - - - - καὶ ἐνὸς
ἀντισπάσιον - - - - τιθεμένων μετὰ τὸ πρῶτον τετράμετρον π̣ χ̣
Χρόνος μέτριος

Για ἰ δε στο το Μαρ γιο λι κο και δ̣
το μαρ γιο λε με νο πως σερ νει τὸ ο βχι
Μα α ρου σο ομ βχι δ̣ πως σερ νει το μο ρε
το φε ε σα κι ι του

1
Γιὰ ἰδέε το τὸ Μαργιόλικο
καὶ τὸ μαργιολεμένο
πῶς σέρνει τὸ φεσάκι του
ἴσ' ἂν νὰ ἦταν μεθυσμένο.

2
Κ' αὐτὸ δὲν εἶνε μέθυσμα
μὰ ἰδὲ κρασί πιεμένο
ἢ ἀγάπη τὸ βελάντωσε
τὰ ἴχει βελαντωμένο.

3
Σαράντα κίτρινα φλωριὰ
σὲ μιὰ κλωστή δεμένα
πάρτα Μαροῦσο μ' τὰ φλωριὰ
καὶ πάρε ἄνδρ' ἐμένα.

4
Φωτιὰ νὰ κάψῃ τὰ φλωριὰ
φωτιὰ νὰ κάψῃ τ' ἄσπρα
μπροστὰ στὸν ἄνδρα τὸν καλὸ
τὸν ἄνδρα τὸν λεθέντη.

2. ΤΟ ΧΙΛΙΑ ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΑΤΕ (Κρήνης)

Ἀδεται κατὰ τὰ συμπόσια τῶν ἑορτῶν ἐπὶ τῶν ἑορταζόντων.

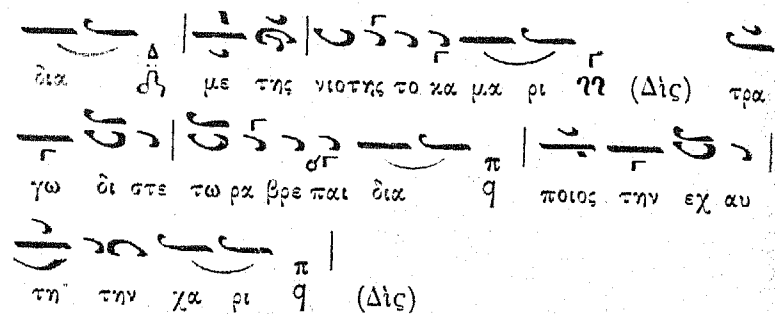
Ἦχος λ̣ ḡ Πα Ρυθμὸς τετράσημος Δακτυλικὸς
π̣ χ̣
Χρόνος μέτριος

Χι ἰ ἰ λια α κα λω χι λ α κα λως ο ρι
ι σα τε ε δ̣ Ω ω ω ω χ χι λια α κα
λω ω ω ως ο ο ρι σκ τε ε ε ε φι ι λοιμ
α γα α πη με ε ε ε νοι δ̣ φι ι λοιμ α
γα α πη με ε ε νοι π̣
Ἐ π ω δ δ ε
Ποὺς ἀνάπαιστος π̣ Πα
Χρόνος γοργός.

Για α α μας για α α μας να α ζησ η
συ υν τρὸ φια α α μας π̣ (Δίς)

1
Χίλια καλῶς ὀρίσατε
φίλοι μ' ἀγαπημένοι
κι' ἀπὸ κυροῦ χαρούμενοι
καὶ καλωκαρδισμένοι.

2
Ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἤλθαμε
νὰ φῶμε καὶ νὰ πιοῦμε
παρὰ σᾶς ἀγαπούσαμε
κι' ἤλθαμε νὰ σᾶς δοῦμε.

1
Λεβεντιζα καμρωτη
σαν δροσουλα με στα δατη
που διαβαινει ζηλευτη
που πιστευει να γηρατει.

Φεύγουνε τα χρονια παν
τον καιρο δεν θα τον βρητε
φευγουν πίσω δε γυρνουν
πρεπει τώρα να χωρητε.

Επιφθός
Φάτε πρίτε βρε παιδιζα
με της νειότηης το καμαρι
τραγωδηστε τώρα βρε παιδιζα
ποιος την έχ' αυτή την χάρι.

2
Λεβεντιζα καμρωτη
μέσα στα βουνά και δατη
που προβάλλει με σπαθι
την πατρίδα να δοξάτη.

Φεύγουν οι έθροί μας παν
κάθε βούλγαρος άντάρτης
φευγουν πίσω δεν γυρνουν
ποιος έθρος θα βγη μπροστα της.

Επιφθός
Γιά σου Κώστα θαυμαστε
και συ Τσέκο ξακουστε
για σου Κώστα παληκάρι
που σε τρέμουν οι Βουλγάροι.

3
Στη Μακεδονία αυτή
αίμα χύνεται ποτάμι
τους Βουλγάρους πολεμουν
με σπαθι και με κοντάρι.

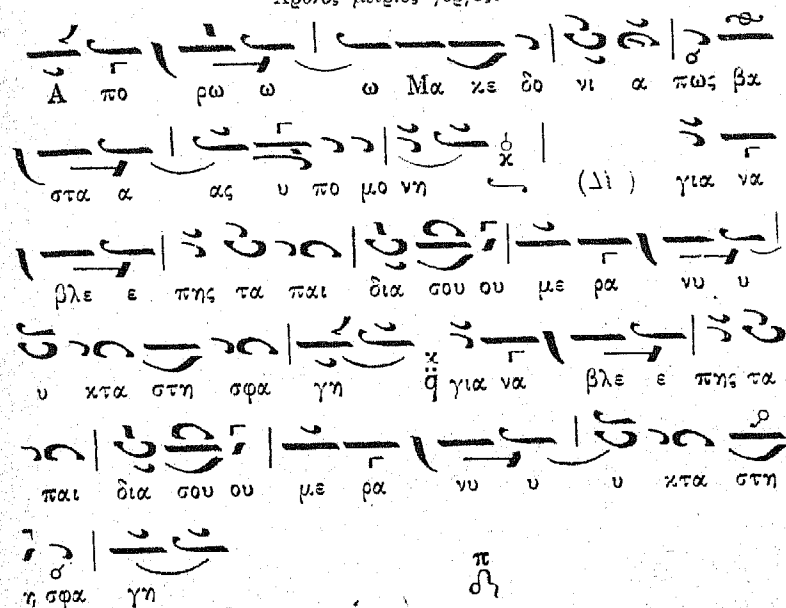
Κι' όπου Βούλγαρον κι' αν βρουν
με στα στήθη τον κτυπουν
για να σώσουν την πατρίδα
κι' όλην την Μακεδονίαν.

Επιφθός
Γιά σου Κώστα θαυμαστε
κτλ.

5. ΑΠΟΡΩ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ηχος λ̣ ḡ Πά Ρεθμός τετράσημος Δάκτυλος ὀ 1 1,
μετά Σπορδείου ὀ 1 = 1/2 γ

Χρόνος μέτριος γοργός.

1
Απορω Μακεδονία
πως βαστάς υπομονή
για να βλέπης τα παιδιζα σου
μέρα νύκτα στη σφαγή.

2
Τι να κάμω ή καυμένη
που 'μαι αλυσσοδετή
και δεν είμαι έλευθερα
για να σύρω το σπαθί.

3
Το σπαθί μου είναι μαύρο
κι' είν' ανάγκη να βαφί
εις το αίμα των Βουλγάρων
κι' ύστερα να δοξασθή.

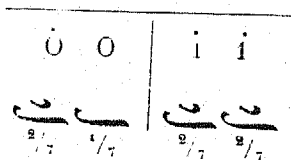
4
Βούλγαρον όπ' ανταμώσω
θα του πάσω την ζωή
και το αίμά του θα πίνω
όπως πίνω το κρασί.

5
Μή φοβήσθε Μακεδόνες
και δεν είσθε μοναχοί
τρεις χιλιάδες ευζωνάκια
έρχονται για βοηθοί.

6
Απορω μ' αυτό το γένος
των Βουλγάρων το ώμόν
που δεν έχει ούτε νόμον
ούτε και τον έθισμόν.

6. ΕΙΝΑΙ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΟΠΟΥ ΓΕΛΟΥΗ (Μικρασιατικόν)

*Ηχος λ Πζ Ριθμός επισημος Βος επίτρητος γ

Χρόνος μέτριος γοργός.

Ει ναι καρ διαίς ο που ου γε λου ου ουν
 ει ναι καρ διαί αι αις που κλαι νε
 ει ναι καρ διαίς ο που ου πο νου ου ουν και κα
 νε νο ο ος δεν λε νε
 *Επώδός Ω ω ω ω ωχ
 πχ πια του ου ου για λου ου
 ω ω ω ω ωχ μη να γα
 πα α ας α λου ου

(Δίς)

7. «ΓΥΙΕ ΜΟΥ ΓΥΙΕ ΜΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ»

*Ηχος λ δζ Νη Ρυθμός 4σιμος συνημιμένος γ
 Χρόνος γοργός.

Τὸ ἀκόλουθον ἔσμα ἔδουνον ὅταν χορεύουν ἡ μήτηρ ἢ ἡ τροφοὺς
 τὰ βρέφη ἐν τῇ νήσῳ Καρπάθῳ.

(Γραφὲν κατ' ἐπαγγελίαν τοῦ ἐν Περγᾶμῳ κ. Γρ. Βοργιαδάκη λεροδιακόνου)

Γυιε μου γυιε μου κα α να κα α ρη ρ ποια κυ
 ρα θε να α σε πα α ρη ρ του πχ πχ Χχ τζη η
 η κο ο ρη ρ α πο κατ α πο ο το Πε
 ε ρι ρ με το γα' λα νι ι τσε μπε ε ρι ρ
 *Επώδός— Το γυιο μου το ον λε βεν τι που
 περ πχ ται ει και φεγγει

(Δίς)

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Μετάφρασις: ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὑπὸ Χ. Ἀποστολίδου

Μουσική Δ. Λαυράγκα

Ποίησις Ι. Πολέμη

Πριν τα α σκο τη η της σκλα α βιας σου τα σκο
 ορ πι ση η λευ θε ρια η τα φι ι ι λο στορ γα
 παι δια σου α α πο χω ραις και αι χω ω ρια η με την
 φλογα τη ης ψυ χης των τη ης ε γερ σε ω ως τη
 ην δα δα σου φω τι ζου νε το ον δρω μο που
 ου σε φερ νει η στη ην Ε ελ λα δα

Πριν τὰ σκότη τῆς σκλαβιᾶς σου
 τὰ σκορπίσ' ἢ 'λευθερίαν,
 τὰ φιλόστοργα παιδιὰ σου
 ἀπὸ χώραις καὶ χωριᾶ
 μετ' ἐν φλόγα τῆς ψυχῆς των
 τῆς ἐγέρσεως τὴν ὁρᾶ
 σοῦ φωτίζουνε τὸν δρόμον
 ποῦ σὲ φέρνει 'ς τὴν Ἑλλάδα.

Βάδιζε γλυκεῖα πατρίδα
 ἀψιφῶντας τοὺς τρανοὺς·
 μὴ φοβᾶσ' ἂν ἀπαντήσης
 ἀγκαθόπλεκτους κρεμνοὺς.
 Ἦ τὰ παιδιὰ σου μετ' ἀχτάρα
 σὲ κρατοῦν ἀπὸ τὸ χέρι
 καὶ ὁδηγεῖ τὰ βήματά σου
 Νέας Βηθλεὲμ ἁγνέρι.

Ἀφροδίτη τοῦ πελάγου, χαῖρε, Κύπρος, ζηλευτή!
 Ὅπως ἄλλοτε ἀπ' τὸ κύμα πρώτη ἐπρόβαλεν αὐτή.
 Ἔτσι θ' ἄρθῃ μιὰ ἡμέρα ποῦ ἀπ' τὰ κύματα τῶν πόνων
 θὰ προβάλλῃ καὶ θὰ λάμψῃ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΙ Σ Μ Α

ΕΠΙ Τῇ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΙ ΤΟΥ ΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908

ΤΟΝΙΣΘΕΝ ΥΠΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

αρχὴν καθηγητοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικ. μουσικῆς ἐν τῇ κατὰ Χάλκην

Ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ

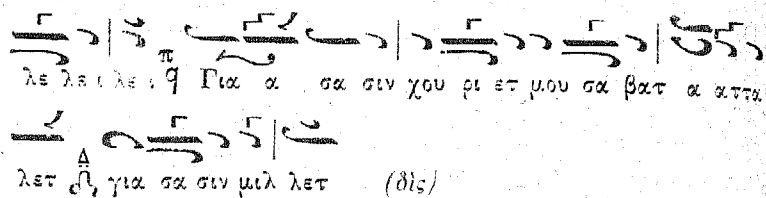
Ἦχος ρ̣ Πα Ρυθμὸς 4σημος. Χρόνος ὀλίγον γοργός.
 Ἀρχεται ἐκ τοῦ τρίτου ὁρθομικοῦ πάθους.

Στροφὴ α'.

Γκι τζε λε ερ κιου ουν δου ου ουζ ο ολ δου ου
 ου η δι δε μι ιζ ρου ου σε εν ο ολ δου η
 Πα α τη σα α χη η ημ τζο ο οκ για α
 σα α α η κου ουλ λα ρη ην ε εγ χια α
 ο ολ δου η

Ἐπὶ τῇ ἐν τῷ τέλει ἐκάστης στροφῆς ἡδομένη, καὶ ἐκ τοῦ τρίτου
 ἐπίσης ὁρθομικοῦ πάθους ἀρχομένη.

Για λε λε ι για λε λε ι για λε λε ε ελ λε ι ρ̣ για
 ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Γ'.—ΤΕΥΧΟΣ Γ'. (10)

λετ ^A για σα σιν μιλ λετ (δισ)

Στροφή 6'.

Κετζελέρ χέπ παρλάγιρ
'Οσμινλήλέρ Γιασάγιρ

"Αλ καλεμι γιζ καζαζ
χαριελέρ Πατλάνγιρ
Για λε λει κτλ.

Στροφή γ'.

'Ιστε πίζ σούκιουρ εδέρις
χέπ παρσέπ σοιλέρις
Γιασκήν Σουλτάν χαμίτ
τζουρλεμιζδε κιολλενίς.
Για λε λει κτλ.

Στροφή δ'.

Κάλικην χέρ βαταντασλάρ.
Σεβινελιμ καρτασλάρ.

'Ιστε που πέρ μεσελλέ.
Γιασασήν 'Οσμινλήλέρ.
Για λε λει κτλ.

Στροφή ε'.

Περ ινσάν έττι χουδᾶ.
Νέ ούργιάτηρ νέ χουργιᾶ.
Σοιλεγελιμ καρτασλάρ.
Πατισαχίμ τζοκ γιασᾶ.
Για λε λει κτλ.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

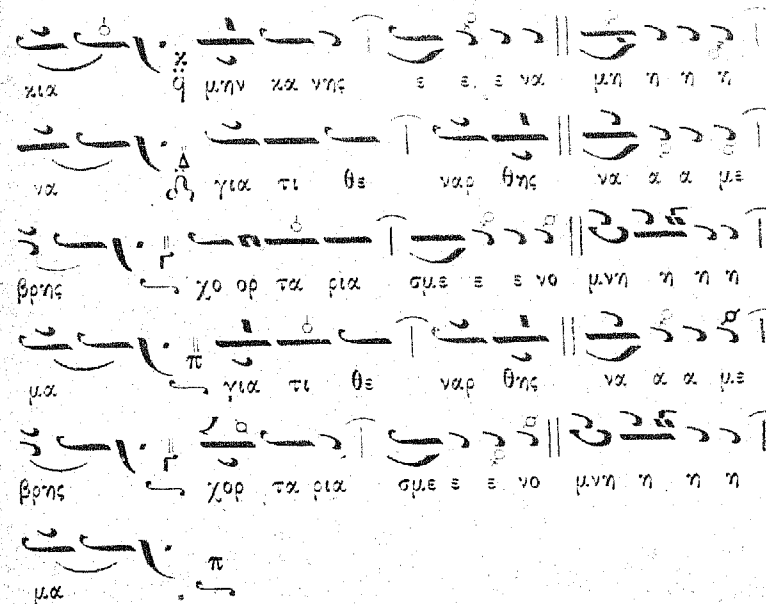
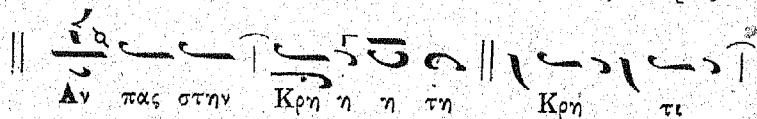
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΤΙΑΝΙΔΟΥ

Μουσικοῦ ἐκ Θράκης.

1. «ΑΝ ΠΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΚΡΗΤΙΚΙΑ»

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Ρυθμὸς ὀκτάσημος 0 2 || 0 1 (Δάκτυλος καὶ Σπονδαίος). Μειρίως

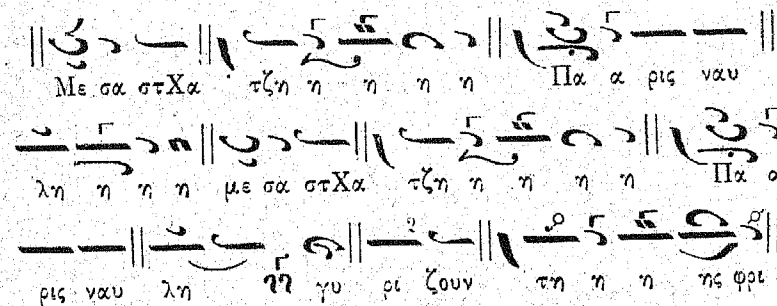

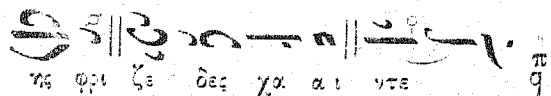
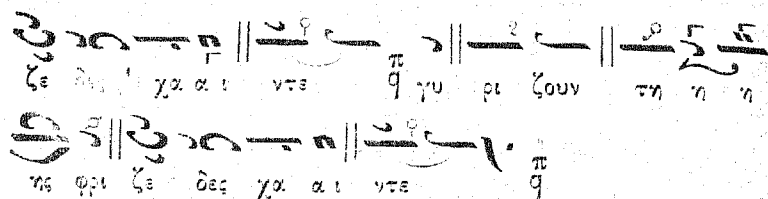
"Αν πᾶς στὴν Κρήτη Κρητικιά μὴν κάνης ἓνα μῆνα
γιατί θε νάρθης νὰ με βοῆς χορτασιασμένο μνημα.

2. «ΜΕΣΑ ΣΤ' ΧΑΤΖΗ ΠΑΡΙΣ' Ν' ΑΥΛΗ»

Ἦχος q Πα

Ρυθμὸς τετράσημος 0 2 (Δάκτυλος). Μειρίως

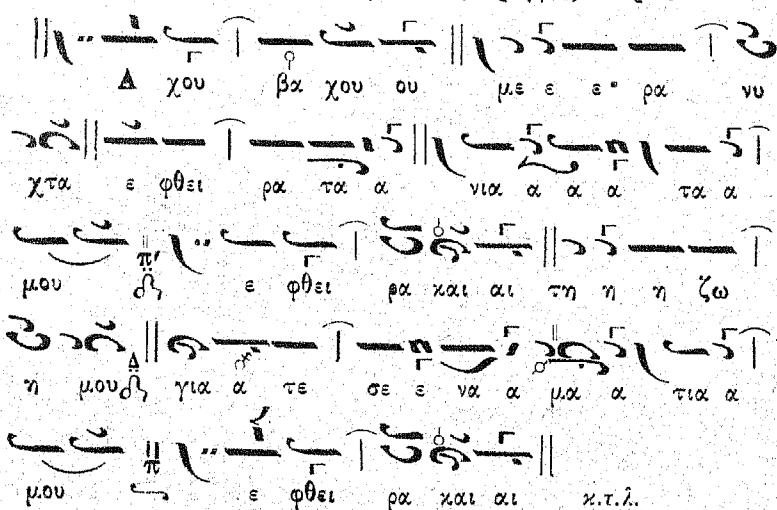

Μέσα στ' Χατζή Παρίσ' γ' αβλή
γυρίζουν τής φριζέδες χελίντε.

3. «ΜΕΡΑ ΝΥΚΤΑ ΕΦΘΕΙΡΑ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΜΟΥ»

Ἦχος λ̣ Πα

Ρυθμός: ἑξάσημος $\bar{O} \bar{I} \mid \bar{O} \bar{I}$ (Χορλαμβός). Μετρίως

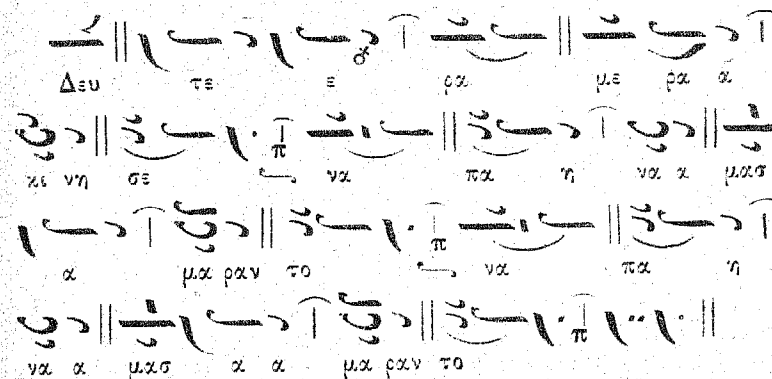
"Αχου βάχου μέρα νύχτα εφθείρα τὰ νιάτα μου
εφθείρα και τή ζωή μου γιὰ τεσένα μάτρη μου.

(¹) Φριζές = τὰ ἄνω τοῦ μετώπου σγουρά, κατσαρά μαλλιά.

4. «ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΡΑ ΚΙΝΗΣΕ»

Ἦχος λ̣ Πα

Ρυθμός: ἑπτάσημος $\bar{O} \bar{I} \mid \bar{O} \bar{I}$ ('Επτατοπος δ'). Γοργῶς

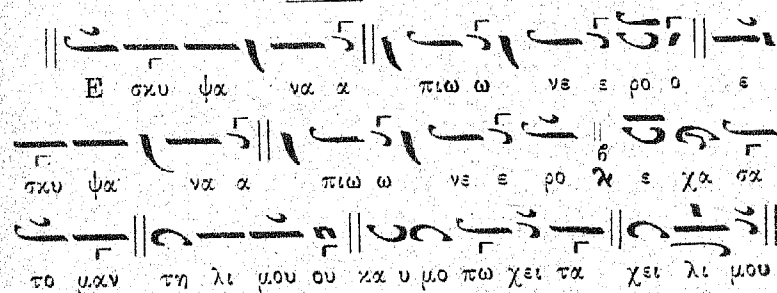

Δευτέρα μέρα κίνησε
να πάη να μάς' ἀράσαντο.

5. «ΕΣΚΥΨΑ ΝΑ ΠΙΩ ΝΕΡΟ»

Ἦχος λ̣ θου

Ρυθμός: τετραδάσημος $\bar{O} \bar{I} \bar{I}$ ('Ανάπαιστος). Ὀλίγον ταχέως

"Εσκυψα νὰ πρῶ νερό
ἔχασα τὸ μαντηλὶ μου
καὺμὸ πῶχει τ' ἀχειλὶ μου.

Ε. «ΑΝ ΠΑΣ ΜΑΡΓΩ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΕΡΟ»

*Ηχος λ̣ π̣ Πα

Ρυθμός επτάσημος: $\dot{O} 2 \mid \dot{O} 1$ (επτάσημος δ'). Μετρίως.

Α αν πα ας Μα αρ γω μου για α
 νε ε ρο ο ο αν πα ας Μα αρ γω μου
 για α νε ε ρο π ο και γω ω στη η βρου σι κα
 αρ τε ε ρω π ο και γω ω στη η βρου σι κα αρ τε
 ε ρω π

"Αν πᾶς Μαργώ μου γιὰ νερό.
 καὶ γὼ στὴ βρούσι καρτερῶ

Ζ. «ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Μ'»

*Ηχος λ̣ ρ̣ Πα

Ρυθμός δακτύλιος { Δάκτυλος καὶ Σπονδαίος: $\dot{O} 2 \mid \dot{O} 1$ Μετρίως.

Τι ε ε ε χεις Πα α να γιω ω ω ω
 ταμ ρ και κα α α θεσαι αι αι και αι κλαις

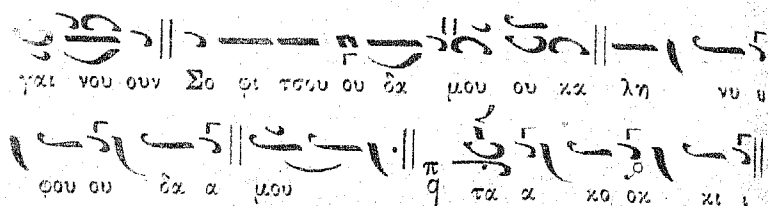
και αι με να τον πα τε ε ρας Πα να γιω
 τα για τι ι ι ι δεν με ε ε ε το ο
 λες π ρ Αντιστροφή Τι να α σου πω ω ω πα
 τε ε ε ε ραμ ρ τι να σε δι ι ι η
 γη η θω δ̣ δε εν ξε ρεις απ α γα
 απην πα γα που σες κια πο ο ο ο καρ δια
 α α ας κα υ μω ρ δε εν ξε ρεις κτλ.

Σ. «ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΙΤΣΑ ΤΟ ΠΡΩΪ»

*Ηχος λ̣ ρ̣ Πα

Ρυθμός τετρασύνημος δάκτυλος: $\dot{O} \mid 1 1$ 'Ολίγον ταχέως.

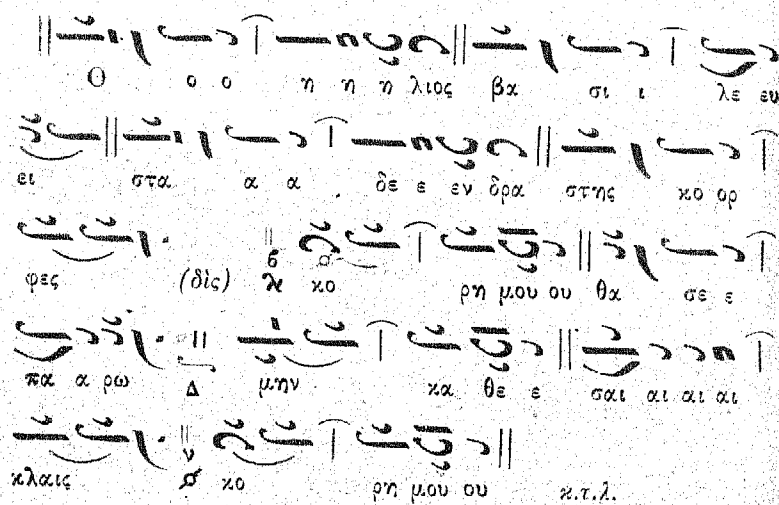
Την Κυ ρια κι ι την Κυ ρια κι τσα το ο πρω
 ι ρ̣ (δ̣ις) τα α χο οκ κι ι να α πη η

9. «Ο ΗΛΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ»

Ἦχος Ἀ Νη

Ρυθμός: ἐννεάσημος { Δάκτυλος καὶ Παλμωδία
Ο 2 || Ο Ι Ι Ὀλίγον ταχέως.

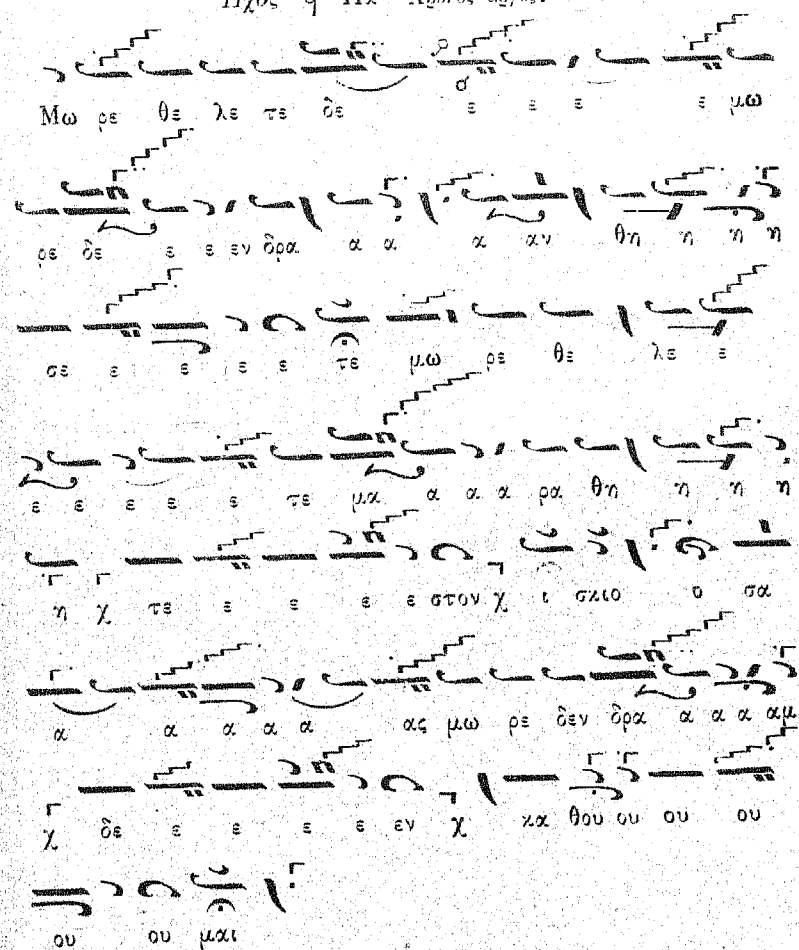

ΔΗΜΩΔΗ ΑΚΑΡΝΑΝΙΚΑ ΔΣΜΑΤΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΝΙΚ. ΤΕΙΜΠΟΥΚΗ

Πρωτοβάκιον Πατριών

1. «ΟΙ ΒΛΑΧΟΠΟΙΜΕΝΕΣ»

Ἦχος ῥ Πα Χρόνος ἀργός.

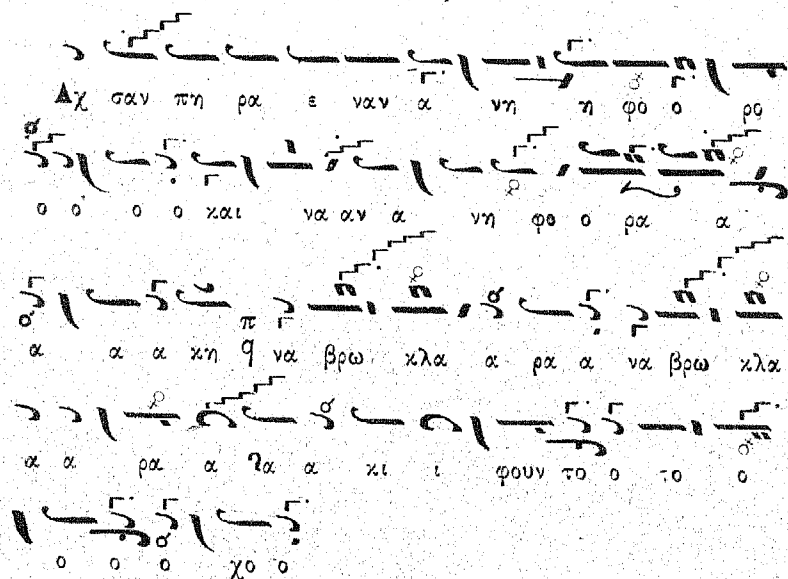

Θέλετε δένδρα ἀνθήσετε
 θέλετε μαρμαρυγήτα.
 Στὸν ἱστικὸ σας δὲν κάθουμαι
 Μήτε καὶ στὴ δροσιὰ σας
 Σὺν καρτερῶ τὴν ἀνοιξι
 Τ' ὠμόφρο καλοκύρι
 Π' ἀνοίγει ὁ γάβρος κ' ἡ ὄξεια
 Π' ἀνοίγουν τὰ λουλούδια

Ποῦ πᾶν' οἱ βλάχοι στὰ βουνά
 Ποῦ πᾶν ἡ βλαχοπούλις
 Ποῦ πᾶν τ' ἀρνάκια παίζοντα
 Καὶ τὰ σκυλιὰ γκυριῶντα
 Ποῦ βγάνουν γλόη τὰ βουνά
 κ' ἡ ράχαις πρασινίζουν
 καὶ τὰ ψηλά τὰ ἔλατα
 τὸν ἱστικὸ τους σκορπᾶνε.

2. «ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ»

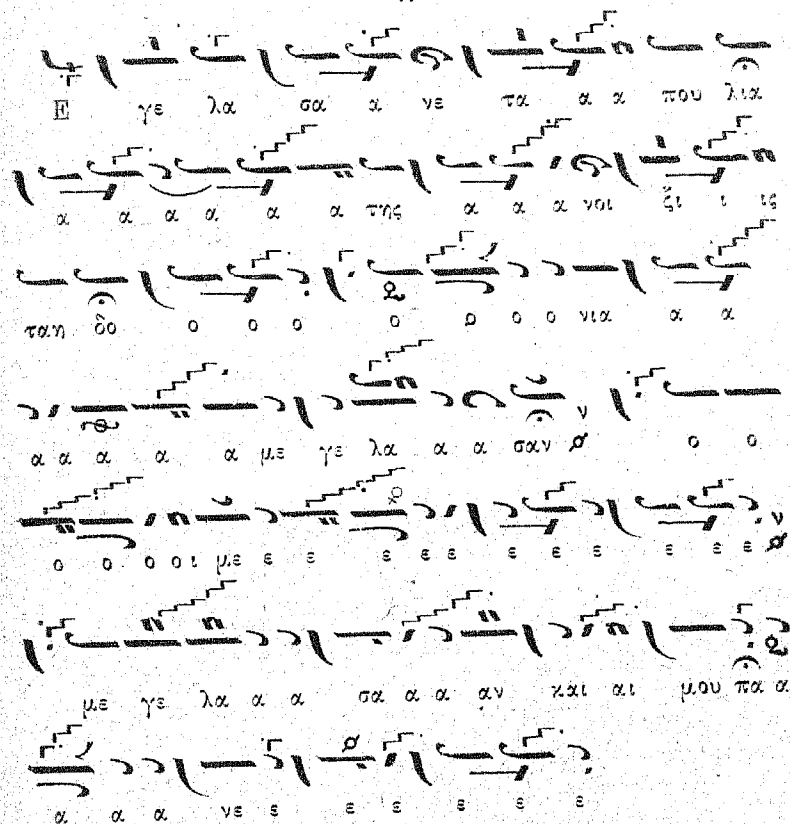
³Ηχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ᾠ Πα

Νά βρω κλαράκι φουντωτό
 καὶ ριζομιό λιθάρι.
 Νά κάτσω νά συλλογισθῶ
 τῆς φυλακῆς τὰ πάθη.
 Ἡ φυλακὴ ἔχει σίδερα
 καὶ σιδερένιες πόρτες.
 Ἔχει καὶ δεσμοφύλακα
 μὲ τὰ κλειδιά στὰ χέρια.

3. «Ο ΧΑΡΟΣ»

³Ηχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{3}{4}$

Με γέλασαν καὶ μούπανε, πῶς χάρος δὲν μὲ παίρνει.
 Φτιάνω τὰ σπήτια μου ψηλά, μὲ μαρμαρένιες σκάλες.
 Καὶ στὸ μπαλκόνι ἐκάθισα, τὸν κάμπον ἀγναντεύω.
 Βλέπω τὸν κάμπο πράσινο, καὶ τὰ βουνά γαλάζια.
 Βλέπω τὸ χάρο πῶς ρεχεται, στὸ γοῖθρο καθαλάρης.
 Φέρει τοὺς νειοὺς ἀπ' τὰ μαλλιά, τοὺς γέρους ἀπ' τὰ γένεια.
 Φέρει καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ, στὴ σέλα κρεμασμένα.
 Ἀκοῦστε σεῖς οἱ ἄρχοντες, οἱ καλομαθημένοι
 Πῶς ἔλκει θά πέθάνουμε, κανέναν δὲν γλυτώνει.

4. «Ο ΔΡΑΚΟΣ ΓΡΙΒΑΣ»

Ἦχος ᾠ Πά

Μω ρε τι το κα κα κα κα που ου ου ου
 γι ι νε ε ται αι ηε και τα ρα α
 χη η με ε γα α α τα ρα χη με ε γα
 α α λη η στα ρο για α α στα α α στα ρο
 για α α στα α ιν τε Γρι ι θαμ στα α α
 ρο ο για α στα α α ηα Γρι θαμ πα α λιο
 ο ο ηο ρου ου ου ου για

5. «ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟ ΓΑΛΟΥΝΙ»

Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος ἀργός μέτριος.

Αχ ε να γα λου ου ου ου α αχ Γα
 λου νι Κρη η η η η η η τι κο ο ο

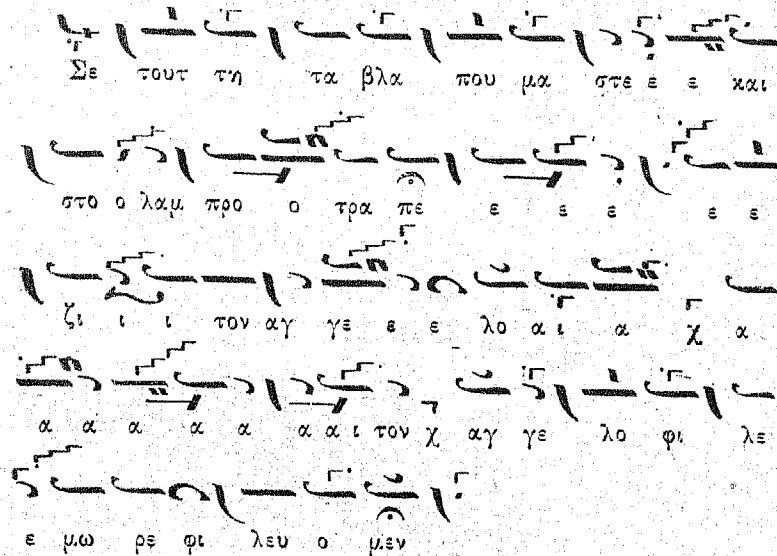
ο ο ο α αχ στο Τζα α αν τι βο ο ο ο
 ο ο ολ τι τσα α α α α ρι η στο ο ο
 Τζαν τι ι και αι αι αι Κε φα α α α λο ο ο
 νια α α α α χ α αχ στο Τζα α αν τι και αι
 αι Κε φα α α α λο ο ο νια Ἐπρωδός
 Λα χ λα λα λαλλα λα λλα λαλλα λαλλα
 λα λαμ λα λα λα λαλλα λα λλα λαλλα λαλλα
 λαλλα λα λαμ

Στὸ Τζάντι καὶ Κεφαλονιά καὶ πίσω στὸ Τσιρίγο.
 Ἔνας πασῶς τ' ἀγνάντευε, ἀπὸ τὴν κάμαρά του.
 Χρυσῇ Γουλέτᾳ ἀρμάτωσε, καὶ πάει νὰ τὸ συλλάβῃ.
 Γαλοῦνι μάϊνα τὰ πανιά, Γαλοῦνι ρίξτα κάτω.
 Δὲν εἶμαι κόρη λιγερή, νὰ ρίξω τὰ μαλλιά μου.
 Εἶμαι Γαλοῦνι Κρητικὸ, στὸν κόσμῳ ξακουσμένο.
 Ἔχω κατάρτια προύζινα, καὶ ξάρτια συματένια.
 Ἔχω καὶ ναύτας ἱκανοὺς κτλ.

Εἶχα τὸν τρέφους διαλεκτοῦς,
ὅλον ξερομερίτας.
Στὸ στόμα εἶχαν τὸ σπαθί
τὸ χέρι τὸ τουφέκι. κτλ.

Β. Ἄσπρα ἐπιτροπέζιον, ἡδόμενον ἐν εὐωχίᾳ
ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τὴν ἡλικίαν
ἐκ τῶν εὐωχομένων.

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος ἀργός.

Τὸν ἄγγελο φιλοῦμεν καὶ τὸν Χριστὸν κερνοῦμεν
Καὶ τὴν Παρθένο Δέσποινα τὴν διπλοπροσκυνούμεν.
Νὰ μᾶς χαρίσῃ τὰ κλειδιά κλειδιά τοῦ Παραδείσου..
Νὰ ἀνοίξῃ τὸν Παράδεισο νὰ μῶ νὰ προσκυνήσω.
Νὰ ἰδῶ πλουσίους πῶς περνοῦν πτωχοὺς πῶς τὰ πορεύουν.
Δεξιὰ μεριὰ εἶν' οἱ πτωχοὶ καὶ ἄριστερά οἱ πλούσιοι.
Τοῦ Χάρου ἡ μάνα ἔγραψε τοῦ Χάρου ἡ μάνα γράφει.
Ποῶς ἔχει ρούχα ὡς φορῇ καὶ ἄσπρα νὰ τρώγ' νὰ πίνῃ.
Πάλαι καλαῖς ἀντάμωσες πάλιν ν' ἀνταμωθῶμεν.
Στὸν ἄγι' Ἠλὶὰ στὸν πλάτανο καὶ στὴν κρυὰ βρυσούλα.
Πῶγουν οἱ κλέφτες σὺναξι καὶ οἱ Τοῦρκοι ραμαζάνι.
Ἔχουν ἄρνια ποῦ φέρονται κριάριὰ σουβλισμένα,
Καὶ χαιρετοῦνε τὸν ντουνιὰ καὶ χαιρετοῦν καὶ ἐμένα.

Δ Η Μ Ω Δ Η Α Σ Μ Α Τ Α

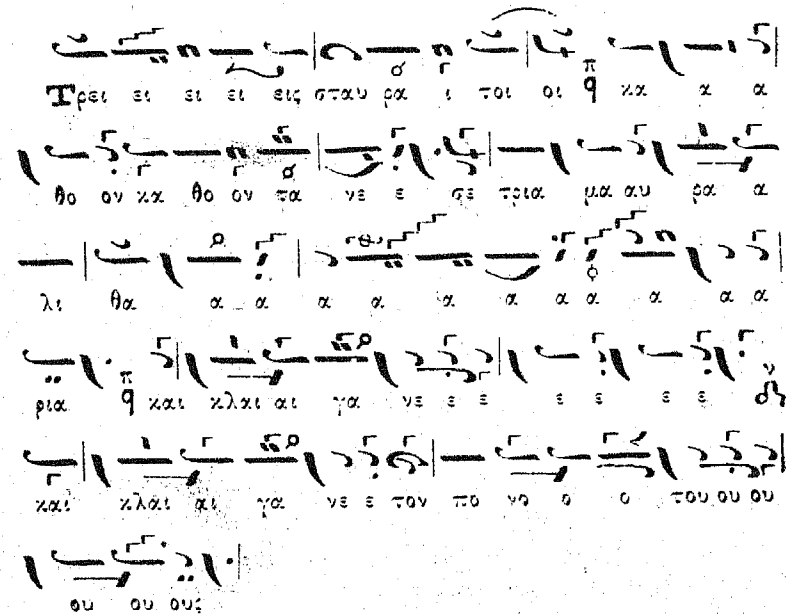
ΕΚ ΤΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΔΗΜ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ

ΟΙ ΣΤΑΥΡΑΪΤΟΙ

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμικὸς ποὺς τετράσημος.

Τρεῖς σταυραῖτοι καθόντανε σὲ τριὰ μαῦρα λιθάρια.
Κ' ἐκλαίγανε τὸν πόνο τους καὶ τὸ παράπονό τους.
Ἐνας κλαίει ποῦ ἔγερσε, καὶ ἄλλος γιὰ τὰ πουλιά του,
Κι' ἄλλος κλαίει ποῦ μέθυσε καὶ λείει δὲν ξεμεθάει.
ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Α'.—ΤΕΥΧΟΣ Α'.

Γυρίξ' ὁ γέρος καὶ τοὺς λείει νὰ τοὺς παρηγορήσῃ·
 «Τ' ἔχετε σείς καλὰ πουλιὰ 'ποῦ κλαῖτε 'ποῦ θρηγῶσθε ;
 'Εσὺ 'ποῦ χάσες τὰ πουλιὰ, ἄλλα πουλιὰ θὰ κάμῃς.
 Καὶ σὺ πουλὶ 'ποῦ μέθυσες ταχυὰ θὰ ξεμεθύσης».
 — «Νὰ κλαίω 'γὼ 'ποῦ 'γέρασα, πίσω δὲν ξανακινῶ.
 'Ασπρισαν ἡ φτεροῦγές μου κ' ἐμάκθησ' ἡ κορφή μου.
 'Απὸ τὰ χιόνια τὰ πολλὰ κι' ἀπὸ τὰ κουρκουσάλια,
 'Εβγάχαν τ' ἀνυγῆκία μου δέμπορω νὰ πετάξω».

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμικὸς ποὺς τετράσημος.

Ε θγα τε να γναν τε ε γναν τε ψε ε τε ε ε
 στη η η Λα α μω ρε στη η Λα αμ πα α
 νη η στη ρα χη αχ να ι δη η τε τη η
 μωρ Α να στα σια να ι δη η τε τη η ην Α
 να στα σια

Ἐβγάτε ν' ἀγναντέψετε στὴ Λάμπανη στὴ χάρη
 Νὰ ἰδῇτε τὴν Ἀναστασίαν τὴ Ζαρουχλιωτοπούλα,
 Πῶς κλαίει καὶ πῶς θρήνηται 'σὰν τὸ παπὶ μαδιέται.
 Τῆς πῆρνε τὸν ἄνδρα τῆς στὴ φυλακὴ τὸν πᾶνε.
 Δὲν τὸν δικάζουν ἔαμνη, δὲν τὸν δικάζουν χρόνο.
 Μόν' τὸν δικάζουν 'πὶ ζωῆς.

ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ

Ἦχος ᾠ Ρ. Ρυθμικὸς ποὺς τετράσημος.

Μω ρε χο ο ρευ ου συν τα α χο ρευ ου συν
 τα α α κλε ε φτο ο που ου ου λα ρ χο
 ρε ε ε ευ ου συν τα α κλε ε ε φτο ο
 που λα γλε εν τα α α α νε ε τα α
 κα α α α υ με να

Χορεύουν τὰ κλεφτόπουλα, γλεντᾶνε τὰ καυμένα.
 Κ' ἓνα μικρὸ κλεφτόπουλο δὲν παίζει, δὲν γελάει,
 Μόν' τ' ἄρματά του τήραζε καὶ τὸ σπαθὶ τροχάει·
 «Σπαθάκι μου 'περήφανο, ντουφέκι καρυοφύλλι,
 Πολλαὶς φορὰς μὲ 'γλύτωσες, κι' ἀκόμα τούτην ὥρα.
 Δώδεκα χρόνους περπατῶ ἄρματωλὸς καὶ κλέφτης,
 Μὲ τὸ ντουφέκι στὸ πλευρὸ ἀπ' τὸ πούρν' ὡς τὸ βράδυ,
 Προσκέφαλο τὸ χέρι μου καὶ στῶμα τὸ σπαθὶ μου·
 Κι' ἀπόψ' εἶδ' ἓνα εἵνειρο κακὸ καὶ σκονταμένο.
 Παιδιά μ' ἂν μ' εὔρη σήμερα τὸ φλίβερο τὸ βόλι,
 Φυλάξτε τὸ ντουφέκι μου, ταῖς δόλιας μου παλάσκαις.
 Τ' ἀντρειωμένου τ' ἄρματα δὲν πρέπει νὰ φοριῶνται.
 Μόν' πρέπει νᾶναι σ' ἐρημιὰ, σὲ τρία σταυροδρόμια.
 Κι' ὅσοι διαβάταις κι' ἂν διαβοῦν νὰ τὰ καλημερίζουν».
 Καλὴ μερὰ σας ἄρματα — Καλῶς τοὺς τοὺς διαβάταις.
 — Ἄρματα ποῦν' ἀφέντης σας 'π' ὅς εἰς φύλαγε στὴ μέση ;
 Ὁ Χάρος τὸν ἐκέλεσε, τὸν ἔχει καλεσμένον.

Ο ΛΙΟΥΛΙΟΣ

^ΓΗχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\delta}{\pi}$ Πα. $\frac{\gamma}{\lambda}$ Ρυθμικός ποὺς τρισημιος.

Ποιὸς εἶν' εἰ
 γέ ε' κείνος ποῦ εἶν' εἰ
 περὰ α'
 Λιου ου ου ου
 λε κα α υ με γε
 Λιου λε $\frac{\lambda}{\pi}$ Λιου
 λε ε ε το ο
 μα α νου σα κι
 τα σπρω σου ου ου ου
 το ο
 βε ε ε λε σα κι $\frac{\pi}{\eta}$ Λιου ου
 λε ε
 ε ε το ο
 μα α νου σα κι
 τα α σπρω ο σου ου ου ου
 το ο
 βε ε λε σα κι $\frac{\pi}{\eta}$ $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\delta}{\pi}$ $\frac{\gamma}{\lambda}$ $\frac{\delta}{\pi}$ $\frac{\gamma}{\lambda}$ $\frac{\delta}{\pi}$ $\frac{\gamma}{\lambda}$
 το ο
 βε ε λε σα κι $\frac{\pi}{\eta}$ $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\delta}{\pi}$ $\frac{\gamma}{\lambda}$ $\frac{\delta}{\pi}$ $\frac{\gamma}{\lambda}$ $\frac{\delta}{\pi}$ $\frac{\gamma}{\lambda}$
 α α χα απ τα α βου να
 με α κα α τσι ι ι ι
 κια α στην πο θια

Ποιὸς εἶν' ἑκαῖνος ποῦ εἶν' ἑκαῖ πέρα ;
 Μὴν εἶν' ὁ Κώστας, μὴν εἶν' ὁ Γιώργης ;
 — Δὲν εἶν' ὁ Κώστας, δὲν εἶν' ὁ Γιώργης
 Μόν' εἶν' ὁ Λιουλιος τὸ μανουσάκι.

ΤΟ ΜΠΕΓΙΟΠΟΥΛΟ

^ΓΗχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\delta}{\pi}$ Νη. $\frac{\gamma}{\lambda}$ Ρυθμικός ποὺς τρισημιος.

Στον μεν ὅρε σε λει στο ον μεν ὅρε ε σε ε στο ον
 πλα τα α νο το μπε ε γιο που ου ου λο $\frac{\lambda}{\pi}$ α ι ν
 τε που ου λι ι δε ε εν πα α ει να α κα τση
 κλα α ψε με ε μα α να αμ κλα ψε ε ε με $\frac{\lambda}{\pi}$
 κι α α πο θα α με ε νο ον γρα ψε ε ε με

Στόν μενδρεσὲ στόν πλάτανο πουλὶ δὲν πάει νὰ κάτση
 Γιατ' εἶν' τὰ φύλλα του πικρὰ κ' ἡ ρίζαις του φαρμάκι.
 Νᾶχε κατ' ὁ πλάτανος νὰ πέσουν καὶ τὰ φύλλα.

Η ΚΑΝΕΛΛΑ

^ΓΗχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\delta}{\pi}$ $\frac{\sigma}{\pi}$ $\frac{\gamma}{\lambda}$ Ρυθμικός ποὺς τρισημιος.

Βα σι λι κορ την κα νε ελ λα α μου ου ου
 ου κα νελ λα η κα α α νελ λι τσα α α μου $\frac{\sigma}{\pi}$
 βα σι λι κο ο ο ος μυ ρι ζε ὦω κα ποια

τὸν ε ε ε ε χεῖ στο ο λαι μο σ λα λα λα λα

 λα' λα λα κα ποια τον ε ε ε ε χεῖ στο ο λαι μο

Βασιλικὸς μυρίζ' ἐδῶ,
 κάποια τὸν ἔχει στὸ λαιμό.
 Τὸν ἔχ' ἡ ἄσπρη κ' ἡ παχειά
 περιπλεγμένο στὰ μαλλιά.
 Πάγω κ' ἐγὼ νὰ μυρισθῶ.
 — Φύγε βρὲ μάγκικ' ἀπ' ἐδῶ,
 Μὴ μοῦ λερώσης τὰ σαφιά,
 Γιατί θὰ πάω στὴν ἐκκλησιά.
 Γιατ' ἔχω μάνα κι' ἀδερφὸ,
 Καὶ θελὰ γίνῃ φονικό.

Ο ΚΥΡΙΩΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

³ Ηχος Α δὲ Νη.

Ρυθμὸς β'. ἐπίτροπος (*).

(- - - - -) = (1 1/2, 1, 1).

Με σα α στα φυ υλ λα α τη ης καρ δια

(*) Χάριν τῶν μὴ τυχόν παρακολουθησάντων τὴν περὶ τοῦ ρυθμοῦ τοῦ-
 του ἐν τῇ «Φόρμιγγι» ἀνάπτυξιν καὶ συζήτησιν, πρὸς κατανόησιν τῆς
 συνεπτυγμένης ταύτης γραφῆς, ἣν διὰ πολλοὺς λόγους προτιμῶμεν, ση-
 μειοῦμεν ἐνταῦθα ἐν ὀλίγοις, ὅτι τὰ τοιούτου εἶδους ἄσματα διαιροῦμεν
 διὰ καθέτων γραμμῶν εἰς ρυθμικοὺς πόδας, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει χρό-
 νους 3 1/2, ἀλλὰ τρεῖς πλήρεις ἢ κτύπους, ὧν τὰ χρονικά διαστήματα
 ἄνισα, ἅτε τοῦ πρώτου μακροτέρου κατὰ 1/2 ἑκατέρου τῶν ἄλλων ἰσο-
 χρόνων. Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ ἕκαστος τῶν χρόνων ἰσοδύναμος ἐνὶ δευτερολέ-
 πτῳ, ὁ πρώτος κτύπος διαρκεῖ 1 1/2 δευτερόλεπτον, ὁ δεύτερος ἐν καὶ ὁ
 τρίτος ὁμοίως ἐν. Ἀλλ' ἀσφαλέστερος ὁδηγὸς ἔστω τὸ ἀπλοῦν καὶ φυσικὸν
 χρονόμετρον, τούτέστιν ἡ χροῦσις τῶν ποδῶν τῶν χορευόντων πρὸς
 τοιαῦτα ἄσματα, ρυθμίζουσα τὴν ἀγωγὴν ἀκριβέστατα.

ας τὴν φλε βα τη η με γα α α λη η η ε βα α

 λα χ ε ε ζω γρα α φη σα α α τα γε λι

 κα α σου κα αλ λη δ Μω ωρ Κα α λα μα α τια

 νου ου ου ου ου λα μου ου γχ μαν μου ου κα α ψες

 τη η ην καρ δου ου ου ου ου ου λα μου π Μω ωρ

 Κα α λα μα α τια νου ου ου ου ου λα μου ου γα

 μαν ὄρο ο σι ι σε τη γ ην καρ δου ου ου

 ου ου ου λα μου π Μα αν τι ι λι Κα α λα

 μα τια α α νο φο ο ρει ει στον α α σπρο σου ου

 λαι αι αι αι μο π Μα αν τι ι λι Κα α λα

 μα τια α α νο φο ο ρει ει στον α αρ γυ ρο λαι

 λαι αι αι αι μο Κα α λα μα τια νε εμ α

ε ρα που ου φυ σας νυ χ-α α και με ρα
 Ε λα μου δω ω ω μι κρου ου ου ου λα μου π
 να για νης τη η ην καρ δου ου ου ου ου λα
 μου π Α α να στε ε να γ μοι οι ως πο τε
 τη ην καρ δου ου λα μου ου θα τρω τε
 Ε λα μου δω ω ω χρου σε ε μα α αι τε
 δε σει θα ση η η με ρα α και αι αι αι
 χ-τε π Ε ε λα σι μα α μου κα τσε ε με λα χροι
 ου ου λα μου ου να μαν το ον πο νο μου ου να για
 α νη ης πω χει ει καρ δου ου λα μου ου Μα α γα
 πα ας μα α γα πα ας μα α γα πα ας η με ε
 ε γε λας π Μα α α γα πα ας η με ε

ε γε λας το ο ον και ρο ο στυ να α α
 περ νης π
 9

Και πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαμβάνοντες πολλάκις κατὰ τὴν χρείαν.

ΤΟ ΠΕΡΟΡΙ

Ἦχος λ β'. π Ρυθμός β'. ἐπίτρετος.

(- υ - -) = (1 1/2, 1, 1).

Π ε ρο ο ο ρι με ε ε το γα ι δε με ε
 νο ο μου να μαν π ε ρο ο ο ρι με
 ε ε το ο ο κρου ο ο νε ρο ωχ α
 α α μαν ω ωχ α μαν α μα αν το ο ξε ρω ω
 ω ω κια α α α αι για και α α ν γιαν νη
 μου ου με ε ταν θη

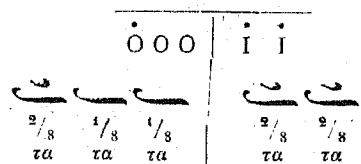
Περόρι με τὸ κρυθ νερό, κι' Ἄι Γιάννη μου με τ' ἄνθη.
Και σὺ περήφανε Μιστρά σ' ἐρήμωσεν ἡ Σπάρτη.

ΕΚ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

ΔΗΜΩΔΕΣ ΑΙΣΜΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ

Ἦδατο πρὸ πεντηκονταετίας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ πᾶσαν
συναναστροφὴν καὶ εὐθυμίαν.

Ρυθμὸς οκτάσημος, σύνθετος ἐκ Δακτύλου καὶ Σπονδαίου.

Ἦχος ᾠδῆς Πα

Χρόνος μέτριος γοργός.

Ε μεις ε ε δω ω δε εν ηρ τα με ε
ε ε να α φα με και αι να πious ου ου ου ου
με π ε μεις ε ε δω ω δε εν ηρ
τα με ε ε ε να α φα με και αι να πious ου
ου ου ου με ε το που ρι ι ι που ου ρι
που ου ου ου ου ου ρι ι το νο στι ι ι μο ο
σου νου ου ου ου ου ρι ι το που ρι ι

που ου ρι που ου ου ου ου ου ρι ι το νο
στι ι ι μο ο σου νου ου ου ου ου ρι

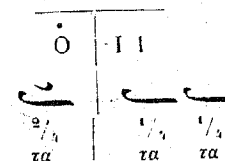
Τὸ β'. ἡμίσητον.

Μόνον σὺς ἀγαπούσαμε
Κ' ἤρταμε νὰ σὺς διούμε.
[Τὸ πούρι κτλ.].

Καὶ ἑξακολουθεῖ τὸ ἦσμα ἐφαρμοζομένων ὁμοιοσυνλλάβων στίχων.

Η ΠΕΙΡΟΥ

Ρυθμὸς τετράσημος. Δάκτυλος.

Ἦχος ᾠδῆς Πα

Χρόνος γοργός μέτριος.

Μα να μω ρη μα να μ στο πε ρι βο λι
σου π μα να μ στο πε ρι βο λι σου και στη χρου
ση μη λια σου

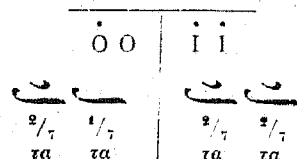
Κ' ἐκεῖ μωρὴ κ' ἐκεῖ
Καθῶνταν τρεῖς μηλιές
Κ' ἐκεῖ καθῶνταν τρεῖς μηλιές
Τρία καλὰ κορίτσια.

Τό 'νὰ μωρὴ τό 'νὰ
Μὲ μῆλα μὲ βαρεῖ
Τό 'νὰ μὲ μῆλα μὲ βαρεῖ
Καὶ τ' ἄλλο μὲ λιθάρι.

Τὸ τρί μωρὲ τὸ τρίτο
 Τὸ καλλίτερο
 Τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο
 Μὲ λούζει μὲ χτενίζει.

ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ

Ρυθμὸς ἐπτάσημος, β'. ἐπίτριστος.

*Ηχος ᾠ Πά Χρόνος ἀργὸς μέτριος.

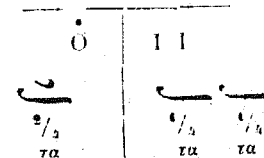
Μα α να α μου τα μα να μου τα α
 κλε φτο ο που ου λα (δίσ).
 τρω ω νε και τρα γου θα νε ε αι ντε
 πι νου ουν και χι γλεν τα νε (δίσ).

Μὰ ἓνα μικρὸ κλεφτόπουλο
 Δὲν τρώει δὲν τραγουδάει
 Γιαρ, δὲν πίνει δὲν γλεντάει.
 — Μόν' τ' ἄρματά του κύτταζε
 Τοῦ τουφεκιοῦ του λέγει,
 Γιαὶ σ' ἀρχιληστή Νταβέλη.
 — Τουφέκι μου περήφανο
 Σπαθί μ' ξεγυμνωμένο
 Μιά χαρά 'σουν τὸ καυμένο.

— Πολλὲς φορές μὲ γλύτωσες
 Ἀπ' τοῦ ἐχθροῦ τὰ χέρια
 Μὲ κυνήγαν νύκτα μέρα.
 — Καὶ τώρα μὲ παράτησες
 Σὰν καλαμὶὰ στὸν κάμπο
 Δὲν μὲ λέτε τί νὰ κάμω.
 — Σὰν ἐκκλησιὰ ἀλειτούργητη
 Σὰν χώρα βουλιαγμένη
 Γιαὶ σ' ἀγάπη μ' πιστευμένη.

ΚΟΥΜΙΩΤΙΚΟ

Ρυθμὸς τετράσημος. Δάκτυλος.

*Ηχος ᾠ Πά Χρόνος γοργὸς μέτριος.

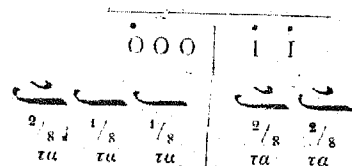
Ο τα α αν η ο ταν η γλυ κεια σου γλω ω ωσ
 σα π (δίσ). Αρ χι να α να α κε ε λα α
 οη η Μα ρι γω μου Δ αρ χι να να α κε ε
 λα δη

Β'. ἡμίσητος.

Τὰ πουλάκια προσπαθοῦνε
 Γιαὶ νὰ μάθουν τὴ φωνή.

ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ρυθμός: οκτάσημος σύνθετος ἐκ Δακτύλου καὶ Σπορδείου.

Ἦχος λ̣ ḡ Πα̣ Χρόνος μέτριος γοργός.

Να χα μια α α ρα κα να πι ι ι να

και τεσ σε ρα στρα γα λια π̣ ḡ

Ἐπωδή.

η Α () α λα τσα τια νη η η πο λυ με τυ

ραν νει (δὲς).

B'. ἡμισίχον.

Να τραγουδῶ ὡς τὸ πρῶτ

Τὰ ἰδικὰ μου χάλια.

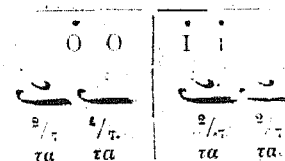
[Ἡ Ἀλατσατιαγή

Πολὺ μὲ τυραννεῖ].

(*) Σημ. Τὸ ἄρθρον Ἡ μετὰ τοῦ ἀρχτικοῦ Α προφέρονται ἡνωμένα Ἡ'Α ὡς Γ'ηά.

Ο ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

Ρυθμός: τετράσημος. B'. ἐπίτρητος.

Ἦχος λ̣ ḡ Πα̣ Χρόνος: ἀργός μέτριος.

Δε κα χρο να κια φυ υ λα κη η η

κο ρη Κα α α λα μα τια νη π̣ ḡ δε κα

χρο να κια φυ υ λα κη η η κα ρη

Κα α α λα μα τια νη π̣ ḡ σπα σι δε

ρα βχλ με νος η̣ πω ως τα πε ε ε ρας ο ο κα υ

με νος π̣ ḡ στα σι δε ρα βχλ με νος η̣ πω

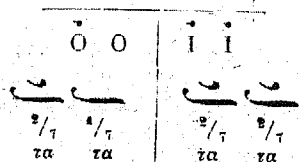
ως τα πε ε ε ρας ο ο κα υ με νος

Κανείς δὲν ἦλθε νὰ μὲ διῇ
(Κόρη Καλαματιαγή)
Ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μου
Φίλους κι' ἀδελφούς δικούς μου.

Μόνον μιὰ ἄγπη πῶχω ἴω
 (Κορίτσι Καλαματιανό)
 Γράμμα, γραφή μὲ στέλνει
 Καὶ κρυφὰ μὲ παραγγέλνει.
 — Ἐλένη μ' τὸ μαγδῆλι σου
 (Καὶ μὲ πῶχει τ' ἀγέλι σου).
 Στείλε μὲ το νὰ τὸ πλύνω
 Μὲ τὰ δάκρυα ποῦ χύνω.
 — Ποῦ θᾶβρης τὸ γλυκὸ νερό
 (Κορίτσι Καλαματιανό).
 Ποῦ θᾶβρης καὶ σαποῦνι
 Ἄσπρο παχουλὸ πηγοῦνι.
 — Κάμω τὰ δάκρυα νερό
 (Κορίτσι Καλαματιανό).
 Τὸ σάλιο μου σαποῦνι
 Ἄσπρο παχουλὸ πηγοῦνι.

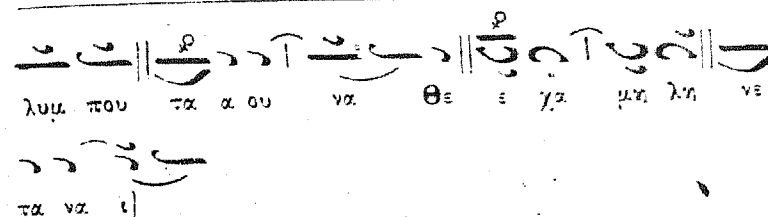
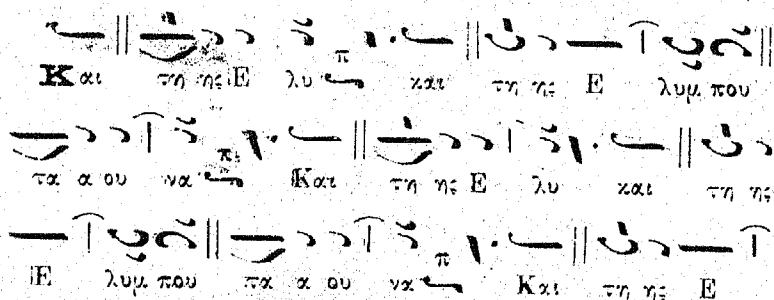
ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Ρυθμὸς ἐπιτάσιμος. Β'. ἐπίτριτος.

Ἦχος λ π Πζ

Χρόνος γοργὸς μέτριος.

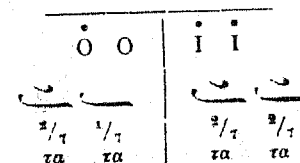
Β'. ἡμίσιον.

Νὰ παῦρω τὴν ἀάπη μου
 καὶ πάλι ψήληνέ τα [ναί] (*)

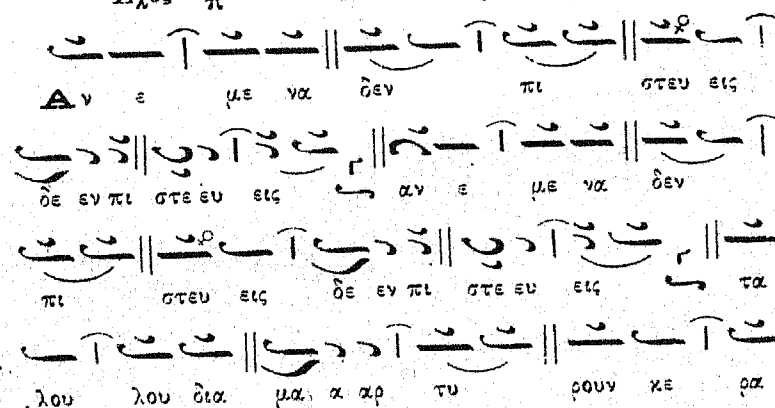
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

(Μουρλά. — Λιγίου).

Ρυθμὸς ἐπιτάσιμος. Β'. ἐπίτριτος.

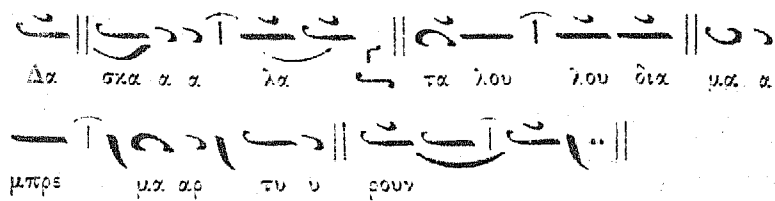

Ἦχος λ π Πζ Χρόνος γοργὸς μέτριος.

(*) Ἐλύμπου = Ὀλύμπου. — Οὐνὰ = βουνά. — Χαμήληνέ τα = χαμήλωσέ τα. — Νὰ παῦρω = νὰ πάγω νὰ εὔρω. — Ἀάπη = ἀγάπη. — Ψήληνέ τα = ὑψήλωσέ τα.

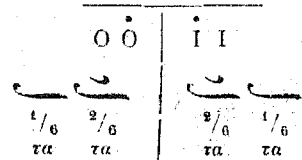
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΕΤΟΥΣ Α'. — ΤΕΥΧΟΣ Β'.

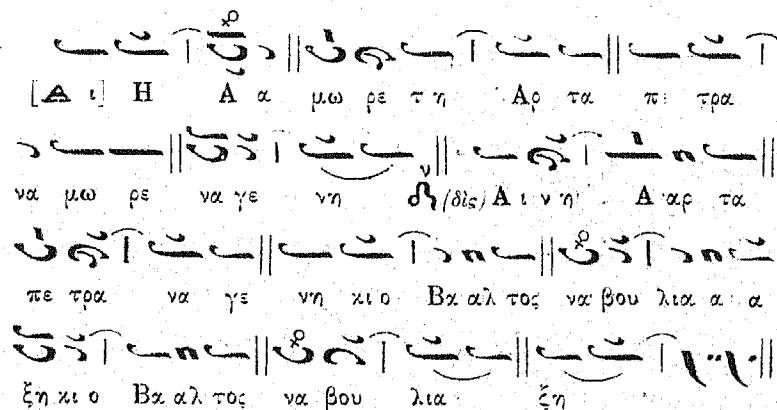
Σὲ μέγαν ὄρκο βάλετα,
τὴν ἀλήθεια νὰ σὲ ποῦν.

Η ΠΕΙΡΟΥ

Ρυθμός: ἑξάσημος. Ἀντίσπαστος.

Ἦχος λ π δὲ Νη. Χρόνος ὀλίγον ἀργός.

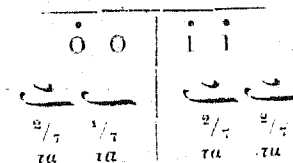
— Τὸ δόλιο τὸ Ξερόημερο
Θεὸς νὰ τὸ φυλάξη.

- Ποῦ κάνει τὸ γλυκὸ κρασί
καὶ τὰ ῥοσφρα κορίτσια.
- Πῶχουν τὸ μάτι σὺν ἑλκή,
τὸ φρύδι σὺν γαϊτάνι.

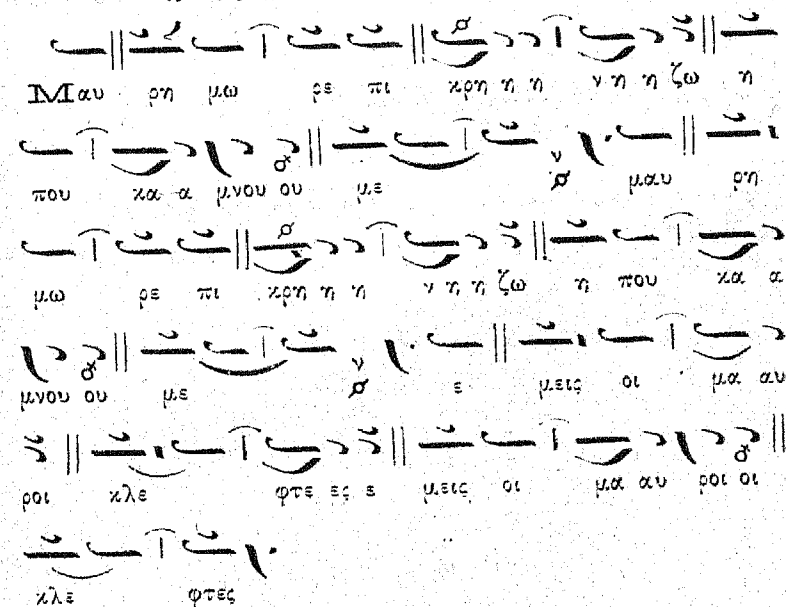
Η ΚΛΕΦΤΙΚΗ ΖΩΗ

Κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου μου ἀρχιμ. Θεοδ. Μαντζουρανῆ.

Ρυθμός: ἐπτάσημος. Β'. ἑπτατοντός.

Ἦχος λ π δὲ χρωμ. Νη. Χρόνος μέτριος ἀργός.

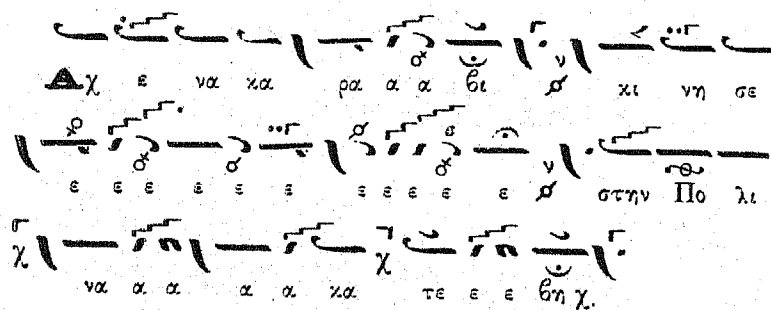

Ποτέ μας δὲν ἀλλάζουμε
καὶ δὲν ἀσπροφοροῦμε.

Μὲ φόβο τρώμε τὸ ψωμί
μὲ φόβο περπατοῦμε.
Ὅλη μερούλα πόλεμο
τὸ βράδυ κερραοῦλι.
Κοντὰ στὰ ξημερώματα
Γυρίζει νὰ πλαγιαίση.
Τὸ χέρι του προσκέφαλο
καὶ τὸ σπαθί του στρώμα.
Καὶ τὸ τουφέκ' στὴν ἀγκαλιά
σὲν ὁ γαμπρὸς τῇ νύφῃ.

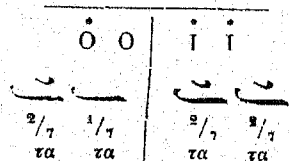
ΚΛΕΦΤΙΚΟ

σ Ηχος $\frac{\lambda}{\pi}$ \oint χρωμ. N_{γ}^{σ} Χρόνος βραδείας $\dot{\alpha}$ νευ ενθουμ.

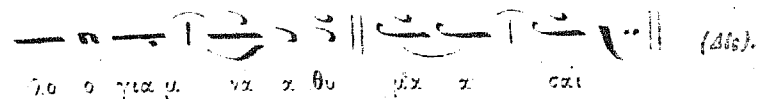
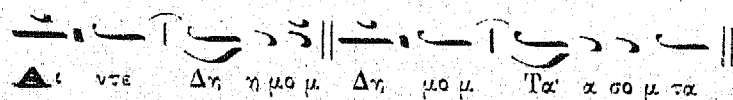

³Ε π ω δ η.

Ρυθμός επτάσημος. Β'. τρίτος.

⁵ Ἥχος ὁ αὐτός. *Χρόνος μέτριος γοργός.*

Εἶτα τὸ β' ἡμιστιχον.

Και να παιδί άρρώστησε,

ἐν' ᾧ παλιγγενέσι.

[Ἄντες Δὴμό 'μ ἔτλ.]

Στρίζος Β'.

Δὲν ἔχει μόνον τὸ κλαίει.

μπάμπά να τὸ κυττάξῃ.

[“Αἰντε Δῆμό 'μ κτλ.]

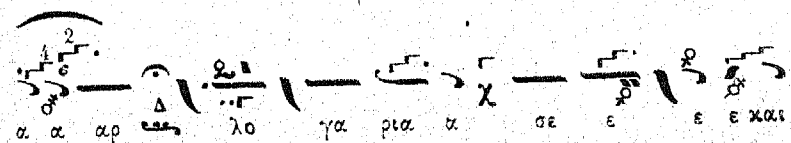
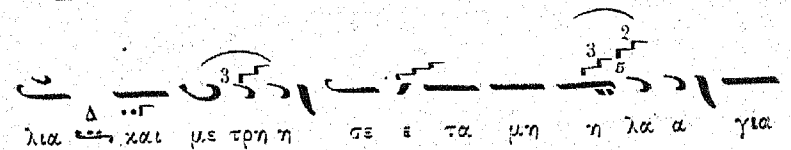
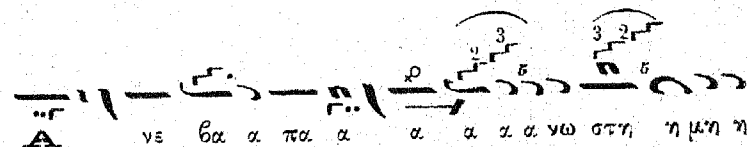
Οὐτ' ἀδελφὸ οὐτ' ἀδελφὴ

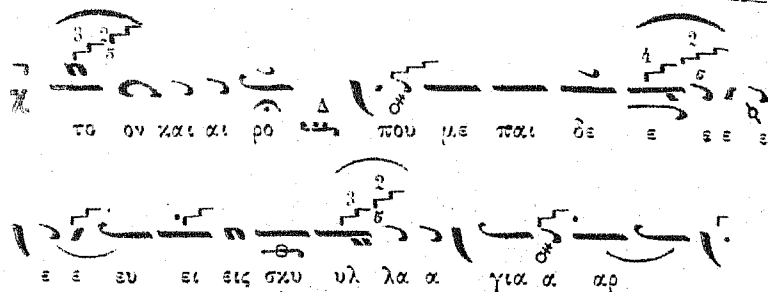
Οὐτε κάνει στὸν κόσμο.

["Αἰντε Δῆμό 'μ κατλ.]

ΣΜΥΡΝΗΣ (ΤΑΜΠΑΧΑΝΙΩΤΙΚΟ)

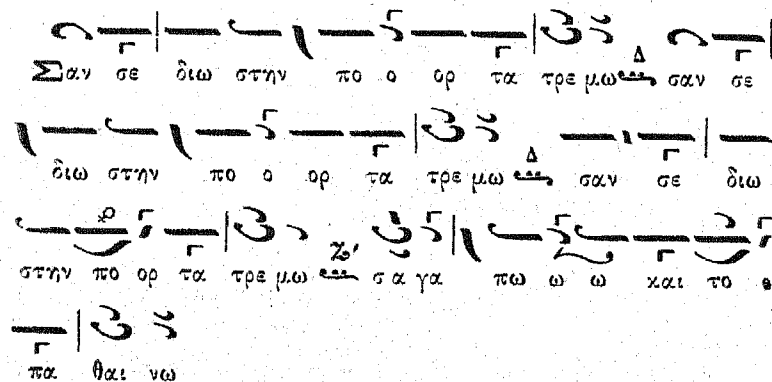
Ἦχος Δ! Ἄνευ ρυθμοῦ. Χρόνος λαν ἀγωγός.

Καὶ ἀμέσως ἐπ᾿άδεται τὸ ἐξῆς:

Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος γοργὸς ταχύς.

ΣΥΝΘΕΜΑΤΑ

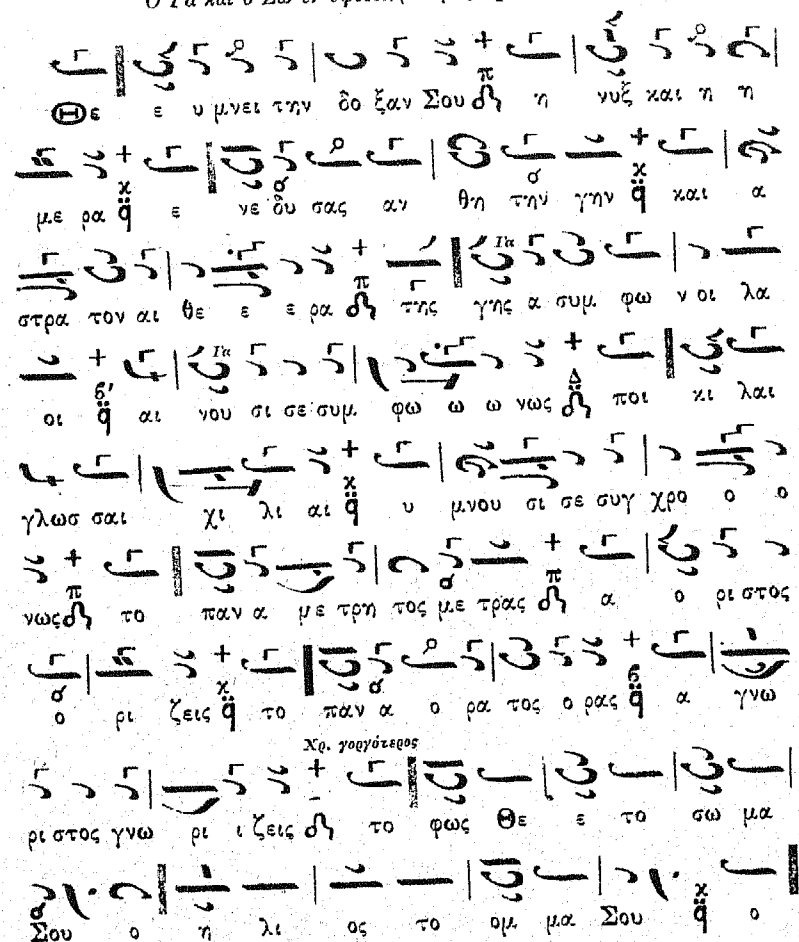
ΕΚ ΤΟΥ Β'. ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»

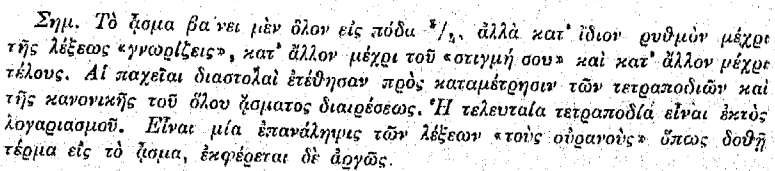
Ο ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ

ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΟΥΣ»

Ἦχος Ἀ ᾠ Πα ᾠ 3/4 Ἐναρμόνιος.

Ὁ Γα καὶ ὁ Ζω ἐν ὀρέσει. (Κλίμαξ τρίτου ἐλάσσονος).

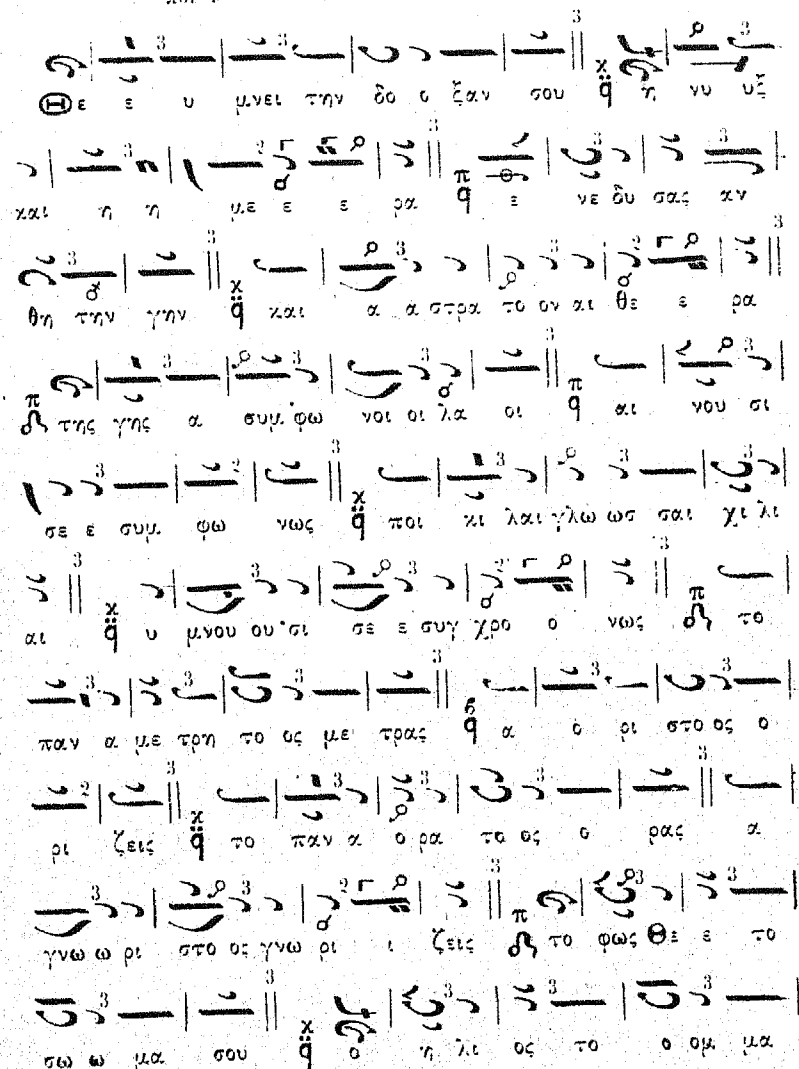

ETEPON

YHO WERYADONYMON «AYPA»

⁷ Ηχος λ ᾠ Πα. Τρίσημος δίκτυπος προσφδιακός ρυθμικός

ποιή. — ο Τροχῆος μετὰ προανακρούσεως.

σου ο κε ε ραυ νος φω γη σου π το α περ
 ρο ον δι α α στη μα το με γα σου ου α να α στη
 μα και ο ο αι ων στιγ μη σου
 Ως μο χλος ο θα κτω λος του αν θε λη η σης
 την γην σει ει και το κοι λον της χει ρος
 σου του ους ω κε ε α νου ους εγ κλει ει
 ε εν σου πνευ μα μο ο νον σου υ νει χ των α
 στε ε ρων του ους φα νους ε εν σου νευ μα μο ο νον
 κλι ι νει χ προς την γην τους ου ου ρα νους
 Οι παίδες Εν σου νευ μα μο ο νον κλι νει χ προς την
 γην τους ου ου ρα νους

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

ΣΑΡΚΙ ΝΕΧΑΒΕΝΤ-ΟΥΣΟΥΛ ΑΚΣΑΚ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΤΩ ΚΥΡΙΩ Δ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ

2/9	1/9	1/9	2/9	2/9	1/9
δουμ	τε	κλα	δουμ	τέκ	τε

Ἦχος λ π δ Νη. Χρόνος μέτριος γοργός.

Ι εν φι α α λιμ τα α λε
 η η να σα α α α α α α
 α ζε τηρ α τζα α α νη η ημ Ι εν
 φι α α λιμ τα α λε η η
 να σα α α α α α α α ζε
 τηρ α τζα α α νημ ι εν κη σα
 ρι εν τζε ερ χι πι ι εν πα α

(*) Τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ρυθμοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Α. Ψάχου θέλομεν δημοσιεύσει ἐλλείψει χώρου εἰς τὸ προσεγὲς φύλλον τῆς «Φόρμιγγος».

α α α α ζε τηρ α τζα α α νη
 ημ. κ ι ιν κη σα ρι ι ιν τζε ερ
 χι πι ι ι ι ιν α α α
 α α α τζα α νημ. λςι λς λς λς
 λς

MIAN

Για αρ ε λι ι ι ιν θεν
 τζε εκ τι ι ι ιμ εμ για
 α α α α ζε τη η ηρ α τζα νη ημ
 Για αρ ε λι ι ι ιν θεν τζε εκ
 τι ι ι ιμ εμ για α α α α
 α α α ζε τηρ α τζα α α νημ.

NAKAPAT

1 ιν κη σα ρι ιν τζε

ερ χι πι ι ιν πα α α α α α ζε
 τηρ α τζα α α νη ημ. ι ιν κη
 σα α ρι ι ιν τζε ερ χι πι ι ι ι
 ιν α α α α α α τζα α νημ.
 λςι λς λς λς

ΝΑΓΜΕΣΙ ΑΡΑ

Δε ι λς λς λς λς λς λς λς λς
 λς λς λς λς λς λς λς λς
 λς λς λς λς λς λς λς λς
 λς λς λς λς λς λς λς λς
 λς λς λς λς λς λς λς λς
 λς λς λς λς λς λς λς λς (δις)

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΥΠΑΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

κ. ΔΗΜ. ΜΠΑΛΑΜΠΑΝΗ

Καθιερωθείς δὲ ἀπὸ ἐξαετίας ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ.

(Δημοσιεύεται χάριν τῶν ἐκ Κρήτης κ.κ. συνδρομητῶν τῆς «Φόρμιγγος»).

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη.

Πο λυ χρο ο ο νι ον ποι ησαι Κυ ρι
 ος ο Θε ος τον ευ σε βε ε στα τον και θε
 ο φυ υ λα κτον Βα σι λο παι δα Η γε μο ο
 να η μων Γε ε ωρ γι ι ον συν τω θε ο
 σε βε στα α τω πα τρι αυ του Βα σι λει ει ει
 των Ελ λη η η νων Γε ωρ γι ι ι ι ι
 ω και τη ευ σε βε στα τη μη τρι αυ του Βα

σι λε ισ ση των Ελ λη νων Οι γαδ Κυ ρι ε φυ
 λατ τε αυ τους εις πολ λα ε τη εις πολ
 λα ε ε τη εις πολ λα α ε ε τη

ΕΤΕΡΟΣ

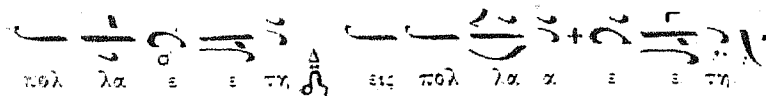
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΚΡΗΤΗΣ

Κ. Κ. ΕΥΜΕΝΙΟΝ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη.

Πο λυ χρο ο ο νι ον ποι ησαι Κυ ρι
 ος ο Θε ος τον Σε βα σμι ω ω τα τον
 και φι λο μου σον η μων Ποι με να α α αρ χην
 τον Μη τρο πο λι την Κρη η η η της Κυ ρι
 ον Κυ ρι ον Ε ευ με νι ι ον Κυ υ ρι ε
 φυ λατ τε αυ τους εις πολ λα ε τη εις

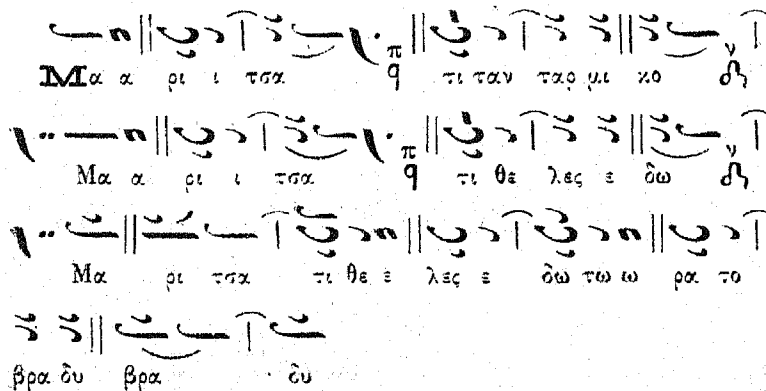

Τὸ παρὸν ἐτονίσθη ὑπὸ
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΠΟΥΛΙΤΣΗ

ἐρρυθμίσθη δὲ ὑπὸ

Κ. Α. ΨΑΧΟΥ

[♩]Ηχος [♩]Πα Ρυθμὸς ἐπτάσημος. Β'. ἐπίτροπος.

Μοῦ κλέψανε [κύρ Δήμαρχε]

Μοῦ κλέψανε τῆς κότες μου

Κε' οὔλο τὸ σπητικό μου.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

« Χ Ο Ρ Ι Κ Α »

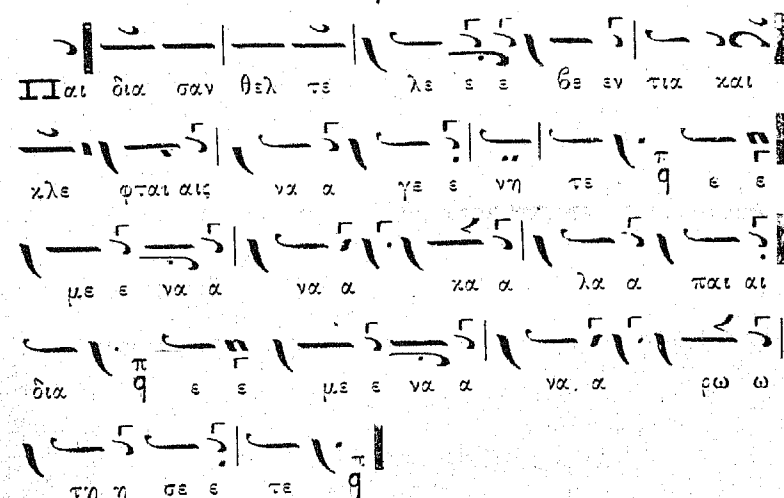
Υ Π Ο

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΓΕΡΩ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ

Ρυθμὸς δωδεκάσημος τετράκτυπος. 011 = $\frac{12}{8}$

[♩]Ηχος [♩]Πα [♩]γ [♩]π

Παιδιά σάν θέλτε λεβεντιά και κλέφταις νά γενήτε,
Έμένα νά 'ρωτήσετε τὸ γέρω καπετάνιο.
Δώδεκα χρόνους ἔκαμα στοὺς κλέφταις καπετάνιος
Ζεστό ψωμί δὲν ἔφαγα καθὼς τὸ τρώει ὁ κόσμος,
Σὲ στῶμα δὲν ἐπλάγιασα καθὼς πλαγιάζει ὁ κόσμος.
Τὸ χέρι μου προσκέφαλο και τὸ σπαθί μου στῶμα
Και τὸ καρποφυλάκι μου στὰ γόνατά μ' ἐπάνω.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΕΤΟΥΣ Α'. — ΤΕΥΧΟΣ Γ'.

Ο ΚΑΤΗΣ

Ρυθμός δωδεκάσημος τετράκτυπος. $011 = 12/8$

Ἦχος ᾠ Πά χ ᾠ

Μω ρε στης Αρ κα α δια α ας στη ης Α αρ
 κα δια ας το δια σε ε ε λο τη ην Ε ε
 λε ε νη α μα α αν α α μ αν Ε ε
 λε νη β γ η κ ο ο ο Κα α τη ης και αι
 κραι νει

Μωρε στῆς Ἀρκαδίας τὸ διάσελο τὴν Ἑλένη
 Ἀμὰν ἀμὰν Ἑλένη βγῆζ' ὁ Κατῆς καὶ κραίνει.
 Καὶ γράφουν τὰ φερμάνια τοῦ ὅπου ἀγαπᾷ νὰ πέρνῃ.

ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ

Ρυθμός τρισημικός. $001 = 3/4$

Ἦχος λ δ ᾠ Νη χ δ ᾠ

Για δια α για ατ ει κα λα α παι αι δια
 παι δια α για ατ ει εισθ α α να αλ λα α α

Για ατ ει ει σθε λε ε ρω ω με ε ε ε να
 μω ω ρε ε παι δια α κα υ υ με ε ε ε να

— Παιδιά γιατί είσθε ἀνάλλαγα
 Γιατ' είσθε λερωμένα ;
 — Εἴμασθε ξένα κι' ἀρφανὰ
 Εἴμασθε σκλαβωμένα
 Κοιμώμασθε στὰ ἔλατα
 Κ' εἴμασθε λερωμένα.

Ο ΛΕΒΕΝΤΗΣ

Ρυθμός δίσσημος. $01 = 2/4$

Ἦχος λ Πά χ ᾠ

Για δεσ λε βε ε εν τη πω χου με και σερ νεί ει
 το ο χο ο ρο μας Α αι ντε α σπρος
 ει ει νε α α σπρο ο ο ος ει νε κι α α σπρα α
 φο ο ρει

Γιὰ ἰδὲς λεβέντη πῶχουμε καὶ σέρνει τὸ χορὸ μας
 Ἄσπρος εἶνε κι' ἄσπρα φορεὶ καὶ τ' ἄσπρα τί τοῦ μοιᾶζουν

*Αν κάτση πύργος φαίνεται, κι' ὁλόρθος κυπαρίσσι
 *Αν γύρη ν' ἀποκοιμηθῇ

Η ΔΟΥΛΕΥΤΡΑ «ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ»

Ρυθμὸς τετράσημος. 0011 = $\frac{3}{4}$

*Ηχος λ̣ ̣ ̣ Π̣ α̣ χ̣ ̣ ̣

Κα λο ο τυ χος κα λο ο μοι ρος κιοποιος με ε πα αρ
 ε ε με να π̣ πω γω το ον υ υ δου λευ τρα
 γω πω γω το ον υ υ πνο α γα πω ̣

Καλότυχος καλόμοιρος κι' ὅποιος με πάρ' ἐμένα
 Πω' γὼ τὸν ὕπνον ἀγαπῶ καὶ τὸ κρασί μ' ἀρέσει
 Ἀρὸ κανατοῦλες τὸ πρῶτ' καὶ τρεῖς τὸ μεσημέρι
 Καὶ στὸ ἡλιοθασίλεμα στραγκάω τὸ βαρέλι.
 Κι' ὅποιος ῥωτῇσιν γιὰ προικιὰ ἔχω τρία μαντήλια
 Τῶνα χαρίζω τοῦ παπᾶ καὶ τ' ἄλλο τοῦ κουμπάρου
 Τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο τὸ ζῶνομε στὴ μέση
 Καὶ φέρνω βόλτα τὸ χορό.

ΜΑΝΑ Π' ΑΓΑΠΗΣΕ ΤΟ ΓΥΙΟ ΤΗΣ

Ρυθμὸς τρισημος. 001 = $\frac{3}{4}$

*Ηχος ῥ̣ ῥ̣ Γα̣ χ̣ ῥ̣ ῥ̣

Ποια μαν εχ̣ ω μορ φο ον υι υι γιο τρε

μουν τρι ζου ουν τα α βου ου να ̣ ω μορ φο
 παλ λη η κα α ρι κα λε κι τρι νο πλου
 μπι ι σμε ε νε αη τε ̣

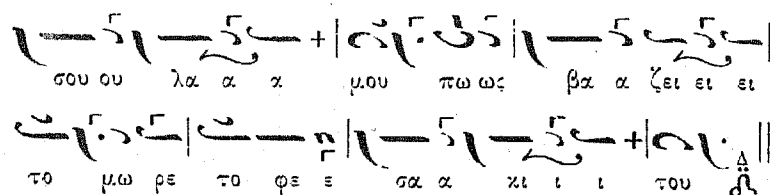
Ποιὰ μάνα ἔχ' ὠμορφον υἱγὶὸ τρέμουν τρίζουν τὰ βουνὰ
 "Ὁμορφο παλληκάρι καλὲ, κιτρινοπλουμισμένε ἀητέ.
 Τόνε ζηλεύ' ἡ γειτονιά
 Τόνε ζηλεύ' ἡ Ρίγα (βασίλισσα) καμποὶ μὴ λελουδίσετε.
 Τόνε ζηλεύ' ἡ μάνα του καὶ γι' ἀντρα τόνε θέλει.
 —Σιώπα μανοῦλά μ' μὴ τὸ λές μὴ φρίξ' ὁ κόσμος ὅλος.
 Νὰ μὴ τ' ἀκούσουν τὰ βουνὰ καὶ ραγιαθοῦν καὶ πέσουν
 Νὰ μὴ τ' ἀκούσουν τὰ κλαδιὰ καὶ μαραθοῦν καὶ σθύσουν
 Νὰ μὴ τὸ μάθουν ἡ ἐκκλησιᾶς κι' αὐταῖς δὲν λειτουργήσουν.

ΤΟ ΜΑΡΙΟΛΙΚΟ

Ρυθμὸς τρισημος. 001 = $\frac{3}{4}$

*Ηχος δ̣ Δ̣ χ̣ δ̣

Για ι δε ες ε το ο το ο μα χ ριο ο λι
 κο και το ο ο μα α ριο ο λε ε με νο
 πω ως βα α ζει ει ει το α ι ντε Ρου ου

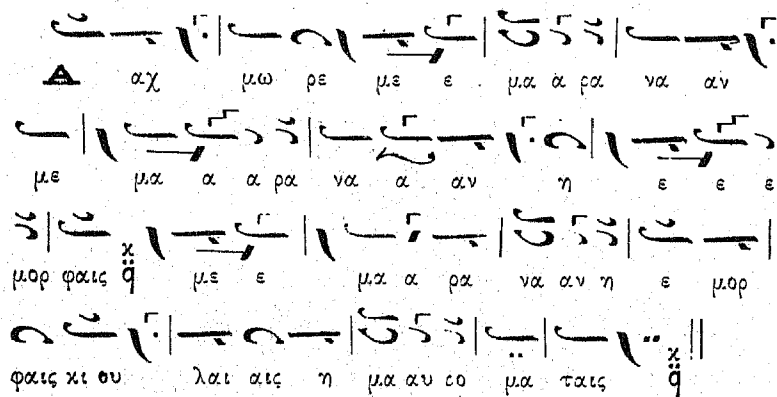

Γιὰ ιδέες το τὸ μαριόλικο καὶ τὸ μαριολεμένο
Πῶς βάζει τὸ φεσάκι του, 'σάν νά'ναι μεθυσμένο.
'Κεῖνο δὲν εἶν' ἀπὸ κρασί δὲν εἶναι μεθυσμένο
'Ἡ ἀγάπη τὸ βαλάντωσε τῶχει βαλαντωμένο.
Σαράντα κίτρινα φλωρία σὲ μιὰ κλωστή δεμένα
Πάρτα Ρουσούλα μ' μιὰ βραδὺ νὰ κοιμηθοῦμ' ἀντάμα.

ΜΕ 'ΜΑΡΑΝΑΝ Ἡ ΕΥΜΟΡΦΑΙΣ

Ρυθμὸς τρισημῶς. 011 = $\frac{3}{4}$

Ἦχος λ̣ π̣ κε χ̣ ρ̣

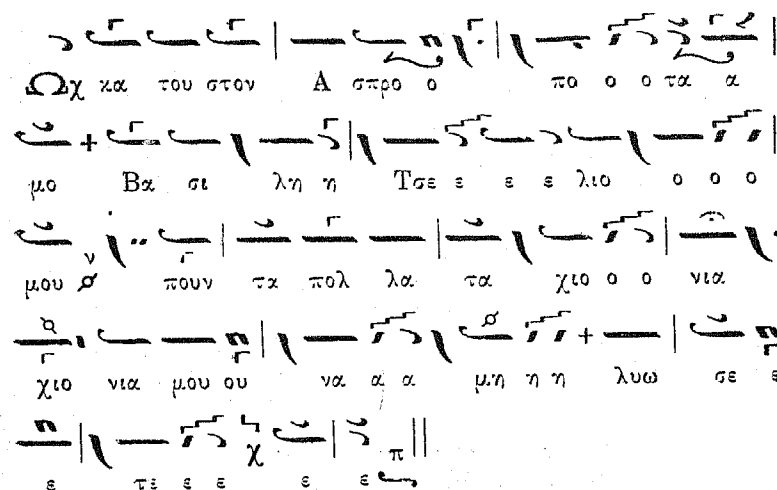

Μ' ἐμάραναν ἡ εὐμορφαις κ' οὐλαῖς ἡ μαυρομμάταις
'Ὅσα παιδιὰ εἶσθ' ἀνύπαντρα 'φέτος μὴ παντρευθῆτε
Γιατὶ θὰ γείνη πόλεμος κ' ἓνα κακὸ μεγάλο
Θὰ κλάψουν μάταις γιὰ παιδιὰ, γυναῖκες γιὰ τοὺς ἀνδραῖς.

Ο ΤΣΕΛΙΟΣ

Ἐπιτραπέζιον. Ρυθμὸς μικτός.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα χ̣ π̣

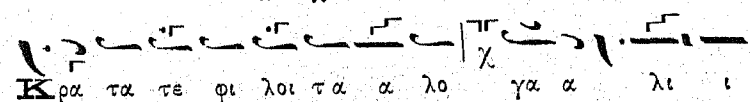

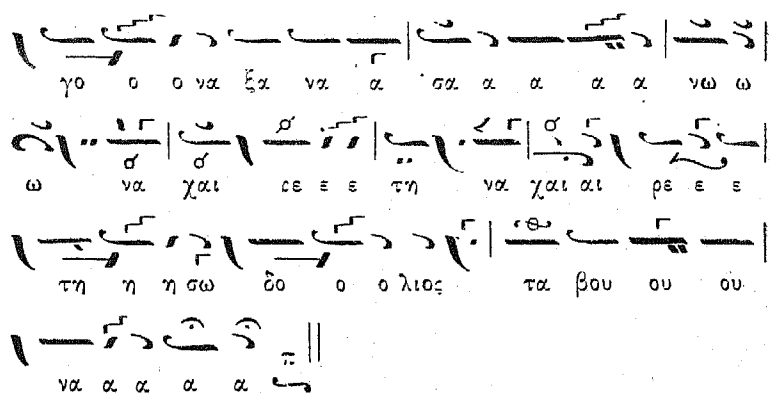
Κάτου στὸν Ἀσπροπόταμο ποῦν' τὰ πολλὰ τὰ χιόνια,
Χιόνια μου νὰ μὴ ληρώσετε ὅσο νάρθουνε τᾶλλα,
Γιατ' εἶν' ὁ Τσελιὸς ἄρρωστος βαρεῖα γιὰ νὰ πεθάνη,
Καὶ τοὺς γιάτροὺς ἐκάλεσε καὶ τοῦπαν δὲν γλυτώνει.
Τὰ παλληκάρια σύναξε καὶ τὰ παιδιὰ του κράζει :
—'Ελα σιμά μου Γιάννο μου καὶ πάρε καὶ τὸν Κῶτσο
Νὰ σᾶς χαρίσω τ' ἄρματα τὰ φλωροκαπνισμένα.
Στὸν Γιάννο ἀφίνω τὸ σπαθὶ στὸν Κῶτσο τὸ ντουφέκι.

ΚΡΑΤΑΤΕ ΦΙΛΟΙ Τ' ΑΛΟΓΑ

Ρυθμὸς τετρασημῶς. 0011 = $\frac{4}{4}$

Ἦχος λ̣ π̣ Πα χ̣ π̣

Κρατάτε φίλοι τ' ἄλογα λίγο νὰ ξανασάνω
Νὰ χαιρετήσω τὰ βουνὰ καὶ τὰ παλῆρὰ λημέρια
Ν' ἀφήσω διάτα στὰ παιδιὰ καὶ στὸ μικρὸ τὸ Γῶργο κτλ.

ΕΙΧΑ ΜΙΑΝ ΑΓΑΠΗ

Ρυθμὸς τρίσημος «ἐπίτοιτος» = $\frac{7}{8}$

Ἦχος ᾠ Πα χ ᾠ

Εἶχα μὴν ἀγάπη, ἀγάπη στὸν καὶρό μου
Ἐκεῖν' ἦταν τὰ μάτια μου, ἐκεῖν' ἦταν τὸ φῶς μου.
Καὶ τὴν ἀγαποῦσα γλυκὰ κ' ἐμπιστευμένη.
Μὰ 'κεινῆς ἡ γνώμη δὲν ἦτανε γιὰ 'μένα κτλ.

Η ΕΤΙΑ

Ρυθμὸς τρίσημος. 011 = $\frac{5}{4}$

Ἦχος ᾠ ἐκ τοῦ Νη. ᾠ

Τὴ βλέπεις 'κεῖνη τὴν ἐτιὰ, μωρὴ μικρὴ Κωνσταντινὰ
Ζάβαλες Παναγιώτα τὴν ἀστραποκαυμένη.
Στὴ ρίζα βγαίνει ἓνα νερὸ, δὲν βγαίνεις ἔξω νὰ σὲ ἰδῶ,
Νερὸ καὶ κρύα βρύσι... Ποῖός τὴν κάνει τέτοια κρίσι;
Ἐκεῖ ἔσκυψα νὰ πιῶ νερὸ, φιλῶ τὸν ἄσπρο σου λαιμὸ,
Νὰ πιῶ καὶ νὰ γεμίσω, δὴδ ματάκια νὰ φιλήσω.
Μοῦ 'πесе τὸ μανδῆλί μου, καῦμό πῶχει τὰ χεῖρά μου
Τὸ χρυσοκεντημένο, μὰ χαρά 'ταν τὸ καυμένο.

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Ρυθμός δωδεκάσημος τετράκτυπος. 011 = $\frac{12}{8}$

Ἦχος ᾠ Πα χ ᾠ

Του το το κα λε που λι μου ου του
 το το κα λο και ρα κι ᾠ του το το
 κα λο και ρα κι ᾠ κυ νη γου σα να που λα κι ᾠ

Τοῦτο τὸ καλοκαιράκι κυνηγοῦσα ἴνα πουλάκι
 Κυνηγοῦσα προσπαθοῦσα νὰ τὸ πιάσω δὲν μποροῦσα
 Κ' ἔστησα τὰ ἑξόβεργά μου κ' ἤλθε τὸ πουλι κοντά μου.

ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΒΑΣΑΝΑ

Ρυθμός τρισημικός «ἐπιτρίτος» = $\frac{7}{8}$

Ἦχος λ ρ Νη χ ρ

Α πο τά α μι κρά μου ου χρο νια θα αρχι νη
 σω χ κι ο λα μου ου τα ντερ τια θα σας τα μο ο λο
 γη σω ρ Οταν η η μουν δω δε ε ε κα χρο

νω ων παι δα κι ι μιχ σκυ λη Ρω ω μις που λα α
 με πο τι σε ε φαρ μα κι ρ

Ἀπὸ τὰ μικρά μου χρόνια θ' ἀρχινήσω
 Κι' ὅλα μου τὰ ντέρτια θὰ σᾶς τὰ μολογήσω.
 Ὅταν ἤμουν δώδεκα χρονῶν παιδάκι
 Μὴ σκύλα Ρωμαιοπούλα μὲ πότισε φαρμάκι.
 Ἄλλαις μὲ σαίταις κι' ἄλλαις μὲ κοντάρια
 Κι' ἄλλαις μὲ τὰ μάτια μ' ἔκαμαν κομμάτια.
 Βρὲ καλὲ λεβέντη καὶ παλληκαράκι
 Ἐλα ν' ἀγκαλιᾷσθης τὴ γλυκεῖά σ' ἀγάπη.

Η ΠΑΠΑΔΙΑ

Ἦχος ᾠ Πα μ. 01 = $\frac{9}{4}$ χ ᾠ

Κ ο ρι τσια μπα τε στο ο ο ο χο ρο ρ να α α
 μα α μω ρε να μα α θε ε τε τρα α γου
 δια ᾠ Να ι δη τε ε βι να ι δη να ι δη η
 τε ε κεν τη η ταις πο ο διαις ᾠ

Νὰ ἰδῇτε κεντηταῖς ποδιαῖς πράσιναις καὶ γαλάζαις
 Νὰ ἰδῇτε καὶ μὴ παπαδιὰ ποῦ πᾶει μὲ τοὺς λεβέντες.
 Πᾶει κι' ὁ παπᾶς ἀπὸ κοντά, κοντὰ περικαλῶντας.
 Κοντοκαρτέρει παπαδιὰ κάτι νὰ σὲ ῥωτήσω
 Ποῦ τᾶχεις τὰ ἱερατικὰ νὰ πᾶ' νὰ λειτουργήσω.

Καὶ οὕτω: \bar{q} $\frac{2}{4}$ $\bar{\gamma}$

Κο ρι τσια μπκ τε στο ο ο ο χο ρο να α
μα να α μα θε ε τε ε τρα α γου δια \bar{q} Να ι
δη τε ε κε να ι δη η να ι δη τε κεν τη ταις
πο·διαις \bar{q} Να ι δη τε κεν τη ταις ποδιαις κτλ.

Η ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ «ΑΣΜΑ ΣΧΟΛΕΙΑΚΟΝ»

Ποίησις Ἀγγ. Βλάχου. Μουσική Δημ. Περιστέρη.

Ρυθμός β' ἐπὶ τριτος (— υ — —) (1 $\frac{1}{2}$, 1, 1)

Ἦχος $\bar{\lambda}$ $\bar{\pi}$ Πα

Τη ην ζω ω ην σου ου ου αν πο ο θης
ε ευ τυ χης να ζη η η η η σης \bar{q} μη ζη η
η της να α δο ξα α σθης μη τε ε να
πλου ου τη η η η σης μη ζη η η της να α δο ξα
α σθης μη η η τε ε να πλου τη η η η

σης $\bar{\pi}$ ας σου ου ου ει νε ρ αρ κε ε τα
α \bar{x} μο ο νο ο ο ον ο ο σα ε ε ε
χεις \bar{q} \bar{x} μη η η ζη τη ης τα α πε ρι
ι ιτ τα μη κα α το πι ιν τρε ε ε ε ε
χεις $\bar{\pi}$ μη η η ζη τη ης τα α α πε ρι ι ιτ
τα \bar{q} μη κα α α το ο πι ι ιν τρε ε ε ε χεις

Τὴν ζωὴν σου ἂν ποθῇς
Εὐτυχὴς νὰ ζήσῃς,
Μὴ ζητεῖς νὰ δοξασθῇς
Μήτε νὰ πλουτήσῃς.

Ἄς σοῦ εἶνε ἀρκετὰ
Μόνον ὅσα ἔχεις
Μὴ ζητεῖς τὰ περιττά,
Μὴ κατόπιν τρέχεις.

Κύτταξε πῶς τὰ πτηνὰ
Τρέχουν εἰς τὰ νέφη.
Δι' αὐτὰ τίς μεριμνᾷ;
Ὁ Θεὸς τὰ τρέφει.
Ὁ Θεὸς καὶ δι' ἡμᾶς
Μεριμνᾷ, ἡσύχει.
Δίχως πλούτη καὶ τιμὰς
Ζῆσε καὶ εὐτύχει.

$\Delta \cup \emptyset = \emptyset$ τα που ληξ με τρα

γου δια και χα ραις σ κτι ζουν την και
 νην φω λεια σε μυρ σι ναις αν θη ραις
 κτι ζουν την και νην φω λεια σε μυρ
 σι ναις αν θη ραις κεις ξη ρο γυ μνο κλα
 δι ι ε να ε ρη μ ο ο που λι
 λυ πη με νο κε λα ι δει και σαν
 αν θρω πος λα λει λυ πη με νο κε λα
 και σαν αν θρω πος λα λει

'Αφ' οὗ πέταξες κ' ἐδῶ, ἐγὼ μένω μόνυχό·
 Μόνον θρήνους κελαιδῶ και στενάζω στήν ἡχώ.
 Καλὰ μ' ἔλθουν ἢ κακὰ, ἂν χαρῶ, ἂν ἀγαπῶ,
 'Αν λυποῦμαι μυστικά, σὲ ποῖδ' ἔχω νὰ τὸ 'πῶ;
 Ἴξους βάλτε στὰ κλαδιά, ἢ κτυπᾶτε κυνηγοί,
 'Εχω μέσα στήν καρδιά, τὴν βαθύτερη πληγή.
 Εἶν' ἡ φύσις σκοτεινὴ, χόρτα κ' ἄνθ' εἶναι ξηρά,
 Κ' ἡ καρδιά μου πονεῖ καὶ φαρμάκι εἶν' τὰ νερά.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»
 ΤΟΥ Α' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΑΙ ΠΡΟΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΚΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΕΙΣΙΝ ΑΥΤΑΙ:
 Α'.— Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΜΑΡΣΥΔΑΣ»

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΦΟΡΜΙΓΓΑ»

Τ' ψος π' ἦχος λ δ Νη.
 Βάθος γ

Ἀγωγή ἐμβατηρίου

Α πολ λω νος Φορ μιγξ εν τρυ φη μα θει ον υ
 πο τας χορ δας σου κρα τεις θη σαυ ρον δη το
 με λος σου τερ πει κ ευ δαι μο να βι ον τοις
 φι λοις πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον δη το
 με λος σου τερ πει κ ευ δαι μο να βι ον τοις
 φι λοις πα ρε χεις γλυ κυ υν και τερ πνον δη

Ἐν τοῖς ἐξῆς γίνεταί βάσις δ Γα.

Ο λα τα πλου τη του κο σμου φρο νω

φυσικός

ο ταν κτυ πω τας χρυ σας σου χορ δας ει ναι μη
 δεν γιατ ε γω προ τι μω η ρε μον πνευ
 μα και ω ω ρας φαι δρας

Β'.—Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΕΥΤΕΡΓΗ»

Υ Μ Ν Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Η «ΦΟΡΜΙΓΓΕ»

³Ηχος λ δ' Νη.

Ρυθμός εξασημος $\frac{6}{8}$ μετά δισημου $\frac{2}{4}$.

Μετά ζωηρότητος.

Α πολ λω νος Φορ μιγξ εν τρυ φη η μα
 θει ον υ πο τας χορ δας σου κρα τεις
 θη σαυ ρο ον δ' κρα τεις θη σαυ ρο ον δ'
 το με λο ος σου τερ πει κευ δαι μο ο
 να βι ον τοις φι λοι οις πα ρε

χεις γλυ κυν και τερ πνο ον τοις φι
 λοις πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον
 Ο λα τα πλου τη του κο σμου φρο νω
 ο ταν κτυ πω τας χρυ σας σου χορ δας ει
 ναι μη δεν γιατ ε γω προ τι μω γα ληνην ψυ
 χης και ω ρας φαι δρας και
 ρας φαι δρας

Γ'.—Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΔΕΛΦΟΙ»

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΦΟΡΜΙΓΓΑ»

³Ηχος λ δ'. Νη δ' Χρόνος μέτριος ἀργός δισημος = $\frac{2}{4}$

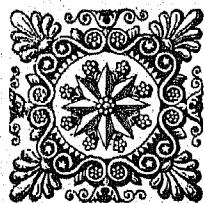
ψάλλεται ἐντόνως καὶ γαϊθρῶς

Α πολ λω νος Φορ μιγξ εν τρυ φη μα θει
 ον υ πο τας χορ δας σου κρα τεις θη σαυ ρον το

με λος σου τερ πει κ ευ δαι μο να βι ον τοις
 φι λους πα ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον τοις φι λους πα
 ρε χεις γλυ κυν και τερ πνον δ

Ο λα τα πλου τη του κοσμου φρο νω π ο

ταν κτυ πω τας χρυ σας σου χορ δα ας ει ναι μη
 δεν γιατ ε γω προ τι μω δ γα λη νην ψυ χης δ και
 ω ρας φαι δρας δ και ω ρας φαι δρα ας

ΤΟΥ Β'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΕΙΣΙΝ ΑΥΤΑΙ :

Α'. — Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «ΜΑΡΣΥΑΣ»

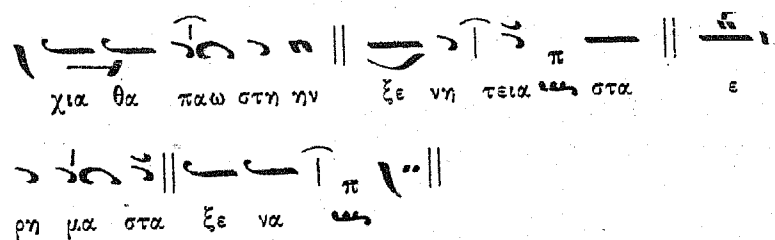
«ΣΤΑ ΕΕΝΑ»

Ρυθμικός ποὺς πεντάσημος, μικτός ἐκ Παίωνος τετάρτου καὶ Παίωνος τρίτου.
 Κρούεται εἰς δύο. Ἡ μία κρούσις περιλαμβάνει τοὺς δύο χρόνους
 τοῦ ποδὸς καὶ ἡ ἑτέρα τοὺς τρεῖς.

Ψῶς Ζο' — — — — —
 Βάθος δ' — — — — —

Ἡχος λ ῥ Π α χ ^{μικτός}

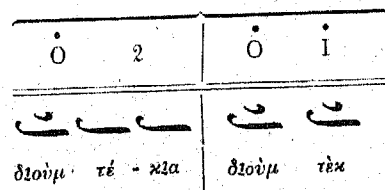
κλα ψε τε μα τια αμ κλα ψε τε και
 χυ στε' μαυ ρα α δα κρυα κ κλα ψε τε
 μα τια αμ κλα ψε τε και χυ στε μαυ ρα α
 δα κρυα κ τα χια θα παω στη ην ξε νη
 τεια στα ε ρη μα στα α ξε να τα

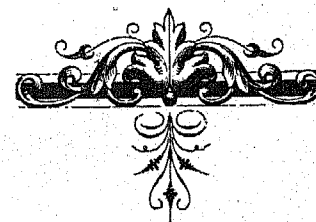
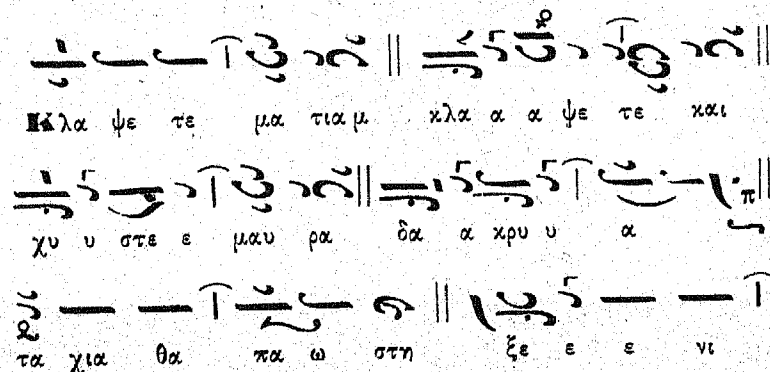
Β'.—Η ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «Δ. ΚΟΚΚΟΣ»

«ΣΤΑ ΕΕΝΑ»

Ρυθμός: οκτάσημος. Δάκτυλος και οπονδεϊος.

Δίτηχον. Ἀρχεται ἐκ λ Πα Χρόνος μέτριος

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΕΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΣΙΔΕΙΑΣ
(ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ)

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ Κ. ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΣΠΥΡΙΔΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΑ

Διδασκάλου καὶ μουσικοῦ ἐν Μερίστῃ.

Α'. ΑΙΣΜΑΤΑ ΓΑΜΗΛΙΑ

Ι. «ΑΠΟΥ ΤΑ ΒΟΤΑΝΙΑ ΠΕΦΤΩ»

Τὸ ἔσμα τοῦτο ἔδεται μεγαλοφώνως ὑπὸ τῶν συγγενῶν παίδων ἢ γειτόνων τοῖς μελλονύμφοις, πορευομένων τὴν πρῶταν τῆς προτερας τοῦ γάμου ἡμέρας εἰς τοὺς βουνοὺς πρὸς συλλογὴν βοτανίων ἐπωδῶν, δι' ὧν θὰ λουσθῇ ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη. Οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἤδετο μεγαλοφωνότατα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, καθ' ἣν ὥραν ὠδήγουν τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν νύμφην εἰς τὸν ναὸν ἢ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐνθα ἔμελλε νὰ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου. Ἀπαράλλακτα καὶ οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τὸ ἔθιμον τοῦτο, τὸ δὲ ἔσμα ἐκάλουν Ὑμέναιον.

Ἦχος λ' δ'. Νη.

Α α που τα βο τα νια πε φτω δ' πε ε φτω
για να σκο ο ο τω θω δ' και α γα α πη η
μου ου ου φω να α α ζει δ' πια στε τε ε ε
ε ε τον για το ο ο ο Θε ο δ' ε γω θα σε τον
κα α α μω δ' τον ε δι κον σου γα α α μο δ'

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Γ'. — ΤΕΥΧΟΣ Ε'. (12)

τω ρα που βρα μεν το ο ο ον και ρο ο
 Εχ α να στρεφομαι και αι θω ρω ω ω ω τη
 πα γω ω κον τα της και τη η η η η ης μι
 λω και της λε ε γω ση η η κα πα α νω ω μη
 με κα μη ης το ξε νο κι α πο θα α νω ω
 σκλα βος σου κα με ε ε νος βρι σκομαι γρα με ε
 ε ε ε νος α που την το ο ο ο σην σου ε ε
 ε ε μορφια
 Συ σαι μια μαρ γιο λε με νη ψε ευ τρα και μα στω ω
 ω ω ρισ σα και μου το πα α αν το ο ον κα
 με ε νο ον ο που κι α α α αν α ρω ω ω
 ω ω τη σα αχ σκλα βος σου γρα με ε νο ος

ε βρι σκομαι κα με ε ε νος α που την το σην σου ο ο
 ο ο μορφια

"Αψε, κόρη, τὸ φανάρι καὶ κατέβα στὸ γιζλὸ
 Λύσε μας τὸ παλαμάρι κι' ἄμε κόρη στὸ καλὸ.
 Φύγ' ἀπὸ 'μπρὸς μου, βρὲ παλληκάρειν,
 'Απὸ τῆ στράταν ποῦ θὰ διαβῶ.
 Κι' ἄμε ναῦρης νὰ παλλάρης
 Πλούσιαν κόρην νὰ πᾶ νὰ βρῇς νὰ πάρῃς.
 Σκλάβος σου καυμένος
 Βρίσκομαι γραμμένος
 'Απὸ τὴν τόσῃν σου ἐμορφιά.

2. «ΑΓΙΕ ΝΙΚΟΛΑ ΤΩΝ ΜΥΡΩΝ»

Τὸ ἐπόμενον ἱσμά ζδει μία τῶν νέων γυναικῶν (ἥς μάλιστα οἱ γονεῖς προέπει
 νὰ ζῶσι) τὴν ἐσπέραν τῆς παραμονῆς τοῦ γάμου κατὰ τὸ θνηΐσμα τῶν ἐνδυ-
 μάτων τῶν μελλονύμφων' ἡδεὶ δὲ ἐν ῥυθμῷ ὀρχομένη ἅμα καὶ κροτοῦσα
 χαριέντως ξύλινα κοχλιάρια ἀνὰ δύο εἰς ἐκάστην χεῖρα. Τὸν ἦχον αὐτὸν
 ἡδουσι καὶ οἱ ἄνδρες, ὅτε κερνᾷ ἢ νύμφῃ ἢ ἄλλῃ τις κροτοῦντες καὶ τὰς
 χεῖρας.

Ἦχος λ' α'. Πα

Α γιε ε Νι χο λα τω ων Μυ ρων
 γιε ε Νι χο λα των Μυ ρων με τα ψα
 ρα τα γε ε νια κε λα μαν α μαν με τα ψα
 ρα τα γε ε νια κε λα μαν α μαν

Ε λα α να δω σης τη ην ευ χην
λα α να δω σης τη ην ευ χην α πο ψε
στα βο τα α νια κελ α μιν α μιν α πο ψε
στα βο τα α νια κελ α μιν α μιν

(Όταν κερνά ο γαμβρός ή η νύμφη ή και άλλος τις τών οικείων
ζιδουσι τούς έξής στίχους).

Νάν την εκεί που μπρόβαλεν και κάμετέ την τόπο
Νά λάμψη 'σάν αύγερινός στη μέσην τών ανθρώπων
'Εσ' είς' άπού της τρείς γενιές της βασιλογραμμέναις
'Οπού της έχει βασιλιάς στον κόντηκα γραμμέναις
'Εσ' είσαι τ'άθθη τών άθθών τσαι της μηλιάς τὸ μῆλο
'Εσ' είσαι και της γειτονιάς τὸ γλασεμίν τὸ φίνο κ.τ.λ.

3. «ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΑ ΜΟΥ ΧΡΥΣΗ»

'Αφ' οὗ ενδύσῃσιν τὴν νύμφην σύρονται καὶ αὐτὴν εἰς τὸν χορὸν ἔδοντες τὸ
ἐπόμενον ἕσμια, μεθ' ὃ δδηγούσιν αὐτὴν εἰς τὸν ναὸν ἢ εἰς τὸν οἶκον ἐνθα θὰ
τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου.

Ἦχος λ' α'. Πα γ.

Αρ κον αρ κο ον αρ χο ον το που ου λα μου χρου ου
ση α ψε α ψε ε α ψε και και σθου υ σε
μου ου να χη

Πῶς νᾶψω σθύσω μονναχή
Ποῦ μ' ἔχει μάννα μ' ἀκριβή
Κ' ἐ κύρις μου καλύτερη
Κι' ἀφ' τὴν ἀκριβοσύνη μου
Χρυσὸν κλουβὶν μ' ἐκάμει
Στὴ Βενετιά μ' ἐστειλάει
Νὰ πὰ νὰ μάθω γράμματα
Τσαι γράμματα δὲν ἔμαθα
Σ' ἀγάπην ἐμπερεῦτηκα.

4. «ΕΛΑ ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΣΟΥ»

'Όταν στολίζῃσιν τὴν νύμφην καὶ ὅταν θυμῶσι διὰ βαίων τὰ ἐνδύματα τῶν
μελλονύμφων καὶ παρανύμφων διὰ τὴν βασκανίαν, ἔδουσι τὸ ἐπόμενον ἕσμια.

Ἦχος λ' δ'. Νη (Χρόνος διπλοῦς).

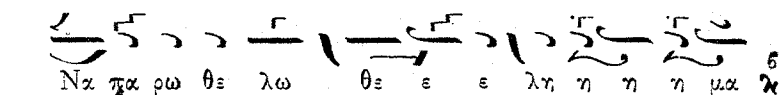
Ε λα α ευ χη η της μα α να σου ε λα α και
του κίου ρου ου σου ε λα και του ου προ πα α που
σου' ταρ χον το πε ε θε ρου σου
Ο ταν σε γε να μα να σου υ λα α τα
δεν τραθ θου ου σαν και τα πο λα α κια του ου ρα
νου κε κει να κε ε λα λου σαν

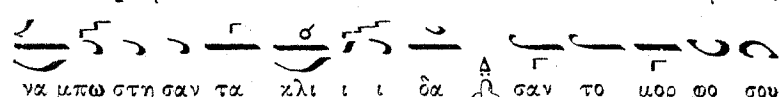
Β'. ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΛΛΑ ΑΙΣΜΑΤΑ

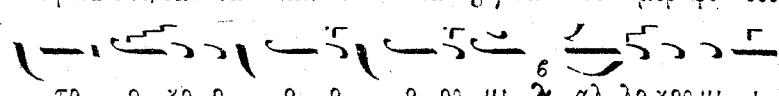
(ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ)

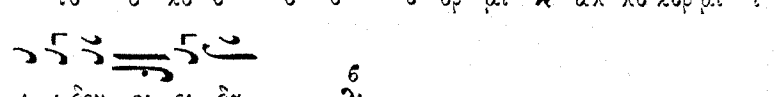
1. «ΑΙΣΜΑ ΣΑΝΤΑΚΛΙΔΑΣ (ΑΙΩΡΑΣ)»

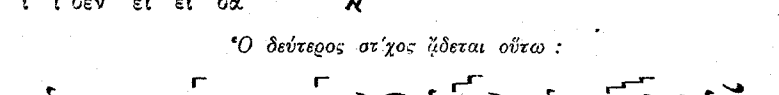
Ἦχος β Βου

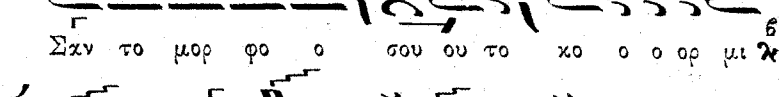

 Να πα ρω θε λω θε ε ε λη η η η μα β

 να μπω στη σαν τα κλι ι ι δα β σαν το μορ φο σου

 το ο κο ο ο ο ο ορ μι β αλ λο κορ μι ι

 ι ι δεν ει ει δα β
 Ὁ δεύτερος στίχος ἔδεται οὕτω :

 Σαν το μορ φο ο σου ου το κο ο ο ορ μι β

 αλ λο κορ μι ι ι ι ι δεν ει ει ει δα β

Ἀρχισε γλώσσά μ' ἄρχισε, τὸ στόμα μου 'περέτα (=ὕπηρέτα)

Ὡ καυμένη μου καρδιά, ὅσα κι' ἂν ἔχης 'πέ τα.

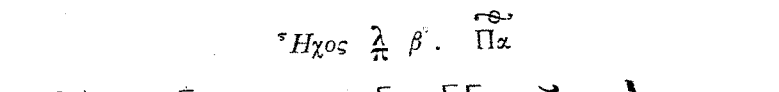
Ἄν ἄρχινῃς γλώσσά μου, τὸ στόμα μου ν' ἀνοίξῃ

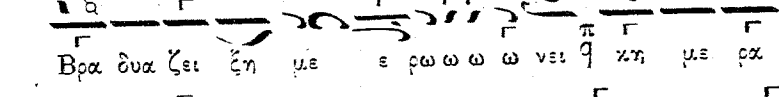
Ἐ οὐρανὸς θὰ θαμπωθῇ τσ' ἐ θάλασσα θὰ πῆξῃ ! κτλ. (1)

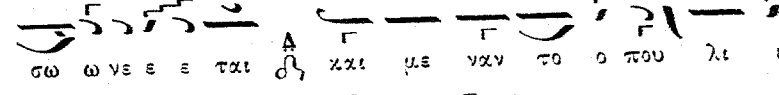
(1) Πλείστους τοιούτους στίχους ὁ κ. Διαμαντάρης ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῶν ἁσμάτων τούτων ἡ ἐπαινοῦσι τοὺς ἐκυτῶν γονεῖς, ἀδελφοὺς ἢ συγγενεῖς τὰ κοράσια, ἢ εὐχονται ὑπὲρ αὐτῶν.

2. «ΜΥΡΟΛΟΓΙΟΝ ΝΕΚΡΙΚΟΝ»

Ἦχος λ β'. Πα

 Βρα δυα ζει ζη με ε ρω ω ω νει β κη με ρα

 σω ω νε ε ε ται β και με ναν το ο που λι ι

 μου δεν φα νε ρω ω ω νε ται

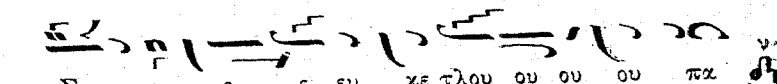
Βραδυάζει, ξημερώνει, δὲν εἶνε βουλετὸ
 Νὰ μὴν ἀναστενάξω, τὸ ἄχ ! νὰ μὴν τὸ 'πῶ.
 Ἐσὺ 'σαι ἡ αἰτία 'ποῦ μέλλει νὰ χαθῶ
 Καὶ τὸν ἀπάνω κόσμον νὰ τὸν ἐστερηθῶ.
 Γιαλέλι, γιαλελάτσι, γιαλέλι, γιαλελι
 Ἐφά(γ)αν μας αἱ πόνοι κ' αἱ ἀναστεναγμοί.
 Τὸ Σάββατον τὸ βράδυ θὲ νὰ σὲ καρτερῶ
 Πουκάμισον ν' ἀλλάξῃς καὶ ροῦχον καθαρὸ.
 Στὸν ἔρημο τὸν ἄδη γιοφύρι θὰ γενῶ
 Νὰ σὲ θεωρῶ πουλλί μου, νὰ μὴν πολλοπονῶ κτλ.

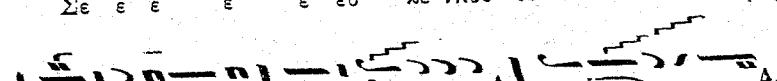
3. ΣΟΥΛΤΑΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Αἰδωμένος εἰς τὰ Σχολεῖα

ὑπὸ Δ.Κ.Σ. ΔΙΑΜΑΝΤΑΡΑ

Ἦχος λ δ'. Νη

 Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 τη η η σα α χι ι ι ι μι ο ι ι ι ι ι

Σου ου ου ουλ ταν Α πτουλ Χα α α α μιτ Χαν γ

τζου ου ουμ λε τε νι για α αζ ι τε ρι ιζ

σα α α ακ λα σι ι ιν σι ζι ι ι σουπ χαν δ

μπι ι ι τουν βε ζιρ βε βου ου κε ε λαν λε

μπι τουν ζα αμ πιτ βε α α σκε ε ριν λε μπι ι ι

τουν σα νου σο ο ο χρε τιν λε ε φεν τι μιζ γ

μπιν λε ε ερ για σα

1.

Σεβκετλου πατισαχιμιζ
Σουλταν Απτολ Χαμιτ Χαν
Τζουμλετεν νιγιάζ ιτέριζ
Σακλασήν σιζι σουπχάν.

Επφδός.

Μπιτούν βεζιρ βε βουκελάνλε
Μπιτούν ζαμπιτ, βε ασκερίνλε
Μπιτούν σανου σοχρετινλε
Εφέντιμιζ μπινλερ γιασά.

2.

Πατισάχαρ σερβερίσιν
Μισλιν γιόκ πιρ τουβλετέ
Μερχαμέτιν δεργιασίσιν
Ίχσανίν τοδκ χερ γερδέ. (Μπιτούν κτλ.)

3.

Απτολ Χαμιτ Σουλτανιμιζ
Μπινλερ γιασά ταχτηντά
Τσισίτ μέχτεπ έπνιγεμιζ
Ίνσά όλντου βακτηντά. (Μπιτούν κτλ.)

4.

Έλλεριμιζι καλντιρίριζ
Χεπ μιλλετ σιπιάν λερι
Μπιν γιασά ντουά ιτέριζ
Πατισάχαρ σερβερί. (Μπιτούν κτλ.)

ΔΗΜΩΔΗ ΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

Του κ. Ν. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗ

Προτοφάλλον εν Πάτραις.

I. «ΤΑ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ»

(Χορός Τσάμκος).

Ηχος λ δ γ φθοριός. Ρυθμός εξάσημος.

Ο' μὲν α' σίγος αντίσπαστος ---, ο δὲ β' χορίαμβος - - -.

Χρόνος μέτριος.

Μω ω ρε χο ο ρε ευ ου ουν τα α α
χο ο ρευ ου ουν τα α κλε ε φτο ο
που ου λα χο ο ρε ευ ου ουν τα α
κλε ε φτο ο ο που ου λα γλεν του ου
νε ε τα α κα αυ με να γ

Καὶ ἓνα μικρὸ κλεφτόπουλο δὲν τρώγει, δὲν τραγουδάει,
Μόν' τ' ἄρματα συγῆραγε καὶ τὸ σπαθὶ τροχάει.
Σπαθάκι μου περήφανο, τουφέκι, καρυσφύλλι,
Πολλαῖς φοραῖς μ' ἐγλύτωσες καὶ τώρα τούτην ὥρα
Νὰ σ' ἀσημάσω βρὲ σπαθί, νὰ σὲ μαλαματώσω.

2. «ΓΙΟ ΟΥΦ ΑΡΑΠΗΣ»

(Χορός πηδητός Τσάμικος).

*Ηχος λ̣ δ̣ Νη. Ρυθμός εξάσημος. Αντίσπαστος - - - -.

Χρόνος μέτριος.

Αι γτε Γιο σουφ Α ρα Γιο σουφ Α
 ρα α α πης πο λε ε μα α μωρ Α ρα
 πη Γιο ο ο ο σου ουφ κα υ με εν Α
 ρα πη με ε ε ε διο με τρει εις
 χι λια δες

Πέφτουν τὰ τόπια σὰν βροχή κ' ἢ μπόμπαις σὰν χαλάζι
 Κι' αὐτὰ τὰ λιανοτούφεκα σὰν ἄμμος τῆς θαλάσσης.

3. «ΤΑ ΣΑΛΩΝΑ ΚΑΙ Η ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ»

(Χορός πηδητός Τσάμικος).

*Ηχος λ̣ δ̣ ρ̣ φθορικός. Ρυθμός εξάσημος.

Χορίαμβος - - - - μετὰ δύο εξασήμων ἀντισπάσιων - - - -
 τιθεμένων ἐν μέσῳ τῶν δύο τετραμέτρων.

Χρόνος μέτριος.

Στα Σα α α α λω να σφα ζουν

α α αρ νιχ α α Μα α ρι ι ι α
 Πεν τα α γιω τι ι ι σα Πεν τα γιω τι ι ι
 σα και στο Χρυ υ σο κρυ α α α αρ για
 σφα ζουν και αι πηλ λη κα α α αρ για

Στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀριὰ Μαρία Πενταγιώτισσα.
 Καὶ στὸ Χρυσὸ κρυάργια, σφάζονται παλληκάργια.
 Στὰ Σάλωνα νὰ λαβωθῆς καὶ στὸ Χρυσὸ νὰ γιάνης
 Στὴ δόλια τὴν Ἀράχωδα νὰ πέτης νὰ πεθάνης.
 Ἄλλοι νὰ κλαῖν' τὰ νεῖατα σου κι' ἄλλοι τὴν λεβεντιά σου
 Στὰ Σάλωνα κ' ἢ Πενταγιού νὰ κλαῖνε τ' ἄρεματά σου.
 Νὰ κλαίῃ μὲ μελαχροινὴ πῶλ', ἀραβωνιασμένη
 Ποῦ παλληκάργια σφάζονται κι' αὐτ' εἶν' φυλακισμένη.

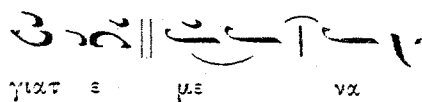
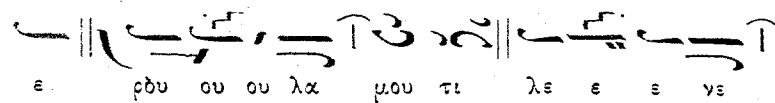
4. «Η ΜΑΥΡΟΔΕΡΟΥΛΑ»

(Χορός Τσάμικος).

*Ηχος λ̣ δ̣ ρ̣ φθορικός. Ρυθμός εξάσημος. Χορίαμβος - - - -

Χρόνος μέτριος γοργός.

Τα κου μω ρε τα κου ου ους μαυ
 ρο δε ε ε ρου ου ου ου του ου λα
 μου μω ρε τα κους μαυ ρο δε ε

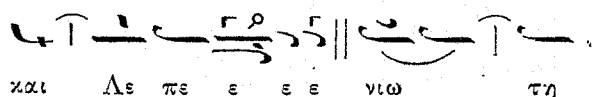
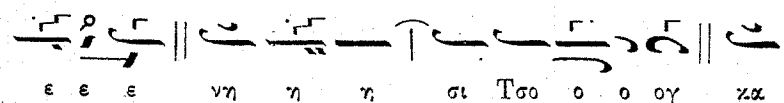
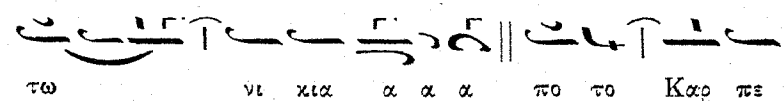
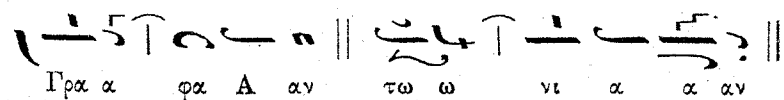
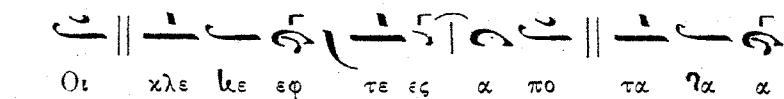
Τ' ἀκοῦς μαυροδερούλά μου τί λένε γιατί' ἐμένα
Λένε νὰ μὲ σκοτώσουνε πῶς ἀγχιπῶ ἐσένα.
Μὴ σκιάζεσαι λεθέντη μου στὸν νοῦν σου μὴ τὸ βάνης
Γιατ' ἔχω ἀδέλφια ἀσματωλοὺς πρῶτα ξεδέλφια κλέφτες.

5. «ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ»

(Χορὸς Τοάμικος).

Ἦχος λ ρ̣ Νη. Ρυθμὸς ἐξάσημος. Χορίαμβος - - -

Χρόνος μέτριος.

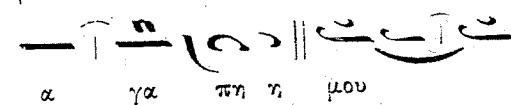
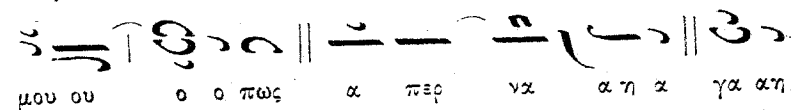
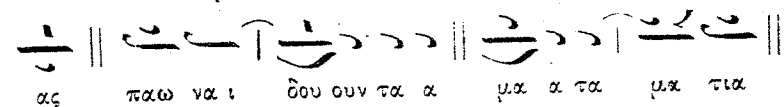
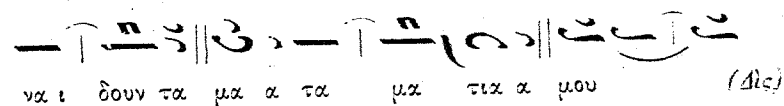
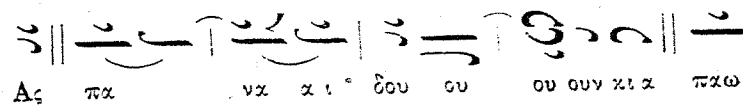

6. «Η ΑΓΑΠΗ»

(Χορὸς σοντὸς Καλαματιανός).

Ἦχος ρ̣ Πα. Ρυθμὸς ἐπτάσημος. β' ἐπίτητος - - -

Χρόνος χορῶς μέτριος.

Ἄς πάω νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μου
Πῶς ἀπερνᾷ ἡ ἀγάπη μου ;
Μὴν εὖρ' ἄλλοῦ κι' ἀγάπησε
Καὶ 'μένα μ' ἀπαράτησε ;
Ποῶς σ' τοῦπε δενδρολάκι μου
Δὲν σ' ἀγαπῶ πουλάκι μου ;
Μὴ στὸ εἶπε ὁ ἥλιος νὰ χαθῇ
Κι' ἄστρο νὰ μὴ ξημερωθῇ.
Μὴ στὸ εἶπε τ' ἀρχοντόπουλο
Τὸ παλιοκρατόπουλο.
Μὴ στὸ εἶπανε στὴν Ἑκκλησιὰ
Νὰ μὴ ξαναπεράσω πλεῖα.

2. «Η ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ»

(Χορός οργάνος Καλαματιανός).

Ἦχος ᾠΐσ. Ρυθμός επιτάσημος. β' επίτετος - - -

Χρόνος γοργός μέτριος.

Πες μου Γαρουφου σου ου φα λια μου
 πως κιτρι νι ι ι ι ι σεις (Δις)
 πες ες ες μου πως ως κι ι τρι ι
 νι ι σεις ες και αι αι χαλ
 κο ο πρασι ι νι ι σεις π

Πές μου Γαρουφαλιά μου πώς κιτρίνισες
 Και χαλκοπρασίνισες;
 Μή σε μάλωσε κανείς; Γαρουφαλιά μου
 Νά μου ειπής.
 Με μαλώνει ή μόνα μου
 Πώς κοιμάς' άντάμα μου.
 Με μαλώνει κι' ο αδελφός μου
 Ποῦν' τὰ μάτια και τὸ φῶς μου.
 Με μαλών' κ' πενθερά μου
 Ποῦνε ὀλίγα τὰ προικιά μου.

Τέλος τῶν τευχῶν τοῦ Γ' ἔτους τῆς Β' περιόδου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ,, ΜΟΥΣΙΚΟΝ

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς τοῦ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΤΑΜΠΑ μουσικοῦ.

1. Η ΒΑΓΓΕΛΗ

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ἦχος λ̣ δ̣ ρ̣ Ρυθμός τετράσημος. Χρόνος μέτριος.

Κα λον σταυ ρο ο ον που κα μα με ε ση η
 με ρα α α τη η η δε ευ τε ρα ρ κα
 λον σταυ ρο ο ον που κα μα με ε ση η με
 ρα α α τη η η δε ευ τε ρα ρ παν
 τα μω ω σα α α μωρ Βαγ γιο ομ Βα αγ γε λη
 πα α αν τα μω ω σα α α μια λυ υ γε ρη

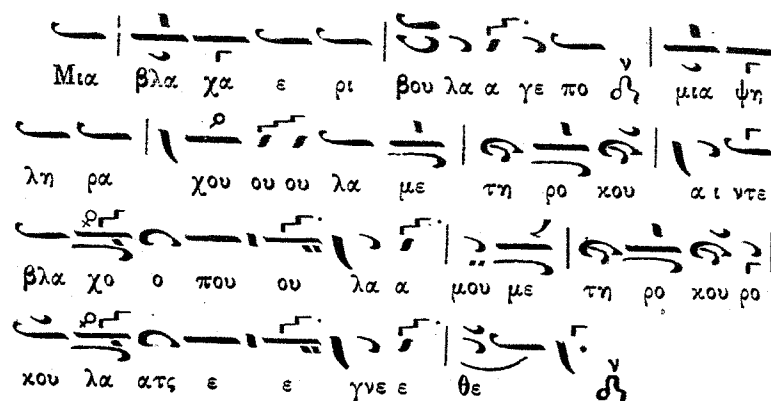
Καλὸν σταυρὸν ποῦ κάμαμε σήμερα τῇ Δευτέρᾳ
 Π' άντάμωσα μιὰ λυγερή (*) π' ἐρχόταν ἀπ' τ' ἀμπέλι.
 Φέρνει τὰ μῆλα στὴν ποδιά τὰ χίτρα στὸ μανδῆλι.
 Δυὸ μῆλα τῆς ἐγύρεψα κι' αὐτὴ μοῦ δίδει πέντε.
 Δὲ θέλω γὼ τὰ μῆλα σου τὰ τσαλοπατημένα.
 Μόν' θέλω δυὸ ἀπ' τὸν κόρφο σου τὰ μοσχομυρισμένα.

(*) Τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου στίχου.
 ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ ΣΤ'. — ΤΕΥΧΟΣ Α'. (9)

2. Η ΒΛΑΧΑ

(Χορευτικὸν Ἠπείρου).

Ἦχος λ π δὴ Νη Ρυθμὸς ἰσιτάσημος. Χρόνος μέτριος.

Μιά βλάχα ἐριβούλαγε 'πὸ μιὰ ψηλὴ ραχούλα

Με τὴ ροκοῦλὰ τ'ς ἐγενθε (¹) τ' ἀδράχτια τῆς χιομάτα

Κι' ὁ βλάχος τὴν καρτέραγε σ' ἓνα στενὸ δρομάκο.

—Βλάχα μου πόθεν ἔρχεσαι καὶ ποῦθε μᾶς κοπιάζεις;

—'Απὸ τὸ σπῆτι μ' ἔρχομαι στὰ πρόβατα πηγαίνω.

Σέρνω φωμί γιὰ τὰ σκυλιὰ, τσαρούχ' γιὰ τὸν τσαπάνο.

—Βλάχα μ' γιὰ δὸς μας φίλημα, δὸς μας καὶ μαῦρα μάτια.

—Πῶς νὰ σοῦ δώσω φίλημα, καὶ πῶς καὶ μαῦρα μάτια

Ποῦ μ' ἔχ' ἡ μάνα μ' μοναχὴ, μικρὴ ἀρραιωνισμένη;

Θὰ πᾶρω ἄντρα Δέσποτα, ἄντρα γραμματισμένο.

3. Η ΕΛΕΝΗ ΜΟΝΑΧΗ

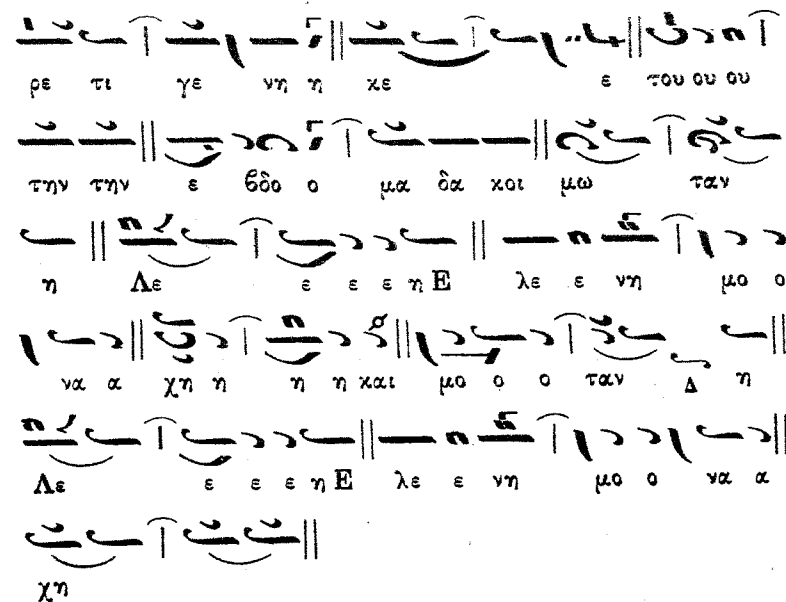
(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίτριτος. Ἦχος λ π Πα

Χρόνος μέτριος ἀργός.

(¹) Τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου στίχου.

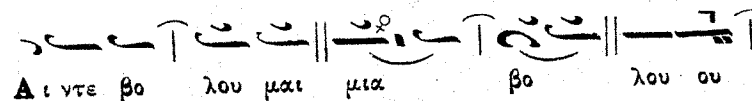
Τὸ μάθατε τί γίνηκε τούτην τὴν ἐβδομάδα
Κοιμῶταν ἡ Ἑλένη μοναχὴ ἔξω στὸ κρεββατάκι.
Καὶ τὸ πρωτὶ σηκώνεται βαργιὰ ἀπὸ τὸν ὕπνο,
Βρίσκει τὰ στήθια τῆς ἀνοικτὰ. στὰ χεῖλη φιλημένη
Καὶ τὴ σαλένια τὴν ποδιὰ βαργιὰ ἀνασκουμπωμένη.
Κ' εὐθὺς τελάλη ἔβαλε στὴν μέση ἀπὸ τὴ χώρα.
—'Ακοῦτε σεῖς ἡ εὐμορφες καὶ σεῖς ἡ μαυρομάτες
Τὸν Μάϊ κρασί μὴν πίνετε, ἔξω μὴν κοιμηθῆτε,
Τρία παιδιὰ παλάθωσαν καὶ περπατοῦν τῆς νύκτες,
Σέρνουν φωμί γιὰ τὰ σκυλιὰ, κρέας γιὰ τὰ λιοντάρια,
Σέρνουν κι' ἀγαποτότανο γιὰ τὰ 'μορφα κορίτσια.

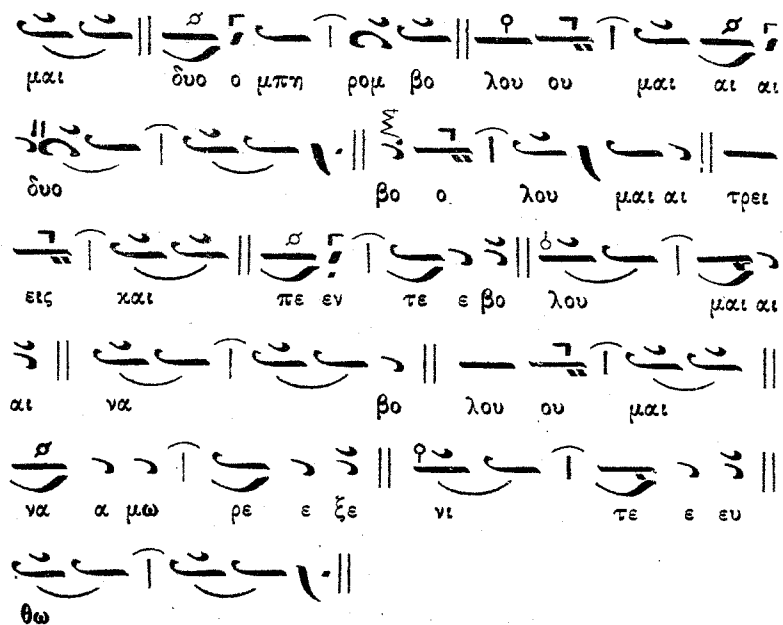
4. Ο ΞΕΝΟΣ

('Επιτραπέζιον Ἠπείρου).

Ρυθμὸς ἐπτάσημος β' ἐπίτριτος. Ἦχος ς Πα

Χρόνος μέτριος ἀργός.

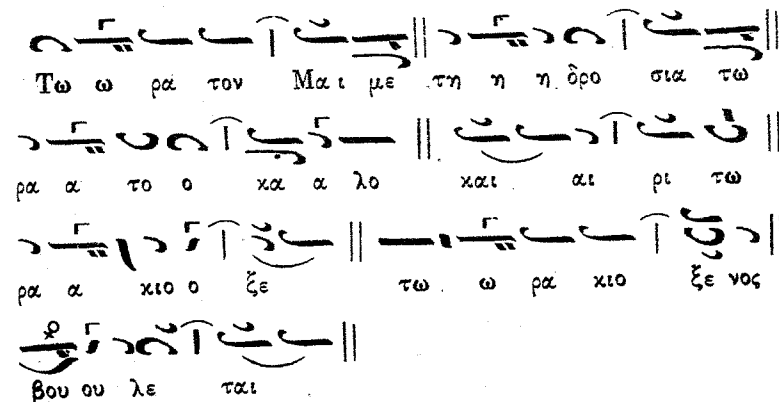

Βολοῦμαι μιὰ βολοῦμαι δυὸ βολοῦμαι τρεῖς καὶ πέντε,
 Βολοῦμαι νὰ ξενιτευθῶ, βολοῦμαι νὰ πααίνω·
 Κι' ὅσα βουνὰ θὲ νὰ διαβῶ ὅλα τὰ παραγγέλλω·
 —Βουνά μου μὴ χιονίσετε, κάμποι μὴ παχυνθῆτε,
 Βρυσοῦλες μὲ τὰ κρυὰ νερὰ νὰ μὴ κρυσταλλιασθῆτε
 "Ὅσο νὰ πάγω καὶ νάρθῶ καὶ πίσω νὰ γυρίσω.
 Ἡ ξενιτεῖά μὲ πλάνεσε κι' ἀπόμεινα στὰ ξένα
 Καὶ κάνω χρόνους δώδεκα καὶ μῆνας δεκαπέντε
 Καὶ πζάνω ξέναις ἀδερφαῖς καὶ ξέναις παραμύθαις
 Γιὰ νὰ μοῦ πλὲν' τὰ ροῦχά μου τὰ ἔρημα σκουτιὰ μου.
 Μ'τὰ πλένουν μιὰ μ'τὰ πλένουν δυὸ μ'τὰ πλένουν τρεῖς καὶ πέντε
 Κι' ἀπὸ τῆς πέντε καὶ μπροστὰ τὰ ρίχνουν στὰ σοκάκια.
 —Πάρε ξένε μ' τὰ ροῦχά σου τὰ ἔρημα σκουτιὰ σου
 Καὶ σύρ' πίσω στὸν τόπο σου καὶ σύρε στὴν πατρίδα
 Σὲ καρτεροῦ ἢ μανοῦλά σου, σὲ καρτεροῦν τ' ἀδέρφια.

5. «ΤΟΝ ΜΑΪ ΜΕ ΤΗ ΔΡΟΣΙΑ»

(Χορευτικὸν Ἡπειροῦ).

Ρυθμὸς ἐπιτάσημος δ' ἐπίκριτος. Ἦχος $\overset{\pi}{\eta}$ Πα
 Χρόνος μέτριος γοργός.

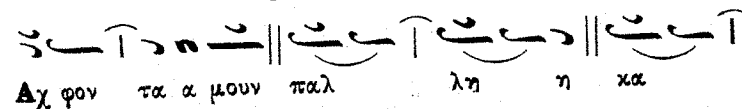

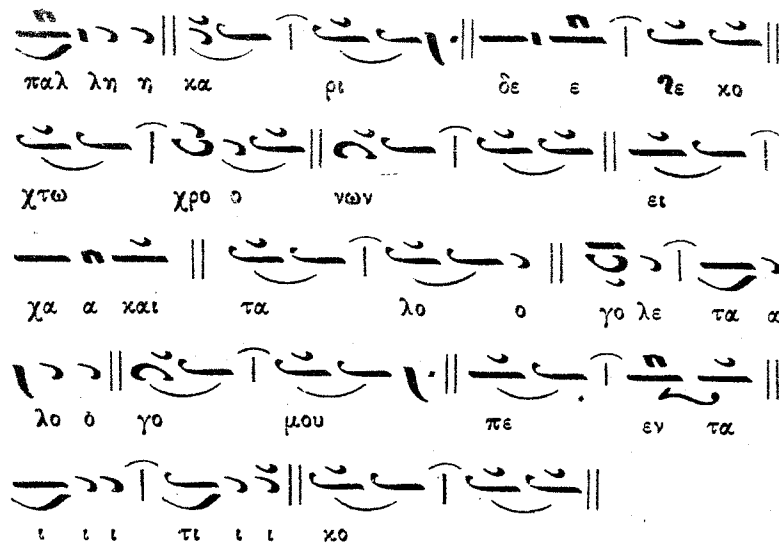
Τώρα τὸν Μάϊ με τὴν δροσιὰ τώρα τὸ καλοκαῖρι
 Τώρα κι' ὁ ξένος βούλεται νὰ πάη στὴν καλή του.
 Νύκτα σελλόνει τ' ἄλογο ἔμερα τὸ καλλιγόνει,
 Βάζει ἑσημένια πέταλα, καρφιὰ μαλαματένια
 Καὶ τὰ καλλιγοσφύργια του κι' αὐτὰ μαλαματένια.
 Στὴ στράτα καὶ ποῦ πῆγαινε στὸν δρόμο ποῦ πηγαίνει
 Τρεῖς Ρωμηοπούλες κάθονταν κ' ἡ τρεῖς ἀράδα ἀράδα.
 Ἡ μιὰ κερνάει μὲ τὸ γραλὶ κ' ἡ ἄλλη μὲ τὴν κούπα
 Κ' ἡ τρίτη ἡ ὡμορφότερη μὲ μαστραμπὰ φλωρένιο.
 —Κέρνα μας κόρη, κέρνα μας, κέρνα ὅσο νὰ φέξῃ,
 "Ὅσο νὰ σκάσῃ αὐγερινὸς νὰ πάη ἡ πούλια γιόμα
 Κι' ἀπὸ σ' ἀφίνω τὴν ὑγεία καὶ τὴν καλή σας ὥρα.

6. ΤΗΣ ΩΡΙΑΣ ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ

(Χορευτικὸν Ἡπειροῦ. Κατ' ἀπαγγελίαν τῆς μητρὸς μου).

Ρυθμὸς ἐπιτάσημος β' ἐπίκριτος. Ἦχος $\overset{\pi}{\eta}$ Πα
 Χρόνος μέτριος γοργός.

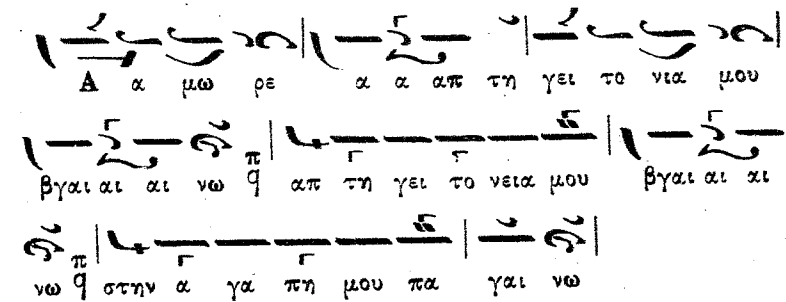

Φοντάν 'μουν παλληκάρι δεκοχτώ χρονών
Είχα και τ' αλογό μου πενταίτιχο.
Σε μάρμαρο πατούσε κ' έβγαζε νερό.
Σ' όλον τόν κόσμο πήγα και σ' όλο τὸ ντουνηά
Σὰν τῆς 'Ωργιάς τὸ κάστρο δὲν εἶδα πουθενά.
Τοῦρκοι τὸ πολεμοῦσαν χρόνους δώδεκα
Δὲν 'μπόρουν νὰ τὸ πάρουν τὸ ἔρημόκαστρο.
'Ενας καλογεράκος, ἔν' ὤμορφο παιδί,
'Εγὼ θε νὰ τὸ πάρω, τί εἶν' τὸ κέρασμα ;
Χίλια φλουριά σου δίνουμ' κ' ἔν' ἄλογο καλό.
'Εβαλ' γυναικεία ροῦχα και κόκκινη ποδιά
'Εβαλ' δυὸ λεμονάκια στὸν κόρφο γιὰ βυζιά
Κι' ἕνα μαξιλάρακι 'πὸ κάτ' ἀπ' τὴν ποδιά.
Στὴν πόρτα πάει και κλαίει σὰν μικρὸ παιδί.
'Ανοίξατέ μ' τὴν πόρτα γιὰτ' εἶμαι μοναχὴ
Εἶμαι και γκαστρωμένη, εἶμαι στὸ μῆνα μου,
Σκοτόνω τὸ παιδάκι και κριματίζεσθε.

7. «ΑΠ' ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΕΙΑ ΜΟΥ ΒΓΑΙΝΩ»

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ρυθμὸς τετράσημος. *Ηχος ᾠ Πα. Χρόνος μέτριος γοργός.

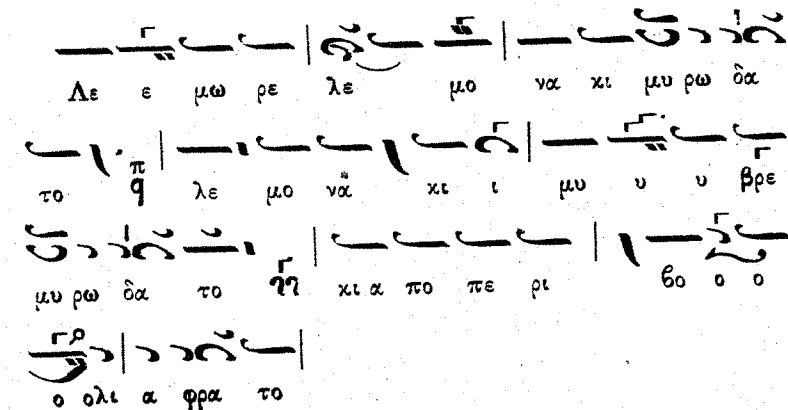
'Απ' τῆς γειτονείας μου βγαίνω
Στὴν ἀγάπη μου παγαίνω
Βρίσκω κόρες ποῦ κεντοῦσαν
Και γλυκὰ με χαιρετοῦσαν.
Σὰς παρακαλῶ κορίτσια

Νὰ με βάλετε στὴ μέση
Νὰ διαλέξω ποιά μ' ἀρέσει.
Νὰ διαλέξω τὴ Βαρβάρα
Ποῦναι ἄσπρη σὰν τὸ γάλα.

8. «ΛΕΜΟΝΑΚΙ ΜΥΡΩΔΑΤΟ»

(Χορευτικὸν Ἠπείρου).

Ρυθμὸς τετράσημος. *Ηχος ᾠ Πα. Χρόνος μέτριος γοργός.

Λεμονάκι μυρωδάτο
 Κι' από περιθόλι άφράτο
 Ή παραμυρίζης τόσο
 Θα με κάμης να νυκτώσω.

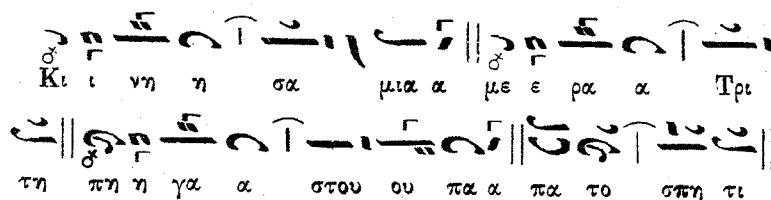
— Κι' αν νυκτώσης παλληκάρι,
 Κάτσε νάβγη το φεγγάρι.
 Να σε ιδώ να σε γνωρίσω,
 Ζάχαρι να σε τσίσω
 Και να σε γλυκοφιλήσω.

9. «ΚΙΝΗΣΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ»

(Χορευτικὸν Θεσσαλίας).

Ρυθμὸς ἐπτάσημος α' ἐπίτριτος. *Ηχος λ π δ ς ν

Χρόνος μέτριος γοργός.

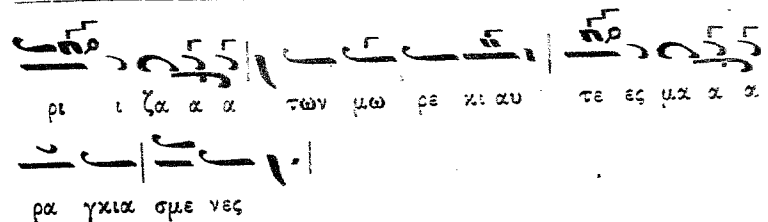
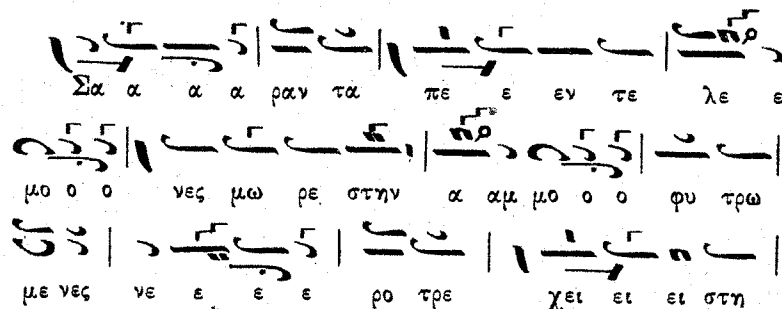
Βρήκα πέρδικα ψημένη
 Και την παπαδιά 'λλαγμένη.
 Τρώγω, πίνω μιά βραδρά
 Και φιλώ την παπαδιά.

Κι' ο παπᾶς πίσω απ' τή θύρα
 "Αρπαξε τή φορτοτήρα.
 Δεν με βάρεσε πολλές
 Πεντακόσες δυό ξυλίες.

10. «ΣΑΡΑΝΤΑΠΕΝΤΕ ΛΕΜΟΝΙΕΣ»

(Ἑπειρωτικὸν ἐπιτραπέζιον).

Ρυθμὸς τρίσημος. *Ηχος ς Πα Χρόνος μέτριος ἀργός.

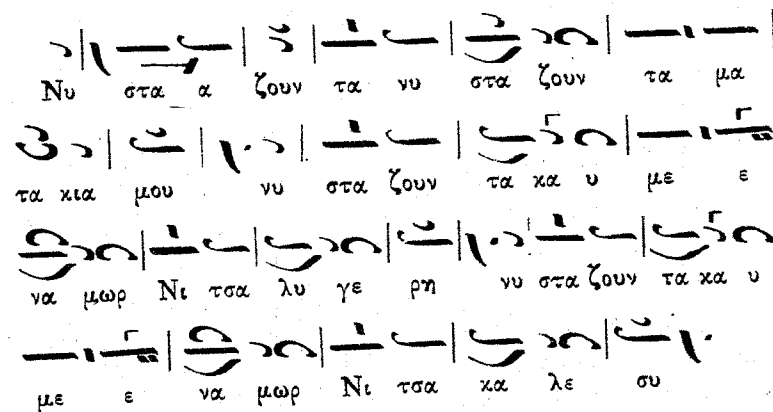

Ἔτσι εἶναι ἡ κόρη ἀνύπαντρη καὶ κακοπαντρεμένη.
 Κοιμᾶται νηὸς, κοιμᾶται ἄστρως, κοιμᾶται νηὸ φεγγάρι,
 Κοιμᾶται τὸ τριαντάφυλλο σιμὰ στὸν χλιμπουνιάρη.
 Ὁ χλιμπουνιάρης βούγκαι κ' ἡ κόρη ἀναστενάζει.
 —Τί ἔχεις κόρη μ' καὶ θλίβεται, βρεῖά κι' ἀναστενάζεις;
 Μήπως ἄσπρα σοῦ λείπονται, φλωριά γιὰ νὰ κρεμάσης;
 —Φωτιά νὰ κάψουν τ' ἄσπρα σου καὶ φλόγα τὰ φλωριά σου.
 Μπροστὰ στὸν ἄνδρα τὸν καλὸ, μπροστὰ τὸ παλληκάρι.

11. «ΝΥΣΤΑΖΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΑΚΙΑ ΜΟΥ»

(Χορευτικὸν Ἑπείρου).

Ρυθμὸς δίσημος. *Ηχος α'. Πα Χρόνος γοργός.

Νυστάζουν τὰ ματάκια μου, νυστάζουν τὰ καυμένα.
 Σήκου, Νίτσα μ' νὰ πέσουμε, νὰ κοιμηθοῦμ' ἀντάμα,
 Ἀκόμ' ἀπόψε ποῦ εἶμαι 'δῶ, ἀπόψε κι' ὅλη νύχτα,
 Νὰ σὲ χορτάσω φίλημα, νὰ σὲ χορτάσω λόγια.
 «Σ' ἀφίνω τὴν καλονυχτιὰ, λαμπάδα μου γραμμένη,
 Κ' ἐγὼ πάγω στὴν ξενιτιὰ, στὰ ἔρημα τὰ ξένα».

- Ποῦ πᾶς, ποῦ πᾶς, ἀφέντη μου. κ' ἐμένα ποῦ μ' ἀφίνεις ;
 —'Εδῶ ποῦ πάνω κόρη μου, κορίτσια δὲν περνάουν,
 'Εδῶ 'νε 'χθροὶ ἀνύπαντροι, γυρεύουν παντρεμμέναις,
 Καὶ μένα μὲ σκοτώνουνε, καὶ σένα μοῦν' σὲ πέρνουν.
 —'Ωρα καλὴ σ' ἀφέντη μου. καλὸ τὸ κίνημά σου,
 Καλὰ νὰ πᾶς, καλὰ νὰ βῇς, καλὰ νὰ καζαντήσης,
 Νὰ φέρης γρόσια φόρτωμα καὶ τὰ φλωργιὰ στὸ τσάκι.

12. «ΣΑΡΑΝΤΑΠΕΝΤΕ ΚΥΡΓΙΑΚΕΣ»

('Ηπειρωτικὸν ἐπιτραπέζιον).

Ἦχος λ π Πα Χρόνος ἀργός.

Σα ραν τα πεν τε ε ε Κυ υρ για α
 και αι αις κε ζη ην τα δυο δε ευ τε ραις δεν
 ει ει δα α α τη η ην αι αι δεν ει ει δα
 τη η ην α α α γα α πη μου

- Σαρανταπέντε Κυργιακαῖς κ' ἐξήντα δύο Δευτέραις,
 Δὲν εἶδα τὴν ἀγάπη μου, τὴν γκαρουφαλαιμοῦσα,
 Καὶ 'ψὲς τὴν εἶδα στὸ χορὸ καὶ σήμερα στὴν τάβλα,
 Καὶ μὲ τὸ πόδι τὴν πατῶ καὶ μὲ τ' ἀγείλ' τῆς λέω,
 «Κόρη μ' τί μάνα σ' ἔκανε, τί μάνα σ' εἶχε κάνει ;
 —Κ' ἐμένα μάνα μ' ἔκανε, μάνα σὰν τὴ δική σου,
 Σήκου, ξένε μ', τί νύχτωσες, σὲ πῆρε τὸ σκοτάδι,
 Θὰ σὲ πατήση τὸ στοιχειὸ, θὲ νὰ σὲ φάη κ' ἡ λάμια.
 —'Εγὼ γιὰ σένα θὰ χαθῶ, γιὰ σένα θὰ πεθάνω,
 Κι' ἄς μὲ πατήση τὸ στοιχειὸ, καὶ ἄς μὲ φάη κ' ἡ λάμια.

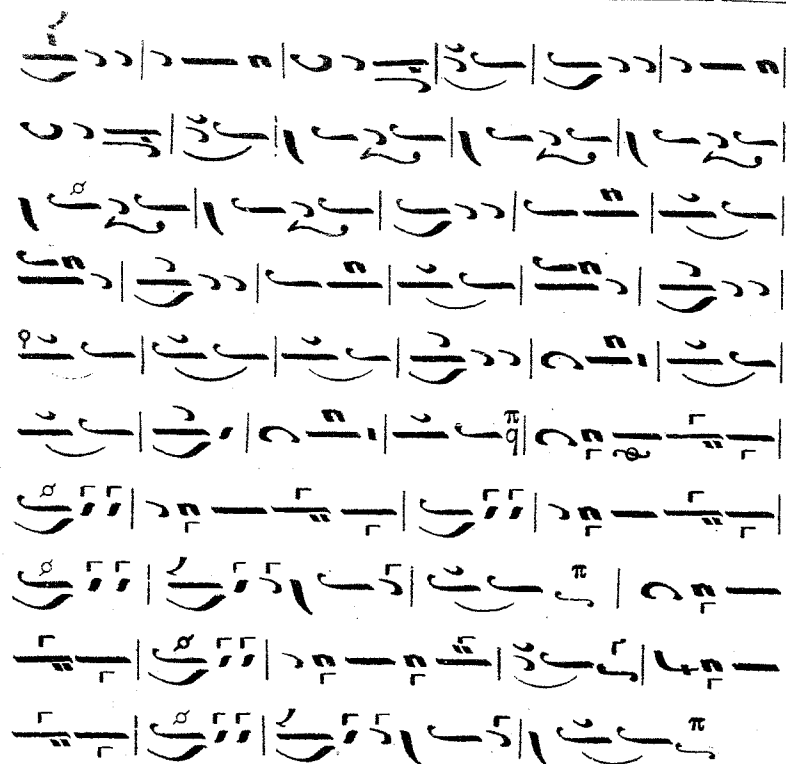
13. Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

('Η Μουσικὴ του).

Ρυθμὸς ἐπίασημος β' ἐπιτραπέζιος. Ἦχος π ρ καταλήγων εἰς π

Χρόνος ἀργός.

Ρυθμὸς τρεῖσημος π ρ

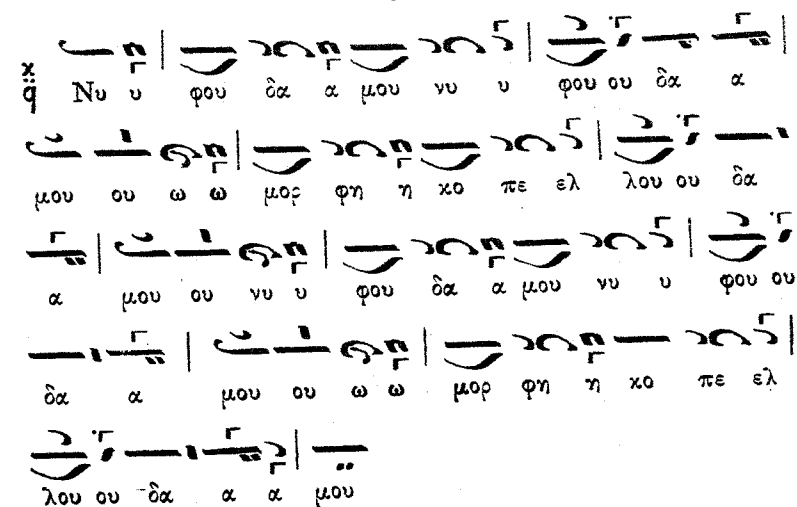
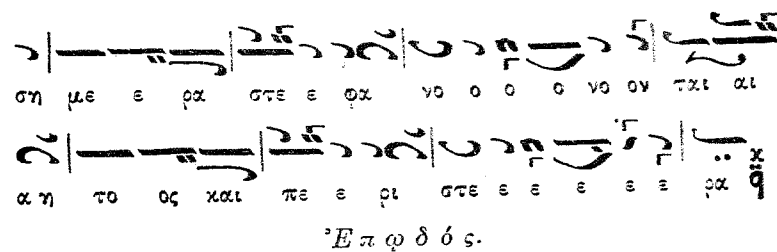
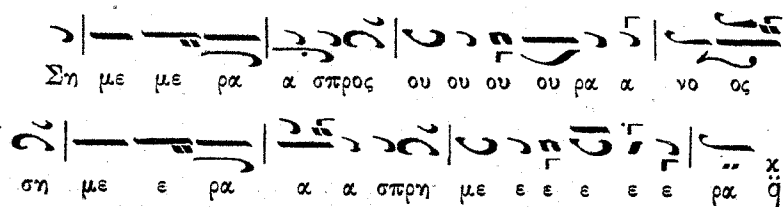

1. «ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΣΠΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ»

Δημῶδες ἄσμα ψαλλόμενον κατὰ τοὺς γάμους ὑπὸ χωρικῶν νεανίδων
εἰς τὰ χωρία τῆς νήσου Λέσβου.

(Ἐκ τῆς ἀνεκδότου συλλογῆς Παρ. Μπουραντᾶ, α' ψάλτου Μητροπόλεως Αἰγίου).

ἦχος ᾧ κε (Πυθμός τετράσημος).

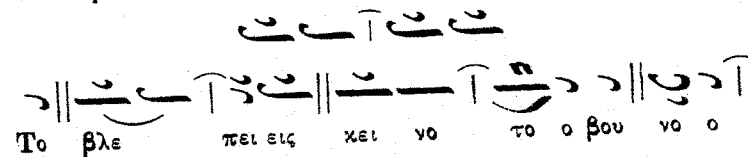

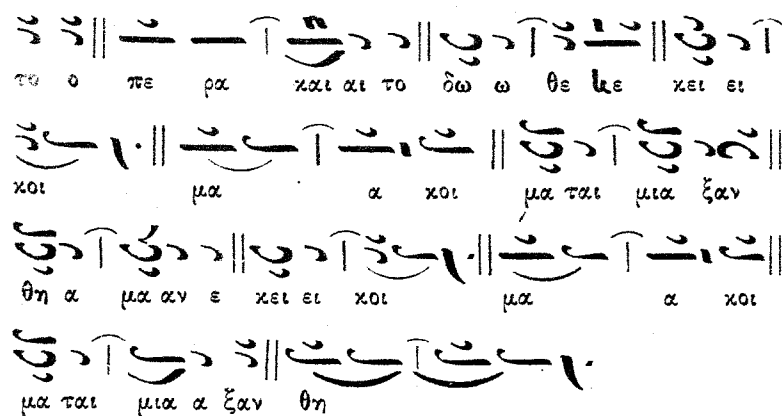
Γαμπρός εἶνε βασιλικός κ' ἡ νύφη ματζουράνα !
 "Ὁμορφα ποῦ ταιριγιάσανε μπέης καὶ καπετάνα !
 Ἀμύδαλου ἡτσάκισα κι μέσα σ' ἐξογράφισα.

1. «ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ»

(Ἐκ τῆς συλλογῆς Θεοδώρου Ἀλεξοπούλου, μουσικοῦ ἐν Αἰγίῳ).

* Ηχος ᾠ Πα Ρυθμός β' ἐπίτριτος. Χρόνος μέτριος γοργός.

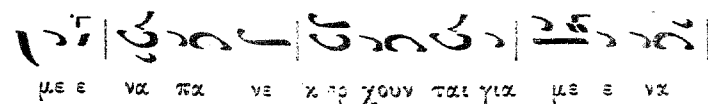
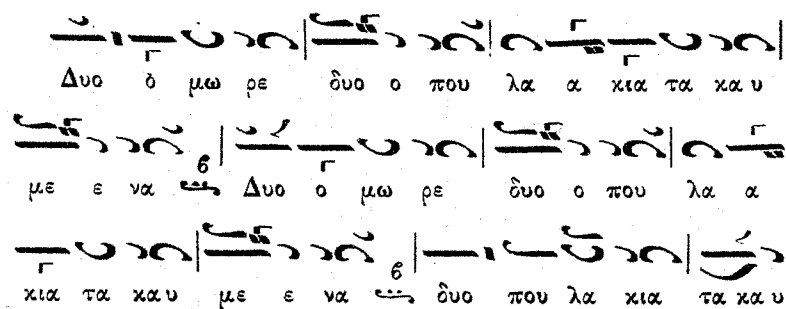

(Τὸ τέλος ἐκάστου στίχου εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπομένου).

- Τὸ βλέπεις 'κεῖνο τὸ βουνὸ τὸ πέρα καὶ τὸ 'δῶθε ;
 Ἐκεῖ κοιμᾶται μὲν ξανθὴ, ξανθὴ καὶ μαυρομάτα.
 — Εὐπνα καυμένη Ἀναστασιά, ξύπνα καυμένη Δέσπω,
 Εὐπνα ν' ἀνάψης τὴ φωτιά, νὰ σβύσης τὸ λυχνάρι,
 Γιατὶ μᾶς πῆρ' ἡ χαρὰυγὴ, τὸ δόλιο μεσημέρι.
 — Πῶς νὰ σκωθῶ λεβέντη μου ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά σου ;
 Μπλεχθῆκαν τὰ μαλλιάκια μου μαζὺ μὲ τὰ δικά σου.

2. «ΔΥΟ ΠΟΥΛΑΚΙΑ ΤΑ ΚΑΥΜΕΝΑ»

Ἦχος Δι. Ρυθμὸς τετράσημος. Χρόνος μέτριος γοργός.

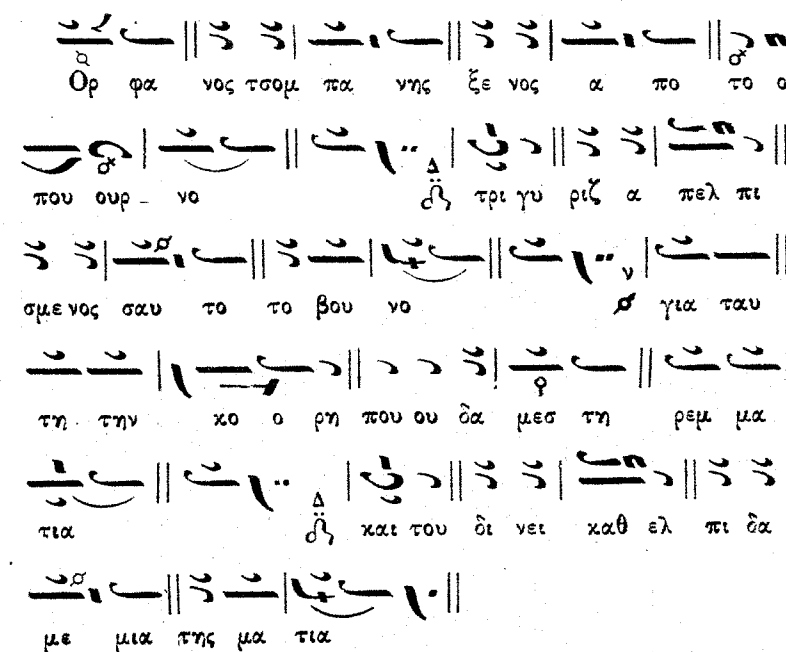
Δυὸ πουλάκια τὰ καυμένα Χελιδόνη μου ν' ἀπέχῃ
 Πᾶνε κ' ἔρχονται γιὰ μένα. Γιατὶ διάφορο δὲν ἔχεις.
 Τ' ὄνα τὸ πουλὶ ἀγαπάω Πῶς νὰ φύγ' ἀπ' τὴν ἀγάπη
 Τ' ἄλλο τὸ μπαινογελῶ. Ποῦπαθα πολλὰ γιὰ δική.

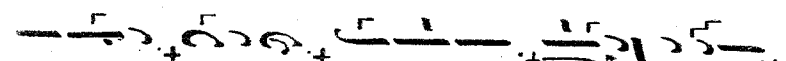
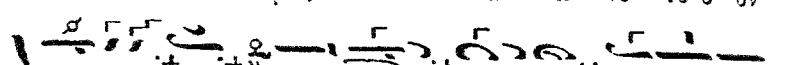
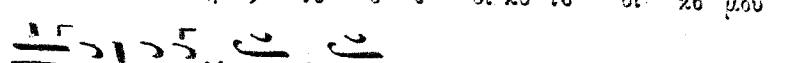
1. «ΟΡΦΑΝΟΣ ΤΣΟΜΠΙΑΝΗΣ»

(Ἐκ τῆς ἀνεκδότου συλλογῆς Τριαντ. Γεωργιάδου, μουσικοῦ ἐν Τραπεζοῦντι).

Ἦχος πλ. δ'. Ἦν Ρυθμὸς ἐπιδάσημος β' ἐπίτριτος.

Χρόνος μέτριος γοργός.

 Μα α ας σκο το μας σκο τω σα α νε το ο ον

 Τα α α τση ρ το ο ο δι κο το δι κο μου

 ου το γιο ολ δα ση

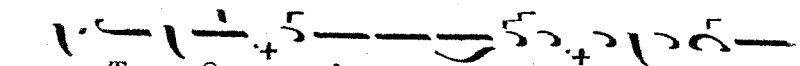
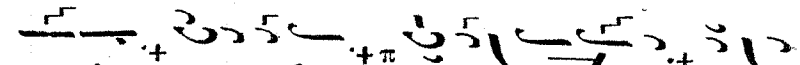
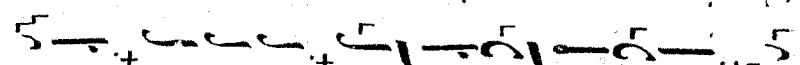

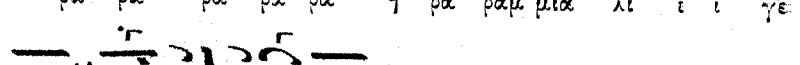
Τὸ λένε τ' ἀηδονάκι κατὼ στὰ βέμματα,
 πῶς τ' ἀγαπῶ πουλί μου δὲν εἶναι ψέμματα.

Μᾶς σκοτώσανε τὸν Τάτση!
 τὸ δικό μου τὸ γιολδάτση.

2. ΤΟ ΦΡΑΜΠΑ—ΦΡΟΥΜΠΑ

(Χορὸς Καλαματινὸς)

* Ηχοσ α' Πα. Ρυθμὸς 2+2+3=7σημος. $\frac{1}{8}$

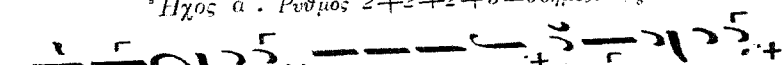
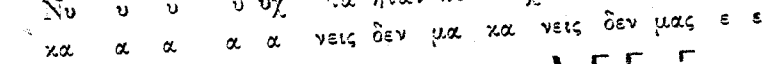
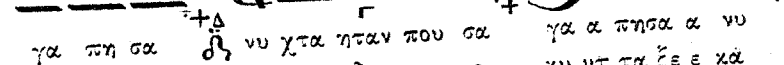
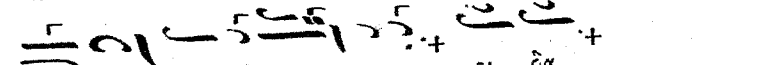
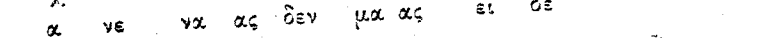
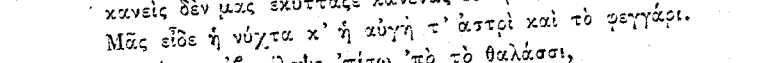

 Τῆς Θε ο δω ρας το ο βου νο κα α νει

 εις δεν τα νε ε βαι νει μια λι ι ι γε ρη

 η στα φραμ πα φρου του ρου ρου ρου ρου ρου

 ρα ρα ρα ρα ρα ρα ρα μια λι ι ι γε

 ρη τα νε βαι αι νε

Τῆς Θεοδόρας τὸ βρονὸ κανεὶς δὲν τ' ἀνέβαινε,
 μιὰ λιγερὴ τ' ἀνέβαινε καὶ γκοκατραγονοῦσε!
 Τὴν πάντρεψε ἡ μάνα της, τῆς ἔδωκ' ἕναν ἄντρα,
 ποῦ ἦταν φίλος σὰν κόπανος χοντρός τὰν τὸ καλῶμαι.
 Κι' ἀνέβηκε στὴ βεθυθιά νὰ τὴν κορφολογίσει,
 κ' ἔπεσ' ἀπὸ τὴ βεθυθιά καὶ σπᾶνει τὸ ποδάρι.
 Χίλιοι γιατροὶ μαζεύτηκαν τὸν πόνον του νὰ γράνουν,
 κ' ἕνας γιατρός καλὸς γιατρός τὸ νεῖο γιὰ νὰ προκάνη.
 Ἀνέβηκε στὸ μέριτσηκα καὶ πᾶει νὰ τὸν ἐγιάνη,
 καὶ πίσω στὰ καθούριζ του τὰ γιατρικά του βάνει.

3. Ο ΝΑΥΤΗΣ

(Χορὸς Ἀντικουστὸς [καρσιλαμῆς])

* Ηχοσ α'. Ρυθμὸς 2+2+2+3=9σημος. $\frac{9}{8}$

 Νύ υ υ υ υχ τα ηταν που νυ χτα ηταν που σα α

 κα α α α α νεις δεν μα κα νεις δεν μας ε ε

 γα πη σα νυ χτα ηταν που σα γα α πησα α νυ

 κυτ τα ξε κα νεις δεν μας ε κυ υτ τα ξε ε κα

 υχ τα τα αν που σε ε ει δα

 α νε να ας δεν μα ας ει δε

Νύχτα ἦταν ποῦ τ' ἀγάπησα νύχτα ἦταν ποῦ σε εἶδα,
 κανεὶς δὲν μᾶς ἐκύτταξε κανέννας δὲν μᾶς εἶδε.
 Μᾶς εἶδε ἡ νύχτα κ' ἡ κύγη τ' ἄτροι καὶ τὸ φεγγάρι.
 τὸ φέγγος ἐβασίλεψε 'πίσω 'πὸ τὸ θαλάσσι,
 Καὶ τὸ θαλάσσι τὸ κουπί καὶ τὸ κουπί τὸ ναύτη,
 κι' ὁ ναύτης μας ἀρρώστησε 'στοῦ καραβιοῦ τὴν πλώρη.
 Δὲν ἔχει μάνα νὰ τὸν κλαίῃ κόρη νὰ τὸν λυπᾶται,
 δὲν ἔχει κι' ἀγαπητικιά νὰ τὸν μυρολογᾶται.

3. Η ΑΝΤΑΡΑ

(Συνέχεια προηγούμενου)

(Χορός 'Αντικρουστές).

*Ηχος α'. Ρυθμός $2+2+2+3=9$ σημ. $\frac{9}{8}$.

$\frac{2}{\text{Ο}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{αυ}}$ $\frac{3}{\text{τη}}$ $\frac{2}{\text{ης}}$ $\frac{2}{\text{μα}}$ $\frac{3}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{αυ}}$ $\frac{2}{\text{της}}$ $\frac{2}{\text{μα}}$
 $\frac{2}{\text{ας}}$ $\frac{2}{\text{αρ}}$ $\frac{2}{\text{ρω}}$ $\frac{2}{\text{στη}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{σε}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{ναυ}}$ $\frac{2}{\text{τη}}$ $\frac{2}{\text{ης}}$ $\frac{2}{\text{μα}}$ $\frac{2}{\text{ας}}$ $\frac{2}{\text{αρ}}$ $\frac{2}{\text{ρω}}$
 $\frac{2}{\text{στη}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{σε}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{στου}}$ $\frac{2}{\text{κα}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{ρα}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{βιου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{την}}$
 $\frac{2}{\text{πλω}}$ $\frac{2}{\text{ω}}$ $\frac{2}{\text{ρη}}$ $\frac{2}{\text{π}}$ $\frac{2}{\text{9}}$

Ὁ ναύτης μας ἀρώστησε 'ς τοῦ καραβιοῦ τὴν πλώρη.
δὲν ἔχει μάννα νὰ τὸν κλαίῃ κύρη νὰ τὸν λυπᾶται.

Γιὰ σήκω σήκω ναύτη μου κυλὲ καρaboκύρη,
νὰ κουμπασάρῃς τὸν καιρὸ ν' ἀράξωμ' σὲ λιμνιῶνα.

Ἐγὼ σᾶς λέγω δὲν 'μπορῶ καὶ σεῖς μὲ λέτε σήκω,
γιὰ πιάστε με νὰ σηκωθῶ καὶ βάλτε με νὰ κάτσω,

Καὶ φέрте μου τὴ χάρτα μου καὶ τὸ χρυσὸ κουμπάσω,
νὰ κουμπασάρω τὸν καιρὸ ν' ἀράξωμ' σὲ λιμνιῶνα.

Θωρεῖτε τοῦτο τὸ νησι τὸ δόθε καὶ τὸ κεῖθε ;

Ὅπῳχει ἀντάρα στὴν κορφή κι' ἀντάρα μέσ' στὴ μέτῃ ;

Ἐκεῖ νὰ πᾶ 'νὰράξετε νὰ δέστε παλαμάρι,

δεξιὰ μεριὰ τὸ σίδερο ζερβιὰ τὸ παλαμάρι,

Στὴν ὄστρια τὴ φαρμακευὴ δέστε τὴ σιγουράντζα.

ναύγοῦν οἱ ναύταις γιὰ νερὸ κ' οἱ μοῦτσοι γιὰ τὰ ξύλα,

Κι' αὐτὰ τὰ γκεμιτζόπουλα ν' ἀνοίξουνε τὸ μνημα,

κ' ἐκεῖ ποῦ θὰ με θάψετε ν' ἀφίστε παραθύρι

ὅσα καράβια κι' ἂν περνοῦν νὰ με μυρολογοῦνε.

4. «ΚΟΥΝΙΕ ΠΑΡΑΜΑΝΑ Μ' ΤΟ ΠΑΙΔΙ»

(Χορός Συρτός).

*Ηχος β'. Δι. Ρυθμός $2+2=4$ σημ. $\frac{4}{4}$.

$\frac{2}{\text{Ἐ}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{με}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{ρω}}$ $\frac{2}{\text{σε}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{Α}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{α}}$
 $\frac{2}{\text{το}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{λη}}$ $\frac{2}{\text{κουνι}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{πα}}$ $\frac{2}{\text{ρα}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{μα}}$ $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{αμ}}$ $\frac{2}{\text{το}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$ $\frac{2}{\text{ο}}$
 $\frac{2}{\text{παι}}$ $\frac{2}{\text{αι}}$ $\frac{2}{\text{αι}}$ $\frac{2}{\text{δι}}$ $\frac{2}{\text{κε}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{χα}}$ $\frac{2}{\text{α}}$ $\frac{2}{\text{και}}$ $\frac{2}{\text{αι}}$ $\frac{2}{\text{χα}}$ $\frac{2}{\text{ρα}}$
 $\frac{2}{\text{ξε}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{Δυ}}$ $\frac{2}{\text{ση}}$ $\frac{2}{\text{κα}}$ $\frac{2}{\text{κου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{ου}}$ $\frac{2}{\text{νιε}}$ $\frac{2}{\text{το}}$ $\frac{2}{\text{κου}}$ $\frac{2}{\text{νιε}}$ $\frac{2}{\text{ε}}$ $\frac{2}{\text{το}}$
 $\frac{2}{\text{να}}$ $\frac{2}{\text{μη}}$ $\frac{2}{\text{ζυ}}$ $\frac{2}{\text{πνη}}$ $\frac{2}{\text{η}}$ $\frac{2}{\text{ση}}$

Ξημέρωσε ἡ Ἀνατολὴ καὶ χάραξε ἡ Δύσι,
πᾶν τὰ πουλάκια στὴ βοσκὴ κ' ἡ ἀγαπῶ στὴ βρύση.
Πῆρε κι' ὁ νεῖδς τὸ μαῦρό του καὶ πάει νὰ τὸν ποτίσῃ.
βρίσκει τὴν κόρη κ' ἔπλυνε σὲ κρουσταλλένια βρύση.
Κόρη μ' ἀνέσυρε νερὸ νὰ πιοῦν τὰ διψασμένα,
νὰ πιῶ κ' ἐγὼ κι' ὁ μαῦρός μου καὶ τὰ λαγωνικά μου.
Σαράντα τάσι' ἀνέσυρε νὰ πιοῦν τὰ διψασμένα,
κι' ἄλλα σαράντ' ἀνέσυρε καὶ πότισε κ' ἐμένα.
Πότισε καὶ τὸ μαῦρό μου καὶ τὰ λαγωνικά μου,
ἀλλὰ καμίνι ἔναψε μέσα στὰ σωθικά μου.
Ξημέρωσε καὶ δὲν εἶδα τὸν ἥλιο μὲ τὴν πύρα,
τὰ σύννεφα τὸν κρύψανε γιὰ τὴ δική μου μοῖρα.

5. Η ΚΑΛΙΑΝΤΡΑ

(Χορός Συριτός).

Ἦχος β' Δι. Ρυθμός 2+2=4σημος. $\frac{3}{4}$.

Κα α λιαν τρα α αμ το τρα α γου δι ι ι
 και αι στο κα α α φα σι ι σου μπρο ο ο

σου ε με να με τρελλαι αι νει κα λια αν
 στα σαν σκλα εο σου με δε ε νει κα λια αν

τρα α α α μου Επφδός Κα λιαν τρα μου κα
 τρα α α α μου

λιαν τρα α μου ξε λα για σες τον α αν

τρα α α α μου (δίσ).

Καλιάντρα μ' τὸ τραγοῦδι σου ἐμένα με τρελλαίνει,
 καὶ στὸ κφάσι σου μπροστὰ σὰν σκλάβο σου με δένει.

Καλιάντρα μου καλλιάντρα μου,
 ξελάγιασες τὸν ἄντρα μου.

Καλιάντρα μου με τῆς ἐλγῆς καὶ με τὰ μαῦρα μάτια,
 τὰ φύλλα τῆς καρδούλας μου με τῆκαμες κομμάτια!

Καλιάντρα μου στὴν πίστι σου,
 πάρε κ' ἐμένα σπίτι σου.

Καλιάντρα μου χρυσὸ πουλὶ
 ποῦ κελαηδεῖς γλυκὰ πολύ.

6. ΓΙΑΡΟΥΜΠΙ

(Κῶμος γ' καὶ Συριτός γ')

Ἦχος γ' Γα. Ρυθμός 2+2=4σημος. $\frac{3}{4}$.

Ποια α θα α λα α ασ σα α α α ποιος πο
 ποιο ος ε εχ α α α γα α α α πη στην

τα α α μος ποια α βρυ σι δεν θο λο
 κα α αρ δια και αι δεν την φα νε ρο

νει ποια α βρυ σι δεν θο ο λο νει ει
 νει και αι δεν την φα νε ε ρο νει ει

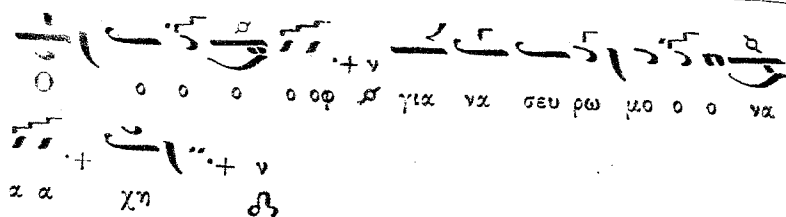
βα ι ι βα ι ι α μαν (δίσ) Επφδός Για ρου μπι
 βα ι ι βα ι ι α μαν

χα νο μαι για ρου ου μπι πε θε νω για α ρου μπι τα
 πο τη ριασπα στα για α ρου μπι τα πο τη ρια

σπα στα α βα αι βα αι α μαν Δα ρραλα

ρα ρρα λα ρα λα ρα ρρα ρρα ρρα λα ρα ρρα λα ραμ.
 (δίσ)

Ποιὰ θάλασσα, ποῖος ποταμός, ποιὰ βρύση δὲν θολώνει;
 ποῖος ἔχει ἀγάπη στὴν καρδιὰ καὶ δὲν τὴν φανερώνει;
 Λουλούδι τῆς Ἀνοίξεως ζαμπάκια τοῦ Μαΐου,
 σεῖς εἶσθε ποῦ με ρίζατε στὰ βάτανα τοῦ βίου.

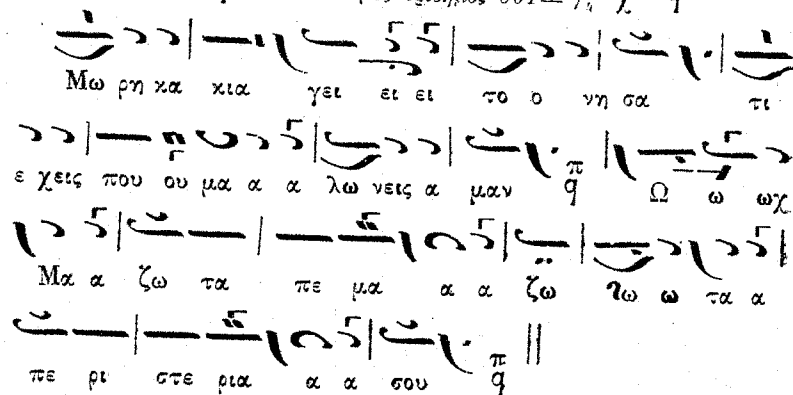
Ἦθελα νάρθῶ τὸ βράδυ κ' ἐπίασε φιλή βροχή,
τὸν Θεὸν παρακαλοῦσα γιὰ νὰ σ' εὐρω μοναχή.
Μαύρα μάτια ἔχεις φῶς μου, μαύρά 'ναι τὸν τῆς ἐλπίδος,
κι' ὅταν μὲ γλυκοκυττάξεις μὲ γεμίζεις μαργαλιές.
Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὰ 'δικά του φυσικά,
ἔς τοὺς γιατροὺς θὲ νὰ με ρίξουν νὰ με φῶν τὰ ἱατρικά.
Κλαῖε με καὶ μένη μάννα ποὺ μὲ γράφειν ταχτικό,
τὰ πατήματα δὲν ξέρω καὶ κοντεύω νὰ χαθῶ.

ΔΗΜΩΔΗ Α.Σ.Μ.Α.Τ.Α
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

μουναϊκοῦ ἐν Πάτραις

1. «ΜΩΡΗ ΚΑΚΙΑ ΓΕΙΤΟΝΗΣΑ»

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμὸς τρισημιος 001 = $\frac{3}{4}$ γ π

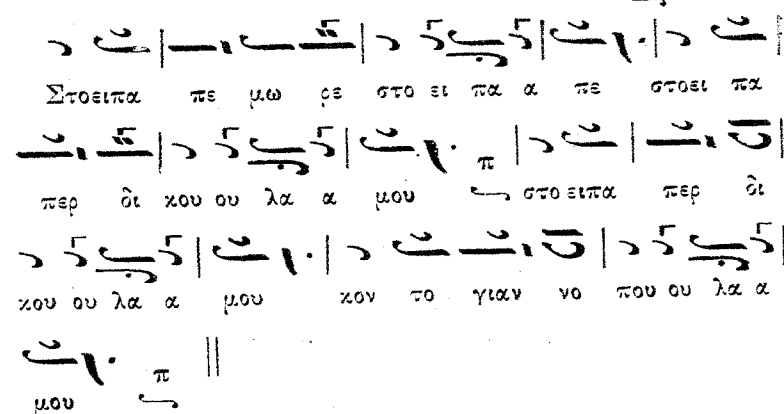

Μωρή κακία γειτόνησα
τί ἔχεις ποῦ μαλώνει;
Μάζω τὰ περιττέρια σου
κ' ἔρχονται στὴν κύλη μου.

Μοῦ πῆγαν τὸ στῆρι μου
μοῦ 'πῆαν καὶ τὸ νερί μου.
Μοῦ πῆραν καὶ στὴ νύχτα τούς
τὸ χῶμα τῆς κύλης μου.

2. «ΣΤΟ ΕΙΠΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ ΜΟΥ»

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμὸς τρισημιος = $\frac{3}{4}$ γ π

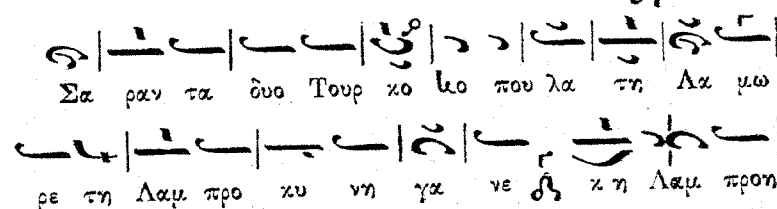

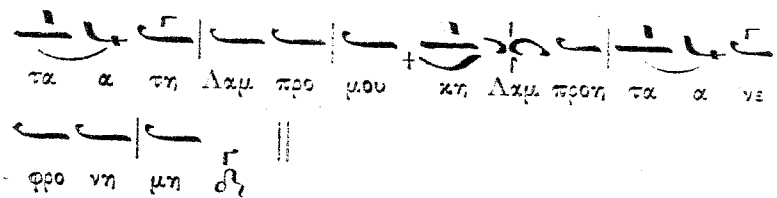
Στό εἶπα περδικούλα μου κοντοχρῆνοπούλα μου,
Μὴ παραστολίζεσε σέεσε καὶ λυγίζεσε
Τ'εἶν' ὁ Βό-ἴθοντας ἐδῶ κ' ὁ Κατῆς μὲ στὸ χωριό.
'Κεῖνη τὸ πηράκουσε 'μπῆκε μέσα κ' ἄλλαξε.

3. «ΣΑΡΑΝΤΑ ΔΥΟ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΑ»

(Ἦ Λάμπρο)

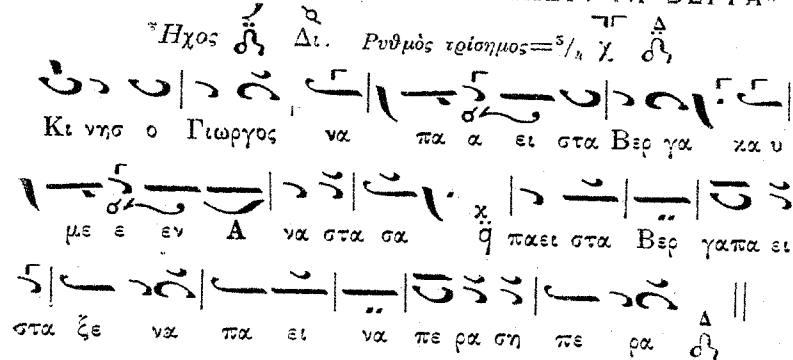
Ἦχος ᾠ Γα. Ρυθμὸς δίσημιος = $\frac{2}{4}$ γ π

Σαράντα ὁρὸ τουρκόπουλα τῇ Λάμπρο κυνηγᾶνε
 Κ' ἡ Λάμπρο ἦταν φρόνιμη στὸν Ἀ' Γιώργη πᾶει.
 "Ἄγχε μ' ἀγιώργη γλύτωμε ἀπ' τῶν Τουρκῶν τὰ χέρια,
 Νὰ βαπτισθῶ νὰ μυρωθῶ νὰ γένω ρωμηοπούλα,
 Νὰ φέρ' ὁκάδες τὸ κερί κ' ὁκάδες τὸ λιβάνι
 Καὶ μὲ βουβαλοτόμαρα νὰ κουβαλῶ τὸ λάδι.

4. «ΚΙΝΗΣ' Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΑ ΒΕΡΓΑ»

Κίνησ' ὁ Γιώργος νὰ πᾶει στὰ Βέργα,
 Καὶ μὲν' Ἀναστασά,
 Πᾶει στὰ Βέργα πᾶει στὰ ξένα,
 πᾶει νὰ περάσῃ πέρα.
 Πῆρεν ἄσπρα πῆρε ροῦχα κ.τ.λ.
 πῆρε τοῦ παππᾶ τὴν τσοῦπα
 Στὸ γυαλὸ τὴν κατεβάζει κ.τ.λ.
 καὶ μὲ χάιδια τὴν ξετάζει.
 Θὲς νὰ πᾶς Χάιδω μ' στὰ ξένα
 Θὲς νὰ 'ρθῇς κοντὰ μ' ἐμένα.
 "Ὁχι μοναχὰ στὰ ξένα
 καὶ στὸν ὁδὴ πάου μὲ σένα.

ΑΣΜΑΤΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΟΒΥΛΙΘΟΥ

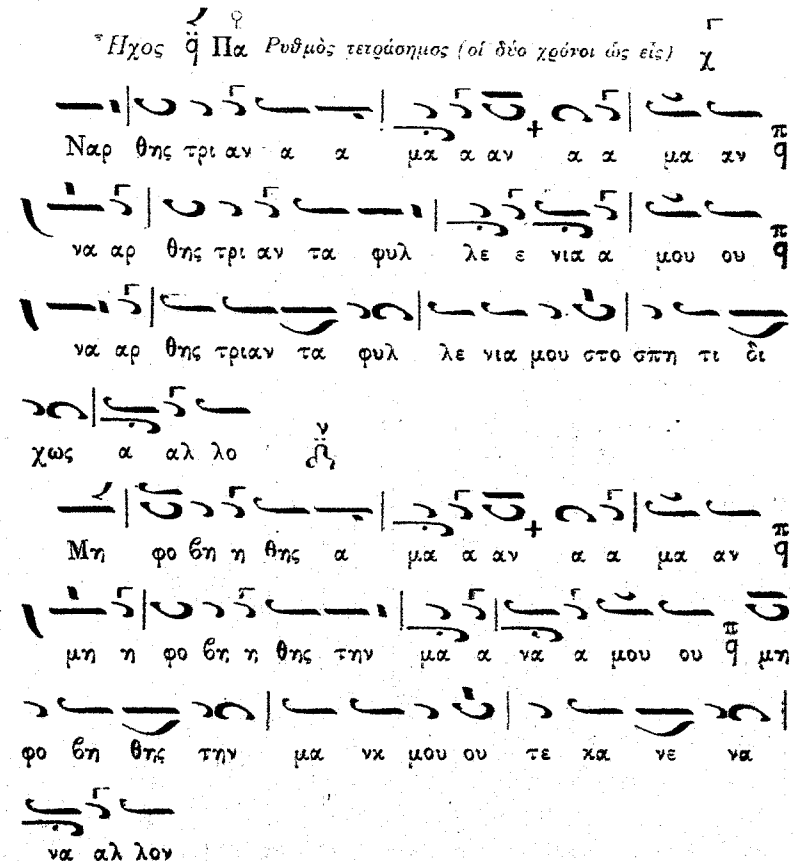
(κατ' ὑπογεγραμμένην Σ:α:μ:α:ί:ο:ν: ζα:ρ:π:ο:ύ:τ:η:)

ΥΠΟ ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ ΖΩΓΓΑΦΟΥ καλλιτέχνη,

ἀφιερῶντος ταῦτα τῇ ἀδείᾳ αὐτοῦ κ.

ΕΛΕΝΗ ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

1. «ΝΑΡΘΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ ΜΟΥ»

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'. — ΕΤΟΥΣ Ε'. ΤΕΥΧΟΣ Β'. (9)

Ποῦ 'ταν τριανταφυλλένι μου κι' ἔλαιπες τότε ὦρα ;
καὶ σκοτειδιάταν τὰ βουνὰ καὶ 'θάμπωσεν ἡ χώρα ;
"Ἐλα τριανταφυλλένι μου στὸ σπῆτι δίχως ἄλλο·
μὴ φοβηθῇς τὴ μάννα μου μὴδὲ κανένα ἄλλο.
Καὶ ῥώτησε τὴ μάννα μου, κόρη μου, ποῦνε ὁ γυιός σου ;
κι' αὐτὴ θὰ σοῦ ἀποκριθῇ μὲ μάτια δακρυσιμένα :
Δεξιὰ μερὶν 'ν' ἡ κάμαρα, ζερβά 'γε πλαγιασμένος·
σύρε, κόρη, νὰ τὸν 'δῇς πῶς καίετ' ὁ καυμένος.

(Ἐπαναλαμβάνονται οἱ στίχοι)

Ποῦ 'ταν τριανταφυλλένι μου κτλ.

"Ἐλα τριανταφυλλένι μου κάτσε 'ς τὴν κεφαλὴ μου·
καὶ βάττα τὰ 'ματάκια μου ὥς ποῦ νὰ βγῇ ἡ ψυχὴ μου.

2. «ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ»

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς τετράσημος (οἱ δύο χρόνοι ὦ; εἰς) χ

Της γα α λα νη η η ης το φο ο ρε

μα της ρου ου σας το ο ο ο φου στα α

α α νι νι

Ἐπὶ ῥόδῳ

Μα αν σε το λε ω και πο ο νω ω τα

νια τα μου να μη η χα ρω ω

Τῆς γαλανῆς τὸ φορέμα τῆς ρούσας τὸ φουστάνι,
πέντε ραφτάδες τῶραθαι καὶ πέντε μαθητάδες·
κι' ἓνα μικρὸ ριζτόπουλο ράβει καὶ τραγουδάει :

Φουστάνι μου πυκνόραυτο καὶ πυκνοντουλιασμένο (¹)
νὰ πᾶνω τὴν ποδίτσα σου νὰ φίλω τὴν κυρὰ σου.
Βασιλοπούλα τ' ἀκουσε 'πάνω 'πο τὸ παλάτι·
ἔνοιει σου ρε βαρτόπουλο καὶ δὲν τὸ μαρτυρῆσω,
νὰ πᾶω νὰ 'πῶ τοῦ βασιλῆα ῥόγα νὰ μὴ σοῦ δώσῃ.
Τί ἔκαμα καὶ τί θὰ πῆς καὶ τί θὰ μαρτυρῆσῃς ;
τί 'γὼ θὰ 'πῶ τοῦ βασιλῆα ποῦ εἶχω φιλημένη·
πάος τὸ τούρκικο γιὰλὶ τὸ φράγκικο φιασίδι,
κι' ἀνέβα 'πάνω 'ς τὸ θρόνι καὶ 'δὲς τῆς εὐμορφιαῖς σου,
κι' ἂν εἶσαι ἄττηρη καὶ παχειά, εἶσαι καὶ γκαστρωμένη,
κι' ἂν εἶσαι ῥοδοκόκκινη εἶσαι καὶ φιλημένη.
Πῆρε τὸ τούρκικο γιὰλὶ, τὸ φράγκικο φιασίδι,
κι' ἀνέβα 'πάνω 'ς τὸ θρόνι νὰ ἰδῇ τῆς εὐμορφιαῖς τῆς·
ἦτανε ἄσπρη καὶ παχειά ἦτο καὶ γκαστρωμένη,
ἦτον καὶ ῥοδοκόκκινη ἦτον καὶ φιλημένη.
Τὸ δραπανάκι ἀσπάξε 'ς τοὺς κάμπους κατεβαίνει,
ἔργους, ἔργους τὸ πᾶγαινε τὴν πιάσανε οἱ πόνοι,
σε λημεράκι κοῦμπησε χρυσὸν ὑγρὸν νὰ κάμῃ·
τὸν ἔκαμα, τὸν ἔπηρε καὶ πάει νὰ τὸν πετάξῃ.
Στὸ δρόμο ὅπου πήγαινε, στὸ δρόμο ὅπου πάει,
τὴν 'πάντησε μιὰ πέρδικα κουτσὶ μ' ἓνα ποδάρι.
Ποῦ 'πᾶεις μὲρρη κοπελιᾷ ποῦ πᾶς νὰ τὸν πετάξῃς ;
ἐσὺ μ' ἓνα χρυσὸν ὑγρὸ καὶ πᾶς νὰ τὸν πετάξῃς,
κι' ἐγὼ μὲ δεκοχτῶ πουλιὰ θαρέθω νὰ τὰ ζήσω.
"Ἐνοια σου μὲρρη πέρδικα, κι' ἂν δὲν τὸ μετανιώσῃς·
θὰ στῆσω βρόγγυα 'ς τὰ βουνὰ καὶ ξόβεργα σ' τοὺς κάμπους,
νὰ πιάσω τὰ πουλάκια σου νὰ κάψω τὴν καρδιά σου.

3. «ΜΕΣΑ ΣΕ ΔΑΣΗ ΣΕ ΒΟΥΝΑ»

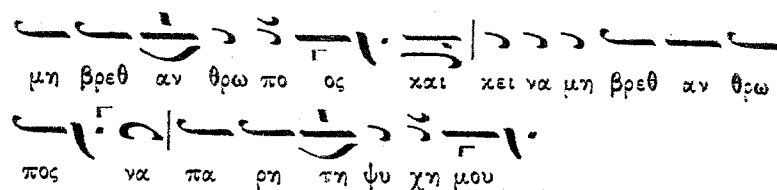
Ἦχος ᾠ Ρυθμὸς οκτάσημος, ἐξάκινπος χ

Με σα μω ρε με σα α σε δα ση σε βουνα

α με σα σε δα ση σε βου να ε και να

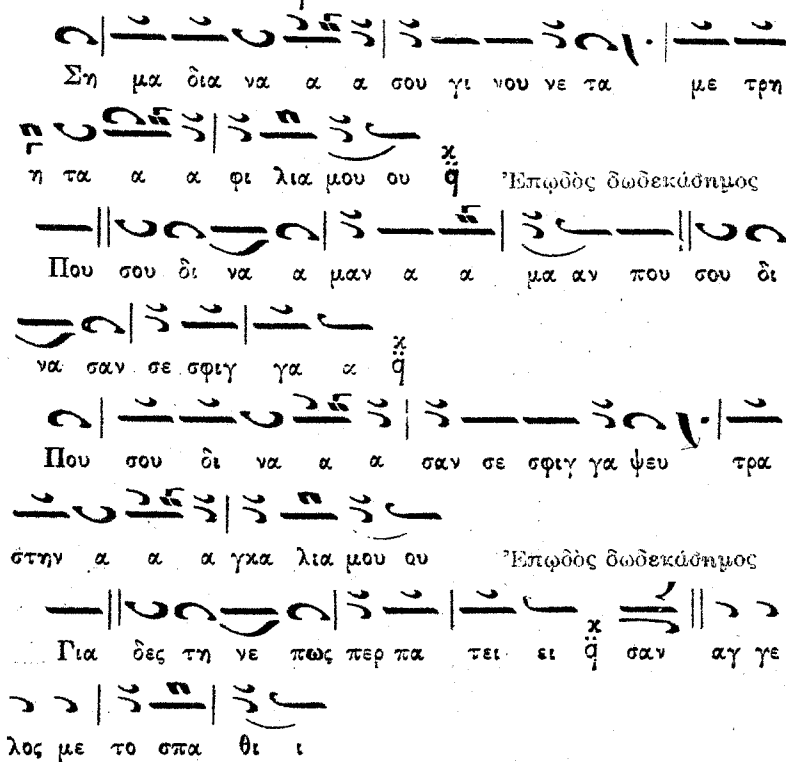
βγη ψυ χη μου και και μω ρε και και ει ει να

(¹) Ντουλιασμένο=διπλοτακισμένο (ἐν Κύμῃ).

4. «ΣΗΜΑΔΙΑ ΝΑ ΣΟΥ ΓΙΝΟΥΝΕ»

⁵Ηχος λ $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{x}{q}$ Ρυθμός οκτάσημος τετράκτιπος.

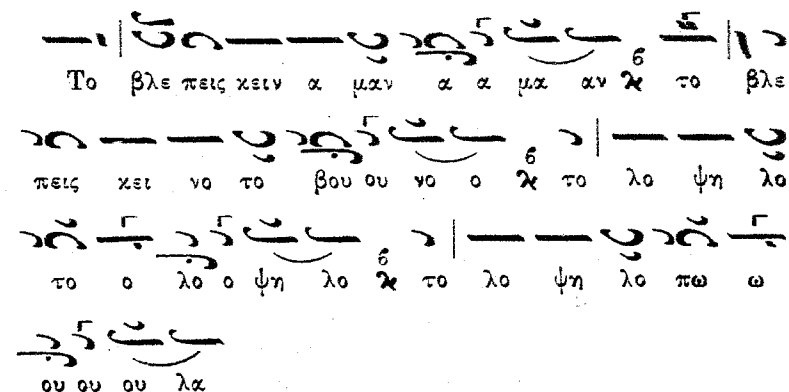

Να βλέπ' ο κόσμος να γελά κακιά και χαϊδεμένη,
να λέη πώς παντρεύτηκε ή χιλιφιλημένη.

35. «ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ»

⁶Ηχος κ Ρυθμός δωδεκάσημος (οι δύο χρόνοι ως εις)

Χρόνος μέτριος χορδός: χ

Ἐκεῖ πο πίτω τὸν περνοῦν τῆς ὀρφανῆς τὸ γάμο,
ποῦν' ἄρφανή πεντάρφανη καὶ δὲν ἔχει κανένα,
π' ἔχει τοὺς δώδεκ' ἀδερφοὺς τὰ δώδεκα ἑαδέλφικα.
Χίλιοι τὸν παν' ἀπὸ μπροστὰ καὶ χίλιοι ἀπὸ πίσω,
καὶ χίλιοι ἀπ' τὰ δύο πλευρὰ γίνονται τοσεῖς χιλιάδες.
Κ' ἡ στρίγγλα ἡ πεθεροῦλα τῆς ἀπὸ τὸ παραθύρι,
βλέπει τὸ γάμο κι' ἔρχεται, τὸ γάμο κι' ἀγναντεύει.
Τὰ πασουμάκια ἄρπαξ καὶ 'ς τὴν ἀσκάλα βγαίνει,
βλέπει τὸ γάμο κι' ἔρχεται, τὸ γάμο ἀγναντεύει.
Καλῶς τὴν τὴν νυφοῦλα μου π' ἔχει τόσο καμάρι,
κι' ἐγὼ ἀρχόντισά 'μουνα κι' ἀρχόντου θυγατέρα,
τόσο καμάρι δὲν εἶχα καὶ τόση περιφάνεια.
Σφάκτε τοῦ γάμου σφάκτε τοῦ τρία παχιά κρυάρια,
σφάκτε καὶ τῆς νυφοῦλας μου τριῶν φειδιῶν κεφάλια·
τὸ ἓνα νᾶνε ἢ ὀχιά καὶ τ' ἄλλο ὁ ἀστρίτης,
τὸ τρίτό τὸ φαμχακρὸ νὰ εἶνε ὁ σαπίτης.
Φάει καὶ σὺ νυφοῦλά μου π' αὐτὸ τὸ καλὸ ψάρι.
Στὰ χεῖλῃ τῆς τ' ἀκούμπησε καὶ 'ς τὴν καρδιά τῆς βρέθη·
τὰ χέρια τῆς σταυρώδεται 'ς τὴν πεθερά τῆς τρέχει.
Μάννα μου δός μου κρύο νερό, γιὰτι καίει ἡ καρδιά μου.

Μὴ θάρρεις γόγω τὰ κλειδιά, μὴ θάρρεις γόγω βρύσες;
μαγέροι ἔχουνε τὰ κλειδιά, μαγέροι καὶ τῆς βρύσας.
Τὰ χέρια τῆς σταυρώδεται καὶ ἔς τοὺς μαγέρους πάει·
μαγέροι δόστε μου νερό γιατί καίει ἡ καρδιά μου.
Ὁ Γιάννης ἔχει τὰ κλειδιά, ὁ Γιάννης καὶ τῆς βρύσας.
Τὰ χέρια τῆς σταυρώδεται, ἔς τὸ Γιάννη τῆς πηγαίνει.
Γιάννη μου, δόσε μου κρύο νερό, γιατί καίει ἡ καρδιά μου.
Χρυσὸ λαγίνη ἄρπαξε στῆς βρύσες κατεβαίνει.
Ὅσο νὰ πάη καὶ νὰ ῥθῇ, τὸν κρέββατο πανταίνει.
Τὸ ποίνους εἶν' ὁ κρέββατος, τ' ὀλόχρυσο κρεββάτι;
τὸ ποίνους εἶν' ἡ πέρδικα ὅπου κοιμᾶται μέσα;
Βρὲ χάιντε χάιντε πηγαινέ, τί θέλεις κι' ἀρώταξ;
Δικό σου εἶν' ὁ κρέββατος, τ' ὀλόχρυσο κρεββάτι,
δική σου εἶν' ἡ κοπελιά ν' ὅπου κοιμᾶται μέσα.
Χρυσὸ μαχαίρι ἔβγαλε πῶν' ἀργυρὸ φουκάρι,
στὸν οὐρανὸ τὸ πέταξε, μέσ' τὴν καρδιά του βρέθη.
Σκάφτε βαθειά, σκάφτε πλατειά, σκάφτε γιὰ δύο ἄνομάτους.
Τοὺς πήραν καὶ τοὺς πήγανε τοὺς δύο σὲ ἓνα μνημα.
Ὁ Γιάννης ἔγινε κάλαμος κ' ἡ κόρη κυπαρίσσι,
καὶ ἔσχυε ὁ κάλαμος φίλησ' τὸ κυπαρίσσι.
Κ' ἡ στρίγγλα ἡ πεθεροῦλα τῆς ἀπὸ τὸ παραθύρι·
Γιὰ δὲς τα τ' ἀφιλότιμα καὶ τὰ μαργιολεμένα,
ἂν δὲν φιλοῦνται ζωντανά, φιλοῦνται πεθαμένα.
Τὸ τσεκουράκι ν' ἄδραξε καὶ πάει νὰ τὰ θαλίση
καὶ ἔσχυε ὁ κάλαμος τῆς ἔβγαλε τὰ μάτια.

6. «ΚΟΡΗ ΞΑΝΘΗ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕ»

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς διτάσημος ἑξάκτεπος

Κο ρη κα λε κο ρη ξαν θη τρα γου δη σε κο
ρη ξαν θη τρα γου δη η σε σε τρι χι νο γε φυ ρι

Καὶ τὸ γεφύρι τράνταξε κι' ὁ ποταμὸς ἐστάθη,
κι' ὁ ἥλιος ἐμαρμάρωσε δὲν πάει νὰ βασιλεύσῃ.

Τοῦ ἡλίου ἡ μάνα ζύμωνε ἀράτα παχημάδια,
ἐζύμωνε ἀποζύμωνε, κι' ὁ ἥλιος δὲν ἐράνη·
τὰ παπουτσάκια τς' ἄρπαξε καὶ στὴν ἀσκάλα βυγίνει.
Βλέπει τὸν ἥλιο κι' ἔρχεται, τὸν ἥλιο κι' ἀγκυλώνει.
Ἦλιέ μου ποῦτουν κι' ἄργησες, δὲν ἦλθες μὲ τὴν ὥρα.
Κόρη ξανθὴ τραγούδησε στὸ τρύγινο γεφύρι,
καὶ τὸ γεφύρι τράνταξε κι' ὁ ποταμὸς ἐστάθη,
κι' ὁ ἥλιος ἐμαρμάρωσε δὲν πάει νὰ βασιλεύσῃ.
Θέ μου, κι' ἂν εἶνε ἑλεύθερη, μοῖρα νὰ μὴ γνωρίσῃ,
κι' ἂν ἔχει ἄντρα καὶ παιδιὰ χήρα νὰ καταντήσῃ.

7. «ΓΙΑ ΡΑΔΙΑΣΤΗΤΕ Σ' ΤΟ ΧΟΡΟ»

Ἦχος ᾠ Ρυθμὸς διτάσημος, ἑξάκτεπος ἐν χορῷ

Για ρα δια για ρα α δια στη τε στο χο ρο ο για
ρα δια στη τε στο χο ρο να πα ρω το κον τυ υ λι

Νὰ ζωγραφίσ' ἀγάπη μου τὰ ρεδιὰ σου χεῖλη.
Τὰ χεῖλη σου τὸ ρεδιὰ μιᾶνε ζαχαρένια,
γι' αὐτὸ τ' ἀγάπησα κ' ἐγὼ τρελλαίνομαι γιὰ τένα.
Τ' ἀχεῖλι σου τὸ εὐμορφο ζαχαροφιρφίρει,
κι' ὅποιος ἔς τὸν ὕπνο του τὸ ῥῆ, τὴν νύκτα λαχαρίζει.
Τ' ἀχεῖλι σου τὸ εὐμορφο θέλω νὰ τὸ φιλήσω,
μ' αὐτὸ μυρίζ' ἀπὸ κρασί, φοβοῦμαι μὴ μεθύσω.
Θὰ πῶ γιὰ τὰ μαλάχια σου, ποῦνε σὰν τὸ μετάξι,
κάθε τριγούλα γίνεται μαχαίρι νὰ μὲ σφάξῃ.
Θὰ πῶ γιὰ τὰ δοντάκια σου τὰ μαργαριταρένια.
ἄγγελοι τὰ φύτευσαν κ' ἡ Παναγιά παρθένια.

ΑΙΣΜΑΤΑ ΚΥΜΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

[Τὰ κάτωθι δύο ᾠματα ἐγράφησαν
κατ' ἐπαγγελίαν τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Γ. Δαρειώτου].

1. «ΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΩ ΚΙ' ΑΣ ΧΑΡΩ»

Ἦχος λ δ η Νη Ρυθμός οκτάσημος. Χρόνος μέτριος χ

δ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 Ας τρα α γου ου δη σω κια ας χα ρω του
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 χρο ο νου ου ποιος το ξε ε ε ρει δ η θα α
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 πο ο θα νω η η θα ζω η θα α με ε σαλ λα
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 με ε ε ε ε ρη δ η η θα ζω η θα α με ε σαλ λα
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 Τρα βα το για τα γα α νι ι ι σου δ η το ο
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 αι μα μου χα λα α λι ι ι σου

2. «ΕΙΝΑΙ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΠΟΥ ΧΑΙΡΟΝΤΑΙ»

Ἦχος λ δ η Ρυθμός οκτάσημος, ἑξάκτυπος. Χρόνος μέτριος χ

$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 Ει ναι καρ διαις που ου χαι αι ρο ον ται ει
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 ναι καρ διαις που ου κλαι αι αι ναι δ η η θα ζω η θα α με ε σαλ λα
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 ναι καρ διαις που ου κλαι αι αι ναι δ η η θα ζω η θα α με ε σαλ λα

$\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 Σαν δε με θε λεις νχ πε ε ερ νω βχ
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 λε νχ φρα ξουν το ο στε ε νο

ΔΗΜΩΔΗ ΑΡΧΑΙΑ ΑΙΣΜΑΤΑ
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣἘκ τῆς Συλλογῆς Στεργίου Μπουγιατζοπούλου
μουσικοῦ ἐκ Γαλατίας τῆς Χαλκιδικῆς

Α'. Γαυῦλια

1. «ΑΦΙΝΟΥ ΓΙΑ Σ' ΤΟΥ ΜΑΧΑΛΑ»

("Όταν ἀναχωρεῖ ἡ νύμφη ἐκ τῆς οἰκίας τῆς)

Ἦχος δ η Πα Χρόνος ἀργός.

$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 Α φι νου ου γεια α α στου μα χα α λα δ η
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 κι γεια α στα χ πα αλ λη καρ για δ η χ α α
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 φι νου ου ου χ κι ι τη η μα α να χ μου δ η
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 Α φι νου ου κι ι ι τη μα να α μου δ η η θα ζω η θα α με ε σαλ λα
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 α α α για χ λια α φαρ μα κια δ η χ το ο
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ | $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ |
 να α α να α α χ πι ι νη η το ο τα χ χ χ

Τῶνα νὰ πίνη τὸ ταχύ, τ' ἄλλο τὸ μεσημέρι
τὸ τρίτο τὸ φαρυμακρό (δὲς), τὸ πίνει δταν θὰ πέσει.
Τριανταφυλλοῦδι μ' κόκκινο (δὲς), καὶ μουσκουρισμένο,
γιατὶ δὲν ἀνοίξεις καλὰ (δὲς), οἶον οὔλα τὰ λουλούδια κτλ.

2. «ΦΕΓΓΕΙΣ Μ' ΕΛΕΝΗ Μ' ΧΑΜΗΛΑ»

(ἡ δό μ εν ο ν κα θ' ὁ δ ὶ ο ν)

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος.

Φεγγεις μ Ε ε λε κιω ω χα μα α να α μαν δ

φεγγεις μ Ε ε λε νη ημ χα α μη λα

Γιατ' εἶνε λά, κι' ὦχ ἁμάν ἁμάν, γιατ' εἶνε λάσπης καὶ νερά.
Νὸ πάμη ο' τοῦ, κι' ὦχ ἁμάν ἁμάν, νὰ πάμη στοῦ γαμπροῦ τὸ σπῆτι.
Νὰ πὰ νὰ στέ, κι' ὦχ ἁμάν ἁμάν, νὰ πὰ νὰ στεφανώσουμε κτλ.

3. «Σ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΠΗΤΙΑ ΤΑ ΨΗΛΑ»

(ἡ δό μ εν ο ν δταν φθίσουν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ)

Ἦχος ᾠ α' Με χρόνον μέτριον

Σαυ τα τα σπη τια τα ψη λα α που φε ε

ε εγ γουν τα α α φα να α α αρ για α που

φε ε ε εγ γου τα α α φα να α α αρ για

Ἐπὶ τοῦ Ε βα να σι διω ω ω ε βα να α

σι ι διω τα μα τια σου ου ου τα δυο (καὶ οἶτω)

ε βα να σε οἶω ω ω ε βα να α σι ι

διω τα μα τια σου ου ου τα δυο

Σ' αὐτὰ τὰ σπήτια τὰ ψηλὰ χάρος μὴν ἐκτοικήσῃ. (δὲς)

"Εδγα νὰ σ' ἰδιῶ κτλ.

Κατέδα κόρη μ' κι' ἀνοίξῃ σ' τὴ πόρτα τὴ λαρένια. (δὲς)

"Εδγα νὰ σ' ἰδιῶ κτλ.

"Εχου δυὸ λόγια νὰ σ' εἰπῶ γλυκὰ καὶ ζαχαρένια. (δὲς)

"Εδγα νὰ σ' ἰδιῶ κτλ.

Τὸ αὐτὸ ᾠσμα εἰς ἤχον Δ'.

Ἦχος δ'. Δι

Σα αυ τα α τα α σπη η η η η τια α α

τα α ψη η λα α ια α να α μαν δ που ου φε γουν

τα α α α α φα α α να α αρ για δ που ου φε γ

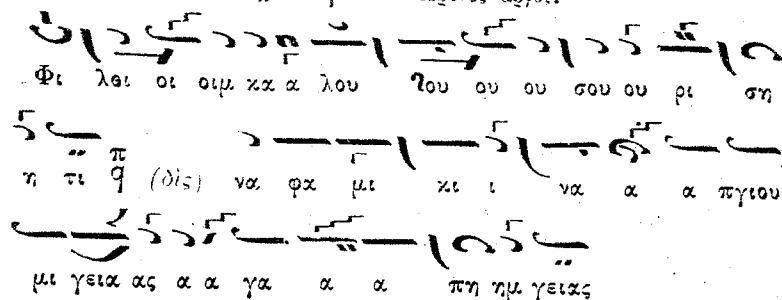
γουν τα α α α α φα α α να α αρ για α μα α

να α μαν

B'. Συμποδιακά

1. «ΦΙΛΟΙ Μ' ΚΑΛΟΥΣ ΟΥΡΙΣΗΤΙ»

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος ἀργός.

Ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἤρθαμε (δὶς), νὰ φάμι κι' νὰ πιοῦμι,

Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Ἡμεῖς σὰς ἀγαπούσαμε (δὶς), κ' ἤρθαμι νὰ σὰς ὀιοῦμι.

Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Γιὰ φάτι, πρίτι, βοὲ πηδῖα (δὶς), χραιεῖτι νὰ χαροῦμι.

Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Τοῦτον τὸν χρόνον τὸν καλὸν (δὶς), τὸν ἄλλον Θιὸς τὸ ξέρει.

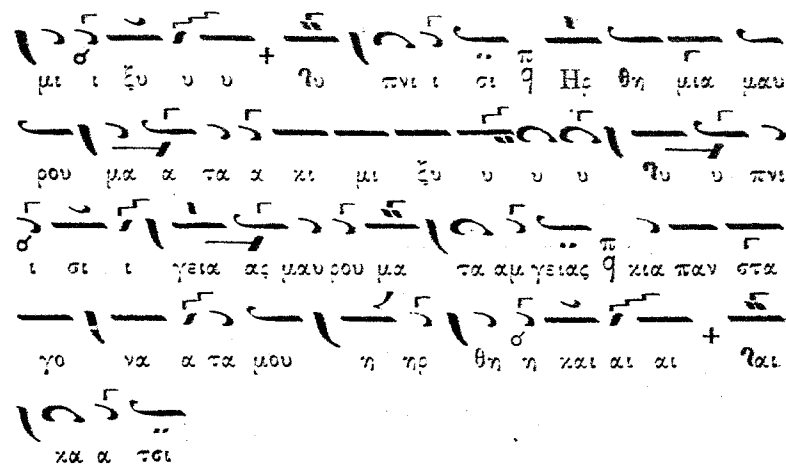
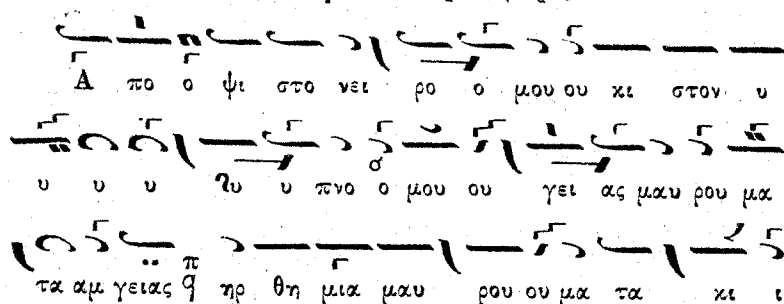
Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

Ἡ ζοῦμι ἢ πιθαίνουμι (δὶς), ἢ πάμι σ' ἄλλα μέρη.

Γειὰς ἀγάπη μ' γειὰς.

2. «ΑΠΟΨΙ Σ' Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ»

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος μέτριος.

Κι' ἀπάν' 'ς τὰ γόνατά μου ἤρθι καὶ ἔκτισι,

Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς,

Κι' γὼ μὶ τσ' μαργιολές μου τὴν ξεπλάνεσα (δὶς).

Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς.

Βάνω ξεθηλυκόνω τ' ἀργυρὰ τς κουμπιά,

Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς.

Κι' τῆς ἡλιές ἀποῦχει τῆς ἐμέτρησα (δὶς).

Γειὰς μαυρουμάτα μ' γειὰς.

Γιὰ κἄν σαράντα ἦταν γιὰ κἄν σαράντα δεῦ κτλ.

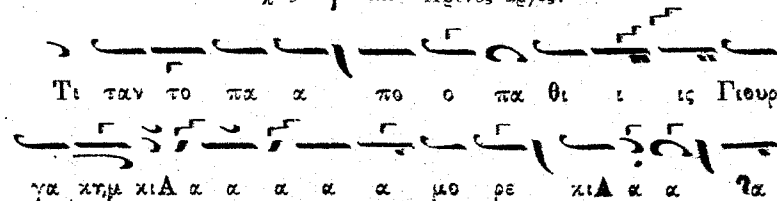
Γ'. Διὰ φ ο ρ α

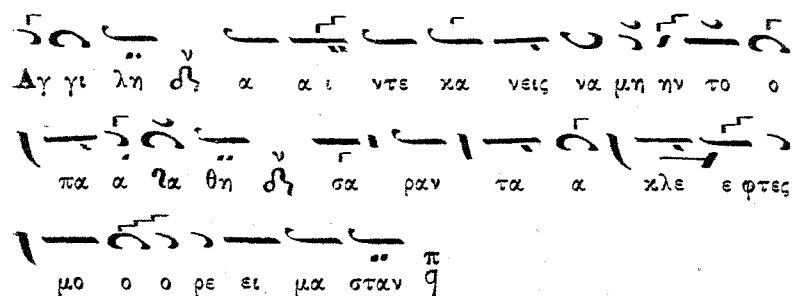
(Γαλατίστῃς τῆς Χαλκιδικῆς)

1. «Ο ΓΙΟΥΡΓΑΚΗΣ»

(Κλέφτικον)

Ἦχος ᾠ Πα Χρόνος ἀργός.

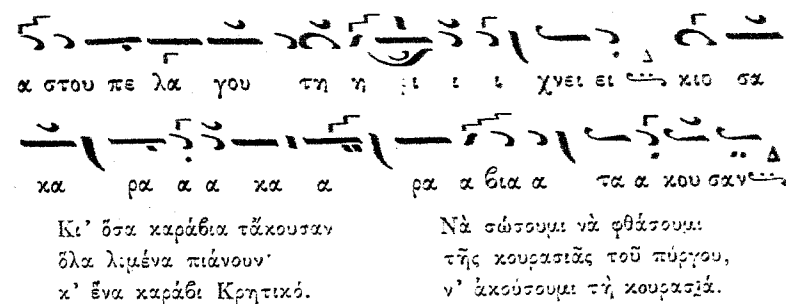
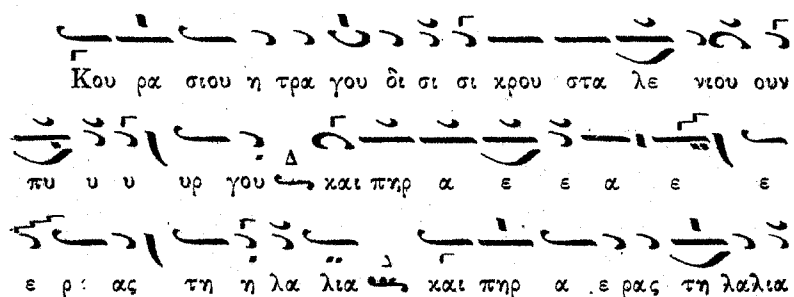
Σαράντα κλέφτες είμασταν, Καραβοκύρης πονηρός,
Γεωργάκη μ' κι' Α' μορέ κι' Αγγιλή. Γεωργάκη μ'. κτλ.
"Αίντε σαράντα παλληκάρια, Μορέ σκυλι παραδομένου
μέσ' τὸ καράβι 'μπίκαμι ποῦ πάιση, κι' 'μόρε, κι' μᾶς ἄραξη.

Μέσ' τὸ καράβι μπήκαμι, Ποῦ πάιση κι' μας ἄραξι
Γεωργάκη μ'. κτλ. Γεωργάκη μ'. κλπ.
"Αίντε σαράντα παλληκάρια, "Αίντε σ' ἓνα ξηρὸ βραχῶνι
καραβοκύρης μόρε πονηρός. δίχως φωμί, μορέ, δίχως νερό.

Δίχως φωμί, δίχως νερό.
Γεωργάκη μ'. κλπ.
"Αίντε δίχως κανέν' δικό μας.
"Ενας τὸν ἄλλον, μόρε, τρώγουνταν κτλ.

2. «ΚΟΥΡΑΣΙΟΥ ΕΤΡΑΓΟΥΔΗΣΙ»

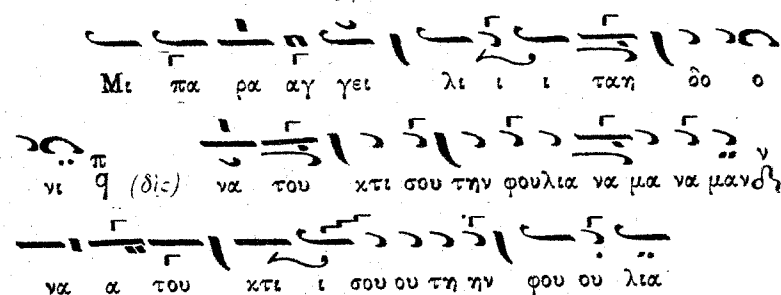
Ἦχος Δι Χρόνος μέτριος.

Κ' ἓνα καράβι Κρητικό Ν' ἀκούσουμε τῇ κουραστιά
καυμένο τῆς ἀγάπης, τὸ τί τραγοῦδι λέγει.
νὰ σώσουμε νὰ φθάσουμε. κ.τ.λ.

3. «ΜΙ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΙ Τ' ΑΗΔΟΝΙ»

Ἦχος Πα Χρόνος μέτριος

Μι πουλίτικο χουσαφι (δίσ), Σ' τοῦ βουνό τῇ πέρνει ἄερας (δίσ),
μι βινέτικο φλουρί, σ' τῇ θάλασσα τὰ κύματα,
Ν' ἁμάν ἁμάν. Ν' ἁμάν ἁμάν.

Θέλω νὰ πάου τὴν κτίσω (δίσ), Κι' ἔς τοὺς κάμπους ἔχει ζέστη (δίσ),
ποῦν ἄερας καὶ δροσιὰ. δὲν μπορῶ νὰ ζῶ
Ν' ἁμάν ἁμάν. Ν' ἁμάν ἁμάν.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Συλλογῆς τοῦ κ. Χαρ. Παπανικολάου

(μονοικοδιδασκάλου ἐν Καβάλλῃ)

1. «ΜΑΤΑΚΙΑ ΜΟΥ ΣΒΥΣΜΕΝΑ»

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμὸς τετράσημος $\frac{3}{4}$ Χρόνος ἀγρός. λ

Μα τα α α α κ κια α μου ου σβυ υ σμε ε
 να α α α α α λ στα δα α α α κρυ υ
 α α πνι ι ι ι γ με ε ε ε να ᾠ (δίσ) τη
 ην νυ υκ τα α κια α αν στα α θη η τε ε
 ε ε ε ε λ δι α α α α α α να α πα
 α α αυ θη η η η τε ᾠ τη ην νυ υκ
 τα α κια κτλ.

Ἀνήσυχό μου σῶμα,
 Τί σ' ἔπταιξε τὸ στῶμα;

Τὴν νύκτα παραδέρνεις,
 Ἐδῶ κ' ἐκεῖθε γέρνεις;

3. ΚΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΤΥ

Ἦχος ᾠ Δι Ρυθμὸς τρισημιος $0\ 0\ 1 = \frac{3}{8}$ λ

Κα του στον κα λει κα του στον κα κα του
 στον καμ πο τον πλα α τυ ᾠ ωλ στα πρα σι
 να α λει θα δια ρου σα μου μαλ λια α και
 αυ ρα ᾠ

Κάτου στὸν κάμπο τὸν πλατὺ, στὰ πράσινα λιβάδια
 Ροῦσά μου μαλλιά καὶ μαῦσα.
 Τούρκα δέρνει τὴ σκιάδα τῆς, ἄλ τὴ δέρνει τὴ μαλώνει.
 Καὶ πολὺ τὴ βαλάντωνει.
 Δεῖρέ με Τούρκα δεῖρέ με, δεῖρέ με καὶ σκότωσέ με
 Καὶ πολὺ βαλάντωσέ με.
 Ταχρὰ ποῦ γ' ἄρθ' ἀφέντης μου ἂν δὲν τὸ μαζουρήσω
 Ὅσο β νω νά μὴ ζήσω.

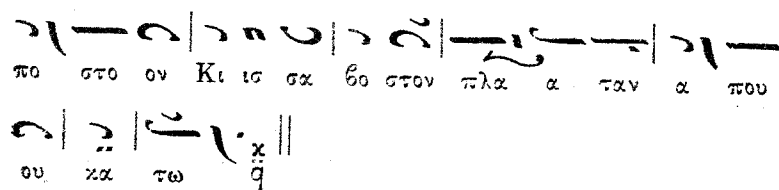
6. Ο ΣΚΑΛΤΣΟΔΗΜΟΣ

Ἦχος λ ᾠ Κε Ρυθμὸς δωδεκάσημος τετρακτύπος.

Ἐκαστος κύβος $0\ 1\ 1 = \frac{5}{8}$ λ

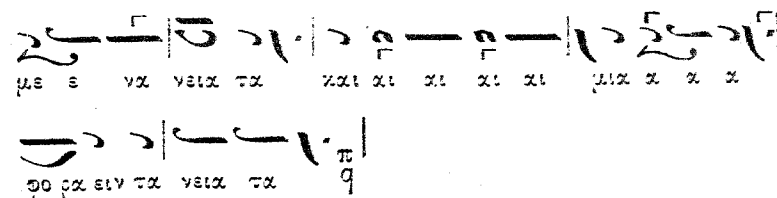
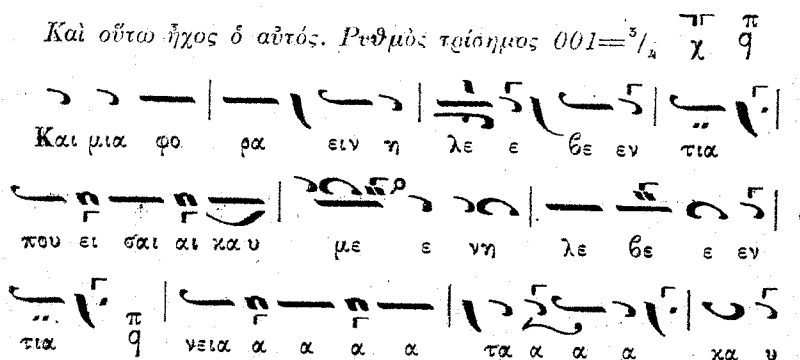
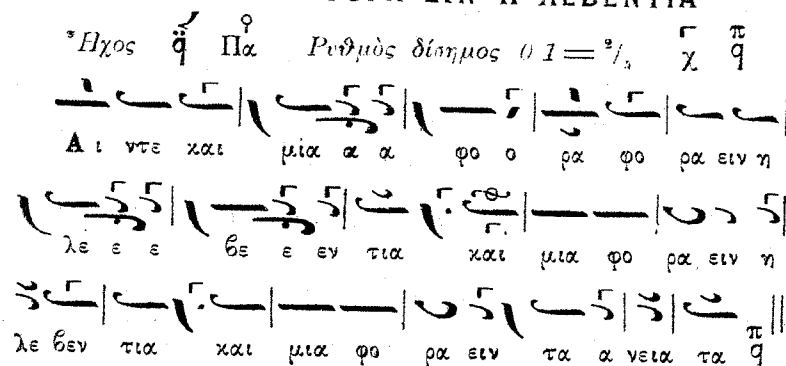
Στον Ο ο ο λυ υ υμ πο ο Ρη νιωμ στον
 Κι ι ις σα α α βο ᾠ στον Ο ο λυμ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ Β'.—ΕΤΟΥΣ Ε'.—ΤΕΥΧΟΣ Δ' (11)

Στὸν Ὀλύμπο στὸν Κίττιβο στὸν πλάταν' ἀπουκάτω
 Ὁ Σκαλτοδοῆμος τρώει ψωμί μὲ ὄλο του τ' ἀγκέρι.
 Εἶχαν ἀρνιά κ' ἐφένανε κριάρια σουβλισμένα
 Εἶχαν τὴ Ρήνη στὸ πλευρὸ νὰ τοὺς κερνᾷ νὰ πίνουν.

7. ΚΑΙ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΕΙΝ' Η ΛΕΒΕΝΤΙΑ

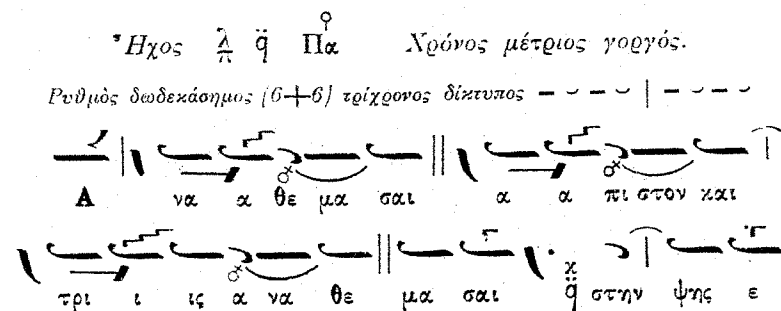
Καὶ μιὰ φορὰ εἶν' ἡ λεβεντιά καὶ μιὰ φορὰ εἶν' τὰ νειάτα
 Καὶ μιὰ φορὰ περπάτησα κ' ἐγὼ μὲ τοὺς λεβέντες.
 Πολλὰ κορίττα φίλησα καὶ μύριες παντρεμένες
 Καὶ καλογρηεὶ καὶ πιπαδιεὶ ποῦ μετρημοὺς δὲν ἔχουν.
 Κ' εἶνα κορίτσι ῥοδινὸ δὲ μπορ' νὰ τὸ φιλήσω.
 Πιεζέθω δένω τ' ἄλογο σὲ λεμονιάς κλωνάρι
 Κρεμῶ καὶ τὸ ντουφέκι μου στὴ σέλα τ' ἄλογοῦ μου
 Φιλῶ τὴν κόρη δῶ φορεῖς στὰ μάτια καὶ στὰ φρύδια.

ΔΗΜΩΔΗ ΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΛΑΖΩΝ *

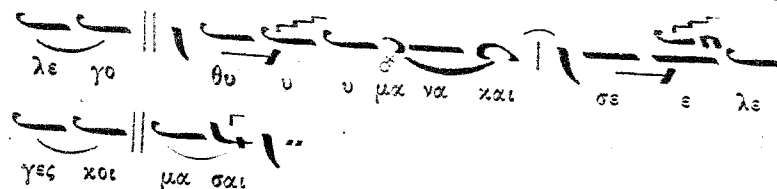
* Ἐκ τῆς Συλλογῆς ΣΤ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ α' ψάλτου Ἀμισησ.

1. ΧΟΡΟΣ ΛΑΓΓΕΥΤΟΣ (Πηδηχτός)

Τετραποδία προχαϊκή.

* Σημειωτέον ὅτι ὅλα τὰ τῶν Λαζῶν ᾠσματα ψάλλονται μετὰ τρε-
 μούσης φωνῆς.

γες κοι μα σαι

Ἀνάθεμα, ἀνάθεμα, κόρη τ' ἐσὼν τῇ μάννῃ
 Κ' ἐφῆκε με νὰ χιρίουμαι μὲ τ' ἐπέναν ἐντάμην.
 Ἀνάθεμα τῇ μάννῃ σου, κι' ὅς ἔν και ποπαδίξ
 Ἐποίη με, τραγῶνα μου, τραβῶδιν στὰ πικιδίξ.

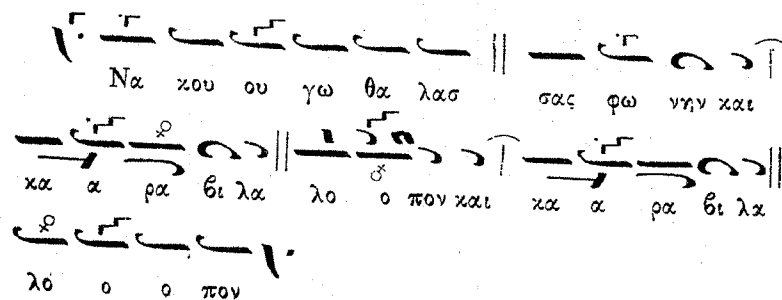
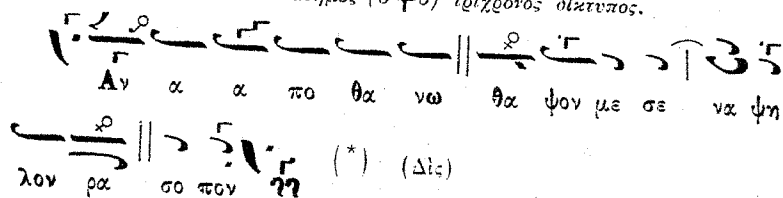
2. ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΤΗΚΙΟΪΛΗΔΙΚΟ

(Ἄνω Ἀμισοῦ, προάστειον Σαμφουῶντος).

Τροχαῖκή τετραποδίξ.

Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος μέτριος γοργός.

Ρυθμὸς δωδεκάσημος (6+6) κρίχρονος διπτυπος.

(*) Κορυφή βουνοῦ.

Ὅντας φουξ' ὑπὸ θάλασσαν, κροῖζι θάλασσαν
 Ὅντας φουξ' ὑπὸ παρχαί κροῖζ' ἄκρον ἀκρον.
 Σοξ' θάλασσαν τὰ κύματα θὰ κτίξω ὑπὸ τὸ μῆγαν.
 Θὰ βούξω καὶ φουκίζουμι (2) θὰ ἔσις ἐπὶ τὸ κῆρμα γῆ.

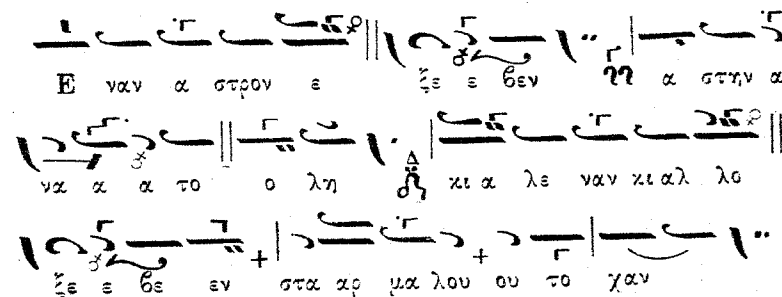
3. ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΧΟΡΟΣ ΚΥΚΛΙΚΩΣ

Τὸν ὁποῖον χορεύουσι καὶ συγχρόνως ψάλλουσι γυναῖκες
 μετὰ νεανίδων ἐμκλῶς.

Διποδίξ μικτή.

Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος λίαν ἀργός.

Ρυθμὸς διττάσημος (4+4)

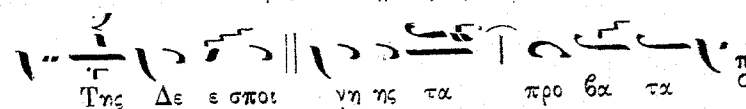

4. ΧΟΡΟΣ ΟΜΑΛΙ ΚΑΙ ΔΙΠΑΤΗ (5)

Τριποδίξ τροχαῖκή.

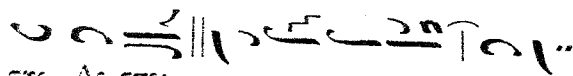
Ἦχος ᾠ Πά Χρόνος μέτριος γοργός.

Ρυθμὸς ἐννεάσημος (6+3)

(1) Ἐξοχῆς ἀνθη. (2) Πνίγομαι.

(5) Τὸ ἀνωτέρω ἐτόνισα ἀκούσας αὐτὸ παρὰ τοῦ περιφρήμου κεμετζεζῆ (λόρυτζη) Ἠλία Τσότη Κατηκιοῖλῆ (Ἄνω Σαμφουῶντος).

της Δε σποι νη η ης τας νια

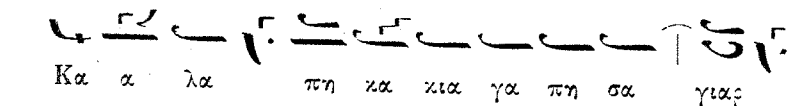
Τῆς Δεσποινῆς ὁ κρίκρον, ὁ χρυσοκωδωνάτος.
Στῆς Δεσποινίτσας τὴν αὐλιάν, ζεστόν ἥλιος ἐπαῖρεν.
"Ἦντις ἂν ἐπαρτίχασεν (¹) ἄς πάει ἐκεῖ χολιούται (²).
Στῆ Δεσποινίτσας τὴν αὐλιάν παρὺν χλοή στρωμένον.
"Ἦντις ἂν ἐπαρὰνύσταξεν ἄς πάει ἐκεῖ κοιμᾶται.
Στῆ Δεσποινίτσας τὴν αὐλιάν κρῦον πεγαδομάττην.
"Ἦντις ἂν ἐπαρὰδιψασεν ἄς πάει ἐκεῖ καὶ πίνῃ.

«ΓΙΑΡ ΑΜΑΝ»

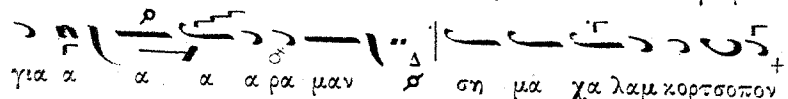
Διποδία δακτυλική.

*Ηχος λ π δ ς χρωματικός. Χρόνος μέτριος γοργός.

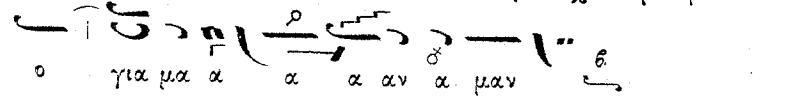
Ρυθμός: ξάσημος.

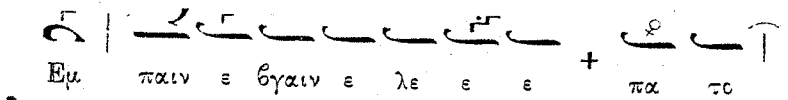
Κα α λα πη κα κια γα πη σα γιας

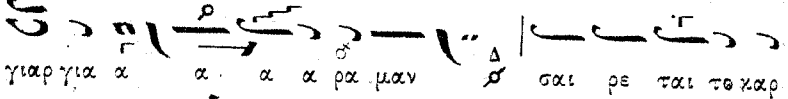
για α α α α ρα μαν σ ση μά χα λαμ κορτσοπον

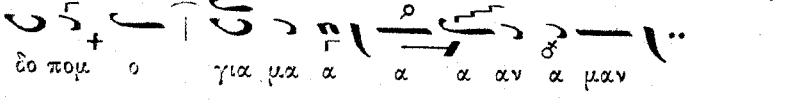
ο για μα α α αν α μαν

Εμ παιν ε θγαιν ε λε ε ε πα το

γιαρ για α α α α ρα μαν σ σαι ρε ται το καρ

δο πομ ο για μα α α αν α μαν

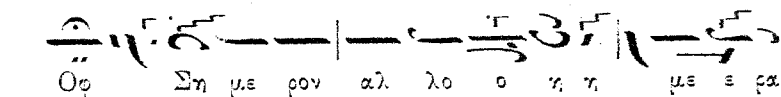
(¹) Πολύ ἐκρύωσε. (²) Θερμαίνεται.

6. ΔΣΜΑ ΓΑΜΗΛΙΟΝ

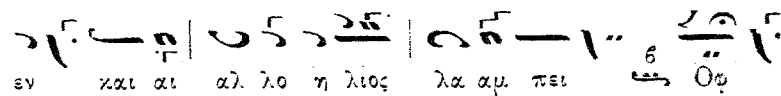
(Τῆς "Ανω "Αμιστοῦ, προέστητον Σαμψούντος).

*Ηχος δ ς Χρόνος μέτριος.

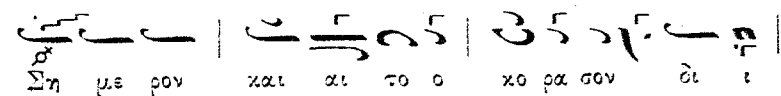
Ρυθμός: τρισημιος χορείος.

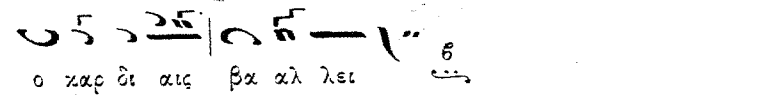
Οφ Ση με ρον αλ λο ο η η με ε ρα

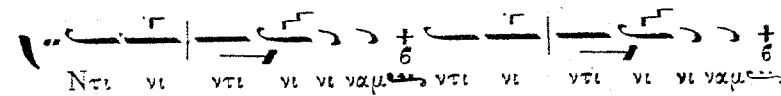
εν και αι αλ λο η λιος λα αμ πει Οφ

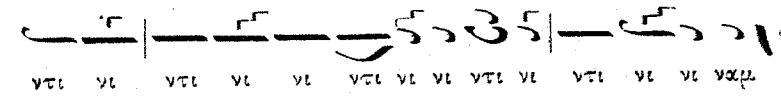
Ση με ρον και αι το ο κο ρα σον δι ι

ο καρ δι αις βα αλ λει

Ντι νι ντι νι νι ναμ ντι νι ντι νι νι ναμ

ντι νι ντι νι νι ντι νι νι ντι νι ντι νι νι ναμ

Σήμερον ἄλλο ἡμέρα ἔν και ἄλλο ἥλιος λάμπει,
Σήμερον και τὸ κόρασον δύο καρδίαις βάλλει.
"Αφτον κόρη τὸν κύρης σου και ποῖτον ἄλλο κύρη
"Αφτον τ' ἀδελφία σου και ποῖτον ἄλλ' ἀδελφιν.
Τίμα κόρη τὴν πεθεράς σ' νὰ ἦσαι τιμημένσα
Τίμα κόρη τὸν πεθερός νὰ ἦσαι ἀγαπημένσα.
Τίμα κόρη τσ' ἀντράδελφους νὰ ἦσαι παυνημένσα.
Μάθε κόρη τὴν ἀγρυπνίαν και τὴν κακοπειρίαν
Αὔρι' θὰ πᾶς σ' σοῦ πεθερούς νὰ ἦσαι μαθεμένσα.

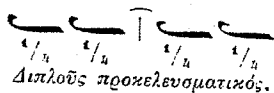
Νάμουν μπροστάρι της πιστό να με χαϊδελογάη
 Νάμουν γιορντάνι κρεμαστό στού στήθους της τὸ πλάι.
 Νάμουν πλατάνι φουντωτὸ στὸν ἴσχιό μου νὰ γέρνη.
 Ἀχ νάμουν ἄγιο φυλαχτὸ στὸν κόρφο νὰ με φέρνη.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΣΜΑΤΑ

Ἔκ της Συλλογῆς ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ Μουσικοῦ.

1. ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΨΑΡΑ

Ρυθμὸς τετραόσημος

Διπλοῦς προκελευσματικός.

Ἦχος Ἀ ᾠ Πα Μετρίως

Ε γω μαι του ψα ρα παι δι ι μαν ρομ μα
 τουσα και ξαν θη π Ε (δics)
 Και πη γα να ψα ρε ψω μαν ρα μα τια να δια
 λε ξω π και πη γα να ψα κ.τ.λ.

1. Ἐγώμκι τοῦ ψαρᾶ παιδί = Μαυρομματοῦσα καὶ ξανθὴ
 Καὶ πῆγα νὰ ψαρέψω = Μαῦρα μάτια νὰ διελέξω.
2. Κ' ἔρριξα τὴ βολτίτσα μου = Καὺμὸ πῶχ' ἡ καρδίτσα μου.
 Κ' ἔβγαλ' ἓνα ψαράκι = Τῶδωσ' ὁ Θεὸς λαβράκι.
3. Κ' ἔσχισα τὴν κοιλίτσα του = Καὺμὸ πῶχ' ἡ καρδίτσα του.
 Κ' ἔβγαλα τρεῖς κοπέλλες = Καὶ ἡ τρεῖς μαρμαροτρέλλες.
4. Ἡ μὲν ἦταν ἀπ' τὸ Γαλατᾶ = Βαστᾶ τὸ νοῦ της δυνατᾶ
 Καὶ ἡ ἄλλ' ἀπ' τὸ Νεοχώρι = Τοῦ Χατζῆ-Γιαννάκ' ἡ κόρη.
5. Ἡ τρίτη ἡ μικρότερη = Ἀπ' ὅλες ἐμμορφότερη
 Ἦταν ἀπὸ τὴν Πόλι = Ποῦ τὴν ἀγαποῦταν ὅλοι.

6. Καὶ τὴν ἀγάπησα κ' ἐγώ = Νὰ τὴν ἐπάρω δὲν μπορῶ.
 Τὸ σπῆτί της δὲν ξεύρω = Γιὰ νὰ πάρω νὰ τὴν εἶδω.
7. Πέρνω τὸ δρόμο τὸ δρομὶ = Ἀγάπη μου ξεχωριστὴ
 Δρομὶ τὸ μονοπάτι = Βάστανα πῶχ' ἡ ἀγάπη.
8. Τὸ μονοπάτι μ' ἔβγαλε = Στὴν κόρη τοῦ με τρέλλανε
 Στῆς Ἀγαπῶς τὴν πόρτα = Σὰν νὰ ἔξευρα καὶ πρώτα.
9. Κόρ' ἐν κοιμᾶται ξύπνησε = Καὶ με τὸν νέον φίλησε
 Κι' ἐν ἀγρυπνᾷς κοιμήτου = Καὶ μένα ἐνθυμήτου.

2. ΑΝΑΘΕΜΑ ΣΑΣ ΕΜΜΟΡΦΕΣ

Ρυθμὸς ἐπτάσημος Ὀ Ι | Ὀ Ι Β' ἐπίτριστος.

Ἦχος Ἀ ᾠ Πα Μετρίως

Α να θε μα σας εμ μορ φες Ε ε ε
 Ε ρη να α κι μου Α να θε
 μα σας εμ μορ φες Ε ε ρη Ε ρη
 να α κι μου π κα κη μοι ρα να ι δη τε
 σα α γα α πω κα κη μοι ρα
 να ι δη τε σα α γα α πω μα θα στο ει
 πω

3. ΓΙ' ΑΚΟΥΣΤΕ ΜΕ Κ' ΕΜΕ ΠΑΙΔΙΑ

Ρυθμός επτάσημος 0 1 | 0 2 Β' επίτροτος

Ἦχος λ̣ ḡ Πα Χρόνος μίτρος

Για κου στε με κε ε με ε παι δια α
 α το γε ρο κα α α πε τα α α νιο που
 τα μαλ λια μ α σπρι σα νε ε ε στον πο λε
 μο ον ε ε πα νω που τα μαλ κ.τ.λ.

Γι' ακουστε με κ' εμε παιδια το γερο καπετάνιο
 Ποῦ τὰ μαλλιά μ' ἀσπρίσανε στὸν πόλεμο ἐπάνω.

4. ΦΕΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ

Ρυθμός πεντάσημος 0 1 | 0 1 Παίτων δ'

Ἦχος ḡ Πα Μεισίως

Φε το το κα λο και ρα κι κυ νη
 γου σα ε να μπου ου λα κι ι κυ νη γου σα ε

να μπου ου λα κι ι κυ νη γου σα δε μπο ο
 ρου σα (')

5. ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΝ

Ρυθμός 4σημος 1/2 1/4 1/4 1/4 Διπλούς προκελευσματικούς

Ἦχος λ̣ ḡ δ' Μεισίως

Δεν σου τω πα χι λίες φο ρες δε ε εν σου
 τω ω ω πα χι λίες φο ρες στο γυα λο μην κα τε
 θης στο γυα λο ο ο μην κα α τε ε θης ḡ
 Ἐπὼδός Ολ μκ α αζ τζια νη ημ ο ολ μαζ x
 ντου νια α ας δεν ε μει νε για μας x

(¹) Τὸ τέλος τῆς α' στροφῆς «Κυνηγοῦσα δὲμποροῦσα» γίνεται ἀρχὴ τῆς β'. Οὕτω καὶ εἰς τὰς λοιπὰς.

